

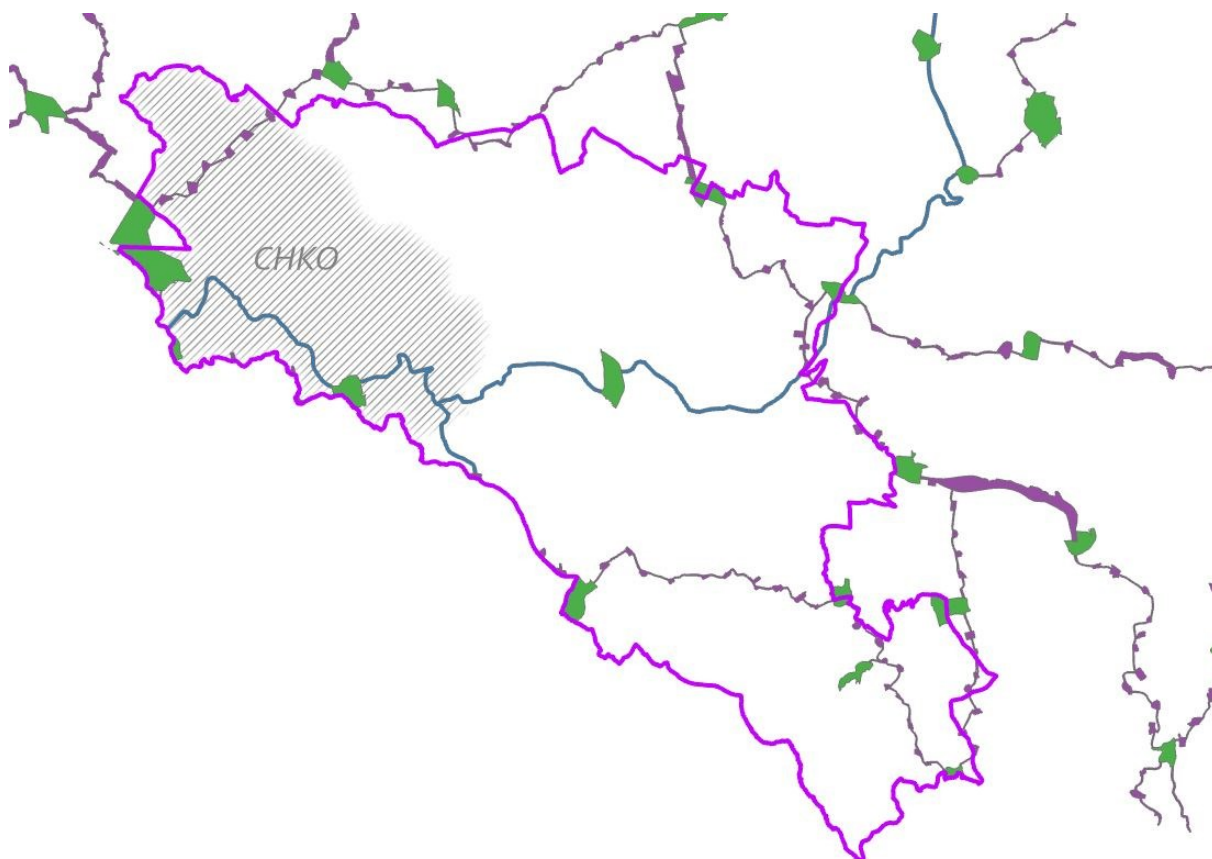

Spolufinancováno
Evropskou unií

Polička

Plán ÚSES pro ORP Polička

TEXTOVÁ ČÁST

Datum: XX/2027

Zadal:

Město Polička

Palackého nám. 160, 572 01 Polička

Zpracoval:

Ing. Lubor Smejtek

Krajinný ekolog a projektant ÚSES (A.3.1) ČKA: 05 181

Cerhýnky 102, 280 02 Cerhenice

e-mail: lubor.smejtek@seznam.cz

tel.: +420 728 535 746

Odborná spolupráce:

Mgr. Iva Smejtková

Krajinná ekoložka, specialistka ochrany přírody a GIS

Metodické vedení:

Ing. Jan Dřevíkovský

Projektant ÚSES a krajinný architekt,

Držitel autorizace (A.3, A.3.1) ČKA: 01 129

Ing. arch. Jaroslav C. Novák CSc.

Urbanista a architekt; Držitel autorizace (A.0) ČKA: 00 479

Konzultace:

Ing. Martina Vopařilová

Referentka správy GIS a ÚAP, MÚ Polička

Zdeněk Hrstka, DiS

Referent ochrany přírody a krajiny, MÚ Polička

Obsah

Seznam obrázků	6
I. ÚVODNÍ ČÁST	10
1.1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE DOKUMENTACE	10
1.2 ÚZEMNÍ ROZSAH ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	10
II. ANALYTICKÁ ČÁST	13
2.1 ROZBOR AKTUÁLNĚ ZÁVAZNÉHO VYMEZENÍ ÚSES A DALŠÍCH RELEVANTNÍCH PODKLADŮ	13
2.1.1 Vymezení ÚSES dle ÚPD	13
2.1.2 Vymezení ÚSES dle PSZ KoPÚ	17
2.1.3 Vymezení ÚSES dle oborové dokumentace ÚSES (Plány a Generely ÚSES)	19
2.1.4 Základní popis hustoty stávající vymezené sítě ÚSES	20
2.2 BIOGEOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ ÚZEMÍ	23
2.2.1 Biogeografické regiony	23
2.2.2 Biochory	24
2.2.3 Skupiny typů geobiocénů (STG)	26
2.2.4 Lesnická typologie	27
2.2.5 Půdní analýzy na základě BPEJ	30
2.2.6 Problematika vegetační stupňovitosti	34
2.2.7 Závěry biogeografických analýz	38
2.2.8 Analýza reprezentativnosti biocenter dle biogeografického členění	47
2.3a AKTUÁLNÍ STAV PŘÍRODY A KRAJINY	48
2.3a.1 Obecná charakteristika současného stavu krajiny	48
2.3a.2 Přírodní podmínky řešeného území	50
2.3a.3 Mapování biotopů (AOPK ČR)	52
2.3a.4 Potenciální vegetace a geobotanická mapa	54
2.3b PŘÍRODNÍ HODNOTY VE VZTAHU K ŘEŠENÍ ÚSES	56
2.3b.1 Zvláště chráněná území (ZCHÚ)	56
2.3b.2 Natura 2000	57
2.3b.3 Smluvně chráněná území	57
2.3b.4 Památné stromy	57
2.3b.5 Významné krajinné prvky (VKP)	57
2.3b.6 Přírodní parky	60
2.3b.7 Lokality výskytu zvláště chráněných druhů organismů s národním významem	60
2.3b.8 Výskyt zvláště chráněných a vzácných druhů organismů dle NDOP	61
2.3b.9 Vztah ÚSES k prezentovaným hodnotám ochrany přírody	63
2.3c TERÉNNÍ PRŮZKUMY	64

2.3c.1 Vyhodnocení terénních průzkumů	64
2.3c.2 Závěry terénních průzkumů	72
2.4 KONEKTIVITA PŘÍRODNÍCH BIOTOPŮ A BARIÉRY OMEZUJÍCÍ MIGRAČNÍ PROSTUPNOST	73
2.4.1 Průchodnost krajiny pro velké savce	73
2.4.2 Migrační bariéry na vodních tocích	74
2.4.3 Migrační trasy a přírodní bariéry v rámci stávajícího ÚSES	76
2.4.4 Problematika urbanizace a liniové fragmentace krajiny	78
2.5 ZÁVĚR ANALYTICKÉ ČÁSTI	80
2.5.1 Metodické nedostatky ve vymezení ÚSES	80
2.5.2 Střety ÚSES se stabilizovanými plochami, záměry a limity využití území	80
2.5.3 Nedostatky v respektování aktuálního stavu přírody a krajiny	81
2.5.4 Rámcový přehled požadavků na úpravu ÚPD	81
2.5.5 Významné zjištěné nedostatky ve vymezení ÚSES (střety a bariéry)	84
2.5.6 Popis výkresové dokumentace Analytické části	87
III. NÁVRHOVÁ ČÁST	88
3.1 PRINCIPY VYMEZOVÁNÍ ÚSES	88
3.1.1 Princip biogeografické reprezentativnosti	88
3.1.2 Princip funkčních vazeb ekosystémů	90
3.1.3 Princip přiměřených prostorových nároků	91
3.1.4 Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny	93
3.1.5 Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině	93
3.1.6 Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES	94
3.1.7 Princip přiměřené konzervativnosti	94
3.2 POPIS KONCEPCE ŘEŠENÍ	95
3.2.1 Značení skladebných částí ÚSES	95
3.2.2 Atributy skladebných částí ÚSES	96
3.2.4 Osy, větve a stanovištní typy ÚSES	96
3.3 VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE NADMÍSTNÍHO ÚSES	97
3.3.1 Nadregionální biokoridory	97
3.3.3 Regionální biocentra	98
3.3.4 Regionální biokoridory	100
3.4 VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE MÍSTNÍHO ÚSES	104
3.4.1 Vymezení místního ÚSES	104
3.4.2 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES	111
3.4.3 Kritická místa prostorové spojitosti	111
3.4.4 Vymezení interakčních prvků	112

3.4.5 Vymezení podpůrných pásem nadregionálních biokoridorů	113
3.5 NÁVRH OPATŘENÍ A MANAGEMENTU	114
3.5.1 Rámcová opatření v rámci zpracování ÚPD	114
3.5.2 Rámcový management prvků ÚSES.....	114
3.5.3 Cílové lesní ekosystémy.....	115
3.5.4 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy	116
3.5.5 Cílové luční ekosystémy	117
3.6 POTENCIONÁLNÍ OHROŽENÍ A RIZIKA	119
3.6.1 Cílové lesní ekosystémy.....	119
3.6.2 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy	119
3.6.3 Cílové luční ekosystémy	120
3.7 NÁVRH OPATŘENÍ K ZAJIŠTĚNÍ NÁVAZNOSTI ÚSES VNĚ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	121
3.7.1 Ná vaznost na CHKO Žďárské vrchy.....	121
3.7.2 Ná vaznost na ORP Svitavy	121
3.7.3 Ná vaznost na ORP Litomyšl	121
3.7.4 Ná vaznost na ORP Chrudim a ORP Hlinsko	121
3.7.5 Ná vaznost na ORP Nové Město na Moravě	121
3.7.6 Ná vaznost na ORP Bystřice nad Pernštejnem	122
3.7.7 Ná vaznost na ORP Boskovice	122
3.8 NÁVRH ŘEŠENÍ VYMEZENÍ ÚSES VE VZTAHU K PŘÍRODNÍM BIOTOPŮM.....	123
3.9 NÁVRH ZMĚN PLATNÉ ÚPD VČETNĚ ODŮVODNĚNÍ	124
3.9.1 Podněty pro úpravu nadmístní koncepce ÚSES	124
3.9.2 Podněty pro úpravu místní koncepce ÚSES	125
IV. VÝSLEDKY PROJEDNÁNÍ PLÁNU ÚSES.....	127
4.1 INFORMACE O POSTUPU ZPRACOVÁNÍ (REKAPITULACE POSTUPU).....	127
4.2 PŘEHLEDNÁ INFORMACE O PROJEDNÁNÍ S OBCEMI A PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY OCHRANY PŘÍRODY A ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ.....	127
4.3 PŘEHLED PŘIPOMÍNEK A PODNĚTŮ Z VYJÁDŘENÍ A INFORMACE O JEJICH VYPOŘÁDÁNÍ	129
V. POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE	130

Seznam obrázků

Obr. 1 – Řešené území SO ORP Polička (zprac. Ing. Vopařilová)	12
Obr. 2 – Neřešené území ORP Polička v obci Pustá Kamenice (zprac. Ing. Vopařilová)	12
Obr. 3 – Schéma ÚRP -Výkres ploch a koridorů	14
Obr. 4 – Schéma ZÚR - Výkres ploch a koridorů včetně ÚSES.....	15
Obr. 5 - Schéma stavu zpracování pozemkových úprav	19
Obr. 6 - Schéma N+R ÚSES dle ZÚR PK	21
Obr. 7 - Schéma vymezení ÚSES v ÚP dle ÚAP	22
Obr. 8 - Schéma rozložení bioregionů.....	23
Obr. 9 - Schéma rozložení biochor	25
Obr. 10 - Schéma souborů lesních typů	30
Obr. 11 - Schéma hlavních půdních jednotek	32
Obr. 12 - Schéma agregovaných hydrických řad na ZPF	33
Obr. 13 - Schéma agregovaných trofických řad na ZPF.....	33
Obr. 14 - Schéma vegetační stupňovitosti ČR (CULEK 2002)	34
Obr. 15 – Schéma výhledu změny LVS v PLO 31 dle modelu RCP 45 (Macků 2019)	36
Obr. 16 – Schéma výhledu změny LVS v PLO 31 dle modelu RCP 85 (Macků 2019)	36
Obr. 17 - Schéma vegetační stupňovitosti dle členění biochor	37
Obr. 18 - Schéma lesních vegetačních stupňů (ÚHÚL)	37
Obr. 19 - Schéma hydrických řad STG.....	43
Obr. 20 - Schéma zjednodušených hydrických řad STG	43
Obr. 21 - Schéma trofických řad STG	44
Obr. 22 - Schéma zjednodušených trofických řad STG	44
Obr. 23 - Schéma STG řešeného území	46
Obr. 24 – Schéma ekosystémů dle KVES.....	48
Obr. 25 – Schéma klimatických oblastí.....	50
Obr. 26 – Schéma geologické mapy	51
Obr. 27 - Schéma formačních skupin biotopů	52
Obr. 28 - Schéma geobotanické mapy.....	55
Obr. 29 - Schéma potenciální přirozené vegetace	55
Obr. 30 - Schéma lokalit hořečků u Trpína	60
Obr. 31 - Schéma významných druhů dle NDOP.....	61
Obr. 32 - Schéma významných druhů dle NDOP – agregace.....	62
Obr. 33 - Schéma počtu záznamů z NDOP v poli síťového mapování.....	63
Obr. 34 – Pohled na Přírodní park Údolí Křetínky.....	64
Obr. 35 – Druhově přirozenější lesní prostředí u lesní vodoteče	65
Obr. 36 – Bučiny v rámci PP (RC) V bukách	65
Obr. 37 – Mrtvé dřevo a biologicky hodnotné prvky v lesním prostředí PP (RC) V bukách	66
Obr. 38 – Kulturní louky v okolí Modřeckého potoka	66
Obr. 39 – Rašelinné louky ve VKP Suchopýrek.....	67
Obr. 40 – Jižně orientovaná Jalovcová stráž u Širokého Dolu	67
Obr. 41 – Harmonická krajina v okolí Bystrého	68
Obr. 42 – Harmonická krajina v okolí Trpína, výhled na VKP Smolníčka u Trpína.....	68
Obr. 43 – Polní krajina u Lezníku	69
Obr. 44 – Polní krajina Polička – Pomezí	69
Obr. 45 – Polní krajina Polička – Lezník	69
Obr. 46 – Bílý potok v intravilánu Poličky (LBK).....	70

<i>Obr. 47 – Lesní rybník U zbořených mostů v Oldřiši</i>	<i>70</i>
<i>Obr. 48 – Rybník ze soustavy rybníků u Jedlové na Baldském potoce</i>	<i>71</i>
<i>Obr. 49 – Tok Křetínky v souběhu se silnicí III/364</i>	<i>71</i>
<i>Obr. 50 - Schéma biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců.....</i>	<i>74</i>
<i>Obr. 51 - Schéma migračních překážek na vodních tocích (zdroj: MZE ČR)</i>	<i>75</i>
<i>Obr. 52 – Drobné vodní stupně na Křetínce netvořící významnou migrační bariéru.....</i>	<i>75</i>
<i>Obr. 53 – Schéma základních antropogenních bariér</i>	<i>79</i>
<i>Obr. 54 – Schéma hlavních elektrovodů a plynovodů</i>	<i>79</i>
<i>Obr. 55 – Schéma podpurných pásem NK</i>	<i>113</i>
<i>Obr. 56 - Schéma přirozeného, hospodářského a přírodě blízkého lesa (Larsen, 2009).....</i>	<i>116</i>

Seznam zkratek

AOPK	agentura ochrany přírody a krajiny	PR	přírodní rezervace
BPEJ	bonitovaná půdně ekologická jednotka	PSZ	plán společných zařízení (KoPÚ)
DI	dopravní infrastruktura	PUPFL	pozemek určený k plnění funkcí lesa
EVL	evropsky významná lokalita	PÚ	pozemkové úpravy
HPJ	hlavní půdní jednotka	RCP	representative concentration pathways
JPRL	jednotky prostorového rozdělení lesa	SCHÚ	smluvně chráněné území
JPÚ	jednoduché pozemkové úpravy	SLT	soubor lesních typů
KoPÚ	komplexní pozemkové úpravy	STG	skupina typu geobiocénů
KVES	konsolidovaná vrstva ekosystémů	TI	technická infrastruktura
LT	lesní typ	ÚAP	územně analytické podklady
LVS	lesní vegetační stupeň	ÚP	územní plán
MB	mapování biotopů	ÚPD	územně plánovací dokumentace
MZE ČR	ministerstvo zemědělství ČR	ÚRP	územní rozvojový plán
MZCHÚ	maloplošné zvláště chráněné území	ÚSES	územní systém ekologické stability
NDOP	nálezová databáze ochrany přírody	VKP	významný krajinný prvek
NLI	národní lesnický institut, dříve ÚHUL	rVKP	registrovaný významný krajinný prvek
ORP	obec s rozšířenou působností	VS	vegetační stupeň
PLO	přírodní lesní oblast	VÚLHM	výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti
PP	přírodní památka	ZCHÚ	zvláště chráněné území
		ZPF	zemědělský půdní fond
		ZÚR	zásady územního rozvoje

ZKRATKY SKLADEBNÝCH PRVKŮ ÚSES:

BC	biocentrum	RC, RBC	regionální biocentrum
BK	biokoridor	RK, RBK	regionální biokoridor
LC, LBC	lokální biocentrum	NC, NBC	nadregionální biocentrum
LK, LBK	lokální biokoridor	NK, NBK	nadregionální biokoridor
		IP	interakční prvek

I. ÚVODNÍ ČÁST

Předkládaná dokumentace byla vypracována do úrovně Plánu ÚSES v souladu s ust. § 2 odst. 2 vyhlášky Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném a účinném znění (dále jen „vyhláška“), dle Metodiky vymezování územního systému ekologické stability – metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (dále jen „Metodika“) a Standardu péče o přírodu a krajinu SPPK 01 002 Vytváření ÚSES (plány a projekty) (dále jen „Standard“).

1.1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE DOKUMENTACE

Název projektu: Plán ÚSES pro ORP Polička

Registrační číslo projektu: OPŽP_24_1_3_06_00019

Dotační program: Operační program životní prostředí - 2021–2027 AOPK ČR

Termín realizace: 5/2025–6/2027

Cíle projektu: Cílem plánu územního systému ekologické stability je odborná revize současného závazně vymezeného ÚSES místní úrovně v územních plánech, regionální a nadregionální úrovně v zásadách územního rozvoje Pardubického kraje a zajištění návaznosti skladebných prvků ÚSES uvnitř a na hranicích území ORP Polička, zajištění celistvosti tohoto systému, vymezení chybějících segmentů skladebných prvků ÚSES na území ORP Polička a zapracování interakčních prvků. Dokumentace bude zpracována pro území správního obvodu ORP Polička (kromě území CHKO Žďárské vrchy) na ploše 20 345 ha.

Přínos projektu: Vznikne aktuální dokumentace, která odpovídá metodice a současnému stavu krajiny. Kvalitní koncepční podklad v podobě plánu ÚSES pro celé správní území má nezastupitelnou úlohu při pořizování územně plánovací dokumentace, dále při projednávání lesních hospodářských plánů, při tvorbě komplexních pozemkových úprav, je důležitý při každém rozhodování o změnách v území.

1.2 ÚZEMNÍ ROZSAH ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

SO ORP Polička se rozkládá na ploše 27 269 hektarů.

Řešené území pro zpracování Plánu ÚSES zahrnuje plochu ORP Polička zmenšenou o území Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy (dále jen „CHKO Žďárské vrchy“ nebo jen „CHKO“), která se nachází v západní části území ORP a zaujímá 25 % plochy, tj. 6 921 ha. Plán ÚSES CHKO Žďárské vrchy byl zpracován v září 2023 (Registrační číslo projektu EIS: CZ.05.4.27/0.0/0.0/19_120/0010358).

Dále je řešené území zmenšeno o izolovanou plochu o rozloze cca 3 ha v Pusté Kamenici. Pustá Kamenice náleží celá kromě této plochy do CHKO Žďárské vrchy, která má již plán ÚSES zpracovaný. Plocha je od zbytku řešeného území oddělena průběhem silnice I. třídy č. I/34 a funkčně přináleží k obci Krouna v SO ORP Hlinsko.

V této ploše se s ohledem na vymezený ÚSES v okolí nepředpokládá vymezení nového skladebného prvku, a protože je plocha izolována od zbytku řešeného území, může být pro marginálnost vynechána.

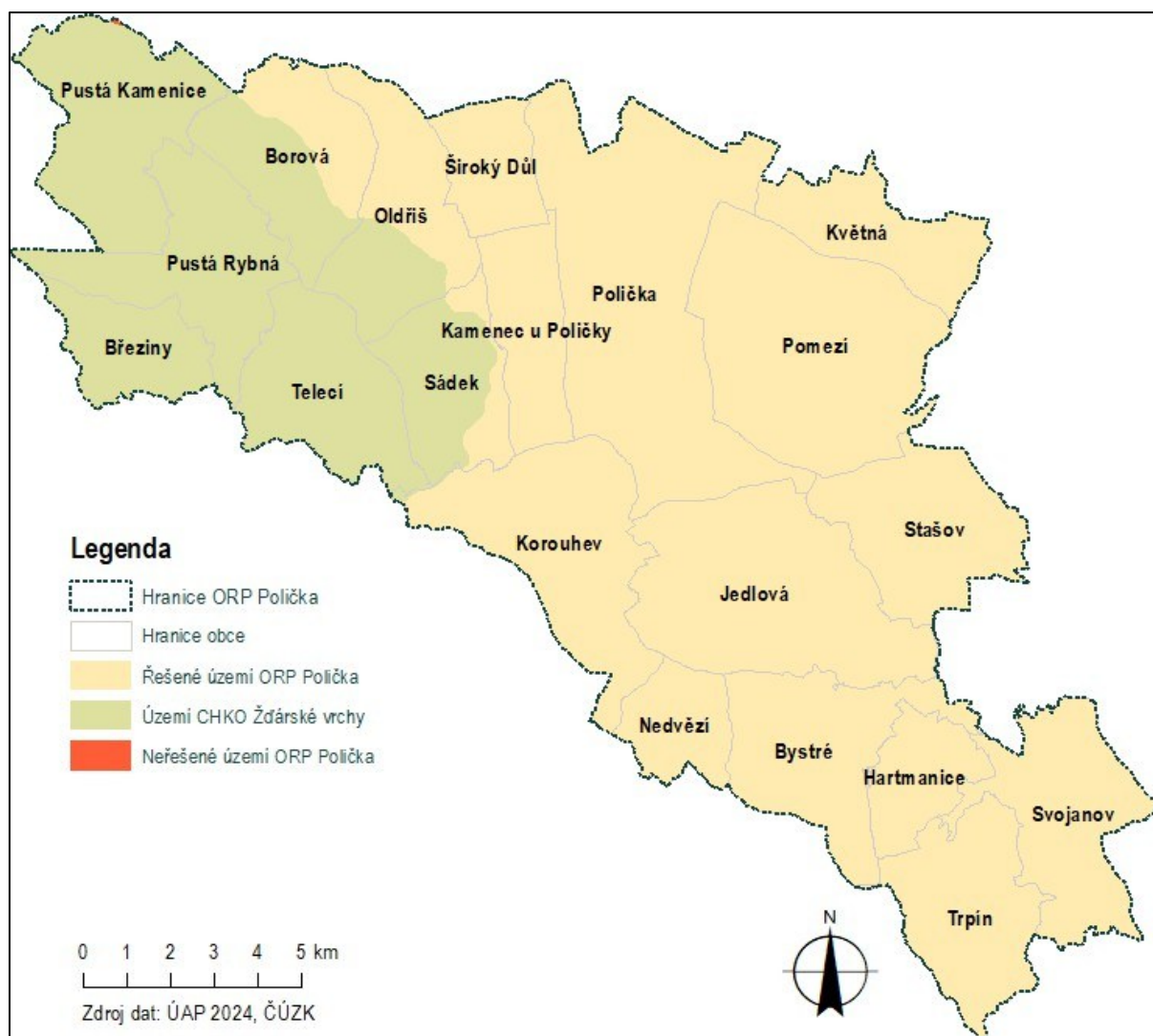
Rozloha řešeného území je 20 345 ha, tj. 75 % území SO ORP Polička.

Obec	Výměra [ha]	v CHKO [ha]	mimo CHKO [ha]	Řešené území [ha]	Řešené území [%]
Borová	1 298,53	736,15	562,38	562,38	43 %
Březiny	719,79	719,79	--	--	0 %
Bystré	1 410,14	--	1 410,14	1 410,14	100 %
Hartmanice	613,57	--	613,57	613,57	100 %
Jedlová	2 303,95	--	2 303,95	2 303,95	100 %
Kamenec u Poličky	803,09	--	803,09	803,09	100 %
Korouhev	1 787,28	19,27	1 768,01	1 768,01	99 %
Květná	903,99	--	903,99	903,99	100 %
Nedvězí	576,73	--	576,73	576,73	100 %
Oldřiš	1 263,07	510,95	752,12	752,12	60 %
Polička	3 311,64	--	3 311,64	3 311,64	100 %
Pomezí	2 526,55	--	2 526,55	2 526,55	100 %
Pustá Kamenice	1 531,29	1 528,52	2,77	--	0 %
Pustá Rybná	1 399,35	1 399,35	0,00	--	0 %
Sádek	990,75	745,47	245,28	245,28	25 %
Stašov	1 326,00	--	1 326,00	1 326,00	100 %
Svojanov	1 390,40	--	1 390,40	1 390,40	100 %
Široký Důl	601,77	--	601,77	601,77	100 %
Telecí	1 261,25	1 261,25	0,00	0,00	0 %
Trpín	1 250,03	--	1 250,03	1 250,03	100 %
SO ORP Polička	27 269,17	6 920,75	20 348,42	20 345,65	75 %

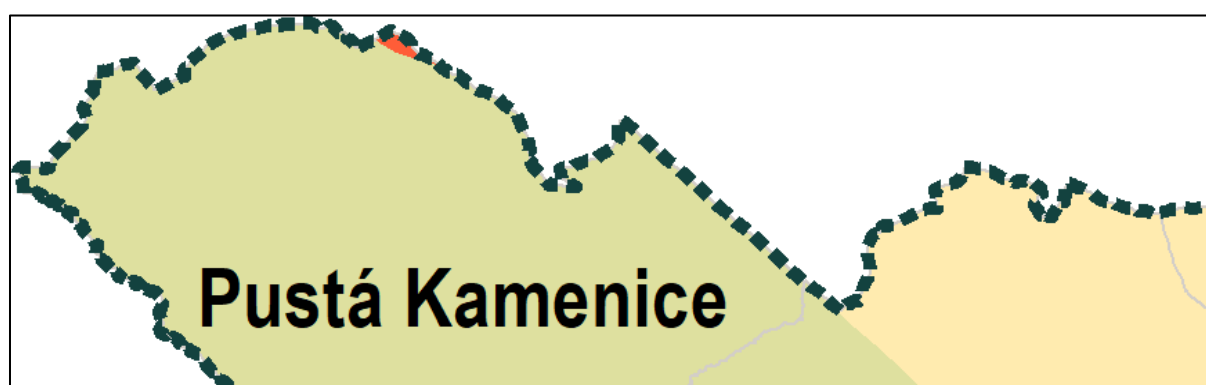
Přehled katastrálních území řešeného území:

Obec	Katastrální území
Borová	Borová u Poličky
Bystré	Bystré u Poličky, Hamry na Křetínkou
Hartmanice	Hartmanice u Poličky
Jedlová	Jedlová u Poličky
Kamenec u Poličky	Kamenec u Poličky
Korouhev	Korouhev, Lačnov u Korouhve
Květná	Květná
Nedvězí	Nedvězí u Poličky, Nedvězíčko
Oldřiš	Oldřiš u Poličky
Polička	Polička, Lezník, Modřec, Střítež u Poličky
Pomezí	Pomezí
Sádek	Sádek u Poličky
Stašov	Stašov
Svojanov	Svojanov, Předměstí, Starý Svojanov
Široký Důl	Široký Důl
Trpín	Trpín, Hlásnice

Grafické vymezení řešeného území:

Obr. 1 – Řešené území SO ORP Polička (zprac. Ing. Vopařilová)

Obr. 2 – Neřešené území ORP Polička v obci Pustá Kamenice (zprac. Ing. Vopařilová)

II. ANALYTICKÁ ČÁST

V rámci první etapy zpracování plánu ÚSES byla provedena podrobná analýza krajiny Poličska ve vztahu k vymezení ÚSES (průzkumy a rozbor). V textové části plánu ÚSES shrnujeme základní informace o provedených analýzách vztahujících se k aktualizaci vymezení ÚSES v ORP Polička (řešené území mimo CHKO Žďárské vrchy).

2.1 ROZBOR AKTUÁLNĚ ZÁVAZNÉHO VYMEZENÍ ÚSES A DALŠÍCH RELEVANTNÍCH PODKLADŮ

2.1.1 Vymezení ÚSES dle ÚPD

ÚZEMNÍ ROZVOJOVÝ PLÁN

(§ 74 až 76 stavebního zákona)

Územní rozvojový plán (dále jen „ÚRP“) zpřesňuje záměry vymezené v politice územního rozvoje v souladu s cíli a úkoly územního plánování, vymezuje další záměry, zohledňuje požadavky vyplývající ze strategických koncepcí České republiky a mezinárodních závazků a přispívá k jejich naplňování.

ÚRP vymezuje územní systém ekologické stability nadregionálního významu. V řešeném území ÚRP nevymezuje žádné nadregionální biocentrum. V řešeném území ÚRP vymezuje nadregionální biokoridory (včetně vložených regionálních biocenter):

NRBK81-62

Název: Žákova hora (81) – Údolí Hodonínky (62)

Vymezení:

Na území Kraje Vysočina:

Na území obcí:

Herálec, Křižánky, Sněžné, Svratka, Krásné, Spělkov, Jimramov, Borovnice, Unčín, Dalečín, Písečné, Bystřice nad Pernštejnem, Vír, Věstín, Prosetín, Koroužné, Štěpánov nad Svratkou.

Na území Pardubického kraje:

Na území obcí:

Březiny, Pustá Rybná, Telecí, Sádek, Korouhev.

NRBK81-62-47-86-64

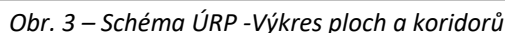
Název: NRBK (81-62) – NRBK (47-86-64)

Vymezení:

Na území Pardubického kraje:

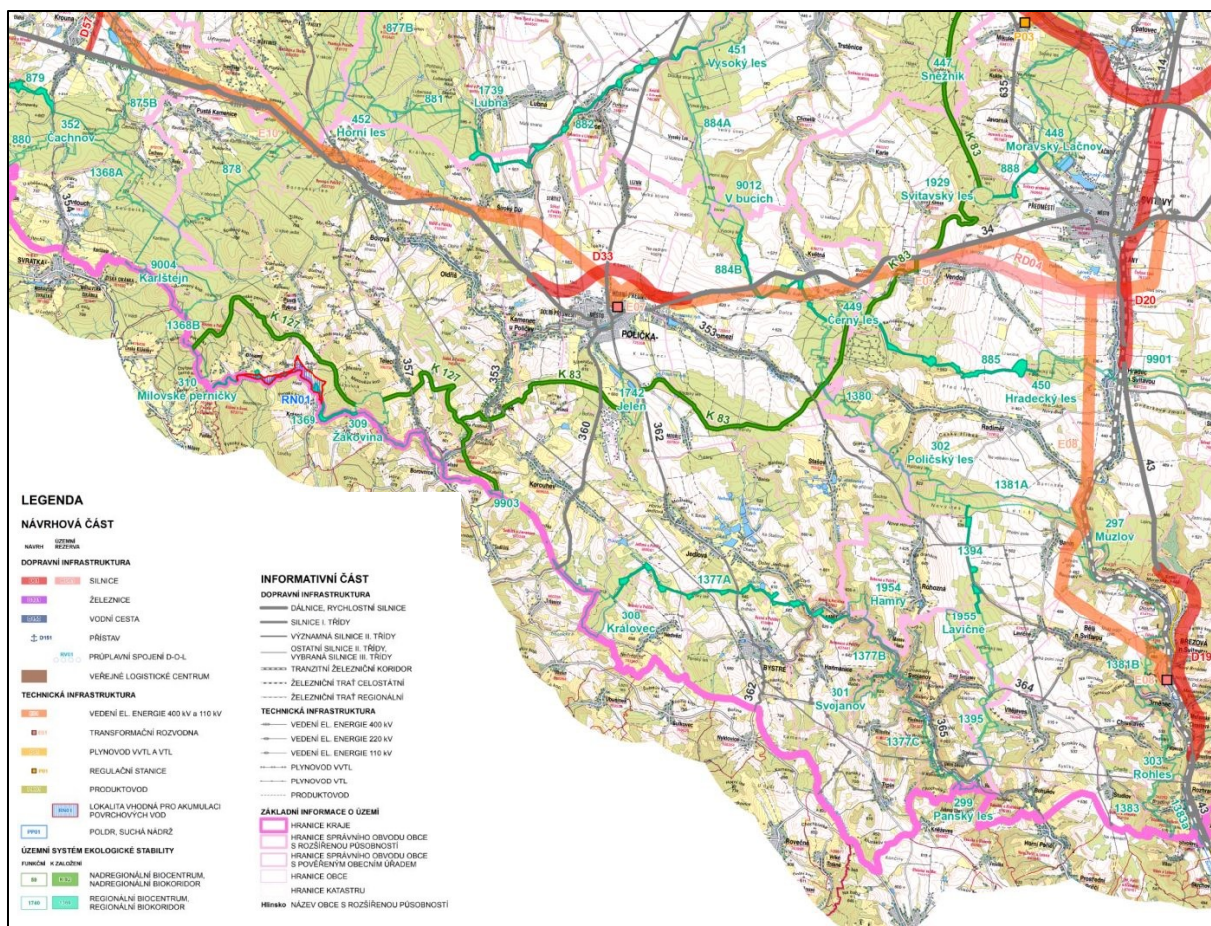
Na území obcí:

Sádek, Kamenec u Poličky, Polička, Pomezí, Radiměř, Květná, Vendolí, Karle, Javorník, Trstěnice, Čistá, Janov, Mikuleč, Opatov, Dětřichov, Mladějov na Moravě.

(§ 77 až 79 stavebního zákona)

ZÚR přebírají a, je-li to účelné, zpřesňují věcná řešení obsažená v územním rozvojovém plánu územní systém ekologické stability nadregionálního významu a vymezují koridory veřejné infrastruktury územního systému ekologické stability regionálního významu.

Obr. 4 – Schéma ZÚR - Výkres ploch a koridorů včetně ÚSES

ÚZEMNÍ PLÁNY

(§ 80 až 84 stavebního zákona)

Územní plán (dále jen „ÚP“) je základním koncepčním dokumentem obce k usměrňování územního rozvoje a ochrany hodnot jejího území.

ÚP stanoví koncepci uspořádání krajiny, jejíž součástí je i vymezení ploch s rozdílným způsobem využití, ploch změn v krajině a stanovení podmínek pro jejich využití, vymezení a stanovení podmínek pro zelenou infrastrukturu včetně územního systému ekologické stability, prostupnost krajiny, protierozní opatření, ochranu před povodněmi a suchem, rekreaci a dobývání ložisek nerostných surovin.

Územní plány dotčených obcí v rámci řešeného území shrnuje následující tabulka:

Obec	Územní plán	Nabytí účinnosti	Změny ÚP
Borová	Územní plán Borová - Změna č. 1a ÚP Borová	27. 03. 2025	Z1b
Bystré	Územní plán Bystré	08. 03. 2016	
Hartmanice	Územní plán Hartmanice	01. 11. 2024	
Jedlová	Územní plán Jedlová - Změna č. 1 ÚP Jedlová	01. 10. 2022	
Kamenec u Poličky	Územní plán Kamenec u Poličky	09. 07. 2014	
Korouhev	Územní plán Korouhev - Změna č. 1 ÚP Korouhev	26. 01. 2018	

Květná	Územní plán Květná - Změna č. 1 ÚP Květná	10. 09. 2021	
Nedvězí	Územní plán Nedvězí	16. 07. 2022	
Oldřiš	Územní plán Oldřiš – Změna č. 1 ÚP Oldřiš	01. 06. 2019	Z2
Polička	Územní plán Polička - Změna č. 5 ÚP Polička s prvky regulačního plánu	06. 12. 2025	Z6
Pomezí	Územní plán Pomezí - Změna č. 3 ÚP Pomezí	10. 09. 2021	
Sádek	Územní plán Sádek	30. 12. 2008	
Stašov	Územní plán Stašov	11. 06. 2014	Z1
Svojanov	Územní plán Svojanov	26. 07. 2011	
Široký Důl	Územní plán Široký Důl - Změna č. 1 ÚP Široký Důl	08. 07. 2017	Z2
Trpín	Územní plán Trpín - Změna č. 1 ÚP Trpín	09. 08. 2023	

Územní plány obcí sousedících s řešeným územím shrnuje následující tabulka:

Obec	Územní plán	Nabytí účinnosti	Změny ÚP
ORP Nové Město na Moravě			
Borovnice	Územní plán Borovnice	08. 08. 2009	
Jimramov	Územní plán obce Jimramov	13. 10. 2006	Z1
ORP Bystřice nad Pernštejnem			
Ubušíněk	Územní plán Ubušíněk	30. 04. 2010	
Sulkovec	Územní plán Sulkovec po Z1	08. 09. 2023	Z1
Nyklovice	Územní plán Nyklovice	04. 03. 2014	
Rovečné	Územní plán Rovečné po Z2	26. 10. 2023	Z2
Velké Tresné	Nemá ÚP	x	x
ORP Boskovice			
Olešnice	Územní plán Olešnice	18. 06. 2024	
Kněževes	Územní plán Kněževes	26. 05. 2015	
ORP Svitavy			
Bohuňov	Územní plán Bohuňov	26. 09. 2019	
Vítějeves	Územní plán Vítějeves po Z1	31. 08. 2022	Z1
Lavičné	Územní plán Lavičné	05. 06. 2014	
Rohozná	Územní plán Rohozná	27. 06. 2018	
Banín	Územní plán Banín	28. 06. 2021	
Radiměř	Územní plán Radiměř po Z2	07. 07. 2021	Z2
Vendolí	Územní plán Vendolí po Z3	11. 05. 2024	Z3
Karle	Územní plán Karle po Z1	27. 07. 2021	Z1
ORP Litomyšl			
Chmelík	Územní plán Chmelík	25. 03. 2021	
Sebranice	Územní plán Sebranice po Z1	28. 02. 2019	Z1

Lubná	Územní plán Lubná po Z3	21. 10. 2022	Z3
ORP Chrudim			
Proseč	Územní plán Proseč po Z4	12. 04. 2025	Z4

REGULAČNÍ PLÁN

(§ 85 až 86 stavebního zákona)

Regulační plán se pořizuje a vydává pro řešené území, rozhodne-li tak zastupitelstvo obce. Regulační plán v řešeném území stanoví podrobné podmínky pro a) vymezení a využití pozemků, b) umístění a prostorové uspořádání staveb, včetně jejich napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, a urbanistických a architektonických podmínek, c) umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury, d) ochranu hodnot, charakteru území a krajinného rázu.

V řešeném území nejsou zpracovány regulační plány, které by se týkaly problematiky ÚSES.

ÚZEMNĚ ANALYTICKÉ PODKLADY

(§ 62 stavebního zákona)

Územně analytické podklady (dále jen „ÚAP“) slouží zejména jako odborný podklad pro pořizování politiky územního rozvoje, územně plánovacích dokumentací, územních studií, územních opatření, vymezení zastavěného území a pro rozhodování v území. Územně analytické podklady obsahují zjištění a vyhodnocení stavu a vývoje území, jeho hodnot, limitů využití území, záměrů na provedení změn v území, zjišťování a vyhodnocování podmínek udržitelného rozvoje území a určení problémů k řešení v územně plánovací dokumentaci.

V souhrnné datové podobě shrnují výše uvedené hierarchické vymezení skladebných prvků ÚSES následující ÚAP:

ÚAP ORP Polička 2024 – 6. úplná aktualizace 2024 (Ekotoxa, 2024); dostupné z:

<https://www.policka.org/detail/22514/mestsky-urad/uzemni-planovani/6--uplna-aktualizace-UAP-ORP-Policka-2024>

ÚAP Pardubického kraje - 6. úplná aktualizace 2025 (Pardubický kraj, 2025); dostupné z:

<https://www.pardubickykraj.cz/uzemne-analyticke-podklady/129076/uzemne-analyticke-podklady-pardubickeho-kraje-6-uplna-aktualizace-2025>

2.1.2 Vymezení ÚSES dle PSZ KoPÚ

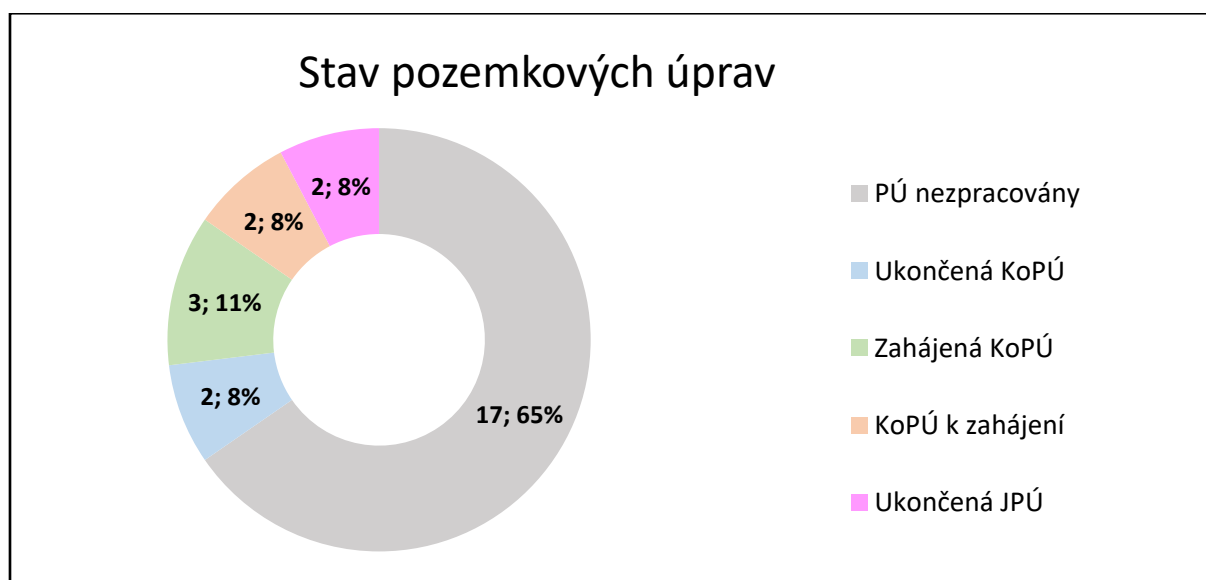
Legislativní rámec pozemkových úprav je zakotven v zákoně č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Komplexní pozemkové úpravy pak musí svým rozsahem splňovat veškeré náležitosti definované zákonem a zvláštním právním předpisem, kterým je vyhláška č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav.

Jedním z hlavních poslání pozemkových úprav je zvýšení ekologické stability krajiny. Plán společných zařízení (dále také jen „PSZ“) jako součást komplexní pozemkové úpravy disponuje hned několika možnostmi jak podpořit ekologickou stabilitu krajiny. Základním nástrojem, který zohledňuje ekologické aspekty pozemkových úprav, je územní systém ekologické stability. Pozemkové úpravy

podrobně rozpracovávají především lokální ÚSES, který vychází z hierarchicky nadřazených úrovní. Jednotlivé skladebné prvky ÚSES (biocentra, biokoridory a interakční prvky) se sice mohou realizovat i nezávisle na pozemkových úpravách, avšak jejich zakomponování do plánu společných zařízení při zpracování KoPÚ umožňuje koncipovat jednotlivé skladebné části v kontextu dalších navrhovaných opatření a celkově tak rozvinout jejich polyfunkční charakter. Pozemkové úpravy tak plní klíčovou roli v období mezi generelem a realizací ÚSES.

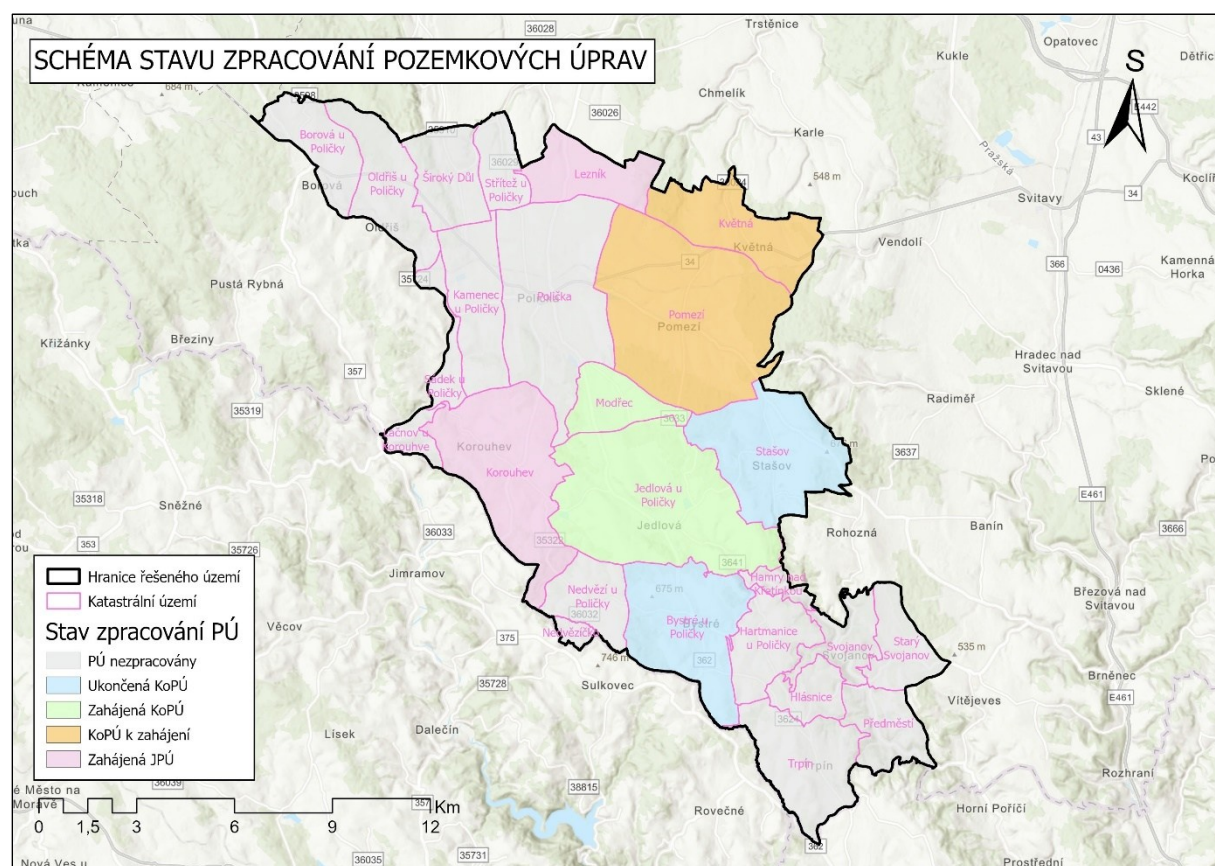
Zásadní devizou KoPÚ je také její projednání – návrh KoPÚ, včetně plánu společných zařízení, jehož součástí je i ÚSES, schvalují vlastníci 75% výměry řešených pozemků a každý vlastník se vyjadřuje postupně a písemně.

Stav zpracování pozemkových úprav v ORP Polička je názorně prezentován na níže uvedeném grafu, přehledné tabulce a grafickém schématu. V rámci prací na plánu ÚSES bylo pracováno s plánem společných zařízení těch katastrů, které mají ukončené komplexní pozemkové úpravy. V některých případech bylo pracováno také s plánem společných zařízení těch zahájených komplexních pozemkových úprav, které jsou těsně před schválením.

Obec	Katastrální území	Stav pozemkových úprav
Borová	Borová u Poličky	PÚ nezpracovány
Bystré	Bystré u Poličky	Ukončená KoPÚ
	Hamry nad Křetínkou	PÚ nezpracovány
Hartmanice	Hartmanice u Poličky	PÚ nezpracovány
Jedlová	Jedlová u Poličky	Zahájená KoPÚ
Kamenec u Poličky	Kamenec u Poličky	PÚ nezpracovány
Korouhev	Korouhev	Ukončená JPÚ
	Lačnov u Korouhve	PÚ nezpracovány
Květná	Květná	KoPÚ k zahájení
Nedvězí	Nedvězí u Poličky	PÚ nezpracovány
	Nedvězíčko	PÚ nezpracovány
Oldřiš	Oldřiš u Poličky	PÚ nezpracovány
Polička	Polička	PÚ nezpracovány
	Lezník	Ukončená JPÚ

	Modřec	Ukončená KoPÚ
	Střítež u Poličky	PÚ nezpracovány
Pomezí	Pomezí	KoPÚ k zahájení
Sádek	Sádek u Poličky	PÚ nezpracovány
Stašov	Stašov	Ukončená KoPÚ
Svojanov	Svojanov	PÚ nezpracovány
	Předměstí	PÚ nezpracovány
	Starý Svojanov	PÚ nezpracovány
Široký Důl	Široký Důl	PÚ nezpracovány
Trpín	Trpín	PÚ nezpracovány
	Hlásnice	PÚ nezpracovány

Obr. 5 - Schéma stavu zpracování pozemkových úprav

2.1.3 Vymezení ÚSES dle oborové dokumentace ÚSES (Plány a Generely ÚSES)

NÁRODNÍ ÚROVEŇ

Územně-technický podklad Nadregionální a regionální ÚSES ČR (Bínová, Culek, 1996), tzv. UTP, který byl základním podkladem o regionální i nadregionální úrovni ÚSES v rámci ČR.

KRAJSKÁ ÚROVEŇ

Plán regionálního územního systému ekologické stability Pardubického kraje (Ekotoxa s.r.o., 2006-2007). Plán je postupně zpřesňován v rámci ZÚR na podkladě podrobnějších dokumentací ÚSES (viz dále).

ORP (OKRESNÍ) ÚROVEŇ

Sjednocení okresní sítě územních systému ekologické stability; okres Svitavy (LÖW & spol., s.r.o., 2000).

LOKÁLNÍ (MÍSTNÍ) ÚROVEŇ

Historické generely z devadesátých let, většinově metodicky a vývojem v území překonané. Pro řešené území byly zpracovány následující generely ÚSES:

Generel MÚSES Pustá Kamenice, Stejskalová - projekce, Brno, ing. Stejskalová, ing. Macků, X/1998.
 Generel MÚSES Pustá Rybná, Březiny, Stejskalová - projekce, Brno, ing. Stejskalová, ing. Macků, X/1998.
 Generel MÚSES Bystré, Hamry, Hartmanice, Hlásnice, Jedlová, Korouhev (část), Modřec (část), Nedvězí, Předměstí (část), Svojanov (část), Trpín, Agrostav projekce Litomyšl, ing. Tmějová, XII/1993.
 Generel MÚSES Pomezí, Help forest Olomouc s.r.o., ing. Vladimír Lekeš, 1997
 Generel ÚSES místního významu v k.ú. Oldřiš, Borová, Široký Důl, ing. D. Stejskalová - projekce, Brno
 Generel MÚSES v k.ú.: Karle, Květná, Ostrý Kámen, Agroprojekt PSO, s.r.o.
 Generel MÚSES k.ú. Telecí, ing. D. Stejskalová - projekce, Brno XI/1997
 Generel ÚSES lokální systém k.ú. Korouhev, ing. Petr Beneš, Sokolnice
 Generel ÚSES - lokální systém okr. Svitavy, k.ú. Kamenec u Poličky, Sádek, Agroprojekt PSO, s.r.o. Brno, ing. P. Beneš, L. Kapinusová – XI/1997
 Generel MÚSES Polička okres Svitavy, REGIO, projektový ateliér, ing. arch. Jelena Zemánková, X/1994

NAVAZUJÍ DOKUMENTACE ÚSES

Plán ÚSES pro ORP Bystřice nad Pernštejnem, Ageris s.r.o., v rozpracovanosti 2026

Plán ÚSES pro CHKO Žďárské vrchy, Ateliér Cihlář-Svoboda s.r.o., září 2023

Plán ÚSES pro ORP Svitavy, Sdružení společností Agropojekce Litomyšl s.r.o. a Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s., srpen 2022

Plán ÚSES pro ORP Litomyšl, URBANISTICKÉ STŘEDISKO BRNO, s.r.o., červen 2020

2.1.4 Základní popis hustoty stávající vymezené sítě ÚSES

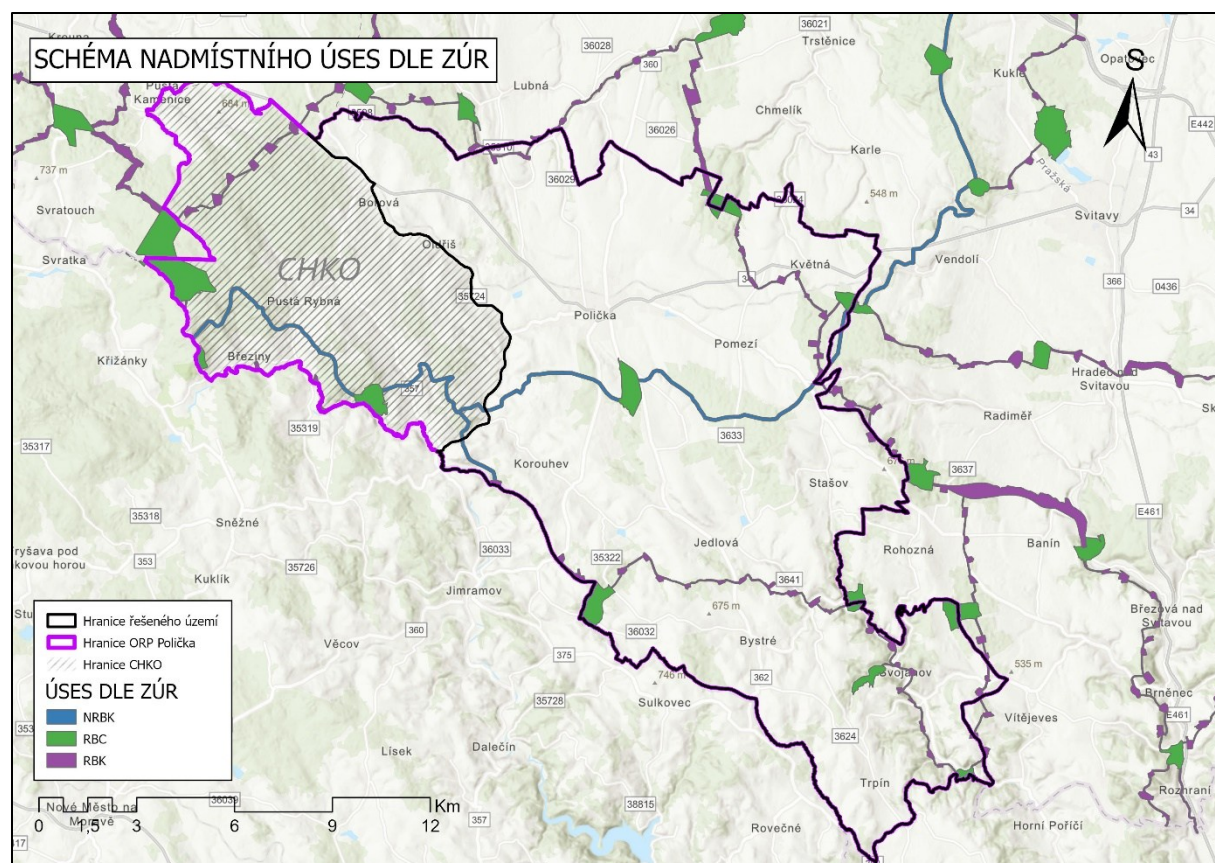
V ORP Polička je ve stávajících územně plánovacích dokumentacích ÚSES vymezen relativně hustě. V území je vymezena biogeograficky odpovídající síť nadmístních prvků ÚSES. Síť lokálních prvků bude v rámci návrhu plánu ÚSES částečně upravena na základě biogeografické analýzy a přiměřené hustoty s ohledem na ostatní zájmy v krajině. Vzhledem ke stabilizaci krajiny bude v návrhu přistoupeno k navýšení evidovaných interakčních prvků ÚSES.

NADMÍSTNÍ ÚSES

Území ORP Polička je díky své geografické poloze a malé rozloze relativně homogenní z hlediska zastoupení biochor. V území se nenachází zastoupení vzácných typů (viz kap. 2.2.2). Nadmístní systém ekologické stability reflektuje charakter území a je přiměřeně hustý vzhledem k principům biogeografické reprezentativnosti (viz dále).

Nadregionální ÚSES			
KATEGORIE	KÓD ZÚR	NÁZEV	FUNKČNOST
Biokoridory	K 83	K 82-K 127	Částečně funkční
	K 127	Žákova hora-Údolí Hodonínky	Částečně funkční
Regionální ÚSES			

KATEGORIE	KÓD ZÚR	NÁZEV	FUNKČNOST
Biocentra	RC 299	Panský les	Funkční
	RC 301	Svojanov	Funkční
	RC 302	Poličský les (pouze sousedí)	Funkční
	RC 308	Královec	Funkční
	RC 449	Černý les	Funkční
	RC 1742	Jelen	Funkční
	RC 1954	Hamry	Funkční
	RC 1955	Lavičné	Funkční
	RC 9012	V bucích	Funkční
Biokoridory	RK 882	Lubná-Vysoký les	Částečně funkční
	RK 884A	Vysoký les-V bucích	Funkční
	RK 884B	Černý les-V bucích	Částečně funkční
	RK 1377A	Královec-Hamry	Částečně funkční
	RK 1377B	Svojanov-Hamry	Funkční
	RK 1377C	Panský les-Svojanov	Funkční
	RK 1380	Poličský les-K83 (Černý les)	Funkční
	RK 1395	Lavičné- Panský les	Funkční
	RK 9903	Žakovina- Královec	Funkční

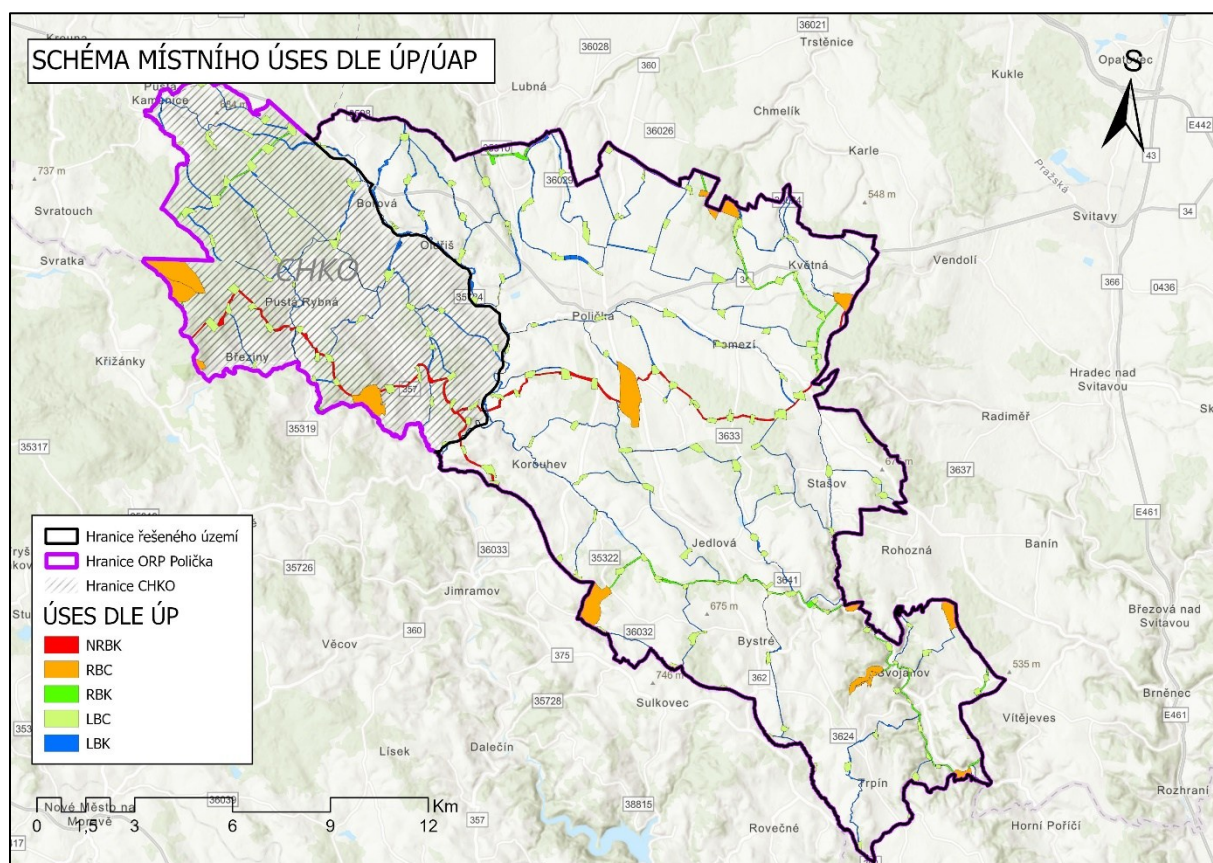

Obr. 6 - Schéma N+R ÚSES dle ZÚR PK

MÍSTNÍ ÚSES

Lokální ÚSES není ve stávající podobě jednotně zpracován. Jeho vymezení je pak v různé míře přesnosti stabilizováno v jednotlivých územních plánech obcí. Plán ÚSES analyzoval stávající vymezení ÚSES v platných územních plánech, případně pokud byla data k dispozici, tak v rozpracovaných změnách územních plánů a v územních plánech ve stádiu zpracování. Dále byly do analýzy použity plány společných zařízení z KoPÚ.

Na schématu níže je patrné vcelku konzistentní vymezení ÚSES v územních plánech jednotlivých obcí. Konkrétní problémy jsou analyzovány v závěrečné kapitole Analytické části. V rámci návrhu došlo ke sjednocení vymezení a nápravě metodických chyb.

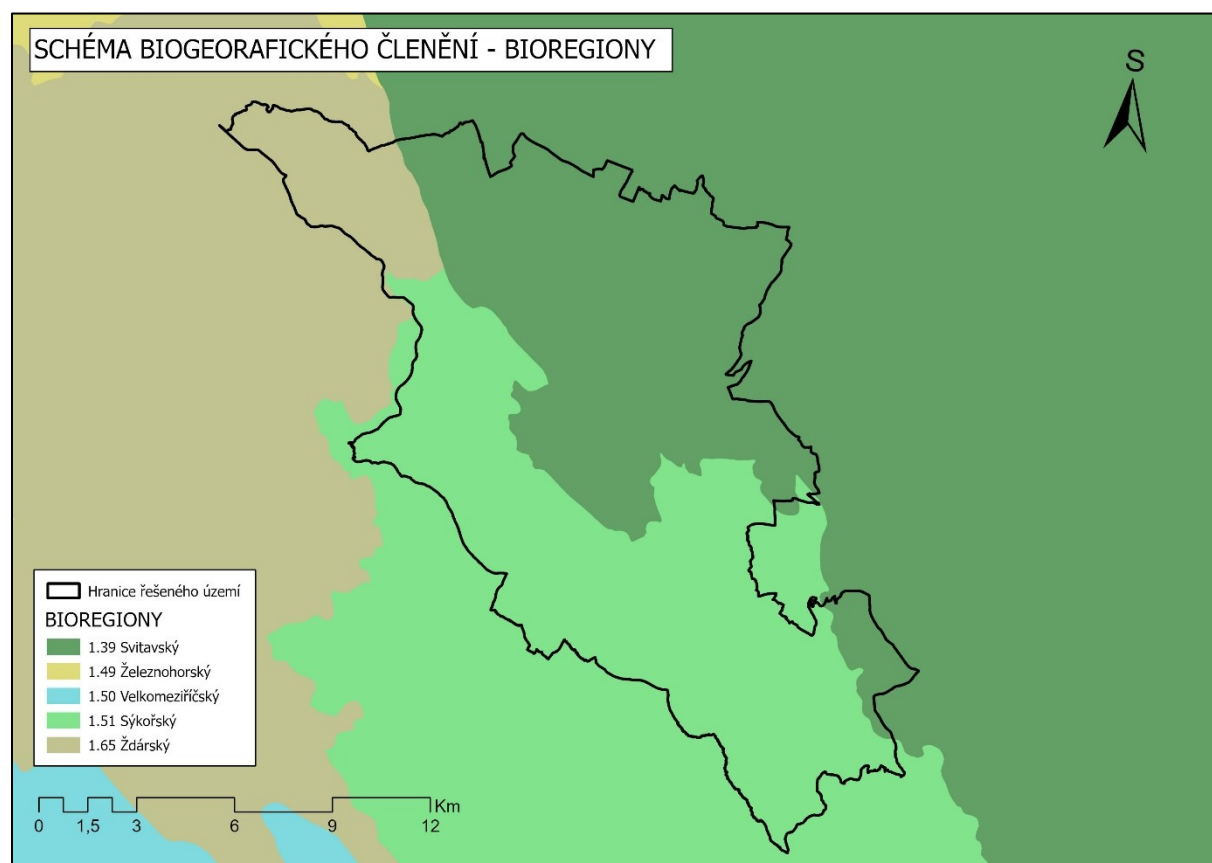
Obr. 7 - Schéma vymezení ÚSES v ÚP dle ÚAP

2.2 BIOGEOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ ÚZEMÍ

2.2.1 Biogeografické regiony

Biogeografický region je individuální jednotka biogeografického členění ČR na regionální úrovni. Bioregion je charakteristický shodnou vegetační stupňovitostí. Biocenózy bioregionu jsou ovlivněny jeho polohou a mají své chorologické rysy, dané zvláštnostmi postglaciálního vývoje flóry a fauny. V rámci bioregionu se tak většinou již nevyskytují jiné rozdíly v potenciální biotě než rozdíly způsobené odlišným ekotopem. Bioregion je vnitřně heterogenní a obsahuje typickou mozaiku nižších jednotek – biochor a skupin typů geobiocénů. Zpravidla se také vyznačuje charakteristickým reliéfem, klimatem a půdním pokryvem. Bioregion je převážně jednotkou potenciální bioty, nevychází tedy z aktuálního stavu krajiny, ale má specifický typ a určitou intenzitu využití člověkem. Stručně řečeno, bioregiony zahrnují zpravidla výrazně odlišné krajiny. Plocha bioregionu dosahuje přibližně 100–1000 km². (CULEK et al, 2005)

Kód	Bioregion	Rozloha v km ²	% v řešeném území
1.39	Svitavský	91,09	45 %
1.51	Sýkořský	94,85	46 %
1.65	Žďárský	17,52	9 %

Obr. 8 - Schéma rozložení bioregionů

Řešené území v rámci ORP Polička je rozděleno přibližně na půl mezi bioregion Svítavský (sever) a Sýkořský (jih). Žďárský bioregion zasahuje do řešeného území pouze okrajově v severozápadní části území a dále je vymezen v CHKO Žďárské vrchy.

2.2.2 Biochory

Vyšší typologické jednotky biogeografického členění ČR. Biochora člení území bioregionu na menší jednotky, které mají heterogenní ráz a vyznačují se svérázným zastoupením, uspořádáním, kontrastností a složitostí kombinace skupin typů geobiocenů. Tyto vlastnosti jsou dány kombinací vegetačního stupně, substrátu a reliéfu. Biochora tedy vychází z potenciálních podmínek krajinné sféry, zpravidla se ale vyznačuje i osobitým zastoupením aktuálních biocenóz. Velikost jednoho segmentu biochory bývá zpravidla v intervalu 0,5-102 km². (CULEK et al, 2005)

1.39	Svitavský bioregion				
Biochora	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	zastoupení biochor v řešeném území	zastoupení biochor v bioregionu
4BD	-	1	50,53	24,83 %	55 %
4RE	-	2	3,64	1,79 %	4 %
5Do	-	1	5,28	4,50 %	6 %
5BD	-	1	31,64	15,55 %	35 %

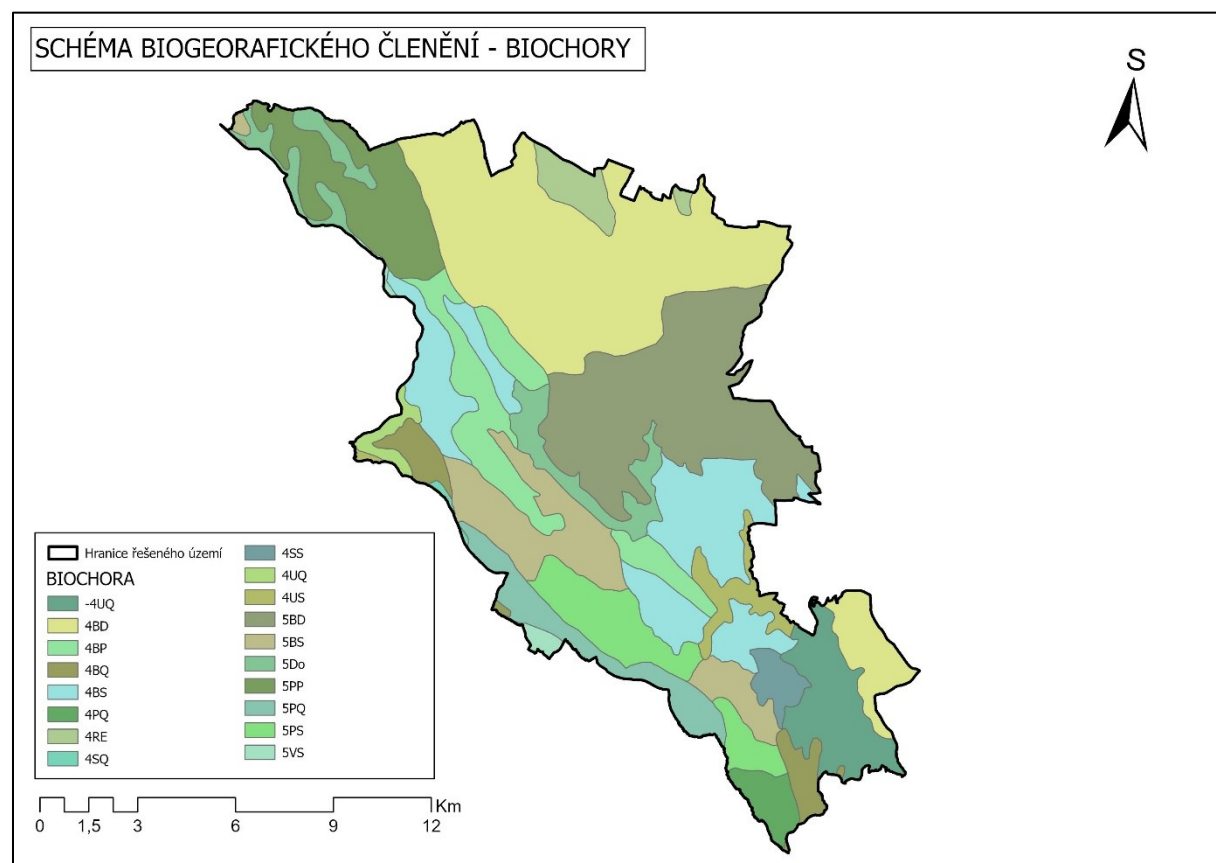
1.51	Sýkořský bioregion				
Biochora	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	zastoupení biochor v řešeném území	zastoupení biochor v bioregionu
4BP	-	3	12,80	6,29 %	13,50 %
4BQ	-	4	4,82	2,37 %	5,08 %
4BS	-	5	24,37	11,98 %	25,70 %
4PQ	-	1	2,89	1,42 %	3,05 %
4SQ	-	1	0,28	0,14 %	0,30 %
4SS	-	1	2,35	1,16 %	2,48 %
4UQ	-	1	1,62	0,80 %	1,71 %
-4UQ	-	1	9,70	4,77 %	10,22 %
4US	-	2	3,78	1,86 %	3,98 %
5BS	-	2	14,25	7,01 %	15,03 %
5PQ	-	1	7,21	3,54 %	7,60 %
5PS	-	2	10,01	4,92 %	10,55 %
5VS	-	1	0,77	0,51 %	0,81 %

1.65	Žďárský bioregion				
Biochora	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	zastoupení biochor v řešeném území	zastoupení biochor v bioregionu
5PP	-	1	13,03	6,41 %	74,41 %
5BS	-	1	0,33	0,16 %	1,90 %
5Do	-	2	3,88	4,50 %	22,17 %
5VS	-	1	0,26	0,51 %	1,51 %

V rámci řešeného území můžeme vylíčit 18 typů biochor v rámci výše popsaných třech bioregionů. V řešeném území se nenacházejí extrémní, řídké ani unikátní biochory podle dělení dle vzácnosti typu biochory.

Popis a dělení biochor dle převažujícího vegetačního stupně a druhu v řešeném území je prezentován v následující tabulce:

ČTVRTÝ VEGETAČNÍ STUPEŇ		DRUH BIOCHORY	%
4BD	Erodované plošiny na opukách 4. v.s.	kontrastně-similární	24,83
4BP	Erodované plošiny na neutrálních plutonitech 4. v.s.	similární	6,29
4BQ	Erodované plošiny na pestrých metamorfitech 4. v.s.	kontrastně-similární	2,37
4BS	Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 4. v.s.	similární	11,98
4PQ	Pahorkatiny na pestrých metamorfitech 4. v.s.	kontrastně-similární	1,42
4RE	Plošiny na spraších 4. v.s.	homogenní	1,79
4SQ	Svahy na pestrých metamorfitech 4. v.s.	kontrastně-similární	0,14
4SS	Svahy na kyselých metamorfitech 4. v.s.	kontrastně-similární	1,16
4UQ	Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 4. v.s.	kontrastní	0,80
-4UQ	Výrazná údolí v pestrých metamorfitech v suché oblasti 4. v.s.	kontrastní	4,77
4US	Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 4. v.s.	kontrastní	1,86
PÁTÝ VEGETAČNÍ STUPEŇ		DRUH BIOCHORY	%
5BD	Erodované plošiny na opukách 5. v.s.	kontrastně-similární	15,55
5BS	Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 5. v.s.	kontrastně-similární	7,17
5Do	Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.	kontrastně-similární	4,50
5PP	Pahorkatiny na neutrálních plutonitech 5. v.s.	kontrastně-similární	6,41
5PQ	Pahorkatiny na pestrých metamorfitech 5. v.s.	kontrastně-similární	3,54
5PS	Pahorkatiny na kyselých metamorfitech 5. v.s.	kontrastně-similární	4,92
5VS	Vrchoviny na kyselých metamorfitech 5. v.s.	kontrastně-similární	0,51

Obr. 9 - Schéma rozložení biochor

2.2.3 Skupiny typů geobiocénů (STG)

STG je základní jednotka geobiocenologického klasifikačního systému, která je výsledkem Zlatníkovy teorie typu geobiocénu. Skupina typů geobiocénů sdružuje několik typů geobiocénů s podobnými trvalými ekologickými podmínkami, které jsou bioindikovány rostlinnými společenstvy. Do těchto skupin jsou sdružovány na základě fytocenologické podobnosti přirozených lesních biocenóz ve stádiu zralosti. V rámci jedné skupiny typů geobiocénů jsou natolik homogenní ekologické podmínky (klimatické, trofické i hydrické), že se vyznačují určitým druhovým složením a prostorovou strukturou biocenóz, určitou produktivností a určitou dynamikou vývoje. (Buček, Lacina 1999)

V řešeném území byly vymapovány skupiny typů geobiocénů na základě následujících podkladů a dat:

- Na základě mapy bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ) a z nich odvozených hlavních půdních jednotek (HPJ) se určují pouze rámcové trofické a hydrické charakteristiky STG (viz převodní tabulka v příloze č. 7 Metodiky). K nim je pak nutné přiřadit odpovídající vegetační stupeň.
- Na základě lesnické typologie a souboru lesních typů (SLT) je možné docela přesně odvodit příslušné charakteristiky STG (viz převodní tabulka v příloze č. 8 Metodiky). Dále byly použity převody mezi SLT a STG zpracované v rámci jednotlivých přírodních lesních oblastí (PLO 16 Českomoravská vrchovina a PLO 31 Českomoravské meziohří). Tyto rámcové STG je nutné ještě revidovat především s ohledem na vegetační stupeň biogeografického členění (viz Culek et al. 2005), respektive měřítko zpracování.
- Na základě vrstvy mapování biotopů AOPK ČR (MB) (viz korelační tabulka v příloze č. 9 Metodiky).
- Na základě geologických a pedologických map (<http://mapy.geology.cz/>; <https://mapy.vumop.cz/>)
- Z dostupných zpracovaných analytických map v generelech a plánech ÚSES. Vhodný je racionální převod na formule dle přílohy č. 5 Metodiky.
- Na základě multikriteriální analýzy a expertního vymezení.

Tabulka hlavních STG vyskytujících se v dotčených biochorách dle (Culek et al. 2005):

Biochora	Druh	Dominantní STG	Kontrastní STG
4BD	kontrastně-similární	4AB3, 4B3	3BD1-2, 3BD3, 4BD1-2, 4BD3 , 4C3, 4BC5a
4BP	similární	3AB-B1-2, 3B3, 4AB-B1-2, 4AB3, 4B3 , 4BC3, 4B4	4BC5a
4BQ	kontrastně-similární	3AB3, 4AB3, 4B3	3AB-B1-2, 4AB-B1-2, 4BD3 , 4BC3 , 4AB4, 4BC5a , 4BC5b
4BS	similární	3AB-B1-2, 3AB3, 3B3, 4AB-B1-2, 4AB3 , 4B3, 4BC3, 4AB4	4A-AB5b, 4BC5a , 4BC5b
4PQ	kontrastně-similární	4AB3, 4B3 , 4B4	4A2-3, 4AB-B1-2, 4BD-D1-2, 4BD3, 4BC3 , 4BC5a
4RE	homogenní	4AB3, 4B3 , 4B4	4BD3, 4BC-C5a
4SQ	kontrastně-similární	4AB3, 4B3 , 5B3	4AB1-2, 4D2, 4BD3, 4BC3, 4CD3 , 4BD5a
4SS	kontrastně-similární	4AB3, 4B3 , 5B3	4AB-B1-2, 4BC3 , 4BC5a
4UQ	kontrastní		4AB0, 4A1-2, 4AB-B1-2, 4BD1-2, 4A2-3, 4AB3, 4B3, 4BD3 ,

			4BC3, 4D2, 5B3, 5BC3, 4BC5a, 4BC7a, 4BC8a
-4UQ	kontrastní		3AB0, 3AB-B1-2, 3BD1-2, 3D2, 3AB3, 3B3, 3BD3, 4AB0, 4A1-2, 4AB-B1-2, 4BD1-2, 4D2, 4A2-3, 4AB3, 4B3, 4BD3, 4BC3, 4BC5a, 4BC7a, 4BC8a
4US	kontrastní		(3A0, 3A-AB1, 3AB-B1-2, 3AB3), 4A1-2, 4AB-B1-2, 4AB3, 4B3, 4BC3, 4BC5a, 4BC7a, 4BC8a, 5AB3, 5B3, 5BC3
5BD	kontrastně-similární	4AB3, 5AB3, 5AB3-4	4B3, 4BD3, 5B3, 5BC3, 5AB-B4, 5BC5a
5BS	kontrastně-similární	4AB1, 4AB3, 5AB2, 5AB3, 5B3	5A3, 5BC3, 5AB-B3-4, 5AB-B5b, 5BC5a
5Do	kontrastně-similární	5A4, 5AB4	5AB3-4, 5BAB-B5b, 5BC5a
5PP	kontrastně-similární	(4AB-B1-2, 4AB3, 4B3) 5AB2, 5AB3, 5B3	5AB-B5a, 5BC-C5a
5PQ	kontrastně-similární	5AB3, 5B3	(5A2-3), 5BD2-3, 5BC3, 5AB-B4, 5AB-B5a, 5BC-C5a
5PS	kontrastně-similární	5AB2, 5AB3, 5B3	(5A3), 5BC3, 5A4, 5AB-B4, 5AB-B5b, 5BC5a
5VS	kontrastně-similární	(4AB1-2, 4AB3), 5AB1-2, 5AB3, 5B3	(5A0), 5A1-2, 5A3, 5BC3, 5AB4, 5AB-B5b, 5BC5a, 5A6

Tučně jsou zvýrazněny STG, které jsou reprezentativní pro regionální kategorii ÚSES. V daném území se převážně jedná i o reprezentativní polohy lokálního ÚSES. Lokální ÚSES se snaží postihnout všechny zmapované STG a v rámci modálních větví tyto prvky propojovat s regionální a nadregionální hierarchií, případně pak dále posilovat koridorové efekty nadregionálních větví ÚSES.

Podrobněji v kapitole 2.2.7.

2.2.4 Lesnická typologie

PŘÍRODNÍ LESNÍ OBLASTI

Přírodní lesní oblasti (PLO) jsou území vymezená v rámci průzkumu lesních stanovišť na základě geologických, klimatických, orografických a fyto geografických podmínek. Česká republika je rozčleněna na 41 přírodních lesních oblastí. Řešené území spadá do dvou přírodních lesních oblastí:

- **PLO 16 – Českomoravská vrchovina** (západ: Borová, Oldřiš, Široký Důl, Korouhev, Nedvězí)
- **PLO 31 - Českomoravské mezihoří** (většina řešeného území)

SOUBOR LESNÍCH TYPŮ

Soubory lesních typů (SLT) jsou jednotky typologického systému, které sdružují lesní typy podle ekologické příbuznosti vyjádřené hospodářsky významnými vlastnostmi stanoviště. Lesní typy jsou zakresleny v lesnických typologických mapách. Zdrojem využitým v této práci jsou data NLI za výše uvedené PLO.

SLT jsou vymezeny vegetačními lesními stupni a edafickými kategoriemi s tím, že příbuzné kategorie tvoří řady. Konkrétní vlastnosti SLT jsou vyjádřeny dvoumístným kódem; číslice na prvním místě kódu

(0–9) značí příslušnost k vegetačnímu lesnímu stupni, zatímco písmeno na druhém místě kódu charakterizuje vlastnosti lesní půdy, vč. obsahu a vlivu vody a edafickou druhovou kombinaci. Jednotlivá písmena (celkem 24) označují základní, vedlejší a přechodné kategorie, které jsou základem třídění uvnitř řad (celkem 6).

V řešeném území je zastoupeno celkem **53 SLT**. Podrobněji viz následující tabulka:

SLT	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA (ha)	4K	49	95,1	5L	67	42,7
0Z	3	0,5	4M	5	13,5	5M	8	26,8
1G	4	2,3	4N	26	15,8	5N	74	37,3
1R	1	0,2	4S	270	405,3	5O	169	256,3
1T	4	2,7	4V	9	2,9	5P	44	160,6
3C	10	23,7	4W	35	32,8	5Q	1	0,9
3J	4	0,4	4X	1	0,1	5S	670	1235,3
3L	35	28,7	4Y	24	5,0	5U	43	40,4
3U	8	6,2	4Z	1	0,7	5V	327	257,0
3Y	11	1,2	5A	49	19,0	5Y	19	2,7
3Z	3	0,9	5B	162	450,1	6G	64	59,0
4A	28	5,8	5C	35	28,7	6O	34	80,6
4B	84	216,2	5D	182	110,0	6P	50	175,7
4C	95	91,4	5F	50	41,7	6Q	7	6,0
4D	108	66,8	5G	19	7,2	6R	20	11,2
4F	20	13,4	5H	71	87,2	6V	54	28,2
4H	18	65,7	5I	99	325,0	7R	1	0,2
4I	1	8,0	5J	13	5,6			
			5K	205	1165,9			

Nejčastěji jsou v řešeném území zastoupeny následující SLT:

SLT	POPIS	VÝMĚRA (ha)	PODÍL
5S	svěží jedlová bučina	1235,3	21,42 %
5K	kyselá jedlová bučina	1165,9	20,22 %
5B	bohatá jedlová bučina	450,1	7,81 %
4S	svěží bučina	405,3	7,03 %
5I	kyselá hlinitá jedlová bučina	325,0	5,64 %
5V	vlhká jedlová bučina	257,0	4,46 %
5O	oglejená svěží (buková) jedlina	256,3	4,44 %
4B	bohatá bučina	216,2	3,75 %
6P	oglejená kyselá smrková jedlina	175,7	3,05 %
5P	oglejená kyselá jedlina	160,6	2,79 %
5D	obohacená jedlová bučina	110,0	1,91 %

Nejvíce jsou zastoupeny SLT svěžích a kyselých jedlových bučin. S větším odstupem pak SLT bohatých jedlových bučin a svěžích bučin. První čtyři nejčastější SLT zabírající celkem přes 56 % veškeré lesní půdy řešeného území jsou popsány v následujících odstavcích.

5S – svěží jedlová bučina (*Abieto-Fagetum mesotrophicum*)

Rozšíření: v horních částech i na bázích svahů, většinou svěží úpadliny, příp. úžlabiny; různá podloží v obvodu chudších hornin; oblast vrchovin a nižších horských poloh.

Přirozená dřevinná skladba: obecně: jd 5, bk 5, kl+

5S1-5S5: bk 4-7, jd 3-4, sm ± 2 , klen ± 1 , lpm+v ± 1 , (js, jilmy) +, tis +

5S9: bk 4-6, jd 2-4, sm ± 2 , kl ± 2 , jilmy ± 1 , lpm+v ± 1 , js 0 $\pm$

5K – kyselá jedlová bučina (*Abieto-Fagetum acidophilum*)

Rozšíření: nejrozšířenější soubor lesních typů v hercynské oblasti; vyskytuje se na zvlněných plošinách, svazích i plochých hřebenech ve vrchovinách a nižších polohách horských oblastí (450-650 m n. m.).

Přirozená dřevinná skladba: obecně: jd 3-4, bk 5-6, sm 1

podle podmínek: bk 4-7, jd 2-4, sm ± 2 , bo 0-1, (tis 0 $\pm$ hlavně ve 5K7-5K9)

5K5 a 5K6: bk 5-8, dbz 0-1, lpm+v ± 1 , bř ± 1 , sm, jd, bo ± 1

5B – bohatá jedlová bučina (*Abieto-Fagetum trophicum*)

Rozšíření: z vrchovin do předhůří a horských poloh; na svazích i plošinách s různým (nejčastěji) bohatším podložím.

Přirozená dřevinná skladba: 5B2, 5B3, 5B5: bk 6, jd 4, klen +, sm -

5B1, 5B6, 5B7, 5B8: sm 2, jd 3-4, bk 4-7, klen 1, lpm+v 1, js +, jilmy +, tis -

5B9: sm 2, jd 2-4, bk 4-6, kl 2, jilmy 1, lpm+v 1, js -, tis -

4S – svěží bučina (*Fagetum mesotrophicum*)

Rozšíření: plošiny, svahy, úžlabiny; na různých horninách, často se slabými hlinitými překryvy; vyšší pahorkatiny, vrchoviny.

Přirozená dřevinná skladba: obecně: bk 8, jd 2, (příp. bk 10, jd -)

podle podmínek: bk 5-7 dbz ± 3 , jd ± 2 , lpm+v ± 2 , hb 0-1, mléč 0-1, (js, jilmy) +, (tř, os, tis) 0 $\pm$

4S8: bk 5-7, dbz ± 3 , jd ± 2 , lpm+v ± 1 , bo 0 $\pm$, bř, hb 0 $\pm$

4S9: bk 5-7, dbz ± 3 , jd 1-2, mléč ± 2 , lpm+v ± 2 , hb 0 $\pm$, jilmy 0 $\pm$, js 0 $\pm$, tis 0 $\pm$

LESNÍ TYPY

Lesní typy (LT) jsou základní jednotkou diferenciací růstových podmínek lesních dřevin. Jeho definice se shoduje s definicí Zlatníkovou (viz STG). Lesní typ je soubor lesních biocenóz, původních i změněných a jejich vývojových stadií, včetně prostředí, tedy geobiocenóz vývojově k sobě patřících. Je jednotkou s úzkým ekologickým rozpětím pro růst dřevin, jejich produkci a obnovu a v důsledku toho i pro žádoucí druhové a prostorové složení porostů s podobnou pěstební technikou.

Z výše uvedených SLT jsou v řešeném území zastoupeny nejčastěji následující lesní typy:

5S1 – kyselá smrková doubrava **modální**

5K1 – kyselá jedlová bučina **modální**

5K2 – kyselá jedlová bučina **chudší**

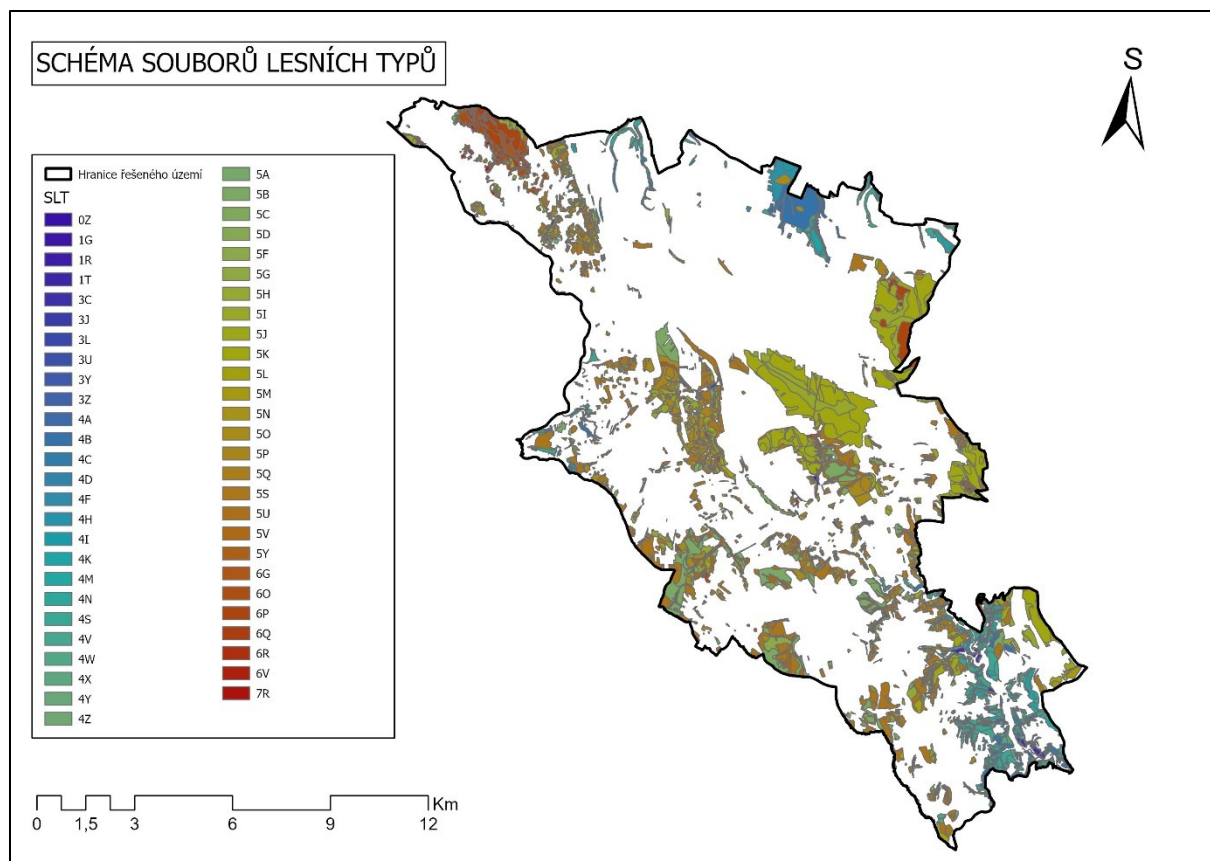
5K3 – kyselá jedlová bučina **bohatší**

5B1 – svěží jedlová bučina **modální**

4S1 – svěží bučina **modální**

5O1 – oglejená svěží (buková) jedlina **modální**

Podrobněji jsou LT včetně všech biogeografických charakteristik popsány v rámci čerstvě zpracovaných OPRL (2023-2042) pro PLO 31, ÚHÚL 2022 a OPRL (2026-2045) pro PLO 16, NLI 2025 (přílohy č. 4).

Obr. 10 - Schéma souborů lesních typů

2.2.5 Půdní analýzy na základě BPEJ

Mimo lesní půdu (PUPFL) byly přírodní podmínky pro odvození potenciálních geobiocenóz hodnoceny na základě dostupných pedologických podkladů a bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ).

BPEJ slouží k hodnocení absolutní i relativní produkční schopnosti zemědělských půd a podmínek jejich nejúčelnějšího využití. BPEJ je charakterizována pětimístným kódem. První číslice vyjadřuje příslušnost ke klimatickému regionu. Druhá a třetí číslice určuje zařazení půdy do hlavní půdní jednotky klasifikační soustavy (HPJ). Čtvrtá stanovuje stupeň sklonitosti a příslušnou expozici ke světovým stranám ve vzájemné kombinaci, pátá číslice vyjadřuje hloubku půdy a skeletovitost půdního profilu ve vzájemné kombinaci. Celkově dohromady existuje 2278 kódů BPEJ.

Převodní klíč BPEJ na STG je možné sestavit pouze pro trofické a hydrické řady. Protože u BPEJ není obligatorně uváděn půdotvorný substrát, je v řadě případů více možností, jak údaj BPEJ interpretovat. Převodní tabulka vychází z hlavních půdních jednotek (HPJ), tedy druhé a třetí číslice kódu.

Pro řešené analýzy byly použity aktualizované sady BPEJ poskytované Státním pozemkovým úřadem.

HLAVNÍ PŮDNÍ JEDNOTKY (HPJ)

Hlavní půdní jednotka je definována jako syntetická agronomizovaná jednotka charakterizovaná účelovým (agronomickým) seskupením genetických půdních typů, subtypů, půdotvorných substrátů, zrnitosti, hloubky půdy, typem a stupněm hydromorfizmu a reliéfem území. Klasifikační soustava bonitace představuje 78 HPJ, které z geneticko agronomického hlediska tvoří 13 základních skupin.

(<https://bpej.vumop.cz/>)

V řešeném území je zastoupeno celkem **23 HPJ**. Podrobněji viz následující tabulka:

HPJ	VÝMĚRA (ha)	PODÍL			
20	46,9	0,3 %	50	1761,4	12 %
25	3596,1	24 %	53	5,2	0,03 %
29	1574,5	10 %	56	119,8	1 %
30	132,0	0,9 %	58	286,8	2 %
34	2084,4	14 %	64	0,9	0,01 %
35	1458,3	10 %	65	10,7	0,07 %
37	1885,8	12 %	66	22,3	0,1 %
38	86,8	0,6 %	67	232,9	2 %
40	297,2	2 %	68	283,3	2 %
41	9,0	0,1 %	69	68,0	0,4 %
47	761,2	5 %	73	449,4	3 %
			75	46,1	0,3 %

Zeleně vyznačeny jsou HPJ s největším zastoupením v řešeném území (cca 81 % z řešeného území). Níže jsou uvedeny základní charakteristiky těchto nejvíce zastoupených HPJ.

HPJ 25 - Kambizemě modální a vyluhované, eubazické až mezobazické, výjimečně i kambizemě pelické na opukách a tvrdých slínovcích, středně těžkém flyši, permokarbonu, středně těžké, až středně skeletovité, půdy s dobrou vodní kapacitou.

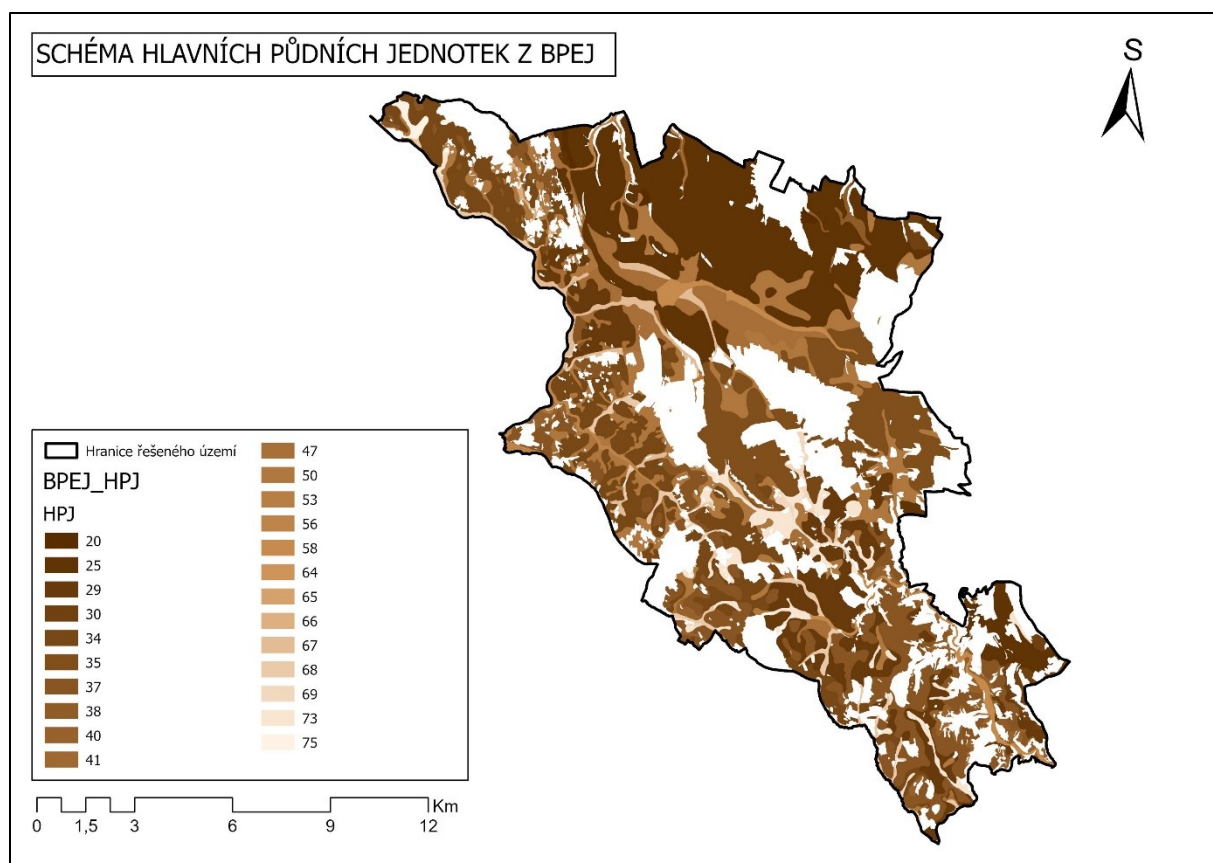
HPJ 29 – Kambizemě modální eubazické až mezobazické včetně slabě oglejených variet, na rulách, svorech, fylitech, popřípadě žulách, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převažujícími dobrými vláhovými poměry.

HPJ 34 - Kambizemě dystrické, kambizemě modální mezobazické i kryptopodzoly modální na žulách, rulách, svorech a fylitech, středně těžké lehčí až středně skeletovité, vláhově zásobené, vždy však v mírně chladném klimatickém regionu.

HPJ 35 - Kambizemě dystrické, kambizemě modální mezobazické, kryptopodzoly modální včetně slabě oglejených variet, na břidlicích, permokarbonu, flyši, neutrálních vyvěřelých horninách a jejich svahovinách, středně těžké, až středně skeletovité, vláhově příznivé až mírně převlhčené, v mírně chladném klimatickém regionu.

HPJ 37 – Kambizemě litické, kambizemě modální, kambizemě rankerové a rankery modální na pevných substrátech bez rozlišení, v podorníci od 30 cm silně skeletovité nebo s pevnou horninou, slabě až středně skeletovité, v ornici středně těžké lehčí až lehké, převážně výsušné, závislé na srážkách.

HPJ 50 – Kambizemě oglejené a pseudogleje modální na žulách, rulách a jiných pevných horninách (které nejsou v HPJ 48,49), středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření.

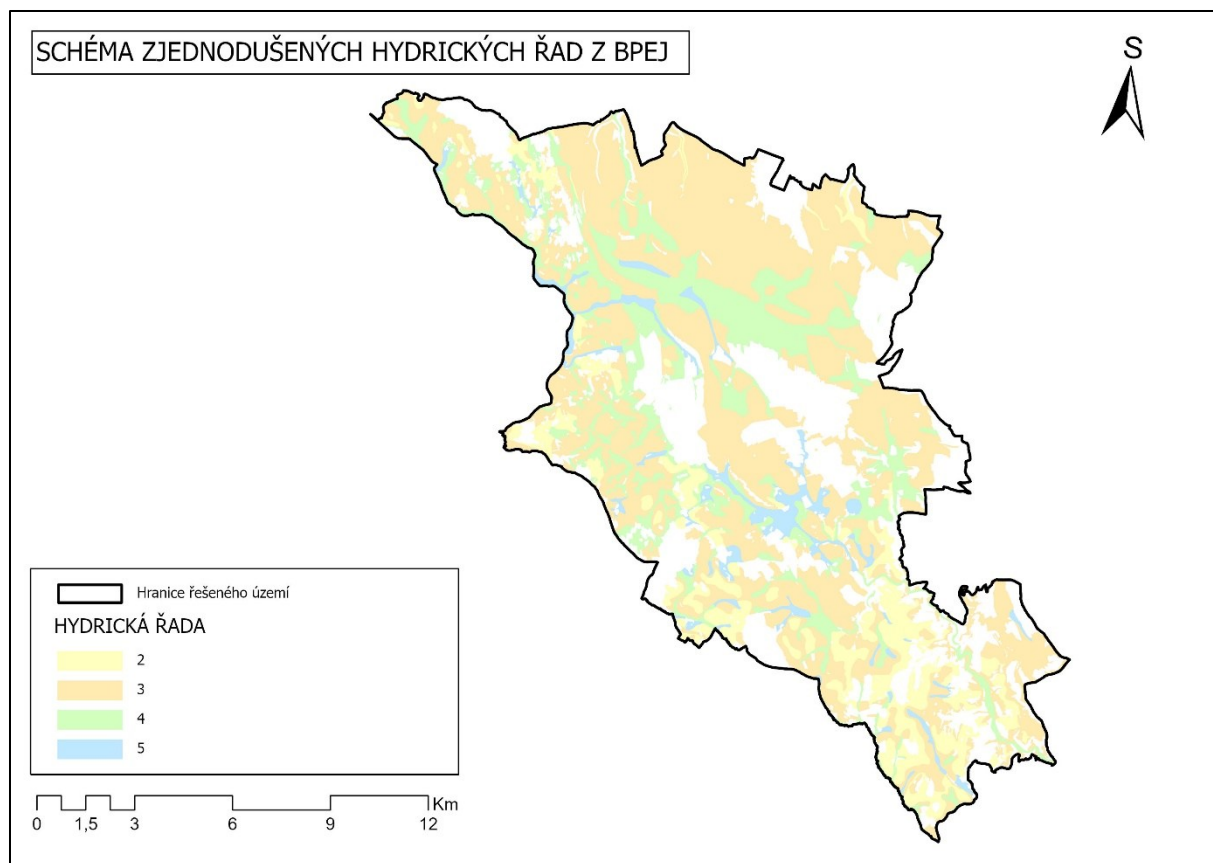

Obr. 11 - Schéma hlavních půdních jednotek

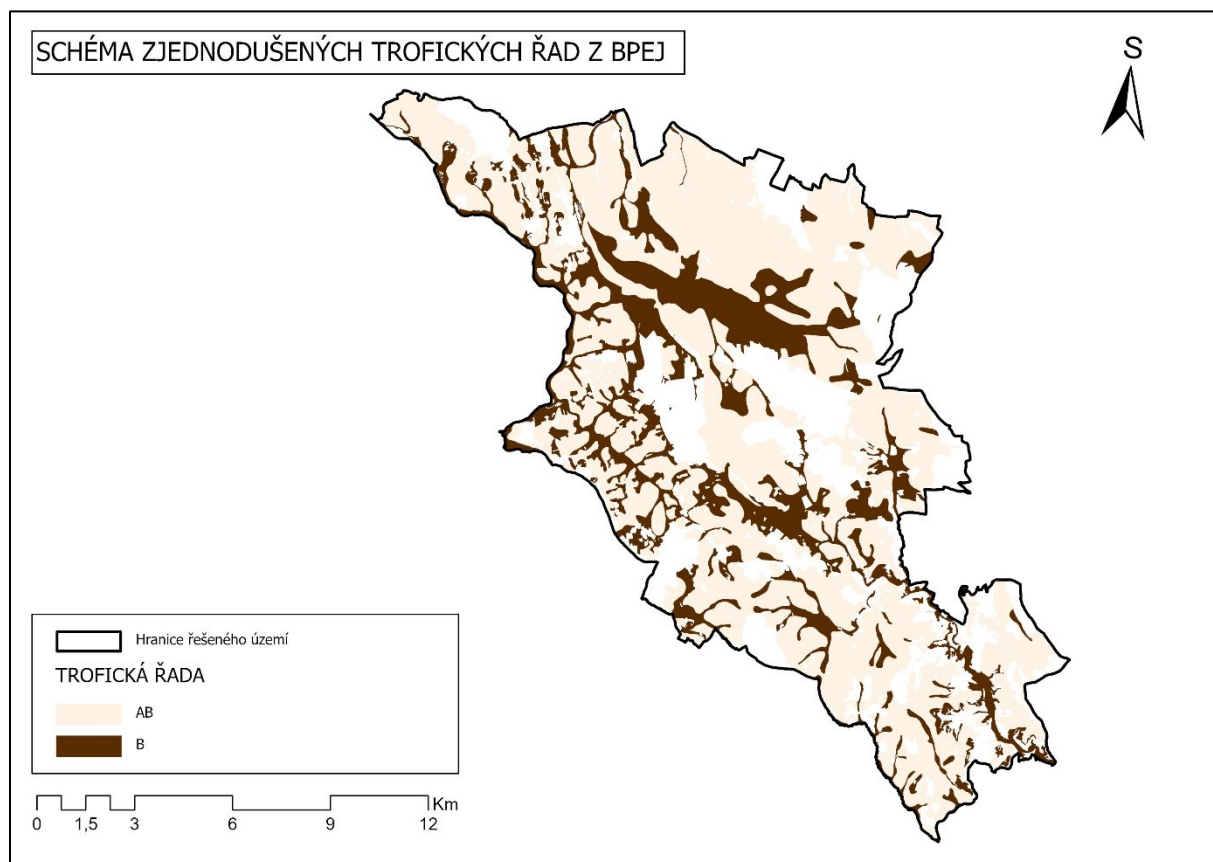
Vysvětlující poznámka k následujícím schémátům:

Hydrická řada vystihuje ekologicky významné rozdíly ve vlhkostním režimu půd. Na zemědělské půdě dle BPEJ nacházíme tyto řady: **2 - hydricky omezená; 3 - normální; 4 - podmáčená; 5 – mokrá.**

Trofická řada vystihuje ekologicky významné rozdíly v minerální bohatosti a kyselosti půd. Na zemědělské půdě dle BPEJ nacházíme tyto řady (meziřady): **AB – oligotrofně-mezotrofní a B – mezotrofní.**

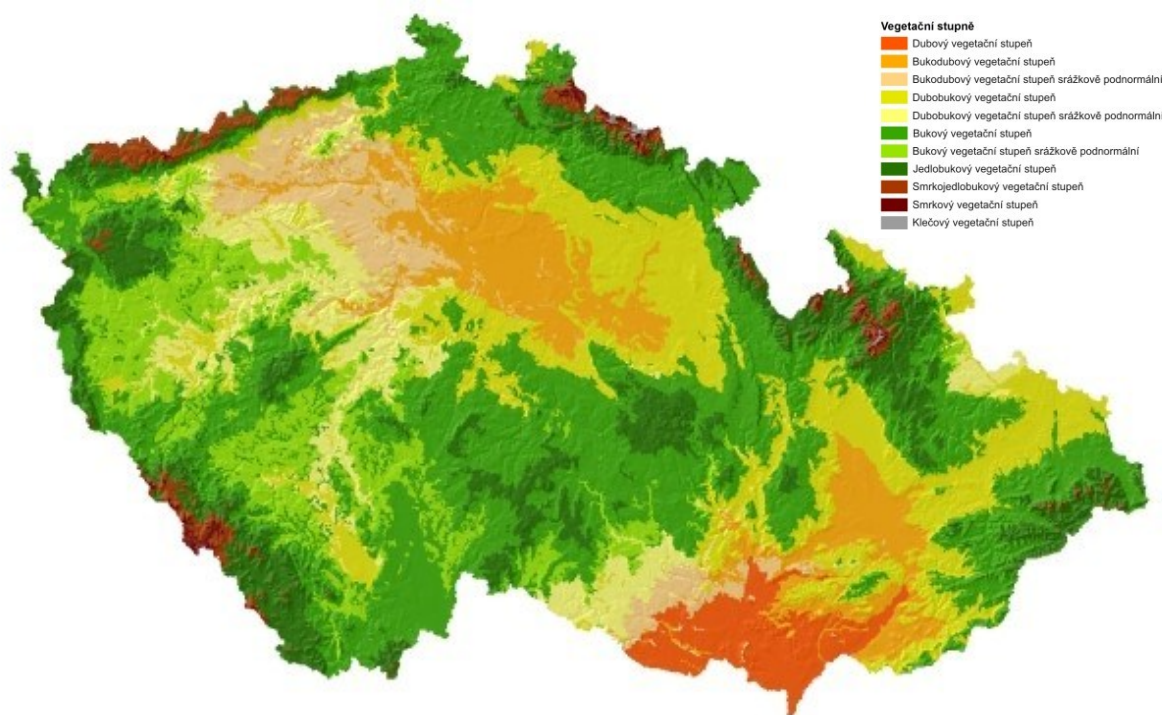
Obr. 12 - Schéma agregovaných hydrických řad na ZPF

Obr. 13 - Schéma agregovaných trofických řad na ZPF

2.2.6 Problematika vegetační stupňovitosti

Vegetační stupeň (dle Zlatníka) je jednotkou vegetační stupňovitosti vyjadřující rozdílnot bioty v závislosti na změně klimatu s nadmořskou výškou a na expozici. V pojetí prof. Aloise Zlatníka je vegetační stupeň nadstavbovou jednotkou geobiocenologického klasifikačního systému, který člení krajinu na základě modelu přírodního (potenciálního) stavu geobiocenóz. Alois Zlatník rozlišil pro území bývalého Československa 10 vegetačních stupňů, které nazval podle hlavního zastoupení či dominance významných dřevin přírodních lesních geobiocenóz (vyjma těch, které leží nad horní hranicí lesa).

Obr. 14 - Schéma vegetační stupňovitosti ČR (CULEK 2002)

Na vymezování STG má významný vliv vegetační stupeň, který byl prvotně přejímán ze zařazení STG do příslušné biochory a následně konfrontován s podrobným hodnocením lesnické typologie (SLT) a případně ještě upravován s ohledem na lokální geomorfologické podmínky (orientace svahů, převažující charakter společenstev atp.).

V řešeném území byl v rámci členění BIOCHOR i OPRL vymezen čtvrtý a pátý vegetační stupeň. V rámci podrobnějšího vymezení STG pak byl rozsah vegetačních stupňů větší, a to v rozmezí třetího až šestého vegetačního stupně.

Stručné charakteristiky a hlavní znaky zastoupených (lesních) vegetačních stupňů:

4. LVS – BUKOVÝ. Ve vyšších pahorkatinách a nižších vrchovinách mírně teplých klimatických oblastí. Výrazně dominoval buk (v karpatské oblasti svojí vitalitou místy tvořil téměř nesmíšené porosty), doznávaly dub zimní a letní a přibývala jedle. Na bohatších stanovištích vtroušeně rostly habr a lípa srdčitá. Na oglejených a glejových lokalitách, kde buk ztrácí vitalitu a místy téměř chyběl, se stupeň vyskytuje ve své dubojehličnaté variantě, s mírnou převahou jedle nad dubem letním (a vtroušeným smrkem ztepilým).

5. LVS – JEDLOBUKOVÝ. Ve vrchovinách (v karpatské oblasti místy vystupuje až do nižších hornatin) v horních částech mírně teplých oblastí a při dolních okrajích chladných klimatických oblastí. Byl tvořen

směsí buku s jedlí (jedle přibývalo na těžších uléhavých půdách a měla převahu na oglejených a glejových půdách). Zcela chyběly duby a habr, na většině stanovišť (nejvíce na chudších substrátech na styku s 6. LVS a na vodou výrazněji ovlivněných půdách) již byl vtroušen nebo slabě přimíšen smrk.

Vegetační stupně v řešeném území logicky kopírují základní geomorfologické charakteristiky odpovídající nadmořské výšce. 4. VS. BUKOVÝ reprezentují polohy v okolí města Poličky a údolí Korouhevského potoka a dále pak na JV řešeného území Svojanovsko (údolí Křetínky). 5. VS. JEDLOBUKOVÝ se vyskytuje ve vyšších polohách centrální části řešeného území (např. okolí vrchů U Jamek, Baldský vrch atp.) a dále na SZ okraji v návaznosti na CHKO Žďárské vrchy (obce Borová, Oldřiš).

Vymezení vegetační stupňovitosti v rámci této studie bylo řešeno s primárním ohledem na členění lesních vegetačních stupňů. Přechod mezi 4. a 5. VS je často organický a lze zaznamenat posun o jeden vegetační stupeň směrem dolů/nahoru oproti předpokládanému vymezení vegetačních stupňů dle Culka a kol. (2002). Zastoupení 4. VS je v rámci lesních vegetačních stupňů pravděpodobně mírně podhodnocené na úkor 5. VS. 4. VS je naopak dominantněji zastoupen v současně nezalesněných polohách zemědělské krajiny. Toto je dáno nejspíše charakterem území v rámci luk a polí, které díky své „nezapojenosti do lesních celků“ a průměrně nižší nadmořské výšce vykazují charakteristiky spíše 4. VS. Naproti tomu zapojené lesy na vrších mají převážný charakter jedlobukových porostů.

Obecně lze konstatovat, že prolínání vegetačních stupňů je zde velmi organické, přičemž dominantní zastoupení buku v rámci 4. a 5. VS je zde zcela reprezentativní a dílčí nepřesnosti ve vymezení vegetačních stupňů jsou pro účely plánu ÚSES zanedbatelné.

Problematické je celkové pojetí vegetační stupňovitosti také proto, že v rámci probíhající klimatické změny se jedná o biogeografickou charakteristiku dlouhodobě nestálou. Na základě různých modelů a analýz vývoje klimatu (Macků 2019) lze oprávněně očekávat postupný posun vegetační stupňovitosti, a tedy postupnou větší dominanci DUBU a s tím související posun BUKU do vyšších nadmořských výšek či inverzních a neexponovaných poloh. Tento posun je už v současnosti patrný, právě porovnáme-li vymezení biochor a vegetačních stupňů (Culek 2002 a 2004) s aktuálním vymezením LVS v rámci aktualizovaných OPRL a terénním průzkumem. Již dnes je zřejmé, že se klima za přibližně dvacet let od vymezení biochor mírně proměnilo. **Tato studie počítá s faktorem klimatické změny, a tedy se dogmaticky nedrží VS vymezených dle typu biochor, ale kombinuje všechny výše uvedené principy.**

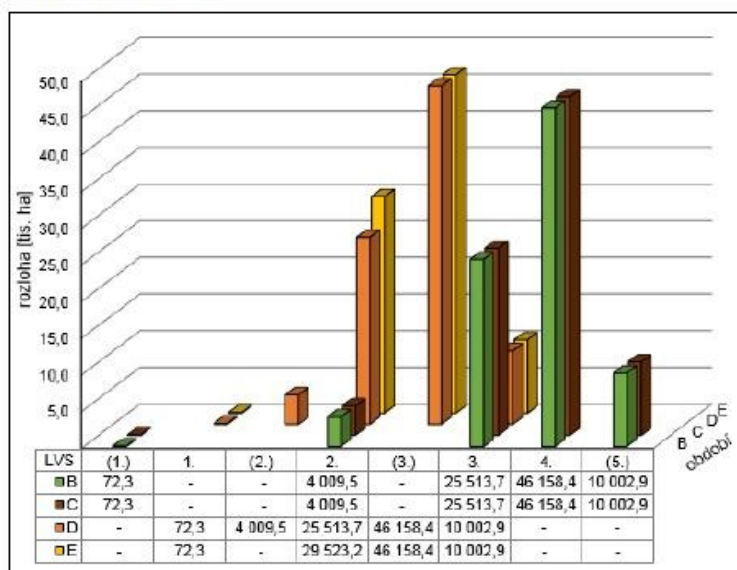
PREDIKCE SCÉNÁŘE KLIMATICKÉ ZMĚNY NA ÚROVEŇ LVS (Macků 2019):

Hlavním zdrojovým materiálem jsou podklady ČHMÚ, které byly zpracovány ve spolupráci s Centrem výzkumu globální změny AV ČR. Pracovníky brněnské pobočky ČHMÚ byly spočítány prostorové průměry základních klimatických charakteristik (průměrná denní teplota, denní úhrn srážek) pro období A (1961–1990) a pro období B (1991–2009) pro zonální LVS vyskytující se v jednotlivých PLO.

Porovnáním průběhu klimatických dat v obdobích A a B byl získán přehled o jejich změnách a trendech. V současné době je k dispozici 30letý tzv. operativní klimatický normál pro období 1981–2010, ozn. období B dle LVS v PLO, jako srovnávací platforma pro scénáře KZ.

Modely scénářů KZ, které byly použity pro výpočet budoucích podmínek, byly vybrány kombinací objektivních a subjektivních kritérií ze souboru 40 vhodných GCMs (General Circulation Models), reprezentujících scénář HadGem s variantami tzv. RCP (Representative Concentration Pathways), kdy se zvýší radiační působení o 4,5 W·m⁻² (RCP 45) a zvýšení radiačního působení o 8,5 W·m⁻² (RCP 85). Klimatická data scénáře KZ HadGem s variantami RCP 45 a RCP 85 byla zpracována pro období B = 1981–2010, C = 2021–2040, D = 2041–2060, E = 2081–2100.

Varianta RCP 45

Obr. 17: Zastoupení LVS v jednotlivých obdobích

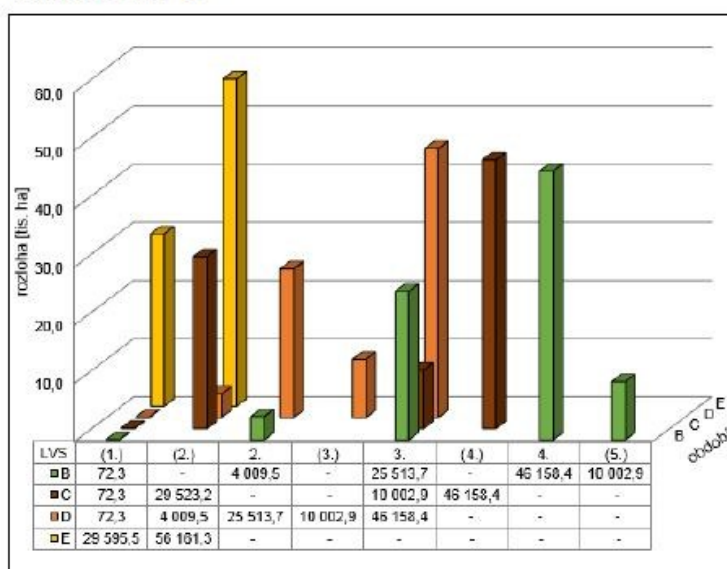
Tab. 2: Aproximace LVS v jednotlivých obdobích

LVS	období			
	B	C	D	E
(1.)	(1.)	(1.)	1.	1.
2.	2.	2.	(2.)	2.
3.	3.	3.	2.	2.
4.	4.	4.	(3.)	(3.)
(5.)	(5.)	(5.)	3.	3.

Obr. 15 – Schéma výhledu změny LVS v PLO 31 dle modelu RCP 45 (Macků 2019)

Komentář ke schématu: V obdobích B a C jsou dokumentovány klimatické anomálie 1. a 5. LVS, označené jako (1.) a (5.) LVS. V období D se vyskytuje anomálie 2. LVS, označená jako (2.) LVS, a v obdobích D a E anomálie 3. LVS, označená jako (3.) LVS.

Varianta RCP 85

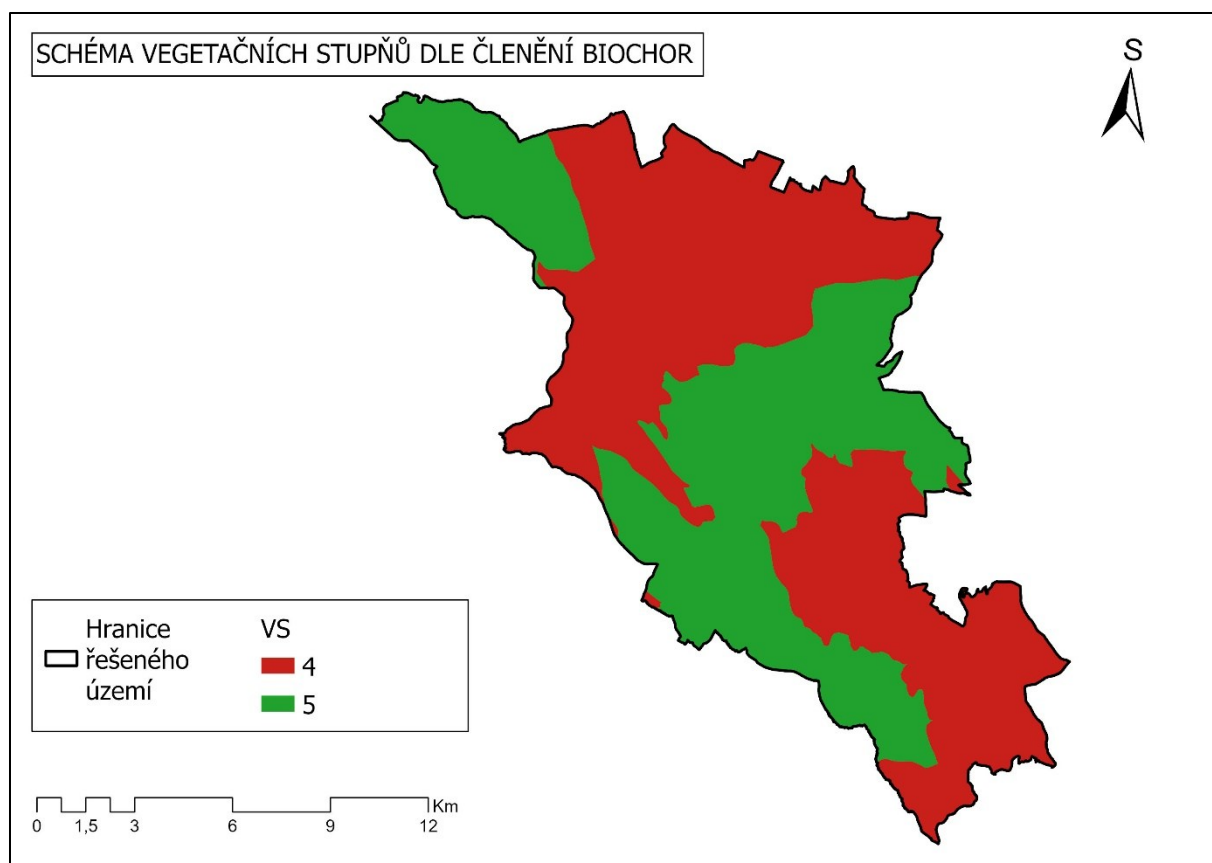
Obr. 18: Zastoupení LVS v jednotlivých obdobích

Tab. 3: Aproximace LVS v jednotlivých obdobích

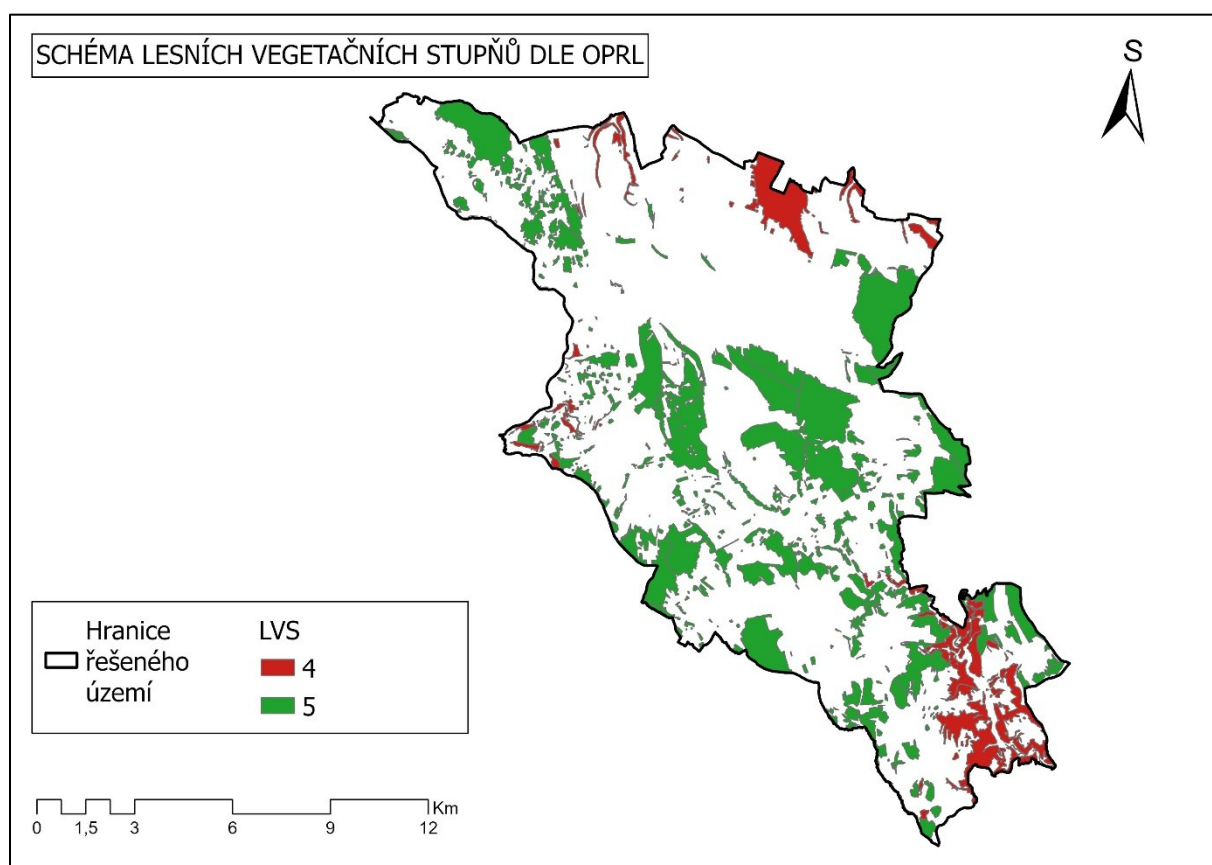
LVS	období			
	B	C	D	E
(1.)	(1.)	(1.)	(1.)	(1.)
2.	2.	(2.)	(2.)	(1.)
3.	3.	(2.)	2.	(1.)
4.	4.	(4.)	3.	(2.)
(5.)	(5.)	3.	(3.)	(2.)

Obr. 16 – Schéma výhledu změny LVS v PLO 31 dle modelu RCP 85 (Macků 2019)

Komentář ke schématu: V období C dochází k výrazné transformaci 3. a 5. LVS na úroveň klimatické anomálie (2.) LVS a 3. LVS. V období D se vyskytují anomálie (1.), (2.) a (3.) LVS. V období E odpovídají klimatické parametry anomáliím (1.)–(2.) LVS.

Obr. 17 - Schéma vegetační stupňovitosti dle členění biochor

Obr. 18 - Schéma lesních vegetačních stupňů (ÚHÚL)

2.2.7 Závěry biogeografických analýz

Na základě výše uvedených analýz byla vypracována mapa STG, která je podkladem pro zhodnocení vymezení větví a jednotlivých skladebných prvků ÚSES. Mapa byla zpracována ve vektorové podobě v měřítku 1 : 10 000, přičemž odpovídá měřítku zpracování plánu ÚSES a míře podrobnosti vymezovaných souborů typů geobiocénů.

GEOBIOCENOLOGICKÁ FORMULE

Geobiocenologická formule se používá ke kódovému označení STG a zachycuje vegetační stupeň, trofické i hydrické vlastnosti stanoviště a případně jeho doplňkové vlastnosti, což ve vzájemné součinnosti podmiňuje potenciální biotu. První číslice formule vyjadřuje vegetační stupeň dle Zlatníka, velká písmena označují trofické řady nebo meziřady, druhá číslice vyjadřuje hydrickou řadu a případné dodatkové malé písmeno další zvláštnosti stanoviště, a tím i bioty.

Podrobněji viz následující literatura:

- Metodika vymezování územního systému ekologické stability – metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020
- BUČEK A., LACINA J. (1984): Biogeografický přístup k vytváření územních systémů ekologické stability krajiny. Zprávy Geografického ústavu ČSAV, Brno.
- BUČEK A., LACINA J. (1999): Geobiocenologie II. MZLU v Brně, Brno.
- BUČEK A., LACINA J. (2007): Geobiocenologie II. Druhé upravené vydání. MZLU v Brně.
- ZLATNÍK A. (1976): Přehled skupin typů geobiocénů původně lesních a křovinných ČSSR. Zprávy Geografického ústavu ČSAV v Brně č. 13/3-4:55-64 + tabulka v příloze. Brno.

Přehled STG vyskytujících se na území ČR je uveden v příloze č. 5 citované metodiky.

PŘEHLED STG ZASTOUPENÝCH V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ:

STG	VĚDECKÝ NÁZEV	VÝMĚRA (ha)	PODÍL
3A(2)3	<i>Fageta quercina</i>	1,19	0,006 %
3A1/ 4A1/ 5A1	<i>Pineta quercina/ Pineta lichenosa/ Pineta piceosa inferiora</i>	11,49	0,056 %
3AB3	<i>Querci-fageta</i>	6,27	0,031 %
3B1	<i>Querci-fageta humilia</i>	0,88	0,004 %
3B3	<i>Querci-fageta typica</i>	17,92	0,088 %
3C3/ 4C3	<i>Tili-acereta/ Tili-acereta fagi</i>	0,38	0,002 %
4 BC-BD 4	<i>Fageta tiliae aceris</i>	2,95	0,014 %
4(A)AB5b	<i>Betuli-alneta</i>	0,08	0,000 %
4A3	<i>Fageta quercino-abietina</i>	59,13	0,291 %
4A3/ 4AB3	<i>Fageta quercino-abietina/ Fageta abietino-quercina</i>	31,72	0,156 %
4AB2	<i>Fageta humilia</i>	23,50	0,116 %
4AB3	<i>Fageta abietino-quercina</i>	867,92	4,266 %
4AB3/ 4B3	<i>Fageta abietino-quercina/ Fageta typica</i>	4943,02	24,298 %
4B1	<i>Fageta humilia</i>	0,66	0,003 %
4B2	<i>Fageta humilia</i>	57,65	0,283 %
4B2/ (4BC3)	<i>Fageta humilia/ (Fageta aceris)</i>	0,41	0,002 %
4B3	<i>Fageta typica</i>	1144,09	5,624 %

4B3/ 4BC3/ 4BD3	<i>Fageta typica/ Fageta aceris/ Fageta tiliae</i>	25,20	0,124 %
4B3/ 4BD3	<i>Fageta typica/ Fageta tiliae</i>	186,63	0,917 %
4B-BC(BD)(3)4	<i>Abieti-querceta roboris-fagi</i>	112,47	0,553 %
4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4	<i>Abieti-querceta roboris-fagi/ Abieti-querceta roboris-piceae</i>	1566,39	7,700 %
4BC3	<i>Fageta aceris</i>	68,96	0,339 %
4BC4(5a)	<i>Fraxini-alneta aceris</i>	6,16	0,030 %
4BC-C(B-BD)5b	<i>Alneta superiora</i>	2,24	0,011 %
4-5BC4(5a)	<i>Fraxini-alneta aceris superiora</i>	19,76	0,097 %
4-5BC-C(4)5a	<i>Fraxini-alneta superiora</i>	331,21	1,628 %
4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a	<i>Fraxini-alneta superiora/ Fraxini-alneta aceris superiora</i>	881,35	4,332 %
4-5BC-C5a/ 5BC-C4(5)	<i>Fraxini-alneta superiora/ Aceri-fageta fraxini inferiora</i>	13,56	0,067 %
4-5(A)B-BC(C)7-8b	<i>stanoviště litorálu a sublitorálu vodních nádrží vyššího stupně</i>	120,20	0,591 %
4BD2	<i>Fageta tiliae humilia</i>	2,06	0,010 %
4BD3	<i>Fageta tiliae</i>	78,78	0,387 %
4C3	<i>Tili-acereta fagi</i>	2,79	0,014 %
4CD4	<i>Acereta fagi</i>	1,45	0,007 %
4D1-2/ 4D(1)2	<i>Pineta dealpina superiora/ Fageta dealpina</i>	0,10	0,000 %
4D2	<i>Fageta tiliae humilia</i>	10,65	0,052 %
5(A)B-BC5b	<i>Picei-alneta</i>	2,56	0,013 %
5A3	<i>Fageta-piceoso abietina</i>	971,12	4,774 %
5A3/ 5AB3	<i>Fageta-piceoso abietina/ Abieti-fageta</i>	18,46	0,091 %
5A4	<i>Piceeta abietina sphagnosa inferiora</i>	171,56	0,843 %
5AB(B)2	<i>Abieti-fageta humilia</i>	1,20	0,006 %
5AB3	<i>Abieti-fageta</i>	3532,13	17,362 %
5AB3/ 5B3	<i>Abieti-fageta/ Abieti-fageta typica</i>	2125,95	10,450 %
5AB-B(BC)4/ 5AB-B4	<i>Fagi-abieta/ Abieti-piceeta equiseti inferiora</i>	1106,92	5,441 %
5AB-B4	<i>Abieti-piceeta equiseti inferiora</i>	55,01	0,270 %
5B3	<i>Abieti-fageta typica</i>	620,19	3,049 %
5B3/ 5B-BC3/ 5B-BD3	<i>Abieti-fageta typica/ Abieti-fageta aceris inferiora/ Abieti-fageta ulmi</i>	18,11	0,089 %
5B3/ 5B-BD3	<i>Abieti-fageta typica/ Abieti-fageta ulmi</i>	334,07	1,642 %
5B3/ 5BC3	<i>Abieti-fageta typica/ Abieti-fageta aceris inferiora</i>	5,13	0,025 %
5BC3	<i>Abieti-fageta aceris inferiora</i>	118,74	0,584 %
5BC3/ 5C3	<i>Abieti-fageta aceris inferiora/ Fagi-acereta inferiora</i>	0,36	0,002 %
5BC-C4(5)	<i>Aceri-fageta fraxini inferiora</i>	284,69	1,399 %
5C3	<i>Fagi-acereta inferiora</i>	16,41	0,081 %
5CD3	<i>Fraxini-acereta</i>	0,17	0,001 %
6A4	<i>Piceeta abietina sphagnosa inferiora</i>	182,22	0,896 %
6A6	<i>Piceeta turfosa</i>	28,11	0,138 %
6AB-B4	<i>Fagi-abieta peceae/ Abieti-piceeta equiseti superiora</i>	80,57	0,396 %

6AB-B4/ 6A6	<i>Abieti-piceeta equiseti superiora/ Piceeta turfosa</i>	42,35	0,208 %
6BC-C4-5	<i>Aceri-fageta fraxini superiora</i>	28,21	0,139 %

Podbarveny jsou STG, které zaujímají více než jedno procento řešeného území. V rámci zpracování byly příbuzné STG agregovány z důvodu možného potenciálního zastoupení více typů geobiocénů v území a reálně špatné rozlišitelnosti. Tato agregace odpovídá příbuzným STG dle tabulky na str. 70 Metodiky.

HLAVNÍ STG V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ DLE TROFICKÝCH A HYDRICKÝCH ŘAD:

Oligotrofní až oligotrofně-mezotrofní STG

3A1/ 4A1/ 5A1: dubobory / lišejníkové bory / smrkové bory

4A3: dubojedlové bučiny; **5A3:** smrkojedlové bučiny

3AB3: dubové bučiny; **4AB3:** jedlodubové bučiny; **5AB3:** jedlové bučiny

4AB4: smrkové jedlové doubravy; **5-6AB-B4:** přesličkové jedlové smrčiny; **6AB-B3(4):** smrkové bukové jedliny

5A4: rašeliníkové jedlové smrčiny nižšího stupně **6A4:** rašeliníkové jedlové smrčiny vyššího stupně; **6A6:** rašeliništní smrčiny

Mezotrofní až mezotrofně-eutrofní STG

3B1: zakrslé dubové bučiny; **4B1:** zakrslé bučiny

4B3: typické bučiny; **5B3:** typické jedlové bučiny

4B-BC(BD)(3)4: jedlové doubravy s bukem

4-5BC-C(4)5a: jasanové olšiny vyššího stupně; **4-5BC4(5a):** javorové jasanové olšiny vyššího stupně; **5BC-C4(5):** javorové bučiny s jasanem nižšího stupně; **6BC-C4(5):** javorové bučiny s jasanem vyššího stupně

Mezotrofně-kalcifitní až kalcifitní STG

4D1-2/ 4D(1)2: dealpinské bory

vyššího stupně a dealpinské bučiny

4BD2: zakrslé lipové bučiny; **4BD3:** lipové bučiny; **5BD3:** jilmové jedlové bučiny

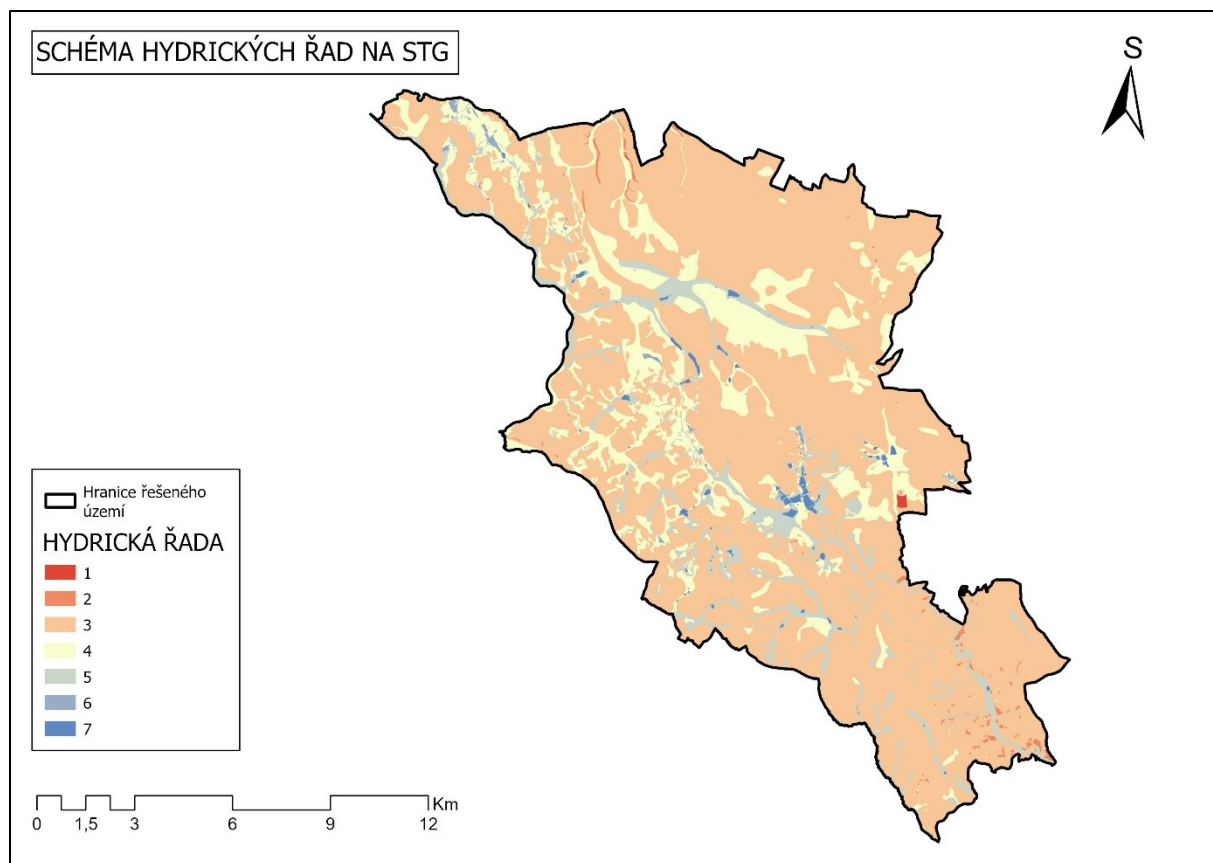
STG vázané čistě na vodní prostředí

4-5(A)B-BC(C)7-8b: stanoviště litorálu a sublitorálu vodních nádrží vyššího stupně

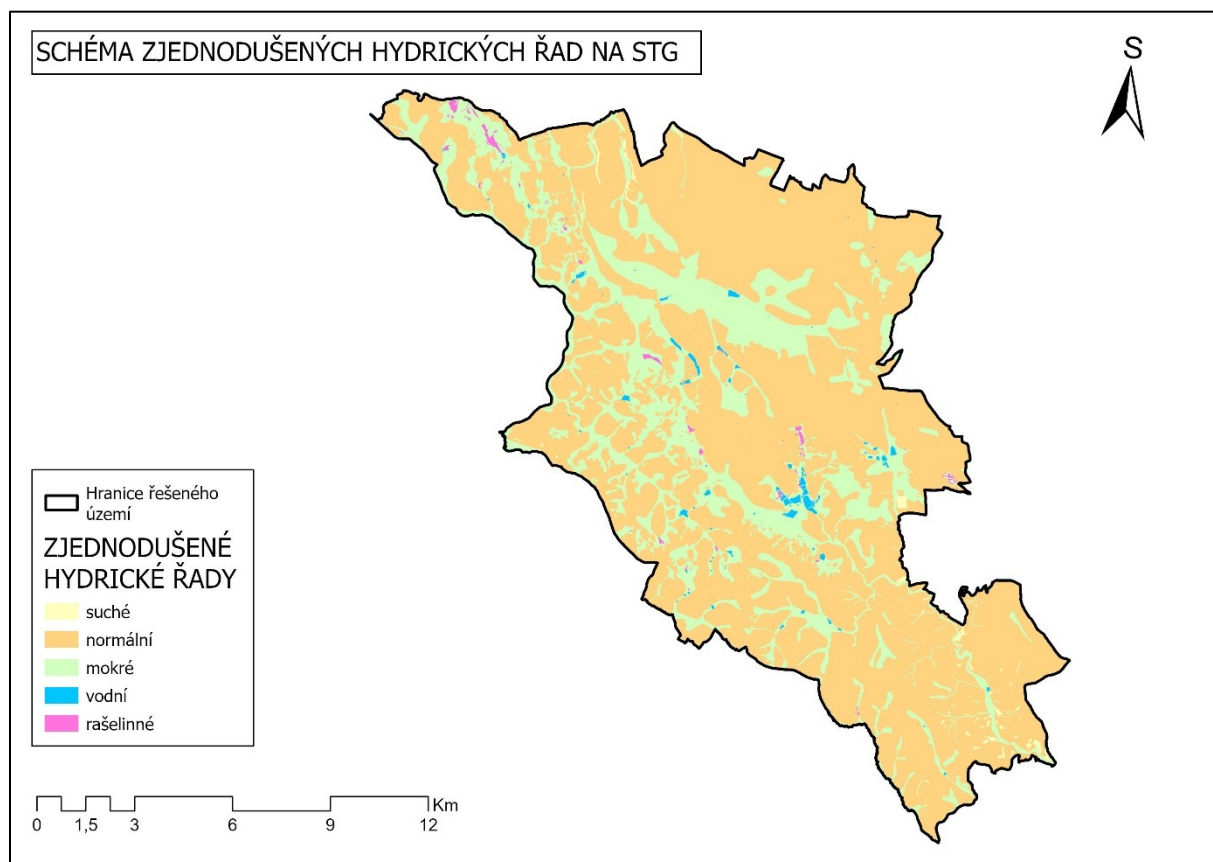
TROFICKÁ ŘADA	STG	VĚDECKÝ NÁZEV
Eutrofní (mezo)	BC-C	4-5BC-C(4)5a
	C	3C3/ 4C3
	BC-C	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a
	BC-C	4-5BC-C5a/ 5BC-C4(5)
		<i>Fraxini-alneta superiora</i>
		<i>Tili-acereta/ Tili-acereta fagi</i>
		<i>Fraxini-alneta superiora/ Fraxini-alneta aceris superiora</i>
		<i>Fraxini-alneta superiora/ Aceri-fageta fraxini inferiora</i>

	BC	4-5BC4(5a)	<i>Fraxini-alneta aceris superiora</i>
	BC-C	4BC-C(B-BD)5b	<i>Alneta superiora</i>
	BC	4BC3	<i>Fageta aceris</i>
	BC	4BC4(5a)	<i>Fraxini-alneta aceris</i>
	C	4C3	<i>Tili-acereta fagi</i>
	CD	4CD4	<i>Acereta fagi</i>
	BC-C	5BC-C4(5)	<i>Aceri-fageta fraxini inferiora</i>
	BC	5BC3	<i>Abieti-fageta aceris inferiora</i>
	BC-C	5BC3/ 5C3	<i>Abieti-fageta aceris inferiora/ Fagi-acereta inferiora</i>
	C	5C3	<i>Fagi-acereta inferiora</i>
	CD	5CD3	<i>Fraxini-acereta</i>
	BC-C	6BC-C4-5	<i>Aceri-fageta fraxini superiora</i>
Kalcifitní (mezo)	BC-BD	4 BC-BD 4	<i>Fageta tiliae aceris</i>
	BD	4BD2	<i>Fageta tiliae humilia</i>
	BD	4BD3	<i>Fageta tiliae</i>
	D	4D1-2/ 4D(1)2	<i>Pineta dealpina superiora/ Fageta dealpina</i>
	D	4D2	<i>Fageta tiliae humilia</i>
Mezotrofni	B	3B1	<i>Querci-fageta humilia</i>
	B	3B3	<i>Querci-fageta typica</i>
	B-BC	4-5(A)B-BC(C)7-8b	<i>rybníky a malé vodní nádrže (litorál+sublitorál)</i>
	AB-B	4AB3/ 4B3	<i>Fageta abietino-quercina/ Fageta typica</i>
	B-BC	4B-BC(BD)(3)4	<i>Abieti-querceta roboris-fagi</i>
	B-BC	4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4	<i>Abieti-querceta roboris-fagi/ Abieti-querceta roboris-piceae</i>
	B	4B1	<i>Fageta humilia</i>
	B	4B2	<i>Fageta humilia</i>
	B	4B2/ (4BC3)	<i>Fageta humilia/ (Fageta aceris)</i>
	B	4B3	<i>Fageta typica</i>
	B-BC	4B3/ 4BC3/ 4BD3	<i>Fageta typica/ Fageta aceris/ Fageta tiliae</i>
	B-BD	4B3/ 4BD3	<i>Fageta typica/ Fageta tiliae</i>
	B-BC	5(A)B-BC5b	<i>Picei-alneta</i>
	AB-B	5AB-B(BC)4/ 5AB-B4	<i>Fagi-abieta/ Abieti-piceeta equiseti inferiora</i>
	AB-B	5AB-B4	<i>Abieti-piceeta equiseti inferiora</i>
	AB-B	5AB3/ 5B3	<i>Abieti-fageta/ Abieti-fageta typica</i>
	B	5B3	<i>Abieti-fageta typica</i>
	B-BD	5B3/ 5B-BC3/ 5B-BD3	<i>Abieti-fageta typica/ Abieti-fageta aceris inferiora/ Abieti-fageta ulmi</i>
	B-BD	5B3/ 5B-BD3	<i>Abieti-fageta typica/ Abieti-fageta ulmi</i>
	B-BC	5B3/ 5BC3	<i>Abieti-fageta typica/ Abieti-fageta aceris inferiora</i>
	AB-B	6AB-B4	<i>Fagi-abieta peceae/ Abieti-piceeta equiseti superiora</i>
	AB-B	6AB-B4/ 6A6	<i>Abieti-piceeta equiseti superiora/ Piceeta turfosa</i>
Oligotrofni (mezo)	A	3A(2)3	<i>Fageta quercina</i>
	A	3A1/ 4A1/ 5A1	<i>Pineta quercina/ Pineta lichenosa/ Pineta piceosa inferiora</i>
	AB	3AB3	<i>Querci-fageta</i>
	AB	4(A)AB5b	<i>Betuli-alneta</i>
	A	4A3	<i>Fageta quercino-abietina</i>
	A-AB	4A3/ 4AB3	<i>Fageta quercino-abietina/ Fageta abietino-quercina</i>

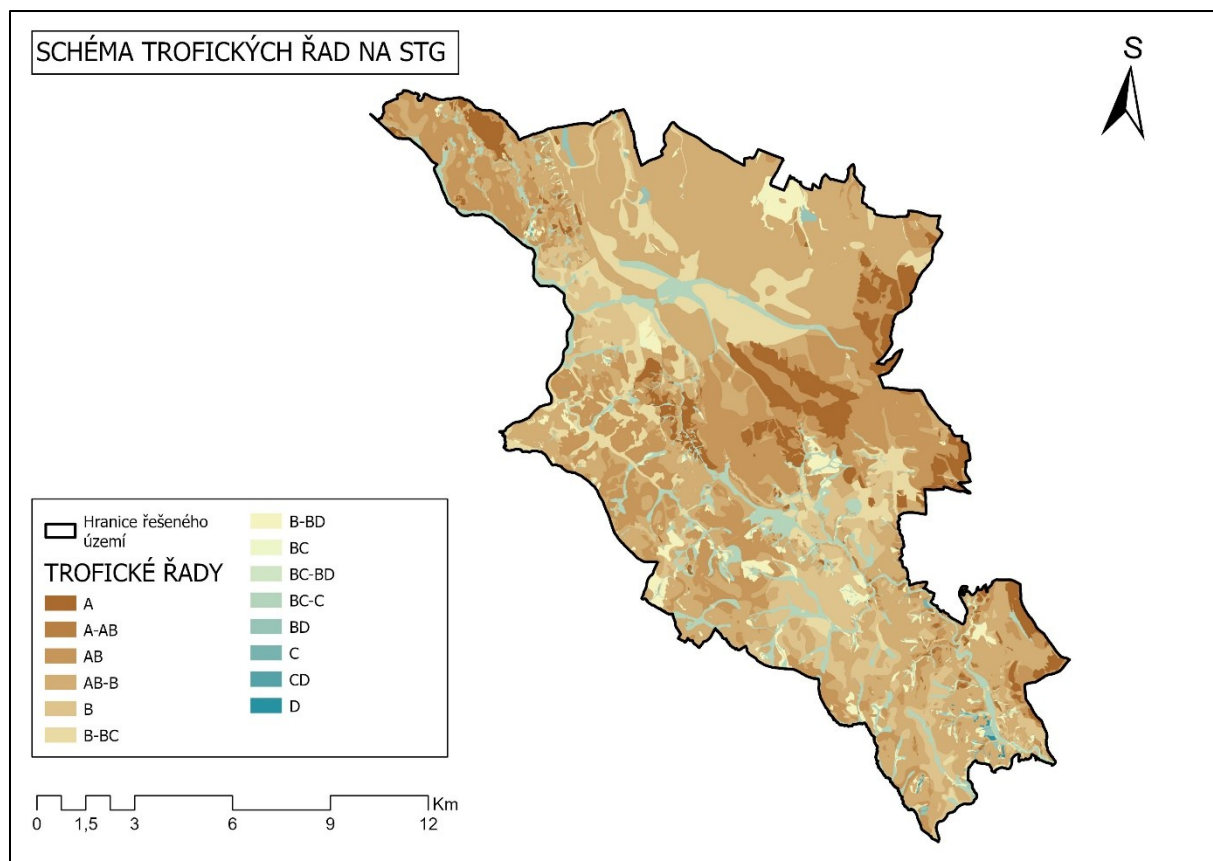
	AB	4AB2	<i>Fageta humilia</i>
	AB	4AB3	<i>Fageta abietino-quercina</i>
	A	5A3	<i>Fageta-piceoso abietina</i>
	A-AB	5A3/ 5AB3	<i>Fageta-piceoso abietina/ Abieti-fageta</i>
	A	5A4	<i>Piceeta abietina sphagnosa inferiora</i>
	AB	5AB(B)2	<i>Abieti-fageta humilia</i>
	AB	5AB3	<i>Abieti-fageta</i>
	A	6A4	<i>Piceeta abietina sphagnosa inferiora</i>
	A	6A6	<i>Piceeta turfosa</i>

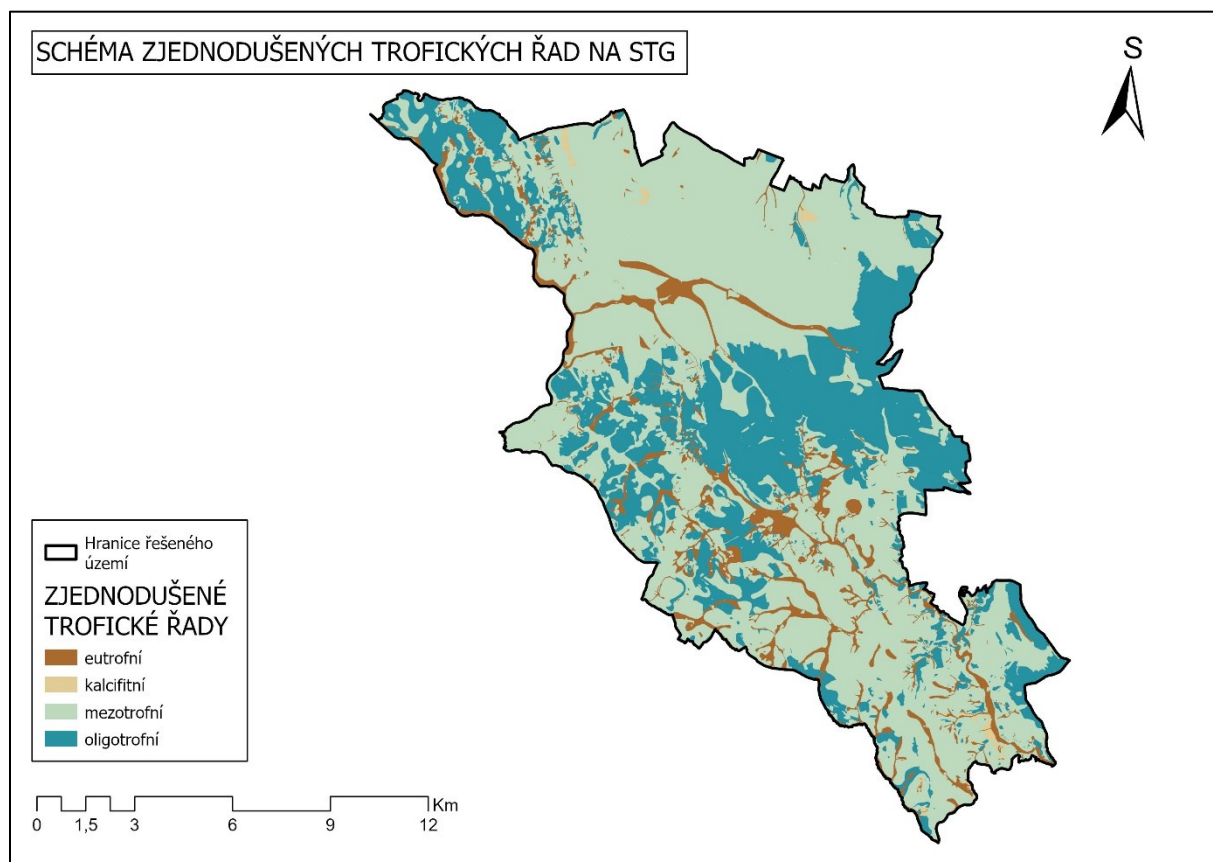
Obr. 19 - Schéma hydrických řad STG

Obr. 20 - Schéma zjednodušených hydrických řad STG

Obr. 21 - Schéma trofických řad STG

Obr. 22 - Schéma zjednodušených trofických řad STG

Komentář k zastoupení STG v řešeném území:

V řešeném území rozkládajícím se na pomezí Českomoravské vrchoviny a Východočeské tabule se primárně vyskytují degradované porosty lesních dřevin čtvrtého a pátého vegetačního stupně. Jedná se zde o kulturní smrčiny na ekotopech odpovídající biotopům acidofilních a květnatých bučin. Mimo lesní krajinu je zde dominantně zastoupena orná půda a hospodářské trvalé travní porosty. Předmětné území by v případě klimaxového stavu vegetace dominantně odpovídalo lehce acidofilním a květnatým bučinám.

STG: 4-5 (A)AB-B 3: *Fageta abietino-quercina*/*Fageta typica*/ *Abieti-fageta*/ *Abieti-fageta typica*;

Biotopy (Chytrý a kol. 2010): Acidofilní bučiny (L5.4) / Květnaté bučiny (L5.1);

Vegetační jednotky (Chytrý a kol. 2013): *Luzulo luzuloidis*-*Fagetum sylvaticae* / *Galio odorati*-*Fagetum sylvaticae*.

Podél vodních toků a v jejich údolních nivách, v současnosti silně ovlivněných urbanizací či intenzivní zemědělskou činností, by se nacházely různé formy přirozené vegetace luhů a olšin.

Hydricky omezené STG se v řešeném území vyskytují pouze sporadicky převážně na skalních výchozech a prudkých svazích Svojanovského údolí, případně „suchých jižně orientovaných stráních“ v rámci polní krajiny.

Komentář k reprezentativním STG v řešeném území:**Mezofilní větve lokálního ÚSES:**

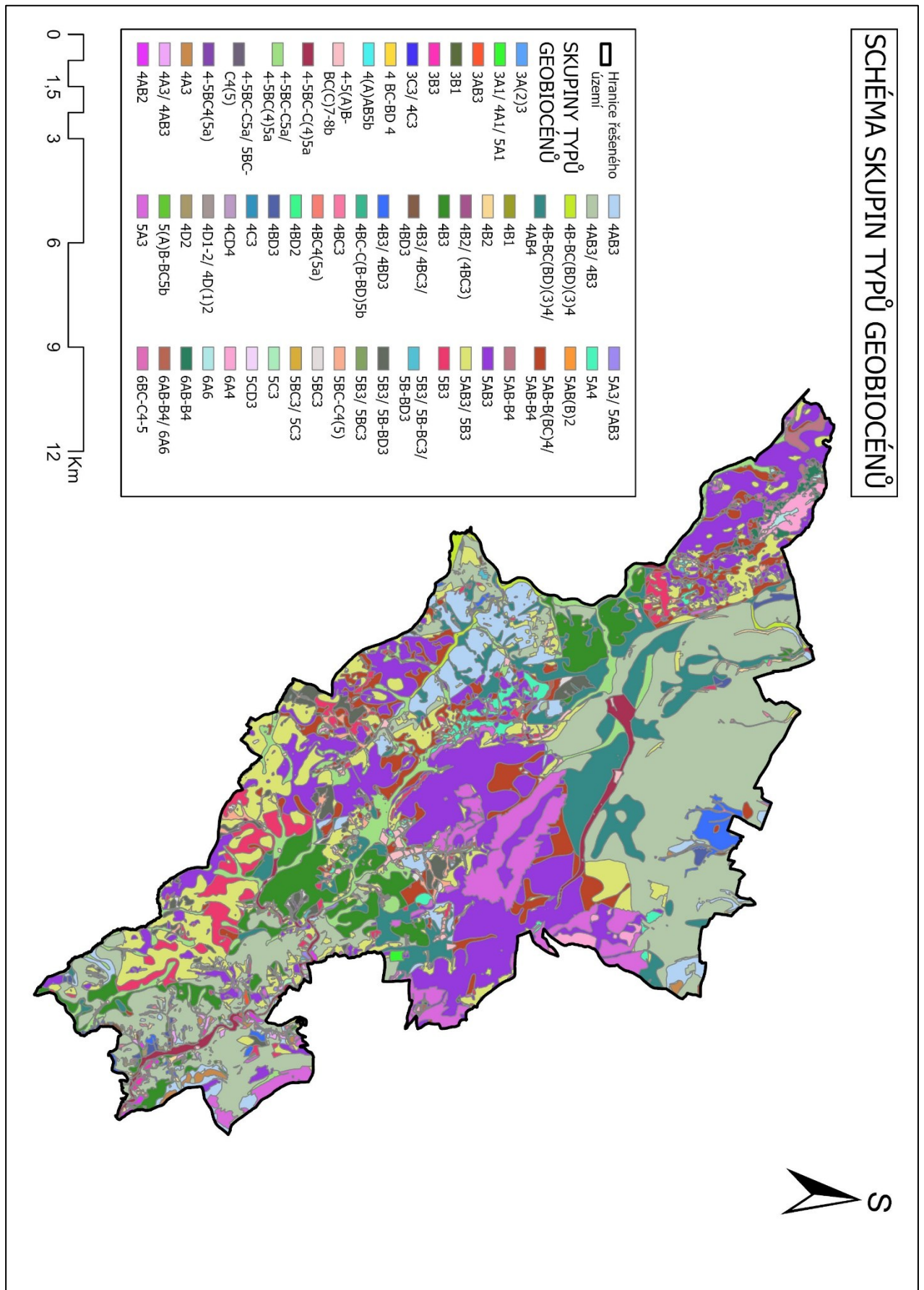
Hlavní větve, které by měly území pokrýt, jsou níže uvedené reprezentativní STG. Z hlediska charakteru prostředí je důležité modální vedení větví s tím, že lze připustit částečně kontrastní propojení pro zachování základní propojenosti systému ÚSES. Mezofilní větve mohou dále doplňkově obsahovat vysychavé ekotopy s xerofilními biotopy (STG 1. a 2. hydrické řady). Samostatné xerofilní větve nebyly díky omezenému výskytu těchto ekotopů vymezovány. V dílčích větvích ÚSES jsou vysychavá stanoviště zastoupena formou nášlapných kamenů v rámci mezofilních větví. Míra biotických bariér však musí být co nejmenší.

- agregovat zde lze „kyselé“ dubojedlové bučiny a smrkojedlové bučiny: 4-5A3 s „mírně kyselými“ dubovými bučinami, jedlodubovými bučinami a jedlovými bučinami: 3-5AB3
- agregovat zde lze „mírně kyselé“ dubové bučiny, jedlodubové bučiny a jedlové bučiny: 3-5AB3 s „mezotrofními“ typickými bučinami a typickými jedlovými bučinami: 4-5B3

Hygrofilně-hydrofilní větve lokálního ÚSES:

Doplňují systém mezofilního ÚSES převážně po stávající kostře ekologické stability v návaznosti na významnější i drobné vodní toky v krajině a jejich údolní nivy. Lokálně se může jednat o prvky částečně kontaktní či kontrastní, které propojují nadmístní hierarchii ÚSES s navazující krajinou. V rámci vymezení je nutné zvážit všechny metodické principy.

- podél drobných potoků a údolních niv se jedná především o kombinaci olšových jaseňin: 4-5BC-C(4)5a s javorovými jasanovými olšinami či javorovými bučinami s jasanem: 4-5BC-C4(5a)
- ve vlhčích polohách (sníženinách) se jedná o místy vlhké jedlové doubravy s bukem 4B-BC(BD)(3)4, na kyselejších substrátech pak smrkové jedlové doubravy 4AB4, které ve vyšších polohách přecházejí v bukové jedliny 5AB-B(BC)4 až přesličkové jedlové smrčiny (nižšího stupně) 5AB-B4

Obr. 23 - Schéma STG řešeného území

2.2.8 Analýza reprezentativnosti biocenter dle biogeografického členění

NADREGIONÁLNÍ BIOCENTRA

Z hlediska nadregionální hierarchie jsou nadregionální biocentra specifikována aktualizovaným vymezením AOPK ČR, přebraným do ÚRP, přičemž vychází z prvotních vymezení v Územním technickém podkladu ... (Bínová a kol., 1996). Takto vymezená nadregionální biocentra jsou reprezentativní a odrážejí typické fenomény daného bioregionu a dotčených biochor.

Nadregionální biocentra se v řešeném území nenacházejí. Pro dotčené bioregiony jsou nejbližše vymezena následující nadregionální biocentra:

KÓD	BIOREGION	BIOCENTRUM
1.39	Svitavský	Boršov-Loučský les
1.51	Sýkořský	Údolí Hodonínky
1.65	Žďárský	Žákova hora

REGIONÁLNÍ BIOCENTRA

Z hlediska regionální hierarchie jsou regionální biocentra specifikována v platných zásadách územního rozvoje Pardubického kraje, respektive krajů navazujících. V řešeném území není vymezeno RBC v části území spadající do Žďárského bioregionu – zde jsou reprezentativní RBC vymezena v rámci CHKO Žďárské vrchy. V rámci Svitavského bioregionu není v řešeném území vymezeno reprezentativní RBC pro biochoru 4RE (vymezeno v sousedním území jako RBC Hrádecký les). V rámci Sýkořského bioregionu není v řešeném území vymezeno reprezentativní RBC pro biochory: 4PQ, 4UQ, 5BS, 5PS, 5VS. V řešeném území není nutné vymezovat další regionální biocentra, neboť dotčené biochory mají svá reprezentativní biocentra vymezena v rámci navazujících správních území (ORP/krajská úroveň).

KÓD ZÚR	NÁZEV	BIOCHORA	BIOREGION
RC 299	Panský les	-4UQ, 4SQ	Sýkořský
RC 301	Svojanov	-4UQ, 4SS	Sýkořský
RC 302	Poličský les (pouze sousedí)	4BD, 5BD	Svitavský
RC 308	Královec	4BQ, 5PQ	Sýkořský
RC 449	Černý les	4BD, 5BD	Svitavský
RC 1742	Jelen	4BD, 4BP, 5Do, 5BD	Svitavský / Sýkořský
RC 1954	Hamry	4US, 4BS	Sýkořský
RC 1955	Lavičné	4BD	Svitavský
RC 9012	V bucích	4BD	Svitavský

* **tučně** je vyznačena dominantní biochora pro dané RC

LOKÁLNÍ BIOCENTRA

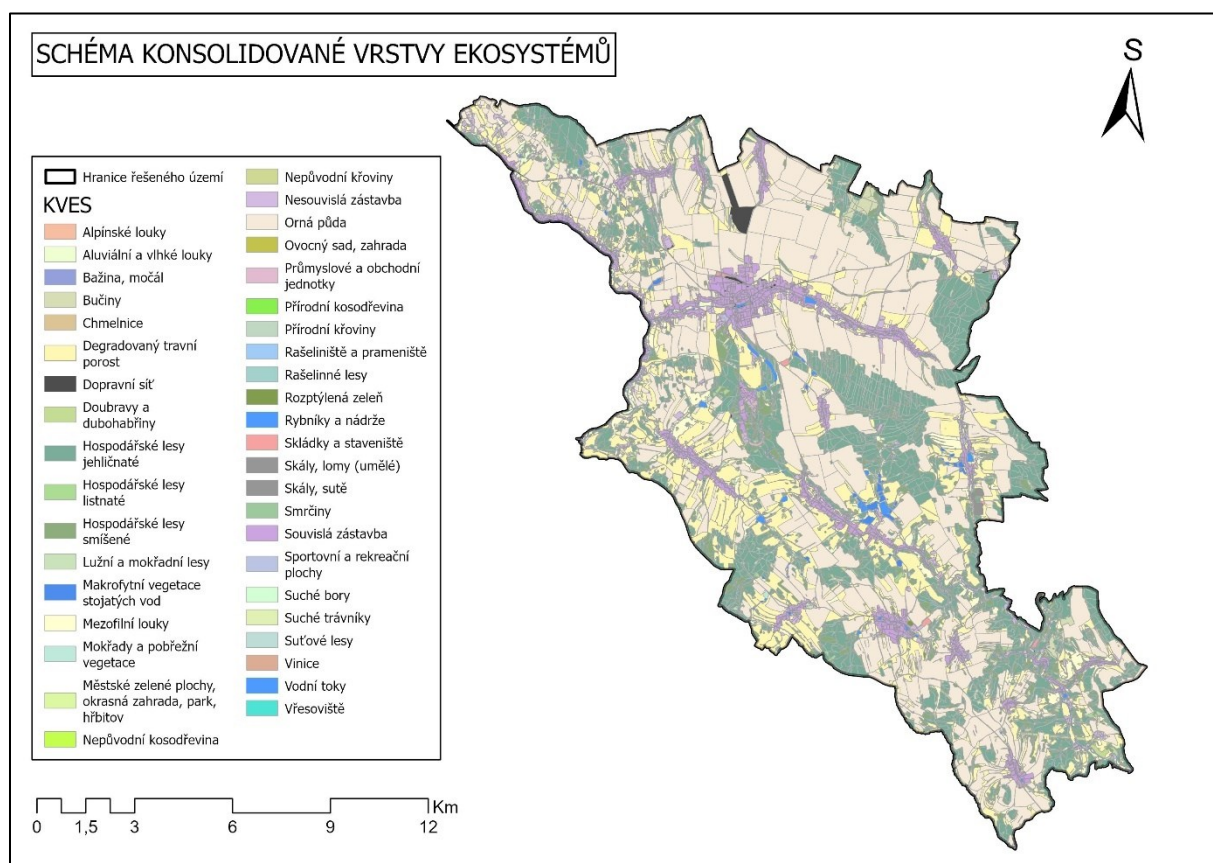
Z hlediska lokální hierarchie jsou lokální biocentra specifikována v platných územních plánech dotčených obcí v rámci ORP Polička. V rámci plánu ÚSES byla vytvořena mapa STG a na jejím základě bylo revidováno vymezení lokálních biocenter z územních plánů tak, aby došlo k naplnění cíle na reprezentativní podchycení jednotlivých ekotopů v rámci jednotlivých druhů biochor. V některých případech byly reprezentativní ekotopy již zastoupeny v rámci vyšší hierarchie, a tedy došlo pouze k logickému doplnění sítě ÚSES tak, aby byla dostatečně hustá a bylo dosaženo dalších principů vymezování ÚSES dle metodiky. Podrobněji viz návrhová část.

2.3a AKTUÁLNÍ STAV PŘÍRODY A KRAJINY

2.3a.1 Obecná charakteristika současného stavu krajiny

V rámci analýzy, průzkumů a rozborů krajiny během zpracování plánu ÚSES bylo provedeno zmapování krajinného pokryvu (Land Cover) nad daty z aktualizované **Konsolidované vrstvy ekosystémů 2023** poskytovaných AOPK ČR (dále také jen KVES 2023).

KVES 2023 umožňuje rozlišení přírodních biotopů od antropogenních (umělých) typů ekosystémů v rozlišení vhodném pro hodnocení ekosystémových služeb. KVES obsahuje 40 základních kategorií ekosystémů ve čtyřech hierarchických úrovních a šesti širších typech ekosystémů. Sestaveno v rámci Integrovaného projektu LIFE Jedna příroda (LIFE17 IPE/CZ/000005). Copyright: © AOPK ČR 2024 © CzechGlobe 2021, s využitím vlastních dat a dat ZABAGED (© ČÚZK 2023), Corine Land Cover 2018 (© EEA 2023), Urban Atlas 2018 (© EEA 2023), LPIS (© SZIF 2023), ÚHÚL (© ÚHÚL 2023). Tato vrstva navazuje na předchozí verze KVES 2013, 2021 a 2022.

Obr. 24 – Schéma ekosystémů dle KVES

Analytická data byla v přiměřené podrobnosti ověřována v rámci terénního šetření, které mělo za cíl ověřit následující parametry krajiny:

- Krajinná matrice, krajinné plošky (enklávy) a struktura krajiny, kostra ekologické stability.
- Stav a kvalita ekosystémů (biotopů).
- Významnost (reprezentativnost) z hlediska teorie ÚSES a stávajících přírodních hodnot (zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin, druhy červeného seznamu, jejich rozšíření a koncentrace v místech s ochranou ÚSES).
- Ohrožení a antropogenní bariéry v rámci vymezených koridorů a biocenter ÚSES.

- Popis zjednodušené funkčnosti prvků ÚSES.
- Promítnutí návrhu na založení (realizaci) ÚSES do lokálních podmínek.
- Zhodnocení a zmapování interakčních prvků ÚSES a prvků modrozelené infrastruktury krajiny.

Celkový stav řešeného území odpovídá převážně lesozemědělské krajinné matici, která v severní části území přechází v matici primárně zemědělskou. Lokálně významným urbanizovaným prostorem je pak vlastní sídlo města Poličky.

Plochy orné půdy v rámci zemědělské krajiny se nacházejí nejvíce na severu a středu řešeného území v okolí Poličky. Plochy zemědělské krajiny v ostatních nezalesněných územích jsou zastoupeny jak ornou půdou, tak trvalými travními porosty.

Pro lesní oblasti jsou typické smrkové monokultury na místech původních bučin.

Ze statistických údajů vypočtených nad daty KVES 2023 lze vyčíst již výše konstatované, tedy že cca 40 % území je ornou půdou, cca 20 % pak trvalými travními porosty (převážně kulturní louky a pastviny). V rámci nezemědělské půdy významně převažují plochy lesní zabírající cca 28 % území (dominantní je zastoupení hospodářských jehličnatých lesů, přírodě blízké lesní porosty jsou zastoupeny zcela marginálně). Následují ostatní plochy reprezentující zástavbu sídel, samot a dopravní infrastruktury.

Podrobněji viz následující přehledová tabulka. Podbarveny jsou již zmíněné dominantní ekosystémy.

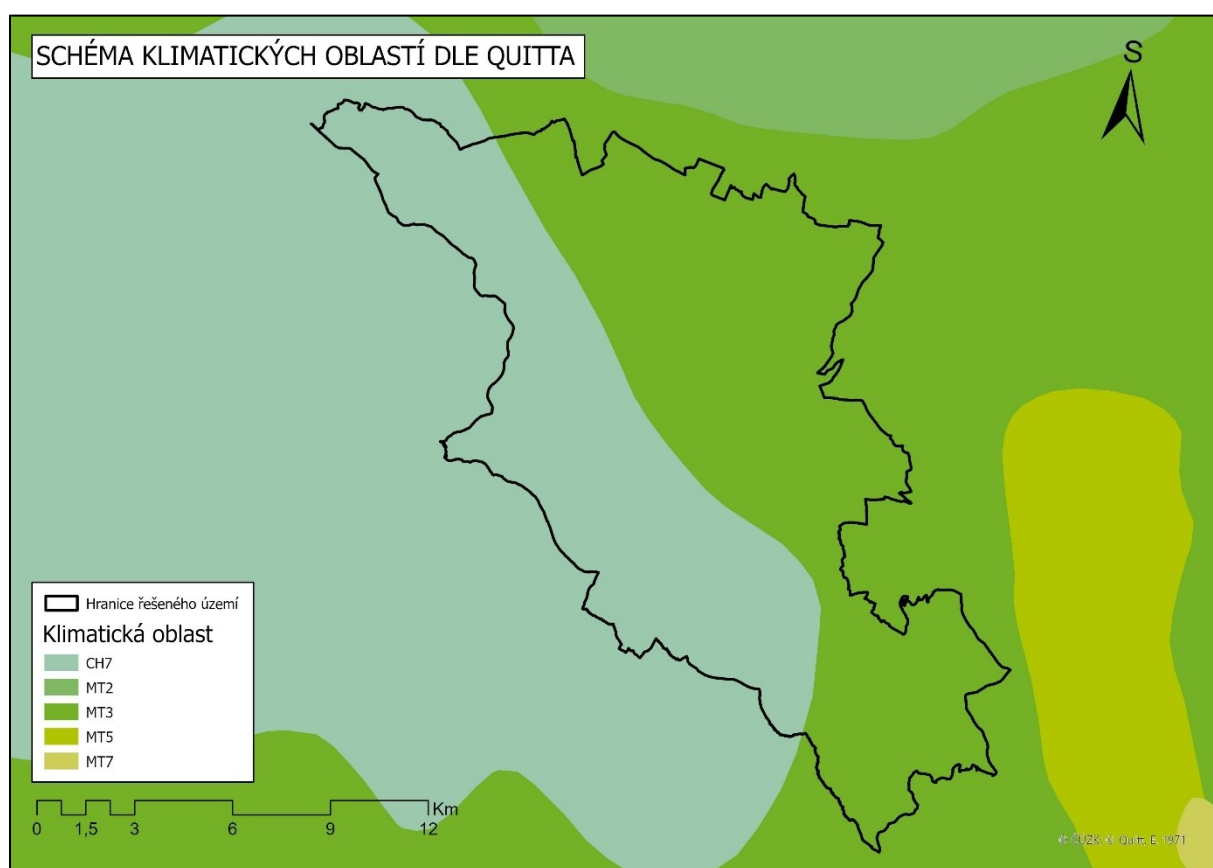
EKOSYSTÉM DLE KVES 2023	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA ha	% PODÍL ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ
Aluviální a vlhké louky	298	140,62	0,69 %
Bažina, močál	24	3,88	0,02 %
Bučiny	173	153,79	0,76 %
Degradovaný travní porost	1984	3450,76	16,96 %
Dopravní síť	262	460,99	2,27 %
Doubravy a dubohabřiny	14	15,95	0,08 %
Hospodářské lesy jehličnaté	2324	4012,03	19,72 %
Hospodářské lesy listnaté	918	209,20	1,03 %
Hospodářské lesy smíšené	3056	1178,46	5,79 %
Lužní a mokřadní lesy	645	207,32	1,02 %
Makrofytní vegetace stojatých vod	61	45,22	0,22 %
Městské zelené plochy, okrasná zahrada, park, hřbitov	22	2,02	0,01 %
Mezofilní louky	557	484,16	2,38 %
Mokřady a pobřežní vegetace	66	6,61	0,03 %
Nepůvodní křoviny	163	50,96	0,25 %
Nesouvislá zástavba	1184	368,90	1,81 %
Orná půda	586	7897,23	38,82 %
Ovocný sad, zahrada	496	41,55	0,20 %
Průmyslové a obchodní jednotky	142	36,02	0,18 %
Přírodní křoviny	185	32,73	0,16 %
Rašeliniště a prameniště	11	1,73	0,01 %
Rozptýlená zeleň	2494	265,88	1,31 %
Rybníky a nádrže	258	74,97	0,37 %
Skály, lomy (umělé)	5	16,80	0,08 %

Skály, sutě	18	0,96	0,005 %
Skládky a staveniště	35	19,18	0,09 %
Souvislá zástavba	1509	1101,94	5,42 %
Sportovní a rekreační plochy	35	13,31	0,07 %
Suché trávníky	42	7,73	0,04 %
Vodní toky	146	44,75	0,22 %

2.3a.2 Přírodní podmínky řešeného území

KLIMATICKÉ PODMÍNKY

Podle Quitta (1971) spadá správní obvod ORP Polička pod mírně teplou oblast MT3 (východní část) a chladné klimatické oblasti CH7 (západní část). Průměrná roční teplota vzduchu se pohybuje okolo 5-7 °C, průměrné roční úhrny srážek pak okolo 700-900 mm.

Obr. 25 – Schéma klimatických oblastí

Charakteristika	MT3	CH7
Počet letních dnů	20 - 30	10 - 30
Počet dnů s průměrnou teplotou 10 °C a více	120 - 140	120 - 140
Počet mrazových dnů	130 - 160	140 - 160
Počet ledových dnů	40 - 50	50 - 60
Průměrná teplota v lednu [°C]	-3 - (-4)	-3 - (-4)
Průměrná teplota v červenci [°C]	16 - 17	15 - 16
Průměrná teplota v dubnu [°C]	6 - 7	4 - 6
Průměrná teplota v říjnu [°C]	6 - 7	6 - 7

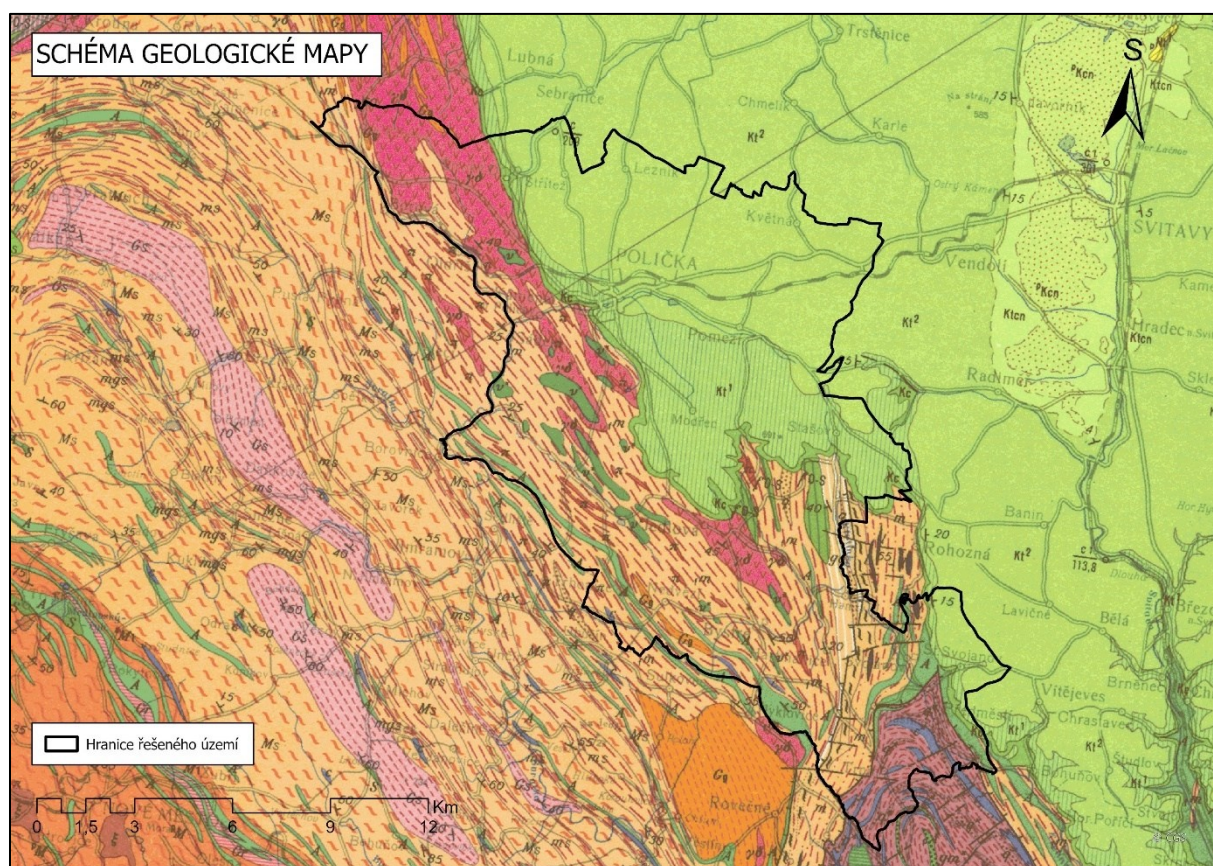
Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	110 - 120	120 - 130
Srážkový úhrn ve vegetačním období [mm]	350 - 450	500 - 600
Srážkový úhrn v zimním období [mm]	250 - 300	350 - 400
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	60 - 100	100 - 120
Počet zamračených dnů	120 - 150	150 - 160
Počet jasných dnů	40 - 50	40 - 50

PEDOLOGICKÉ PODMÍNKY

Z pedologického hlediska v řešeném území převládají půdní typy kambizemí (modální, mesobasické a dystické), v okolí vodních toků a údolních fenoménů pak gleje, pseudogleje a fluvizemě.

GEOLOGICKÉ PODMÍNKY

Z geologického hlediska území leží na rozhraní mezi středočeskou oblastí na západě (převažují zde vyvěřelé a metamorfované horniny jako jsou diority, granodiority, ruly, pararuly a svory, s vložkami amfibolitů) a českou křídovou pánví na východě (je tvořena křídovými sedimenty, jako jsou jílovce, slínovce a pískovce).

Obr. 26 – Schéma geologické mapy

HYDROLOGICKÉ PODMÍNKY

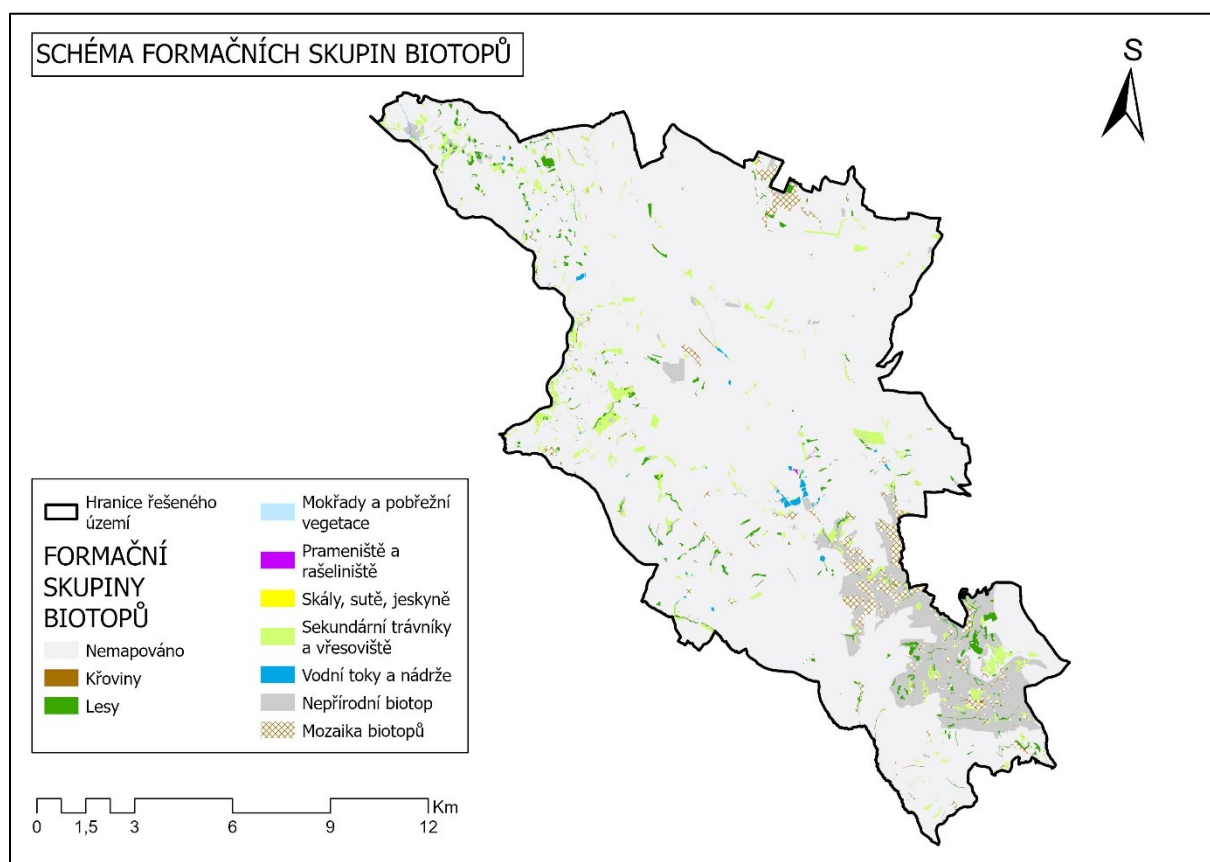
Řešené území se nachází na rozvodnici dvou moří. Do Černého moře spadá povodím Bílého potoka a přítoků a pramenou částí povodí Křetinky; do Severního moře povodím Loučné. Ve východní části území se nachází chráněná oblast přirozené akumulace vod (CHOPAV) Východočeská křída.

2.3a.3 Mapování biotopů (AOPK ČR)

Řešené území bylo podrobeno analýze nad vrstvou mapování biotopů poskytovanou AOPK ČR. Vrstva mapování reprezentuje datový komplex, který se skládá z polygonové vrstvy segmentů biotopů a dvou relačních databází – biotopů a taxonů. Hranice segmentů se zakreslují do Základní mapy ČR v měřítku 1 : 10 000. K jejich identifikaci se využívá ortofotomapa, případně lesnická obrysová mapa. Z primární vrstvy, která obsahuje také biotopy silně ovlivněné nebo vytvořené člověkem, jsou odvozeny vrstvy přírodních biotopů a typů přírodních stanovišť. Biotopy jsou členěny na devět formačních skupin. Z nich prvních osm skupin je předmětem bezprostředního zájmu ochrany přírody. Jde o Vodní toky a nádrže, Mokřady a pobřežní vegetaci, Prameniště a rašeliniště, Skály, sutě, jeskyně, Alpínské bezlesí, Sekundární trávníky a vřesoviště, Křoviny a Lesy. Devátou skupinu tvoří biotopy silně ovlivněné nebo vytvořené člověkem, které byly zahrnuty kvůli nutnosti celoplošného mapování krajiny. Formační skupiny jsou v uvedeném pořadí označeny písmeny V, M, R, S, A, T, K, L a X; dále jsou členěny na základní jednotky klasifikace biotopů, které jsou vymezeny na dvou hierarchických úrovních a označovány čísly ve spojení s písmennými kódy formačních skupin. (Chytrý et al. 2010)

Ze schématu a následující přehledové tabulky jasně vyplývá, že většina řešeného území nebyla mapována, jelikož se jedná o nepřírodní biotopy, jako jsou zastavěná území, agrocenózy či nepůvodní lesnické výsadby. **Zmapované přírodní biotopy zahrnují dohromady pouze cca 7 % řešeného území.** Nejčastější formační skupinou biotopů jsou trávníky (T) a mokřady (M). Lokálně významné jsou biotopy přírodě blízkých lesů (L). Ostatní biotopy jsou v rámci řešeného území spíše doplňkové.

Podrobněji viz následující schéma a tabulky.

Obr. 27 - Schéma formačních skupin biotopů

Tabulka formačních skupin biotopů:

FSB	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA ha	% PODÍL ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ
Nemapováno (-)	34	17536	86,19 %
Křoviny (K)	137	21	0,10 %
Lesy (L)	367	293	1,44 %
Mozaika (moz.)	33	9	0,04 %
Mokřady (M)	268	513	2,52 %
Rašeliniště (R)	7	2	0,01 %
Skály (S)	14	1	0,003 %
Trávníky (T)	751	571	2,81 %
Vodní toky (V)	61	42	0,20 %
Nepřírodní biot. (X)	676	1358	6,68 %

Tabulka nejčastějších zmapovaných přírodních biotopů (bez mozaiky):

BIOTOP	NÁZEV	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA ha	% PODÍL ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ
T1.1	Mezofilní ovsíkové louky	417	390,80	1,92 %
L2.2	Údolní jasanovo-olšové luhy	240	171,50	0,84 %
T1.5	Vlhké pcháčové louky	207	113,63	0,56 %
L5.1	Květnaté bučiny	86	85,03	0,42 %
T1.3	Poháňkové pastviny	11	43,90	0,22 %
V1G	Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod, porosty bez ochranné významných vodních makrofytů	39	26,07	0,13 %
K3	Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	128	20,00	0,10 %

Tabulka nejčastějších zmapovaných nepřírodních biotopů (bez mozaiky):

BIOTOP	NÁZEV	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA ha	% PODÍL ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ
X9A	Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	120	609,30	2,99 %
X5	Intenzivně obhospodařované louky	109	304,11	1,49 %
X2	Intenzivně obhospodařovaná pole	29	146,89	0,72 %
X1	Urbanizovaná území	61	91,07	0,45 %
X7B	Ruderální bylinná vegetace mimo sídla	84	48,46	0,24 %
X12A	Nálety pionýrských dřevin, ochranné významné porosty	84	48,38	0,24 %
X10	Lesní paseky a holiny	68	41,94	0,21 %
X12B	Nálety pionýrských dřevin, ostatní porosty	58	25,16	0,12 %

Tabulka nejčastějších vymapovaných mozaikovitých biotopů:

BIOTOP	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA ha	% PODÍL ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ
X10 (50), X9A (50)	7	77,87	0,38 %
L5.1 (60), X9A (40)	2	32,66	0,16 %
X12A (30), X9A (70)	3	21,78	0,11 %
X12B (10), X5 (90)	1	21,37	0,11 %
X12A (50), X9A (50)	6	15,64	0,08 %
L5.1 (30), X9A (70)	1	13,86	0,07 %
X10 (60), X9A (40)	1	13,40	0,07 %
L5.1 (80), X10 (20)	1	11,90	0,06 %
X10 (20), X9A (80)	2	10,94	0,05 %
L5.1 (20), X9A (80)	2	10,63	0,05 %
L2.2 (90), X7B (10)	5	10,18	0,05 %
X10 (50), X9A (50)	7	77,87	0,38 %

Obecně lze konstatovat, že v řešeném území se, na rozdíl od navazující CHKO Žďárské vrchy, vyskytují zmapované přírodní biotopy pouze doplňkově a ojediněle. Snahou ve vymezování ÚSES by tedy mělo být jejich maximální možné podchycení a zahrnutí v rámci skladebných prvků ÚSES dle principu zohlednění aktuálního stavu krajiny.

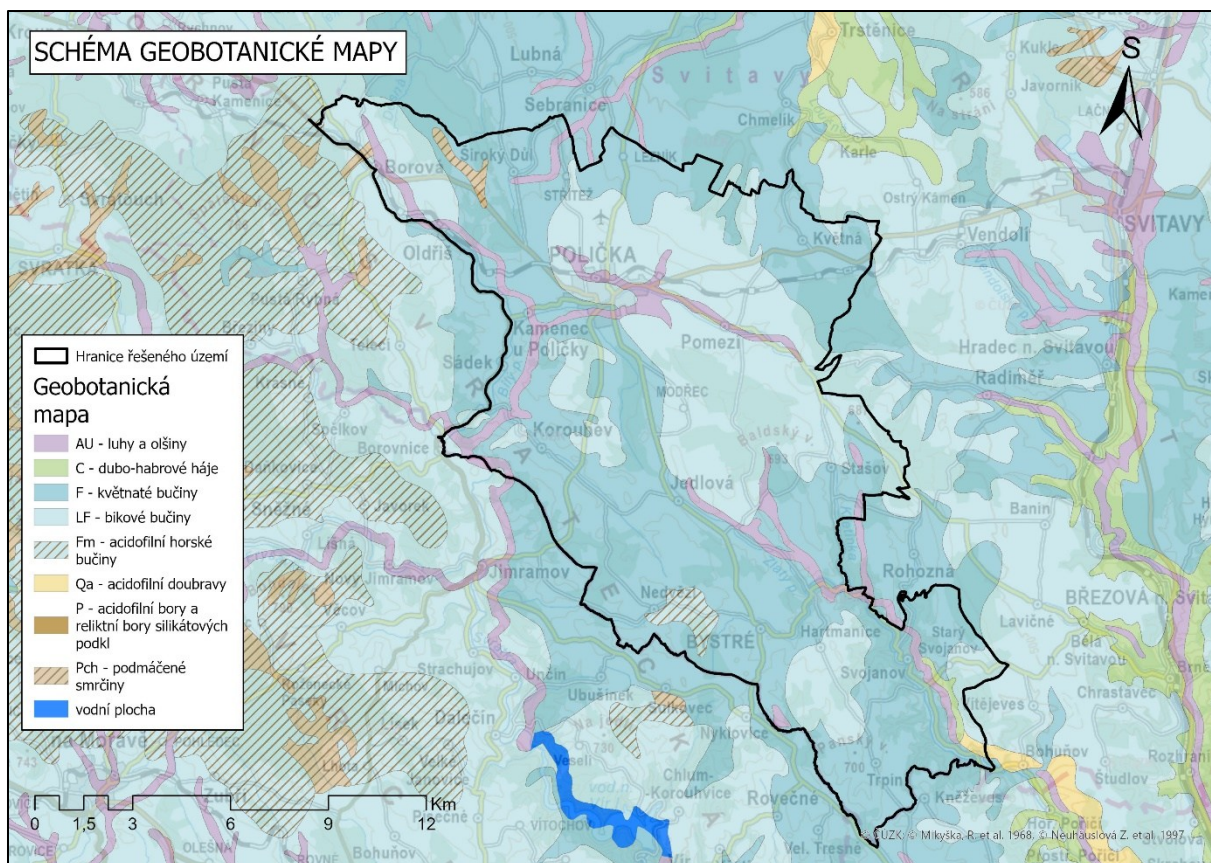
2.3a.4 Potenciální vegetace a geobotanická mapa

Z hlediska geobotanické rekonstrukční mapy (Mikyška et al., 1968) by se na území ORP Polička nejvíce rozprostíraly Květnaté bučiny a Bikové bučiny. Doprovodně pak v údolních nivách Luhy a olšiny. Zcela lokálně pak na JZ orientovaných svazích Svojanovského údolí Dubo-habrové háje až Acidofilní doubravy. Lokální plošky vegetace vymezené v území tvoří Acidofilní horské bučiny u Bystrého a Podmáčené smrčiny u Oldřiše.

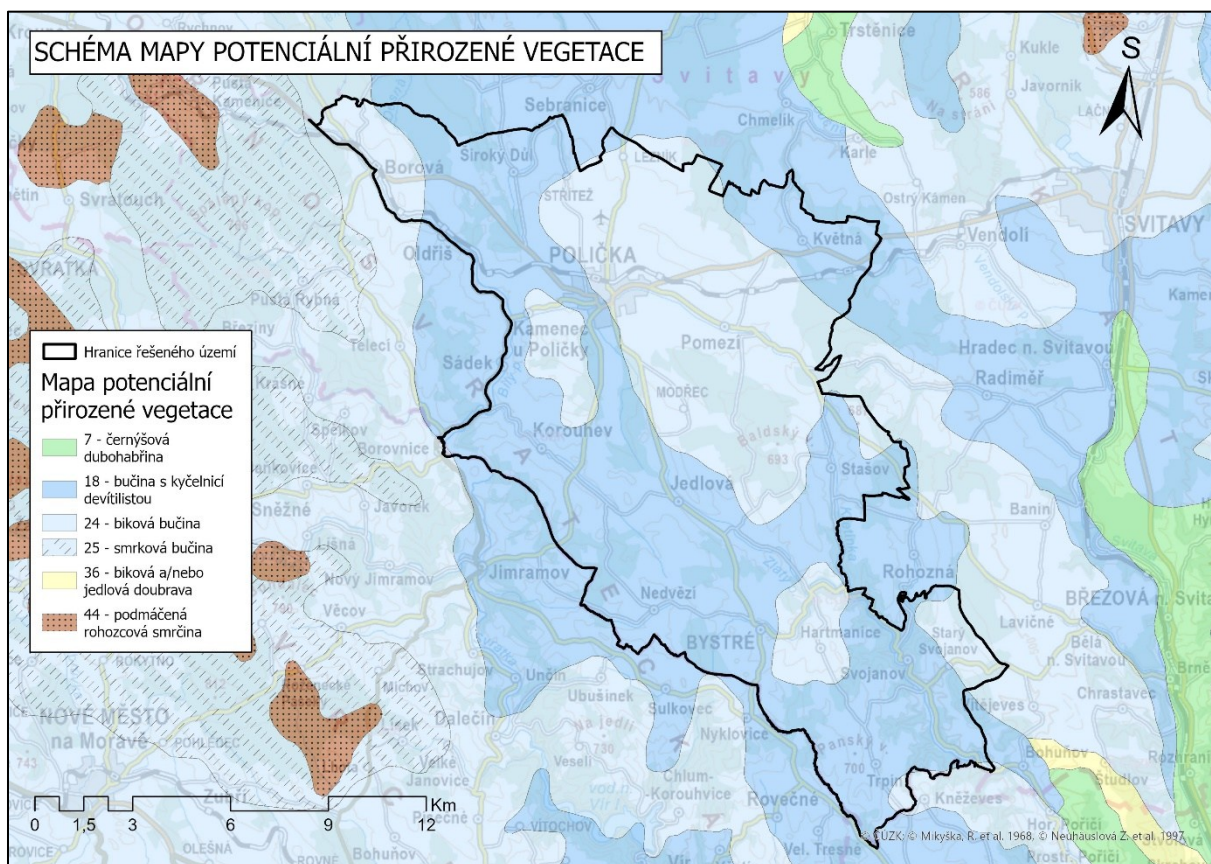
Z hlediska mapy potenciální přirozené vegetace (Neuhaselová et al., 1997) by se na území ORP Polička nejvíce rozprostírala Bučina s kyčelnicí devítilistou (*Dentario enneaphylli-Fagetum*) a Biková bučina (*Luzulo-Fagetum*).

Květnaté bučiny (*Asperulo-Fagetum*): Listnaté lesy s převládajícím bukem lesním (*Fagus sylvatica*) a někdy s příměsí dalších listnáčů, např. javor mleč (*Acer platanooides*), j. klen (*A. pseudoplatanus*), habr obecný (*Carpinus betulus*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), dub zimní (*Quercus petraea* s. lat.), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), l. velkolistá (*T. platyphyllos*) a jilm drsný (*Ulmus glabra*), ve vyšších nadmořských výškách také jedle bělokora (*Abies alba*) a smrk ztepilý (*Picea abies*). V keřovém patře rostou kromě zmlazujících dřevin stromového patra také líska obecná (*Corylus avellana*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), zimolez černý (*Lonicera nigra*), z. obecný (*L. xylosteum*), bez červený (*Sambucus racemosa*), jeřáb ptačí pravý (*Sorbus aucuparia* subsp. *aucuparia*) aj. (AOPK ČR)

Acidofilní bučiny (*Luzulo-Fagetum*): Listnaté nebo smíšené lesy s převládajícím bukem lesním (*Fagus sylvatica*) a příměsí dalších listnáčů javoru klenu (*Acer pseudoplatanus*), dubu zimního (*Quercus petraea* s. lat.), d. letního (*Q. robur*), lípy srdčité (*Tilia cordata*) aj. nebo jehličnanů jedle bělokora (*Abies alba*) a smrku ztepilého (*Picea abies*). Keřové patro většinou chybí nebo má malou pokryvnost, pokud je vyvinuto, zmlazují se v něm dřeviny stromového patra. (AOPK ČR)

Obr. 28 - Schéma geobotanické mapy

Obr. 29 - Schéma potenciální přirozené vegetace

2.3b PŘÍRODNÍ HODNOTY VE VZTAHU K ŘEŠENÍ ÚSES

Mezi přírodní hodnoty řadíme převážně jevy chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 114/1992 Sb.). Přírodní hodnoty jsou plošně chráněné různou formou chráněných území, případně se jedná o ochranu konkrétních hodnot jako v případě zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, památných stromů atp.

2.3b.1 Zvláště chráněná území (ZCHÚ)

V řešeném území se nenalézají žádné velkoplošné ani maloplošné zvláště chráněné území. Řešené území navazuje na CHKO Žďárské vrchy. V kategorii maloplošných zvláště chráněných území jsou na samé hranici řešeného území vyhlášeny následující přírodní památky (PP) a přírodní rezervace (PR):

Kategorie ZCHÚ	Název	Předmět ochrany
PP	Sněženy ve Vysokém lese	Zamokřené ekosystémy s bohatým výskytem sněženy podsněžník.
PP	V bukách	Přírozená bučina s bohatým podrostem.
PP	Nyklovický potok	Meandrující potok s břehovými porosty, bohatá lokalita bledule jarní.
PP	V Jezdinách	Zachování jedinečného krajinného celku kulturní krajiny regionálního významu s vysokou ekologickou a estetickou hodnotou. Jedná se o ukázkou neobyčejně velkého druhového bohatství teplomilných, hájových, lučních a typicky lesních rostlin, podmíněnou vápencovým podložím. Na lokalitě roste několik druhů zvláště chráněných rostlin, jako je vemeník dvoulistý, okrotice bílá, sasanka lesní, střevíčník pantoflíček, jednokvítka velekvětý, prstnatec Fuchsův aj.
PR	Kavinský potok	Ojedinělý krajinný fenomén v rámci celé Českomoravské vrchoviny, podmíněný reliéfovou činností drobných toků ve složité geologické struktuře souvrství fylitů, rul a krystalických vápenců. Chladné a vlhké klima stinných soutěsek podmiňuje existenci potočních suťových a skalních společenstev s významným podílem submontánních druhů, z nichž některé zde mají zcela izolované lokality. Unikátní je především výskyt kalcifilního dealpínského kapradorostu sleziníku zeleného, který se mimo soutěsku Kavinského potoka a jeho přítoky vyskytuje nejbližší až v Moravském krasu.

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Postupovat v rámci MZCHÚ v souladu s platnými plány péče a zákonnými i bližšími podmínkami ochrany. Plány péče, vyhlášovací legislativa a další dokumenty jsou k nalezení na <http://drusop.nature.cz/>.

2.3b.2 Natura 2000

Soustavu Natura 2000 tvoří evropsky významné lokality (EVL) a ptačí oblasti (PO). V rámci řešeného území nejsou vyhlášeny naturové lokality. Na samé hranici řešeného území jsou vyhlášeny následující EVL:

Kategorie Natury	Název	Předmět ochrany
EVL	Borová u Poličky	vrápenec malý (<i>Rhinolophus hipposideros</i>)
	Údolí Svratky u Krásného	modrásek bahenní (<i>Maculinea nausithous</i>)
	V Jezdinách	střevíčník pantoflíček (<i>Cypripedium calceolus</i>)

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Postupovat v rámci EVL a PO v souladu s platnými souhrny doporučených opatření či plány péče překryvných MZCHÚ či SCHÚ zpracovaných AOPK ČR. Souhrny doporučených opatření pro EVL, vyhláovací legislativa a další dokumenty jsou k nalezení na <http://drusop.nature.cz/>.

2.3b.3 Smluvně chráněná území

Ochranu evropsky významných lokalit (EVL) je možné po vyhlášení EVL zařazených do tzv. evropského seznamu nařízením vlády podle §45c odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů zajistit také smluvní ochranou. V řešeném území se smluvně chráněná území nenacházejí.

2.3b.4 Památné stromy

V rámci řešeného území jsou vyhlášeny následující památné stromy:

Kategorie	Název
Jednotlivý strom	Lípa v Jedlové
Jednotlivý strom	Lípa velkolistá před č. p. 31 (Trpín)
Jednotlivý strom	Lípa velkolistá (Trpín)

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES

Památné stromy v krajině tvoří významné interakční prvky a doplňují systém ekologické stability. Jejich vliv je převážně dán jejich stářím a mohutností. Staré stromy bohužel z krajiny nenávratně mizí, a tedy dochází ke ztrátám na ekologické stabilitě a biologické diverzitě krajiny. Tyto mikrobiotopy zajišťují přežívání celé řady organismů (od hub přes hmyz po ptáky a drobné savce). Památné stromy je tedy nutné chránit a vyhledávat nové potencionální jedince v rámci volné krajiny.

2.3b.5 Významné krajinné prvky (VKP)

Na území ORP Polička je mimo VKP ze zákona (lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy) registrováno množství významných krajinných prvků. Bylo ověřeno, že systém registrovaných VKP vychází z mapování krajiny 90. let 20. století a nultých let 21. století. Registrace VKP ve své době byla

prospěšná a zásadní pro legislativní ochranu druhově cenných plošek v řešeném území, především na zachovalých vlhkých (rašelinných) loukách. Jednalo se primárně o antropogenně podmíněné biotopy podporující biologickou rozmanitost krajiny a funkčnost a zachování ÚSES.

V současnosti jsou k registraci na VKP navrženy zbytky kostry ekologické stability v rámci polní krajiny, jejichž význam je především ekostabilizační.

Analýza registrovaných VKP je samostatnou přílohou Plánu ÚSES.

Název	ev. číslo č.j. rozh.	Základní popis důvodu registrace
Široký Důl	?	Suchá stráň částečně zalesněná borovicí, bohatá lokalita vzácných rostlin.
Kaviny	0	Lesní porosty na svazích údolí Kavinského potoka, ve svazích plochy travertinů.
Pod vlečkou	060	Slatinné louky se vzácnou květenou.
Skála Bystré	001	Lom na okraji panského lesa a vlhká louka vedle lomu.
Teletník	002	Vlhká louka s výskytem vzácných rostlin.
Louka u potoka	127	Vlhké louky mezi potokem a lesem.
Louky u Jedlové	201	Rašelinná louka se vzácnou květenou.
Louky pod lesem u Jedlové	202	Rašelinná louka se vzácnou květenou.
Louky pod Baldou	203	V současné době značně degradované rašelinné louky s nálety dřevin.
Studené údolí	204	Rašelinné louky se vzácnou květenou.
Předměstí	206	Rašelinné louky v údolí potůčku a navazující suché stráně.
Suchopýrek	207	Bohatá rašelinná louka s náletem dřevin a druhy suchopýru.
Bledule u Trpína (Nyklovický potok)	208	Niva potoka s meandrujícím korytem, místy hodnotné břehové porosty.
Smolnička u Trpína	209	Suchá mez s výskytem vzácných rostlin.
Kamenné meze u Hlásnice	210	Suché meze s výskytem vzácných rostlin.
Pahorek u Hlásnice	211	Suchá mez s výskytem vzácných rostlin.
Hartmanice úžlabina	212	Mokré louky se vzácnou květenou.
Hatě	214	Louka s bohatým výskytem upolínu.
Pod kravínem	215	Velmi bohaté rašelinné louky.
U studní	216	Vlhká louka s přirozenou druhovou skladbou. Na vlhčích místech prstnatec májový.
Rašeliny pod tratí	217	Mokřiny u žel. přejezdu, u silnice Krouna – Borová. Rašelinná louka.
Louka u Černého potoka	218	Rašelinná louka se vzácnou květenou.

Pod nádražím	219	Mokré rašelinné louky s výskytem vzácných rostlin.
Vstavače na babce	221	Louka s bohatým výskytem vstavače májového.
U Štemberka	222	Rašelinná louka se vzácnou květenou.
Nad zastávkou	223	Mokré louky se vzácnou květenou.
Louka v lese	224	Rašelinná louka se vzácnou květenou.
U rybníka	225	Rašelinná louka se vzácnou květenou.
Široký Důl	226	Suchá stráň s bohatým výskytem orlíčku obecného.
V Hatích	227	Soustava rybníčků s mokřými loukami a vzácnou květenou.
Vstavače u lesa	228	Květnatá louka s bohatým výskytem prstnatce májového.
Stráně u Květné	244	Opukové stráně s teplomilnou květenou.
Alej Na Valech a Vrchlického	OÚRaŽP/11o urzp/a/2005/ HR	Alej v ulicích Na Valech – Vrchlického je až na několik stromů součástí MPZ.
Královská alej	OÚRaŽP/11o urzp/b/2005/ HR	Převážně lipová alej, která je součástí rozvojové městského parteru.
Alej Heydukova	OÚRaŽP/11o urzp/c/2005/ HR	Převážně lipová alej podél ulice Heydukova.

VKP ze zákona tvoří základní kostru ekologické stability každé krajiny. Byly proto logicky využívány jako plochy primárně vhodné pro vymezení větví ÚSES. Speciálně bylo přihlédnuto k racionálnímu překryvu hygrolilního ÚSES a údolních niv vodních toků. Začleňování lesních pozemků do ÚSES není potřeba komentovat.

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Registrované VKP byly dle možností a logických hranic začleňovány do skladebných prvků ÚSES. V případě, že to bylo jen trochu možné, tak byly vymezeny jako interakční prvky, jelikož již ze své definice podporují interakci mezi ekologicky stabilnějšími složkami ekosystému, respektive se jedná o místa s vyšší biologickou hodnotou a diverzitou.

2.3b.6 Přírodní parky

Do jižní části řešeného území zasahuje vyhlášený přírodní park **Údolí Křetínky**. Přírodní parky jsou vyhlášeny pro zachování a ochranu krajinného rázu. Jedná se tedy převážně o lokality s cennými a dochovanými přírodně-estetickými, případně kulturně-historickými hodnotami.

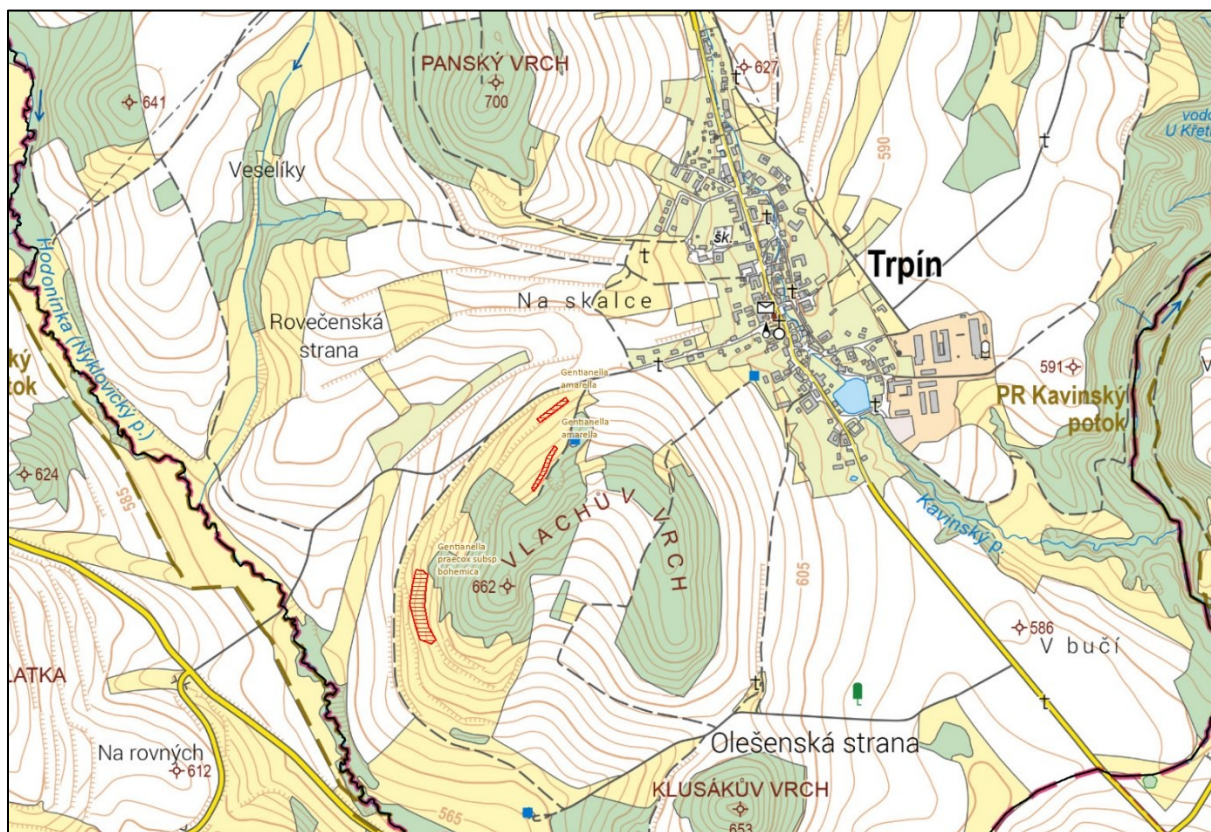
Přírodní park Údolí Křetínky byl vyhlášen v roce 1996 na ploše 5 570 ha. Prostor přírodního parku leží na hranici Poličska a Svitavska v trojmezí Pardubického kraje, kraje Vysočina a Jihomoravského kraje, na severovýchodním okraji Českomoravské vrchoviny. **Cílem vyhlášení přírodního parku je ochrana mozaikovitého střídání lesů, polí, luk a pastvin v geomorfologicky poměrně členitém reliéfu s typickým údolím řeky Křetínky.** Dominantou poněkud rozšířené části údolí jejího horního toku je hrad Svojanov.

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Přírodní parky chrání dochovaný krajinný ráz, tedy i stabilní a přírodní či přírodě blízké ekosystémy. Omezují možnost výstavby, tedy vhodně doplňují nezastavitelné plochy ÚSES a přírodní charakter území.

2.3b.7 Lokality výskytu zvláště chráněných druhů organismů s národním významem

V řešeném území se nacházejí lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem jižně od obce Trpín na Vlachově vrchu. Jedná se o lokality výskytu vzácných hořeček: **hořeček mnohotvarý český** (*Gentianella praecox subsp. Bohemica*) a **hořeček nahořklý** (*Gentianella amarella*).

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Péče o lokality podporuje antropogenní bezlesé biotopy v ÚSES. Návrhem bude zařazeno mezi IP nebo jako součást skladebné části LBC/LBK.

Obr. 30 - Schéma lokalit hořeček u Trpína

2.3b.8 Výskyt zvláště chráněných a vzácných druhů organismů dle NDOP

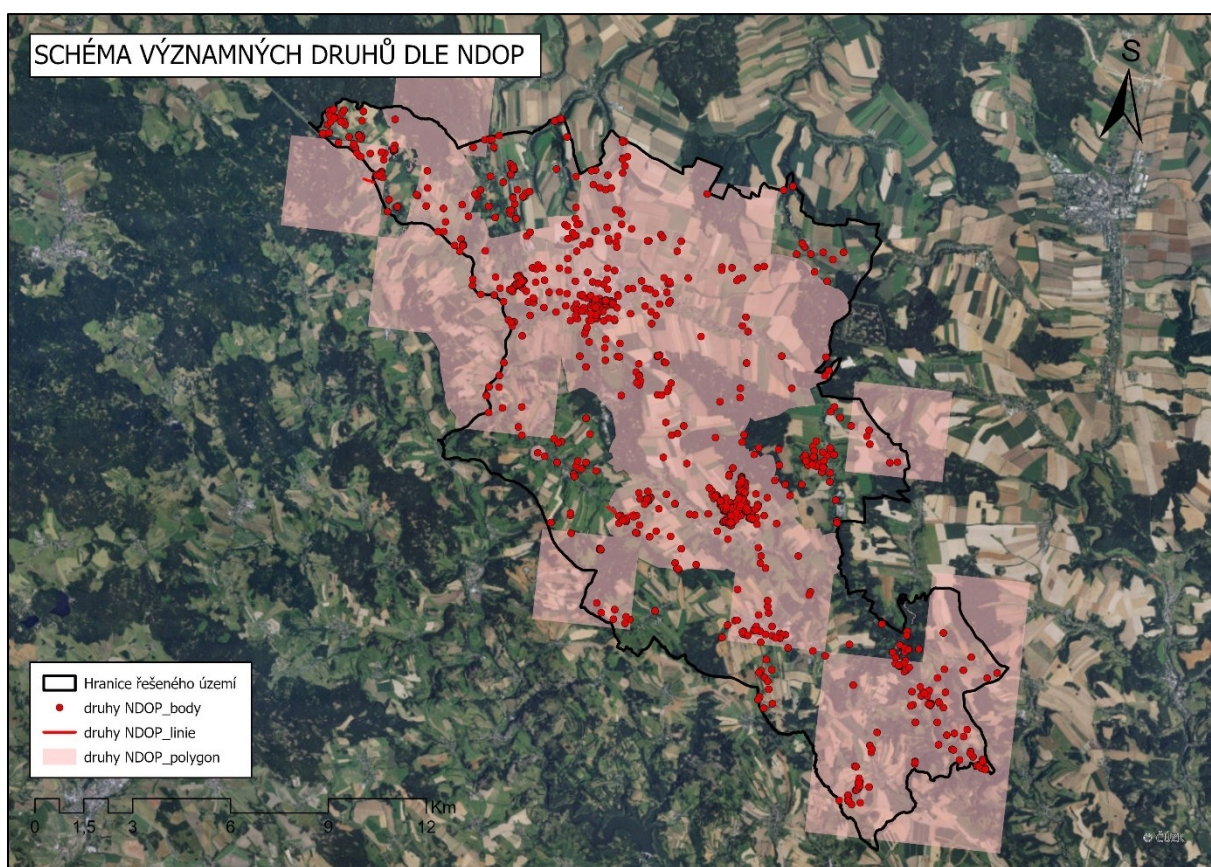
Stěžejním podkladem pro určování biodiverzity řešeného území bylo využití dat z nálezové databáze AOPK ČR. Tato data byla v prvcích ÚSES rámcově ověřována v rámci terénních pochůzek na úrovni odpovídajících biotopů či stanovišť. Nad nálezovými daty byla zpracována následující analýza vypovídající o rozložení zaznamenaných dat zvláště chráněných druhů organismů (KO – kriticky ohrožený, SO – silně ohrožený, O – ohrožený) a druhů červeného seznamu (CR – kriticky ohrožený, EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený) na řešeném území (dále jen „významné druhy“).

METODIKA:

V Plánu ÚSES byla primárně využívána recentní data z NDOP za posledních cca deset let, tedy období 1. 1. 2015 – současnost (2025-2027). Omezeně pak data historická, a to především v rámci dílčích analýz rVKP a dalších přírodních prvků v území.

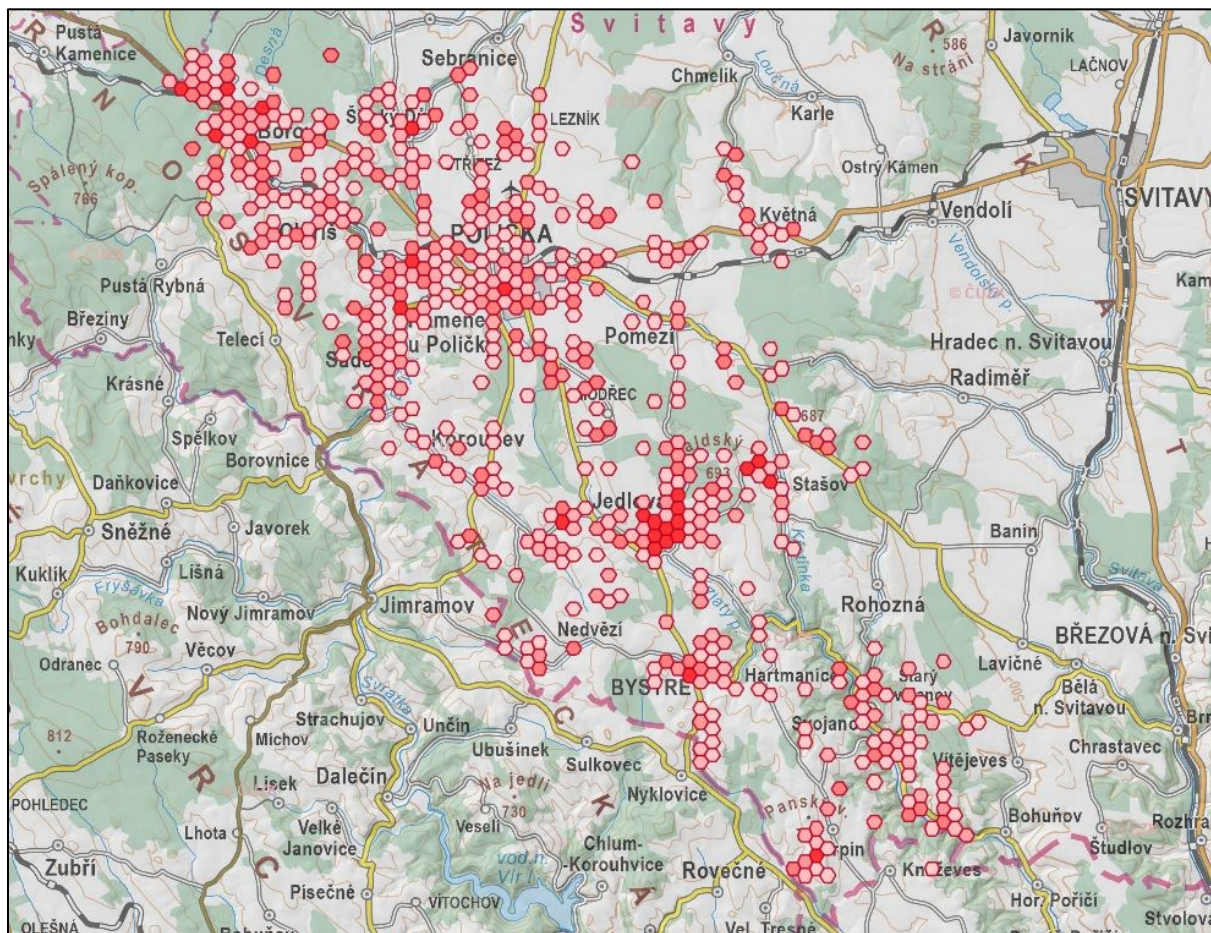
Data byla rozdělena na bodové záznamy, záznamy linií a záznamy plošné, které vykazují největší míru nepřesnosti, jelikož se zde ve velkém nacházejí údaje z mapování za faunistické/botanické čtverce – tedy nejde konkretizovat předmětnou lokalitu např. hnízdění u často takto zaznamenávaných druhů ptáků. Dobře využitelné jsou naopak údaje plošně vymezující např. výskyt botanických druhů.

Základní přehled o agregaci biodiverzity „významných druhů“ v řešeném území lze zpřehlednit nad následující sadou obrázků. Čím červenější plocha, tím se jedná o území s větším počtem druhových záznamů.

Obr. 31 - Schéma významných druhů dle NDOP

Poznámka: Nejsou odfiltrovány záznamy stejného druhu v čase. Území není stejnoměrně monitorováno. Různé skupiny organismů mají svá specifika (vede ornitologie, sporadické nálezy např. bezobratlých). Jedná se o orientační náhled na biodiverzitu řešeného území.

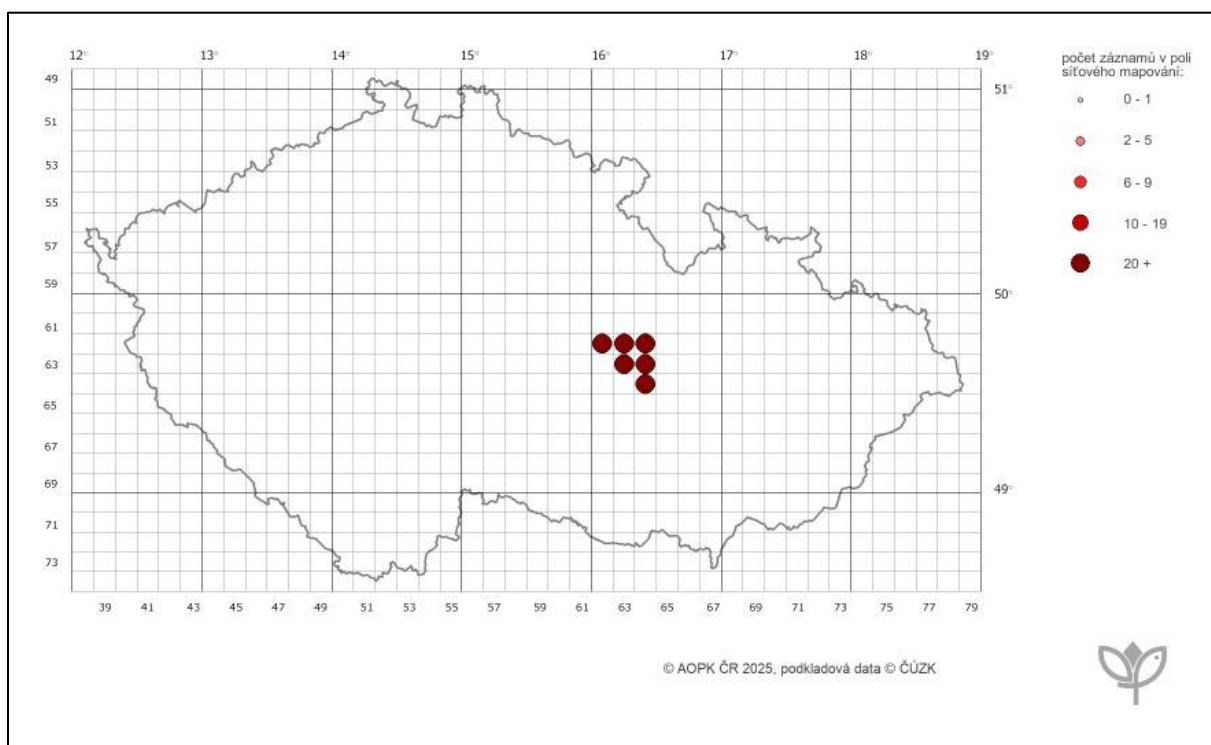

Obr. 32 - Schéma významných druhů dle NDOP – agregace

Koncentrace nálezů významných druhů je pozorovatelná v lokalitách vodních ploch a rybníčních soustav (např. Jedlová), kde jsou časté záznamy pozorovaných vodních ptáků. Dále je význačná agregace pozorování ve městě Polička a jejím okolí. Zde se však jedná o záznamy legislativně ohrožených, avšak vcelku běžných druhů, jako jsou již zmínění vodní ptáci, synantropní druhy ptáků jako např. kavka obecná či ze savců v parcích žijící veverka obecná.

Opravdu vzácné či ohrožené druhy jsou pak nerovnoměrně rozmístěny v krajině dle odpovídajících biotopů. Jedná se například o botanické druhy vlhkých luk a na ně navázaných druhů bezobratlých (např. motýli jako modrásek bahenní atp.), případně pak druhů naopak sušších stanovišť (např. hořeček nahořklý, hořeček mnohotvarý český atp.). V území můžeme vcelku běžně potkat i druhy obojživelníků (skokani, ropuchy, čolci) a plazů (ještěrky, slepýši, užovky).

Určitou vypovídací schopnost pak má i souhrnná statistika o počtu záznamů v poli síťového mapování:

Obr. 33 - Schéma počtu záznamů z NDOP v poli síťového mapování

2.3b.9 Vztah ÚSES k prezentovaným hodnotám ochrany přírody

Výše komentované jevy obecné či zvláštní ochrany dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny reprezentují legislativně chráněná území či biotopy zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Jedná se o cenné lokality, které je vhodné začlenit pod systém ekologické stability daného území. Ve smyslu ekologických principů je vhodné propojovat tyto enklávy relativně přírodně stabilnějšími koridory tak, aby byla podpořena migrace živočichů či šíření rostlin, respektive možnost komunikace metapopulací organismů. Vhodné koridory a případně nově realizovaná biocentra pak mohou být snáze osídlena cílovými druhy vázanými na cílová stanoviště a biotopy.

V řešeném území je stávající vymezení ÚSES a výše komentované plochy ochrany přírody často v překryvu a nejsou tedy nutné výrazné změny ve vymezení. Lokálně pak mohou být dodatečně vymezeny jako skladebné či interakční prvky ÚSES.

Schéma přírodních hodnot ve vztahu k vymezenému ÚSES je součástí výkresové části Plánu ÚSES.

2.3c TERÉNNÍ PRŮZKUMY

Terénní šetření probíhalo v průběhu vegetační sezóny (jarní, letní a podzimní aspekt) roku 2025-2026. V rámci terénních průzkumů byl ověřen potenciál krajiny z hlediska ekologické stability a aktuálního stavu přírody. Současně byla pořízena fotodokumentace.

2.3c.1 Vyhodnocení terénních průzkumů

Obecně lze hlavní poznatky shrnout do následujících bodů:

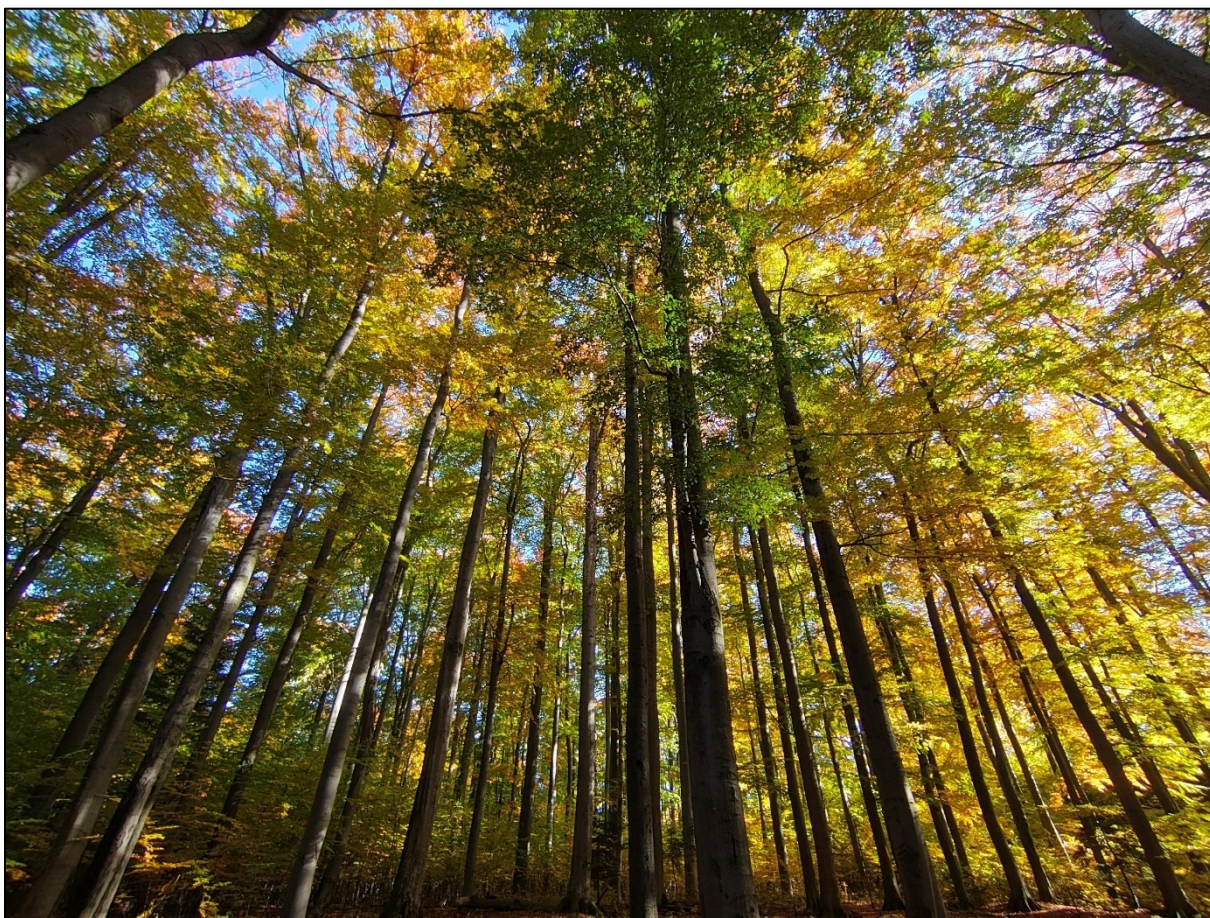
- 1) Většina lesních porostů je charakteru hospodářských smrčin s malým zastoupením listnáčů. V dotčeném bukovém a jedlobukovém vegetačním stupni by měla být typická tzv. hercynská směs. V naprosté většině porostů však výrazně převažuje smrk nad bukem a jedlí. Porosty smrku ztepilého jsou ovlivněné kůrovcovou kalamitou. V lesních porostech je lokálně vidět snaha o postupný převod na přirozenou druhovou skladbu. V rámci území ORP je nutné se zaměřit na postupný převod lesních porostů, minimálně v rámci skladebných částí ÚSES, na stanovištně odpovídající lesní biotopy se zastoupením odpovídajících dřevin, a jejich věkovou diverzitu, což vyžaduje i změny v těžebních postupech.

Obr. 34 – Pohled na Přírodní park Údolí Křetínky

Obr. 35 – Druhově přirozenější lesní prostředí u lesní vodoteče

Obr. 36 – Bučiny v rámci PP (RC) V bukách

Obr. 37 – Mrtvé dřevo a biologicky hodnotné prvky v lesním prostředí PP (RC) V bukách

- 2) Louky a pastviny tvoří významné plošky kulturního bezlesí doplňující mozaiku orné půdy a zalesněných poloh. Zcela převládají hospodářské travní porosty bez významnějšího biologického (ochranářského) potenciálu. Vzácným a významně ustupujícím biotopem jsou pak vlhké (rašelinné) louky a stepní (výsušné) meze se vzácnými druhy fauny a flory, které podléhají sukcesi. Tyto enklávy je nutné udržet a vhodně kultivovat (obhospodařovat) jako antropogenně podmíněné části kulturní krajiny se specifickou biodiverzitou.

Obr. 38 – Kulturní louky v okolí Modřeckého potoka

Obr. 39 – Rašelinné louky ve VKP Suchopýrek

Obr. 40 – Jižně orientovaná Jalovcová stráž u Širokého Dolu

- 3) Významnou krajinnou matricí je kulturní lesozemědělská až zemědělská (polní) krajina s drobnými sídlí. Většina území je harmonickou krajinou propojující plošky luk, polí a lesních porostů, se zastoupením rybníčních soustav a drobných vodních toků. Podél cest jsou často vysazeny aleje. Měřítko orné půdy je spíše menší, zvětšuje se s „rovinatostí“ a bonitou zemědělských půd.

Obr. 41 – Harmonická krajina v okolí Bystrého

Obr. 42 – Harmonická krajina v okolí Trpína, výhled na VKP Smolníčka u Trpína

- 4) V okolí Poličky najdeme krajinu intenzivně zemědělsky využívanou s velkými bloky orné půdy. Kostra ekologické stability v polní krajině je vázaná na sporadické remízky, meze a stráně. V agrocenózách je nutné realizovat navržené prvky ÚSES. Velké půdní bloky orné půdy trpí nedostatkem vhodné krajinné zeleně (mezofilní ÚSES). Ekologickou stabilitu těchto částí krajiny je nutné podporovat především ochranou stávajících a tvorbou nových interakčních prvků „v jakýchkoliv parametrech“ (drobné vodní prvky, keřový doprovod polních cest, aleje, travobylinná lada, meze a remízky, protierozní pásy atp.).

Obr. 43 – Polní krajina u Lezníku

Obr. 44 – Polní krajina Polička – Pomezí

Obr. 45 – Polní krajina Polička – Lezník

- 5) Rybníční soustavy, vodní toky a jejich údolní nivy zastupují vodou ovlivněné ekosystémy krajiny Poličska. V území jsou vcelku hojně zastoupeny rybníky a rybníční soustavy. Hlavní vodní toky mají různorodě vyvinutou údolní nivu, často silně zastavěnou (omezenou) dotčenými sídly. Vodní plochy v krajině jsou i přes své intenzivnější rybníkářské obhospodařování plochami zvýšené biodiverzity, především pak v litorálech a břehových porostech (vodní ptactvo, obojživelníci, bezobratlí). Vodní toky jsou pak funkčně fragmentovanými liniemi často reprezentující osy větví lokálního ÚSES.

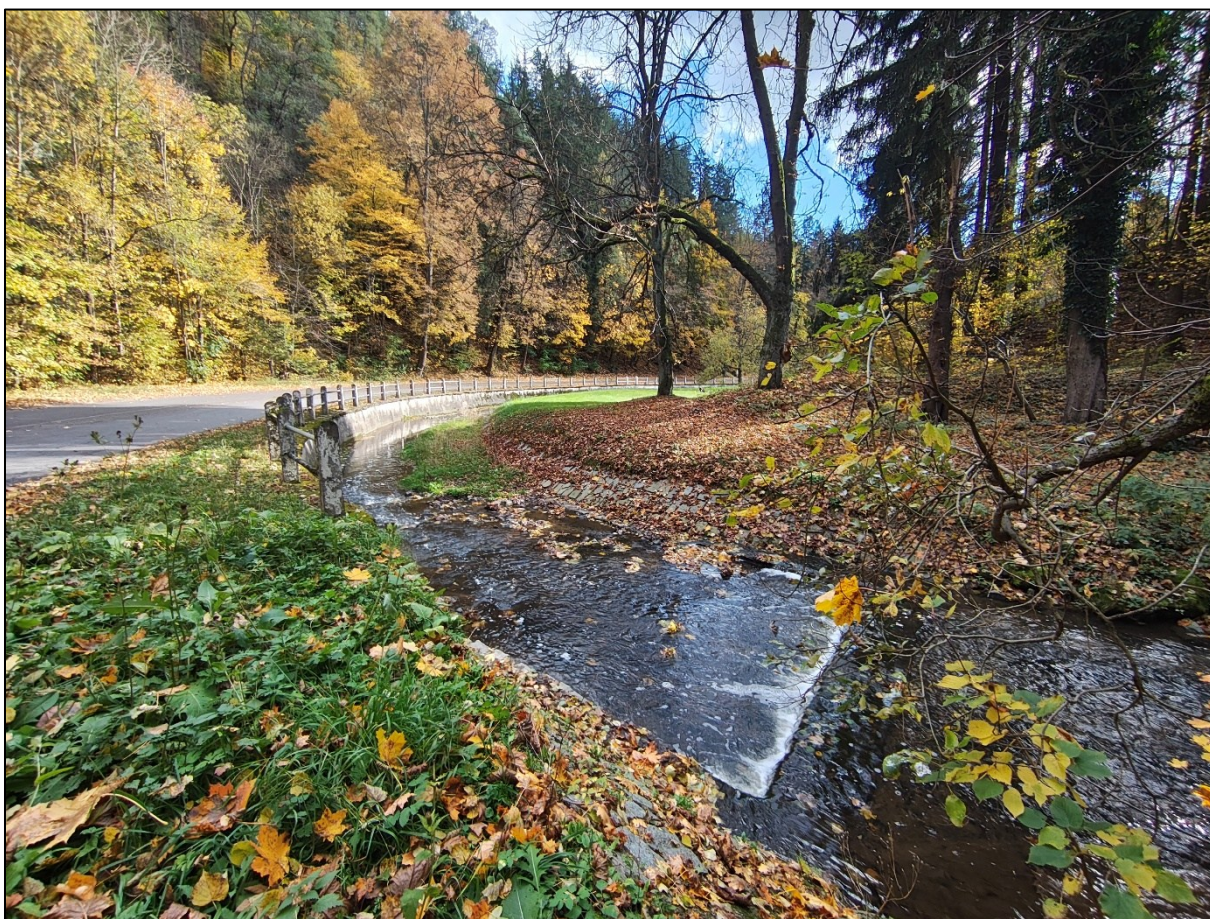
Obr. 46 – Bílý potok v intravilánu Poličky (LBK)

Obr. 47 – Lesní rybník U zbořených mostů v Oldřiši

Obr. 48 – Rybník ze soustavy rybníků u Jedlové na Baldském potoce

Obr. 49 – Tok Křetínky v souběhu se silnicí III/364

2.3c.2 Závěry terénních průzkumů

Lesní ekosystémy – zcela dominují kulturní lesy (smrkové monokultury) 4-5 LVS, lokálně přírodě blízké květnaté bučiny, v lesních údolnicích olšovo jasanové luhy. Z hlediska ekologické stability se jedná o území stabilizované na lesní půdě, avšak dominantě s nevhodnou druhovou skladbou, kde chybí odpovídající zastoupení buku a jedle. Až na výjimky nízká přirozenost porostů ve vztahu k potenciální přirozené vegetaci. Jedná se tedy o pouze částečně funkční skladebné prvky ÚSES. Porosty jsou ovlivněné kůrovcovou kalamitou. Reprezentativní geobiocény v rámci vymezení ÚSES primárně stabilizovat v regionálních biocentrech, doplňkově pak v lokálních biocentrech. Reprezentativní geobiocény v lesních ekosystémech propojit regionálními a nadregionálními biokoridory s vhodně vloženými lokálními biocentry. Lokální úroveň ÚSES zde může být z hlediska reprezentativnosti a krajinně ekologických funkcí pouze doplňková. Interakční prvky není nutné až na výjimky vymezovat.

Zemědělské (polní a luční) ekosystémy – převážně ekosystémy agrocenóz, pouze lokálně doplněné ploškami remízků v mezofilních polohách. Z hlediska ekologické stability se jedná o území převážně nestabilní pouze s omezenou kostrou ekologické stability. Přirozenost ekosystémů je velmi omezená na polích, dochovaná kostra (údolní nivy, meze, remízky a stráně) většinou neodpovídá přirozené druhové skladbě. Reprezentativní geobiocény v rámci vymezení ÚSES primárně stabilizovat v regionálních biocentrech. Propojit regionálními biokoridory s vhodně vloženými lokálními biocentry – založením na zemědělské půdě. Lokální úroveň ÚSES je zde z hlediska reprezentativnosti a krajinně ekologických funkcí nutná k vymezení (lesozemědělské krajiny) a založení (polní krajiny). Interakční prvky je vhodné vymezovat a navrhopvat (stromořadí, meze, remízy).

Vodní, mokřadní a rybníční ekosystémy – převážně ekosystémy olšových (javorových) jaseňin podél drobných vodních toků a navazující antropogenně podmíněné ekosystémy vlhkých nivních luk, doplněné případnými litorály a břehovou vegetací rybníků a mokřadů (většinou sukcesně zarůstající louky). Specifikem jsou pak rašelinné vlhké louky, které jsou často chráněny jako registrované VKP, a je tedy vhodné zde udržovat specifické formy bezlesí (vhodná zem. péče, ochranný management). Reprezentativní hygrofilní geobiocény v rámci vymezení ÚSES primárně stabilizovat v lokálních biocentrech a propojit historicky danou soustavou větví ÚSES podél vodních toků. Lokálně zvážit reálnost tohoto vymezení v závislosti na současném stavu krajiny a funkčních vazbách ekosystémů. Rybníční ekosystémy do biocenter vkládat pouze jako plochy doplňkové, s dostatečným zastoupením terestrických biotopů. Izolované mokřadní ekosystémy přičleňovat kombinovanou formou do větví ÚSES, případně vymezovat jako interakční prvky.

Sídelní ekosystémy – převážně antropogenní ekosystémy zahrad a parků, s různě kvalitně založenou vegetací. Časté je zastoupení geograficky a stanovištně nepůvodních druhů rostlin. V rámci doprovodné zeleně komunikací jsou často založena stromořadí jak ovocných dřevin (většinou jabloně), tak dřevin alejových (lesních) – lípy či javory. Lokální úroveň ÚSES je zde reprezentována lokalitami podél vodních toků, v rámci nezastavěných partií údolních niv, parků a veřejné zeleně. Větve ÚSES procházející sídly často trpí problémy prostorové spojitosti a nedostatečných prostorových nároků zajišťujících plnou funkčnost skladebných prvků.

2.4 KONEKTIVITA PŘÍRODNÍCH BIOTOPŮ A BARIÉRY OMEZUJÍCÍ MIGRAČNÍ PROSTUPNOST

Pro udržení stability a schopnosti ekosystémů a populací zvířat a rostlin vyrovnat se s narušením (přírodním nebo antropogenním) je důležité zajistit jejich vzájemné propojení. Velký problém dnes představuje fragmentace krajiny. Jedná se o přeměnu dříve souvislých ploch na mozaiku ploch menších, které jsou často vzájemně izolované a pozměněné. Fragmentace způsobuje, že krajina přestává být propojená a volný pohyb živočichů je tak těžší. Pokud by propojení mezi oblastmi výskytu zaniklo úplně, může to znamenat zánik dokonce celých populací druhů na našem území. Proto je nutné chránit alespoň minimální prostor, který zajistí funkční propojení jednotlivých území. Takovou ochranu lze zajistit více způsoby, např. obecnou i zvláštní druhovou ochranou, ale i územní ochranou, mj. vymezením územního systému ekologické stability (ÚSES). (<https://aopk.gov.cz/konektivita-krajiny>)

2.4.1 Průchodnost krajiny pro velké savce

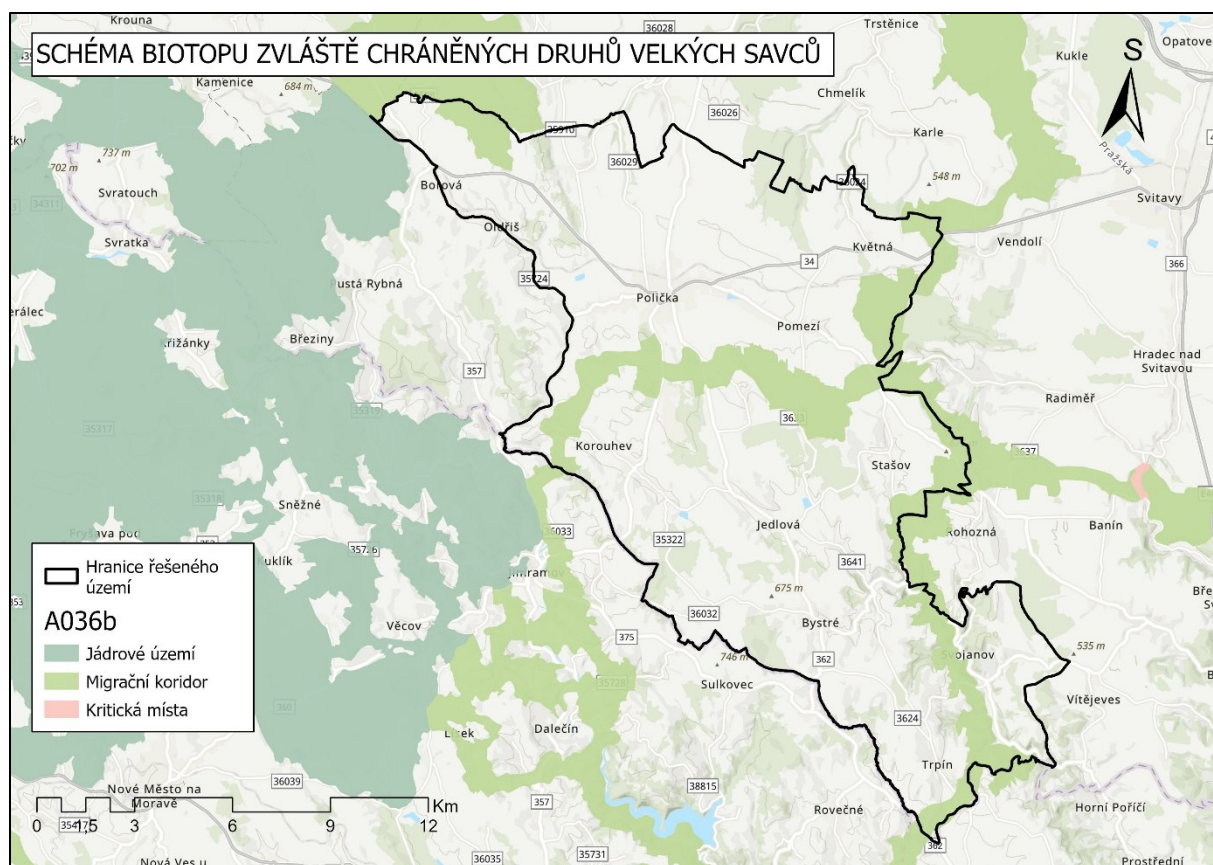
Jedná se o jev ÚAP A036b „Biotop vybraných druhů velkých savců“ poskytovaný AOPK ČR navazující na dlouhodobé hodnocení prostupnosti bariér v krajině a míru krajinné konektivity včetně provázání na biotopové nároky velkých savců. Do habitatových modelů byly zařazeny druhy rys ostrovid, vlk obecný, medvěd hnědý a los evropský.

Výsledkem je vrstva, která se dělí na kategorie jádrových území a migračních koridorů. Dále také vymezuje kritická místa, která narušují konektivitu předmětných lokalit a je na ně nutné brát zvýšený ohled a v rámci územně plánovací činnosti zajistit jejich ochranu proti zastavění či vytvoření jiných bariér. Předmětná vrstva má za cíl vymezit a uchránit dostatečný prostor pro trvalou existenci vybraných druhů savců na území ČR, přičemž lze očekávat i přínos pro další druhy živočichů (systém tzv. deštníkového druhu) i pro celkové fungování ekosystémů.

Řešené území prochází migrační koridory přes ucelenější plochy lesních celků v centrální části území a dále pak v rámci údolí Křetínky. Nejbližší jádrovou oblast tvoří CHKO Žďárské vrchy.

Fragmentace území pro běžné savce (jelen, srnec, prase divoké, liška, zajíc) je dána především dopravní infrastrukturou a sídelní strukturou. Biotické bariéry ve formě větších řek se v území nenacházejí. Zmínění savci mohou říčky a potoky v území jednoduše překonat. Fragmentace krajiny řešeného území není nijak významná. Jedná se o krajinářsky heterogenní území bez zastoupení dálniční sítě, hlavních železničních koridorů, vodních nádrží či velkých řek, s převážně menšími sídly.

Lokálně problematická je souvislá zástavba spojených sídel v údolí Černého potoka (Borová-Oldřiš) a Bílého potoka (Pomezí-Polička-Kamenec u Poličky-Sádek) tvořící migrační bariéru výše zmíněné bioty běžných savců v severojižním směru.

Obr. 50 - Schéma biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců

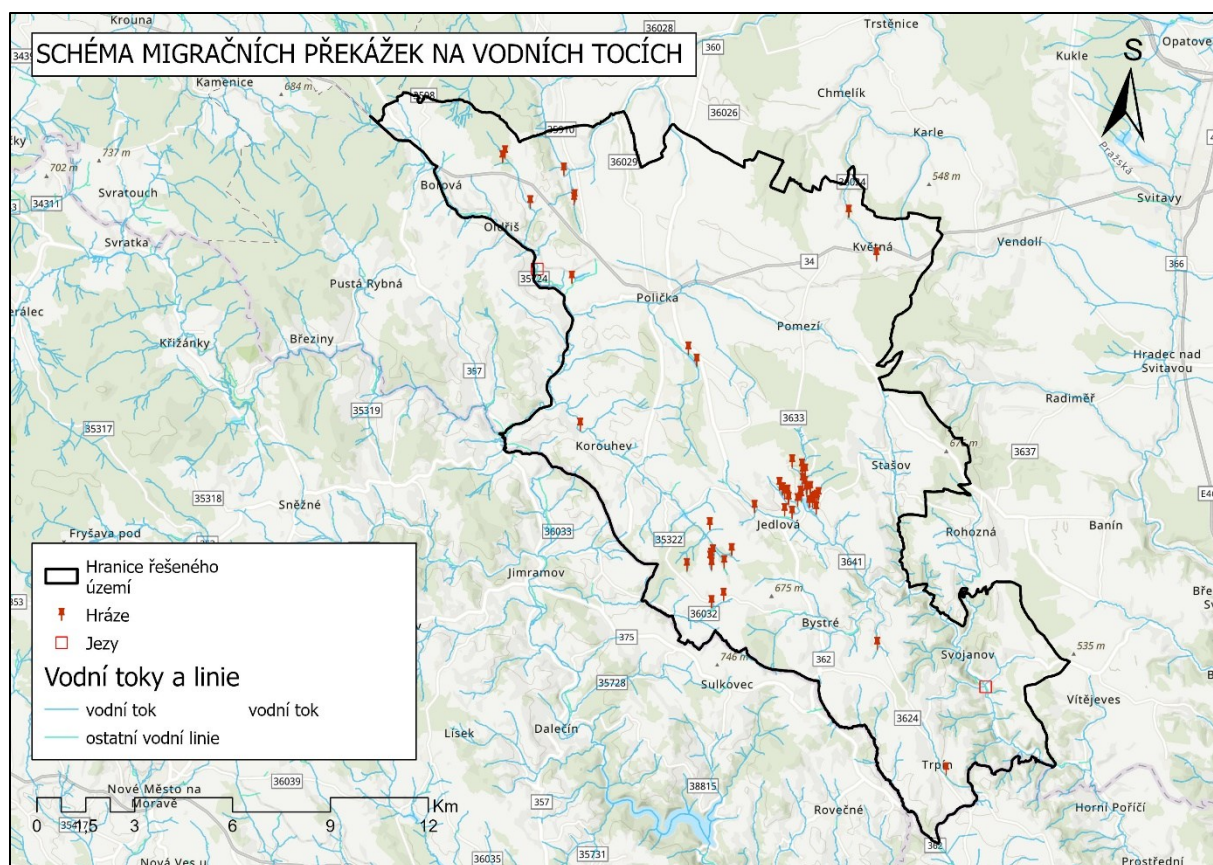
2.4.2 Migrační bariéry na vodních tocích

V důsledku aktivit člověka v krajině je říční síť ČR v současnosti téměř neprůchodná a fragmentovaná stavebními objekty vodních děl, jezů a přehrad. Přirozená migrace vodní bioty je tedy velmi omezená až nemožná. V této souvislosti byl zaznamenán výrazný pokles migrujících rybích populací, převážně anadromních (např. losos obecný) a katadromních (např. úhoř říční) druhů ryb.

V řešeném území se nenachází vodní tok, který by byl AOPK ČR mapován z hlediska fragmentace říční sítě. Tento projekt se zabývá sledováním migračních bariér, malých vodních elektráren a prostupných objektů na vybraných tocích.

Na základě terénních průzkumů však můžeme konstatovat, že průchodnost vodních toků pro vodní biotu je pouze částečně funkční až nefunkční. Lokálně zde nacházíme migrační bariéry (stupně, hráze rybníků na toku) odpovídající kulturní krajině Poličska. Vodní toky a jejich údolní nivy jsou pak nejviditelněji fragmentovány umístěním a rozvojem rybníčních soustav. Příkladem může být Jánský potok a soustava rybníků (Přehrada 1-4), případně Baldský potok (rybníky Ráček I-III, Kmotrovský rybník, Kmotříček, Baldský ryb., Polní ryb., Pachovský ryb.).

Okolní zástavbou, a tedy i antropogenní morfologií toku, je nejvíce ovlivněný Černý potok, Bílý potok a Korouhevský potok. Naopak Nyklovický potok zůstal doposud s přirozeně meandrující morfologií přírodního charakteru. Největší vodní tok v území, říčka Křetínka, je ve svém sevřeném údolí relativně zachovalým vodním tokem, jakkoliv je v rámci urbanizovaných území uměle opevněn.

Obr. 51 - Schéma migračních překážek na vodních tocích (zdroj: MZE ČR)

Obr. 52 – Drobné vodní stupně na Křetince netvořící významnou migrační bariéru

2.4.3 Migrační trasy a přírodní bariéry v rámci stávajícího ÚSES

Pro posouzení přirozené migrační prostupnosti území pro široké spektrum organismů bylo stávající vymezení ÚSES v ÚP obcí podrobena analýze základní biotopové podobnosti. Bylo sledováno, zda jsou vymezená biocentra propojována modální cestou přes obdobné typy ekosystémů, hydrické a trofické řady, respektive zda nedochází k nedůvodnému kontrastnímu propojení biocenter.

V souladu s metodickými postupy byly větve ÚSES (v původním vymezení můžeme mluvit spíše o biokoridorech) zařazeny do dvou kategorií. Kategorie větví (koridorů) vlhkých stanovišť (hygrofilní až hydrofilní) a normálních až suchých stanovišť (mezofilní až xerofilní). Typicky troficky (živinově) specifické větve ÚSES nebyly v řešeném území vylišovány a hodnoceny.

Z hlediska migrace živočichů je stávající krajina Poličska relativně dobře propustná. Lesozemědělská krajinná matrice vytváří mozaiku agrární a lesní krajiny, kde je možné ÚSES relativně dobře vymezit na stávajících plochách s vyšším koeficientem ekologické stability. V území jsou zachovány zelené linie podél drobných vodotečí, kde je často vymezen lokální ÚSES. Dochovaná kostra ekologické stability je v krajině vcelku pravidelně rozmístěna. Menší zastoupení je pak ve větších polních celcích v území severně od města Poličky směrem na Střítež a Lezník.

Nadmístní hierarchie (nadregionální a regionální) ÚSES se rámcově shoduje s výše vymezeným jevem ÚAP A036b Biotop vybraných druhů velkých savců. Základní migrační trasy nejsou v území významněji přerušeny.

Prvky ÚSES stabilizují a navrhují biogeografické propojení krajiny Poličska s CHKO Žďárské vrchy a navazujícím územím. Lokality s větším zastoupením agrocenóz je vhodné dále podpořit realizací interakčních prvků ÚSES, krajinných prvků tzv. ekologicky významných prvků v rámci půdních bloků (podle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství) a obecně prvky tzv. zelené infrastruktury.

Nadregionální biokoridory

NK K83 (K 82–K 127) je v řešeném území vymezen přes stávající lesní porosty a zemědělské pozemky východo-západním směrem v délce přibližně 12 km. V rámci řešeného území nedochází k porušení přirozené konektivity biokoridoru vázané na potenciální biotopy mezofilních bučin. Do tohoto NK jsou vložena regionální a lokální biocentra, která podporují lesní (bučinné) ekotopy koridoru. Bez biotických bariér.

NK K127 (Žákova hora – Údolí Hodonínky) je v řešeném území vymezen přes stávající lesní porosty a zemědělské pozemky severo-j jižním směrem v délce přibližně 2 km. V rámci řešeného území nedochází k porušení přirozené konektivity biokoridoru vázané na potenciální biotopy mezofilních bučin. Bez biotických bariér.

Regionální biokoridory

RK 882 (Lubná-Vysoký les) je biokoridor vedený svahy a údolím Jalového potoka přes obec Sebranice. V západní části opouští údolí Jalového potoka směrem k lesnímu komplexu na Lubenský kopec. V řešeném území pouze cca 1,5 km. Bez biotických bariér.

RK 884A (Vysoký les-V bučích) je krátký biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Vysoký les s RC V bučích. V řešeném území pouze cca 0,7 km. Bez biotických bariér.

RK 884B (Černý les-V bucích) je krátký biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Černý les s RC V bucích. Celý biokoridor je v řešeném území v délce cca 4 km. Bez biotických bariér.

RK 1380 (Poličský les-K83 (Černý les)) je biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Poličský les s RC Černý les. Koridor je vymezen dominantně v lesních porostech. Koridor křížuje NK K83 a částečně je vymezen mimo řešené území (na hranici). V řešeném území v délce cca 4 km (z 5,5 km). Bez biotických bariér.

RK 1395 (Lavičné – Panský les) je biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Lavičné s RC Panský les. Koridor je vymezen dominantně v lesních porostech. Koridor je z větší části vymezen mimo řešené území, respektive při hranici s ORP Svitavy. V řešeném území v délce cca 1,5 km (ze 4,5 km). Bez biotických bariér.

RK 1377A (Královec – Hamry) je biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Královec s RC Hamry. Koridor je vymezen dominantně v lesních porostech s přechody přes louky – pastviny a pole. Ve své západní části je veden spíše vodou ovlivněnými lesními stanovišti (hydrická řada 4) v pramenné oblasti Korouhevského potoka. Dále na východ se jedná o mezofilní biokoridor. Bez významných biotických bariér.

RK 1377B (Svojanov-Hamry) je biokoridor v ZÚR vymezený v nivě Křetínky a na navazujících prudkých zalesněných svazích. V nivě Křetínky jsou louky a rozptýlená zástavba, silnice III/364. Nevhodně vymezený biokoridor přes biotické bariéry (lesní svahy x údolní niva a tok Křetínky). V návrhu bude převymezeno na mezofilní lesní (bučinný až dubohabrový) RK. Údolní niva Křetínky bude řešena lokální větví ÚSES.

RK 1377C (Panský les-Svojanov) je biokoridor v ZÚR vymezený v nivě Křetínky a na navazujících prudkých zalesněných svazích. V nivě Křetínky jsou louky a rozptýlená zástavba, silnice III/364. Nevhodně vymezený biokoridor přes biotické bariéry (lesní svahy x údolní niva a tok Křetínky). V návrhu bude převymezeno na mezofilní lesní (bučinný až dubohabrový) RK. Údolní niva Křetínky bude řešena lokální větví ÚSES.

RK 9903 (Žákovina-Královec) je biokoridor v ZÚR vymezený v nivě Svratky a na navazujících zalesněných svazích. Navazuje přímo na Kraj Vysočina (ORP Nové Město na Moravě a CHKO Žďárské vrchy), kde je navržena metodicky lepší koncepce regionálního ÚSES, propojující mezofilní lesní (bučinné) RC Žákovina přes NK K127 s RC Benátky. Hygrofilní větev regionálního ÚSES je řešena v nivě Svratky vymezením RC V loukách a navazujícím RK R16 Žákovina-V loukách. V návrhu bude převymezeno dle výše uvedené koncepce.

Lokální biokoridory

V rámci lokálního ÚSES tvoří největší přírodní bariéry stávající využití území - intenzivní zemědělské využívání pozemků a nevhodná dřevinná skladba lesních porostů. Lokální biokoridory v zemědělské krajině jsou z významné části nefunkční, případně pouze částečně funkční v neodpovídajících prostorových (šířkových) parametrech a v rámci ÚP jsou navrženy k realizaci.

Ve stávajícím vymezení je relativně hustá síť lokálního ÚSES vymezená podél vodotečí, které ve významných úsecích protékají urbanizovanými lokalitami místních sídel. Vliv těchto vodotečí na okolní stanovištní podmínky je odvislý od charakteru vodoteče (zhloubení, vodnatost, morfologie toku) a okolního substrátu, tudíž se i podél vodotečí často vyskytují mezofilní ekotopy pouze velmi omezeně ovlivněné drobným vodním tokem. Nelze tedy automaticky všechny větve vymezené podél drobných vodních toků (např. části silně opevněných a zhloubených umělých vodních koryt v intravilánu sídel)

brát automaticky jako čistě hygofilní, tedy s převládajícím STG olšových (javorových) jaseňin vyššího stupně: 4-5BC-C(4)5a.

V rámci analýzy vymezení ÚSES v územních plánech obcí a po jejich porovnání s původními generely/plány ÚSES lze konstatovat, že v území je časté již částečně překonané pojetí vymezení ÚSES na kostře ekologické stability bez reálného řešení aspektu biogeografické reprezentativnosti a biotických bariér, ve smyslu vlhkých a suchých (normálních) větví. Stávající systém ÚSES je místy vymezen kontrastní bez vložení odpovídajících kontaktních biocenter (respektive biocenter s odpovídající velikostí).

2.4.4 Problematika urbanizace a liniové fragmentace krajiny

Obecně lze zhodnotit, že celá širší oblast Poličska je relativně málo fragmentovanou krajinou. V území se nenacházejí významné liniové stavby, jako jsou dálnice a hlavní železniční koridory.

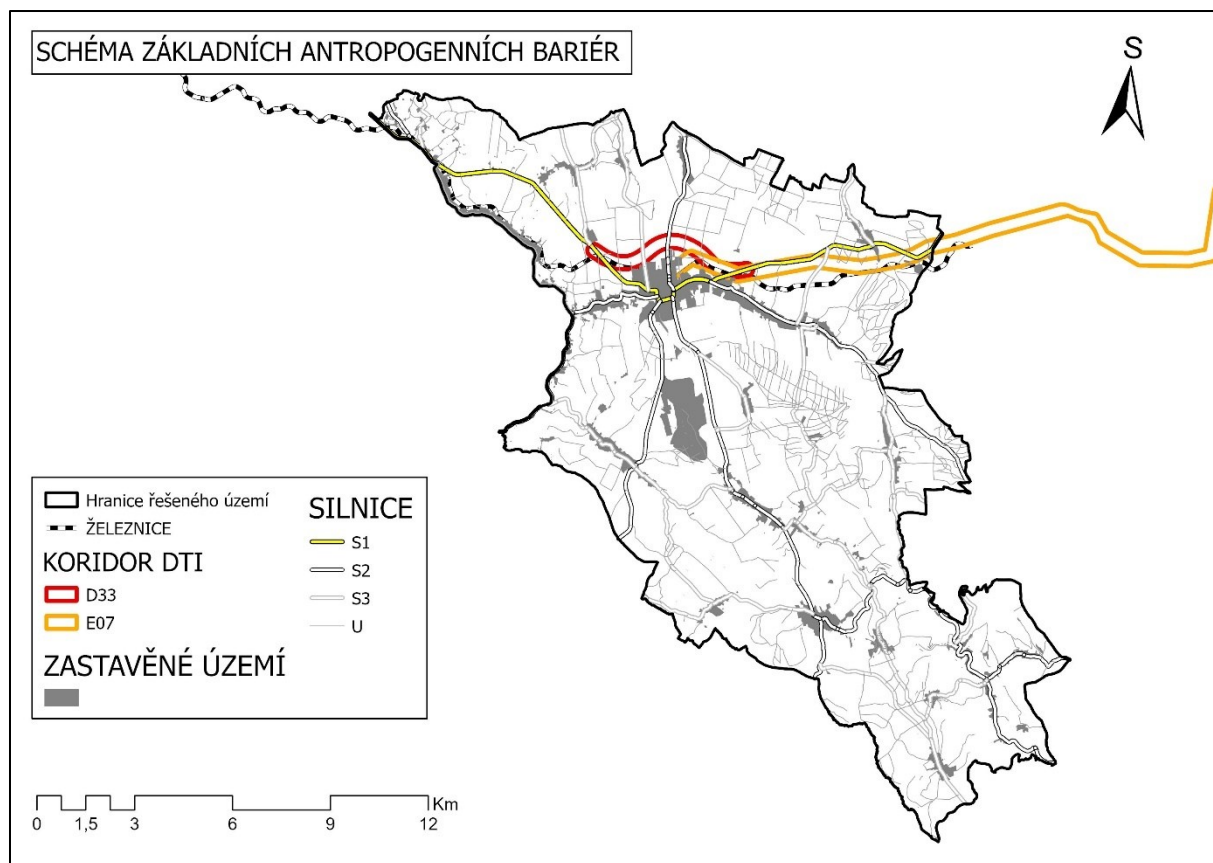
Zastoupení sídel je průměrné a nevytváří významné aglomerace. Problém zástavby z hlediska fragmentace je daný převážně zástavbou údolních niv a koncentrací zástavby až na hranice drobných vodotečí (potoků), čímž je významně omezeno nivní kontinuum. Jedná se však o obecný problém, který není v řešeném území nijak významný oproti zbytku republiky.

V území je zastoupena pouze regionální dopravní infrastruktura (silnice I/33, železniční trať), která pouze lokálně ovlivňuje propustnost krajiny. Jedná se o ovlivnění převážně pozemních obratlovců. Ostatní skupiny živočichů (např. ptáci, hmyz) jsou dopravní infrastrukturou omezeni minimálně. Rostliny nejsou pak ve svém šíření omezeny vůbec. V rámci územního plánování napříč obcemi je nutné systémy ekologické stability vymezovat tak, aby zůstaly zachovány (nebo aby nově vznikaly) alespoň minimální prostorové koridory pro rozvoj přírodě blízkých ekosystémů.

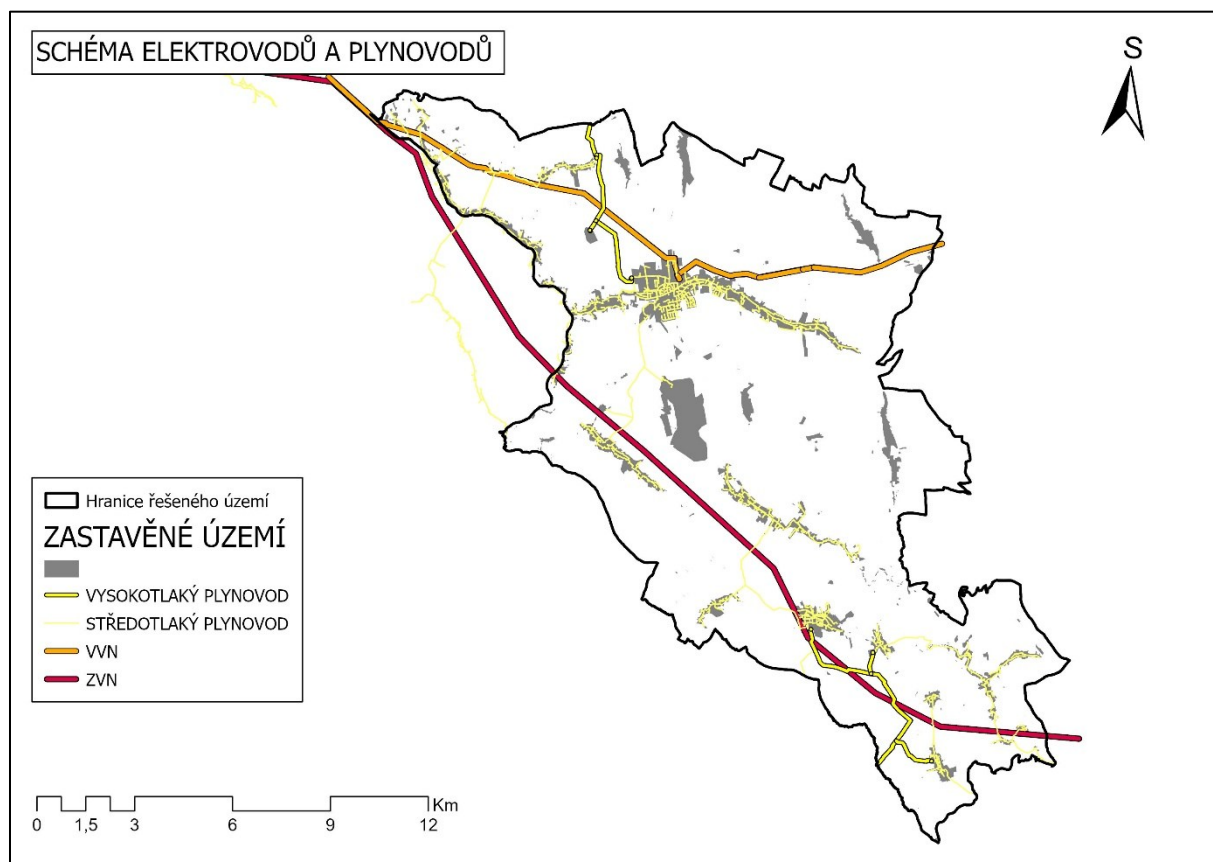
Řešené území protíná síť technické infrastruktury, kde nejvíce je významné nadzemní vedení elektrické energie. V území prochází koridor zvláště vysokého napětí (ZVN) o napěťové hladině 220 / 400kV a šířce ochranného pásma 15 / 20 m od krajního vodiče na každou stranu a koridor velmi vysokého napětí (VVN) o napěťové hladině 110 kV a šířce ochranného pásma 12 m od krajního vodiče na každou stranu. V území je přítomna i plynová distribuce s vysokotlakým plynovodem s ochranným pásmem 4 m na obě strany od osy potrubí. Ochranná pásma zařízení elektrizační a plynové soustavy jsou stanovena zákonem č. 458/2000 Sb., energetický zákon.

V ochranném pásmu nadzemního vedení (VVN/ZVN) je bez souhlasu vlastníka nebo provozovatele zakázáno zejména: zřizovat a umisťovat stavby, provádět zemní práce, umisťovat konstrukce a zařízení, vysazovat trvalé porosty, nechávat růst porosty nad 3 m výšky, činnosti, které by ohrožily bezpečnost, životy, zdraví nebo spolehlivost provozu, činnosti, které by znemožnily přístup k vedení.

Výše uvedené omezení využívání ochranného pásma má z hlediska ÚSES jak pozitivní, tak negativní efekt, a to v závislosti na požadovaném cílovém stavu prvku ÚSES, který je s nadzemním el. vedením v kolizi. Pozitivními aspekty je limitace zástavby a omezení zarůstání ochranných pásem, což umožňuje rozvoje lučních, mokřadních či lesostepních ekosystémů (antropogenní ÚSES) s často vysokou biodiverzitou. Naproti tomu v rámci cílových lesních ekosystémů se může jednat o fragmentační prvek, který ve vzácných případech může nevhodně omezit cílovou funkční plochu lesních ekosystémů skladebného prvku ÚSES. Autor této studie je však toho názoru, že i do lesního prostředí je vhodné umisťovat prvky bezlesí a podporovat tak diverzitu lesních i nelesních stanovišť. Lokálními průseky nedochází k významné funkční fragmentaci z hlediska ekologických vazeb. Řešené území Poličska není jádrovou lesní oblastí s cílovými druhy živočichů vázaných na nerušené (hluboké) lesní prostředí.

Obr. 53 – Schéma základních antropogenních bariér

Obr. 54 – Schéma hlavních elektrovodů a plynovodů

2.5 ZÁVĚR ANALYTICKÉ ČÁSTI

2.5.1 Metodické nedostatky ve vymezení ÚSES

V rámci jednotlivých územních plánů obcí se lze setkat s různou mírou zapracování problematiky ÚSES, což odpovídá době jejich zpracování a soustředěním se na danou problematiku.

Předmětné území bylo dále během posledních desetiletí zhodnoceno v rámci následujících dokumentací ÚSES:

- Plán regionálního územního systému ekologické stability Pardubického kraje (Ekotoxa s.r.o., 2006-2007).
- Sjednocení okresní sítě územních systému ekologické stability; okres Svitavy (LÖW & spol., s.r.o., 2000).
- Historické generely ÚSES viz kap. [2.1.3](#)

Řešené území tedy má historicky základ ve vymezené ekologické síti ÚSES, kterou je vhodné maximálně zachovat s ohledem na princip konzervativnosti po revizi provedené nad biogeografickou analýzou a zhodnocením současného stavu přírody a krajiny.

V území byly zpracovány, nebo jsou ve stádiu zpracování komplexní pozemkové úpravy. KoPÚ stabilizují skladebné prvky ÚSES s ohledem na pozemky a vlastnickou držbu. Jedná se tak o nej přesnější možné vymezení, které nemusí být vždy stoprocentně biologicky optimální, avšak jedná se o nejlepší možnou míru kompromisu v řešeném katastrálním území. V rámci tohoto plánu ÚSES autoři vymezení ÚSES v pozemkových úpravách maximálně přebírají. V případě, že mají k vymezení dílčí připomínky, je tak učiněno v diskusi návrhové části Plánu ÚSES, případně je navrženo variantní řešení. Od vymezení ÚSES v KPÚ pak probíhá revize navazujících katastrů, které je potřebné sladit s principy daného vymezení.

Některá historická vymezení větví místního ÚSES byla v průběhu času metodicky překonána (z hlediska principu biogeografické reprezentativnosti), a proto bylo navrženo nové vedení. Nad některými prvky byla vedena diskuse a zvažován jejich potenciál i s ohledem na ostatní principy vymezování (primárně princip konzervativnosti a princip aktuálního stavu krajiny).

Obecným problémem je částečná nepropojenost systému (jak fyzická, tak funkční), občasné chybějící vložení lokální biocentra do prvků regionálních a nadregionálních biokoridorů, nedodržení minimálních prostorových parametrů a vedení větví ÚSES po vodních tocích v rámci zastavěných údolních niv s minimálním prostorovým parametrem pro břehové porosty a omezenou biogeografickou reprezentativností.

Absence souborných digitálních dat s vyplněnou atributovou tabulkou (databází) pro použití v geografických informačních systémech je taktéž zásadní nedostatek pro efektivní fungování státní správy na úseku ochrany přírody a územního plánování.

2.5.2 Střety ÚSES se stabilizovanými plochami, záměry a limity využití území

Relativně častým problémem stávající koncepce ÚSES je vymezování větví lokálního ÚSES podél toků vodotečí, přičemž tyto prvky zaujímají pouze minimální prostory v nivě a vztahují se spíše jen na samotnou vodoteč, pouze omezeně pak na její břehové porosty. V území se jedná o větve ÚSES procházející sídly podél vodního toku, přičemž jejich reálná šance na plnohodnotné zfunkčnění se

limitně blíží nule. Převážně biokoridory jsou vymezeny přes soukromé zahrady, cesty, silnice a zastavěné plochy v intravilánu sídla. Zde je nutné zvážit racionalitu vymezení celé větve a případně danou větev zrušit. Náhradou naopak mohou být vymezené nové mezofilní větve v polní krajině. Hygrofilní větve ÚSES v rámci zástavby je pak možné v odůvodněných případech převést na interakční prvky. Pokud však lze dosáhnout alespoň částečné funkční spojitosti dané větve, je vhodné ji zachovat i přes „nepřekonatelné“ bariéry a nedodržení (šířkových či délkových) metodických parametrů.

Z hlediska metodického je nutné se na údolní nivy dívat jako na reálně (či potencionálně) velmi hodnotné lokality, které charakterizují luční a mokřadní (lužní) biotopy. Cílem tedy bylo racionálně upravit vymezení hygrofilních větví místního ÚSES s ohledem na reprezentativní vedení větví po podmáčených stanovištích a minimalizaci biotických i antropogenních bariér nivního (lučního, mokřadního, lužního) a omezení také vodního ÚSES.

2.5.3 Nedostatky v respektování aktuálního stavu přírody a krajiny

Současné zastoupení přírodních biotopů je v řešeném území spíše nízké. Zmapované přírodní biotopy zahrnují dohromady pouze cca 7 % řešeného území. Nejčastější formační skupinou biotopů jsou trávničky (T) a mokřady (M). Lokálně významné jsou biotopy přírodě blízkých lesů (L). Ostatní biotopy jsou v rámci řešeného území spíše doplňkové. Cílem je tedy maximálně do ÚSES zahrnout plochy přírodních biotopů a legislativně podpořit ochranu a potenciální rozvoj stávající kostry ekologické stability krajiny Poličska.

Jelikož návrhové prvky ÚSES se skoro vždy umísťují do zemědělské krajiny na stávající zemědělsky využívané pozemky (orná půda, TTP), je vhodné tyto prvky umísťovat tak, aby tvořily přirozené hranice půdních bloků (PB), případně dílů půdních bloků (DPB) a nadměrně nečlenily zemědělské pozemky do takových tvarů, aby byly špatně obdělávatelné. Na části „polních“ katastrů však již byly dokončeny nebo se zpracovávají pozemkové úpravy (viz kap. 2.1.2), tedy je tato problematika řádně řešena i ve vztahu k ostatním funkcím krajinné zeleně (protierozní funkce atp.) a současně i požadavků vlastníků a hospodářů. V rámci revize vymezení ÚSES tedy bylo přihlíženo k rozložení půdních bloků dle LPIS. Návrhové polní biokoridory by měli vycházet z respektování aktuálního stavu přírody a propojovat jak lesní, tak převážně i nelesní biotopy, které se dochovali na stávajících suchých mezích či vlhkých loukách.

Obecně chybí podchycení interakčních prvků ÚSES a registrovaných VKP v územně plánovací dokumentaci. V rámci návrhové části bude tato krajinná struktura podchycena a prvky se zvýšenou biodiverzitou doplněny. Budou maximálně začleněny do skladebných prvků ÚSES, případně vymezeny samostatně jako prvky interakční (IP).

2.5.4 Rámcový přehled požadavků na úpravu ÚPD

NÁZEV OBCE	ANALÝZA VYMEZENÍ ÚSES V ZÁVAZNÝCH PODKLADECH A NÁVRH ŘEŠENÍ
Borová	ÚSES byl v rámci části obce v CHKO nově vymezen Plánem ÚSES CHKO Žďárské vrchy. Navazuje na Plán ÚSES ORP Litomyšl – prověřit návaznost na nově vymezené LBC Skalka. Nadmístní hierarchie ÚSES není přítomna. KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Chybí vymezení IP.
Bystré	Navazuje na ORP Bystřice nad Perštejnem a Plán ÚSES ORP Svitavy – prověřit návaznosti. KPÚ byly zpracovány (2005). Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (RBK 1377A včetně vložených LBC, RBC Hamry) ze ZÚR. ÚP (2016) a PSZ korespondují pouze

	částečně. Nutno prověřit a navrhnout vhodné řešení vedení lokálního ÚSES v souladu se stávajícím stavem krajiny při maximálním respektování KoPÚ (pozemky pro ekologické prvky). Krajinná struktura heterogenní lesozemědělské krajinné matrice (IP není třeba vymezovat – běžný stav; možno převzít z PSZ).
Hartmanice	ÚSES v platném ÚP v podstatě absentuje a je vymezen po obvodu katastru obce. Navrhujeme prověřit možnost vedení dalších mezofilních větví pro větší propojení ÚSES a možnost vymezení nových biocenter. KoPÚ nebyly zpracovány. Krajinná struktura heterogenní lesozemědělské krajinné matrice (IP není třeba vymezovat – běžný stav).
Jedlová	Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (RBK 1377A včetně vložených LBC dle ZÚR). KoPÚ jsou v procesu zpracování, PSZ bude maximálně využít a převzat. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně, místy však velmi schematicky (původní generely?). Prověřit vedení lokální větve po Baldském potoce v rámci rybníční soustavy. Navrhnout propojení s obcí Stašov lesní mezofilní větví ÚSES přes Baldský vrch.
Kamenec u Poličky	Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (NRBK K83 včetně vložených LBC). KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Prověřit vedení lokální větve po Bílém Potoce v rámci zástavby. Chybí vymezení a navržení IP (polní krajina).
Korouhev	ÚSES byl v rámci části obce v CHKO nově vymezen Plánem ÚSES CHKO Žďárské vrchy. Navazuje na ORP Nové Město na Moravě (mimo CHKO) – prověřit návaznosti. Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (NRBK K127 včetně vložených LBC). Nutné navrhnout nové hraniční vedení RBK Žakovina-Královec (Pardubický kraj) a RBK Benátky-Královec a RBK Žakovina-V loukách (Kraj Vysočina), sjednotit postup a metodicky sjednotit větve (nivní x mezofilní lesní). KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Problémem je nemožnost vložení LBC do větve v ose Korouhevského potoka (řešeno LBC na navazujících větvích ÚSES, bude prověřeno). Prověřit vedení lokální větve po Květském potoce v rámci zástavby. Krajinná struktura heterogenní lesozemědělské krajinné matrice (IP není třeba vymezovat – běžný stav).
Květná	Navazuje na Plán ÚSES ORP Litomyšl a ORP Svitavy – prověřit návaznosti. Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (RBK 884B včetně vložených LBC, RC V bucích a RC Černý les stabilizováno dle ZÚR). KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Prověřit vedení lokální větve po Korouhevském potoce v rámci zástavby. Možnost prodloužení mezofilní větve ÚSES od svahů nad Květnou dále přes pole směrem na východ. Chybí vymezení a navržení IP (polní krajina).
Nedvězí	Navazuje na ORP Nové Město na Moravě (mimo CHKO) a ORP Bystřice nad Perštejnem – prověřit návaznosti. KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). ÚSES vymezen v podstatě po obvodu katastru obce. Krajinná struktura heterogenní lesozemědělské krajinné matrice (IP není třeba vymezovat – běžný stav).
Oldřiš	ÚSES byl v rámci části obce v CHKO nově vymezen Plánem ÚSES CHKO Žďárské vrchy. Navazuje na Plán ÚSES ORP Litomyšl. Nadmístní hierarchie ÚSES není přítomna. KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Chybí vymezení IP.

Polička	Navazuje na Plán ÚSES ORP Litomyšl – prověřit návaznosti. Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (NRBK K83 včetně vložených LBC, RC Jelen zvětšeno oproti ZÚR). KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Prověřit vedení lokální větve po Bílém potoce v rámci zástavby Poličky. Problematické vymezení LBC pouze na vodní plochu rybníka. Chybí vymezení a navržení IP (polní krajina).
Pomezí	Navazuje na Plán ÚSES ORP Svitavy – prověřit návaznosti. Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (NRBK K83 a RBK 1380 včetně vložených LBC). KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Prověřit vedení lokální větve po Bílém Potoce v rámci zástavby Pomezí. Problematické vymezení LBC pouze na vodní plochu rybníka. Chybí vymezení a navržení IP (polní krajina).
Sádek	ÚSES byl v rámci části obce v CHKO nově vymezen Plánem ÚSES CHKO Žďárské vrchy. Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna. KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Chybí vymezení IP.
Stašov	Navazuje na Plán ÚSES ORP Svitavy – prověřit návaznosti. KPÚ byly zpracovány (2011). Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (RBK 1380 včetně vložených LBC) ze ZÚR. ÚP (2014) a PSZ korespondují pouze částečně. Nutno prověřit a navrhnout vhodné řešení vedení lokálního ÚSES v souladu se stávajícím stavem krajiny při maximálním respektování KoPÚ (pozemky pro ekologické prvky). Prověřit vedení lokální větve po Křetínce v rámci zástavby. Problematické vymezení LBC pouze na vodní plochu rybníka. Krajinná struktura heterogenní lesozemědělské krajinné matrice (IP není třeba vymezovat – běžný stav; možno převzít z PSZ).
Svojanov	Navazuje na Plán ÚSES ORP Svitavy – prověřit návaznosti. KoPÚ nebyly zpracovány. Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena ze ZÚR. Bude nutná revize vymezení RBK (1377A-C, 1395) a vložených LBC, zpřesnění vymezení RBC. Prověřit možnost vedení lokální hygrofilní větve ÚSES v nivě a po toku Křetínky dalších mezofilních větví ve svazích údolí doplňující regionální hierarchii ÚSES. Krajinná struktura heterogenní lesozemědělské krajinné matrice (IP není třeba vymezovat – běžný stav).
Široký Důl	Navazuje na Plán ÚSES ORP Litomyšl – prověřit návaznost na nově vymezené LBC Malé paseky. Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena a zpřesněna (RBK 882). KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně – pouze lokální zpřesnění koncepce (umístění LBC, vedení LBK, větve ÚSES zachovat). Chybí vymezení IP.
Trpín	Navazuje na ORP Bystřice nad Perštejnem a ORP Boskovice – prověřit návaznosti. KoPÚ nebyly zpracovány. ÚSES v platném ÚP - navrhujeme prověřit možnost vedení dalších mezofilních (kombinovaných) větví pro větší propojení ÚSES a možnost vložení nových biocenter. Krajinná struktura heterogenní lesozemědělské krajinné matrice (IP není třeba vymezovat – běžný stav).

2.5.5 Významné zjištěné nedostatky ve vymezení ÚSES (střety a bariéry)

V tabulce níže předkládáme hlavní zjištěné nedostatky stávajícího vymezení, které byly v rámci GIS zmapovány bodovou vrstvou s příslušnými atributy. Drobné nedostatky, nebo celková změna koncepce vymezení ÚSES nebyly takto bodově značeny. V rámci výkresové dokumentace Analytické části jsou tyto problémy graficky zaznamenány.

KOD	OBEC	HIERAR CHIE	PRVEK	POPIS PROBLÉMU
Bo.1	Borová	L	LBK 2-3	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34.
Bo.2	Borová	L	LBK 3-5	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34.
Bo.3	Borová	L	LBK 6	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34.
Bo.4	Borová	L	LBK 6	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Bo.5	Borová	L	LBK 5	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
By.1	Bystré	R	LBC 1377A04 Horní Role	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 1377A.
By.2	Bystré	R	LBC 1377A10 Hamerská strana	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 1377A.
By.3	Bystré	R	RBK 1377A	Nevhodné vymezení. Nutná revize ZÚR. Metodické sladění stanovištního typ RBK, MF/HF (SM).
By.4	Bystré	R	RBK 1377A	Nevhodné vymezení. Nutná revize ZÚR. Metodické sladění stanovištního typ RBK, MF/HF (SM).
By.5	Bystré	L	vše	Nesoulad KoPÚ a ÚPD ve vymezení prvků ÚSES.
By.6	Bystré	R	RBK 1377A	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. ZVN.
By.7	Bystré	L	LBK Na kamenci- Za zahrádkami	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. ZVN.
Je.1	Jedlová	L	LBK 5-LBK 7	Problematické parametry, většinou jen rybník, málo reprezentativních terestrických biotopů.
Ka.1	Kamenec u Poličky	L	LBK 3	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34.
Ko.1	Korouhev	N	LBC K 127/1 Zákoutí	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do NRBK K127.
Ko.2	Korouhev	L	LBC 2/1 Na obecním	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné LBC. Zvětšit dle podmínek na min 3ha.
Ko.3	Korouhev	L	LBK 2	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. ZVN.
Ko.4	Korouhev	L	LBC 3/1 u Bobkova	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. ZVN.
Ko/Pol.1	Korouhev , Polička	L	LBK 2-LBK24	Fragmentace. Propojení po drobném vodním toku přes oplocený průmyslový areál.
Kv.1	Květná	L	LBK4-K83	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34
Kv.2	Květná	L	LBK4-K83	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Kv.3	Květná	L	LBK3 Černý les - Chmelník	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Ol.1	Oldřiš	L	LBK 7	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34.
Ol.2	Oldřiš	L	LBK 7	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Pol.1	Polička	L	LBC Pod velkým kopcem	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro obchvat I/34 (ZÚR).
Pol.2	Polička	L	LBK 16	Problematické parametry, okolní zástavba, většinou jen vodní tok, málo reprezentativní.

Pol.3	Polička	L	LBK 17	Problematické parametry, okolní zástavba, většinou jen vodní tok, málo reprezentativní.
Pol.4	Polička	L	LBC Synský rybník	Problematické parametry, okolní zástavba, většinou jen rybník, málo reprezentativních terestrických biotopů.
Pol.5	Polička	L	LBC Modřecký rybník	Problematické parametry, okolní zástavba, většinou jen rybník, málo reprezentativních terestrických biotopů.
Pol.6	Polička	L	LBC Velká Strana	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné LBC. Zvětšit dle podmínek na min 3 ha.
Pol.7	Polička	L	LBC Sebranická malá strana, LBK 9	Bez návaznosti na ORP Litomyšl. Prvky ke zrušení či přetrasování.
Pol.8	Polička	L	LBC Sebranická malá strana, LBK 9	Bez návaznosti na ORP Litomyšl. Prvky ke zrušení či přetrasování.
Pol.9	Polička	L	LBK 8	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Pom.1	Pomezí	L	LBK 3	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34.
Pom.2	Pomezí	L	RBK 884B	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34.
Pom.3	Pomezí	R	LBC Před Asfaltkou	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Pom.4	Pomezí	R	RBK 884B	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Pom.4	Pomezí	L	LBK3	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Pom.6	Pomezí	R	RBK 884B	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Pom.7	Pomezí	L	LBK 1	Problematické parametry, okolní zástavba, většinou jen vodní tok, málo reprezentativní.
Pom.8	Pomezí	L	LBC Pomezský rybník	Problematické parametry, okolní zástavba, většinou jen rybník, málo reprezentativních terestrických biotopů.
Pom.9	Pomezí	R	LBC Květenký les	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 884B.
Sá.1	Sádek	N	K 83 LBC Na Kopci	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. ZVN.
Sá.2	Sádek	N	K 83	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. ZVN.
St.1	Stašov	L	vše	Nesoulad KopÚ a ÚPD ve vymezení prvků ÚSES.
St.2	Stašov	L	LBK 6	LBK nemá v obci Stašov pokračování k LBC Pod Baldským vrchem.
Sv.1	Svojanov	R	LBC 8 Vítějeveské březinky	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 1395.
Sv.2	Svojanov	R	LBC 14 Ke studánkám	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 1377C.
Sv.3	Svojanov	R	LBC 13 Dolní Lhota	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 1377C.
Sv.4	Svojanov	R	LBC 10 Pod Křibem	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 1377C.
Sv.5	Svojanov	R	LBC 6 Svojanov	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 1377C.
Sv.6	Svojanov	R	LBC 5 Pod Hradem	Nedostatečné prostorové parametry. Podměrečné vložené LBC do RBK 1377C.
Sv.7	Svojanov	R	RBK 1377A	Nevhodné vymezení. Nutná revize ZÚR. Metodické sladění stanovištního typ RBK, MF/HF (SM).
Sv.8	Svojanov	R	RBK 1377C	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. ZVN.

ŠD.1	Široký Důl	L	LBK U Širokého dolu-Ke Království	Fragmentace. Překonává silnici první třídy I/34.
ŠD.2	Široký Důl	R	RBK 882	Nedostatečné prostorové parametry. Metodicky nevyhovující, nutno vložit LBC.
ŠD.3	Široký Důl	L	LBK Východní strana	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
ŠD.4	Široký Důl	L	LBK U Širokého Dolu-Ke Království	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. VVN.
Tr.1	Trpín	L	LBK II.	Fragmentace. Konflikt s koridorem pro TI-el. ZVN.

Vyhodnocení zjištěných problémů, nedostatků a chyb bylo průběžně prezentováno a diskutováno na kontrolních dnech se zadavatelem při zpracování Analytické části plánu.

2.5.6 Popis výkresové dokumentace Analytické části

Výkres analytické části v měřítku 1 : 10 000 je součástí mapové (výkresové) části Plánu ÚSES pro ORP Polička a zobrazuje následující jevy:

- aktuálně závazné vymezení nadregionálních, regionálních a lokálních biocenter a biokoridorů,
- biogeografickou diferenciaci území – bioregiony, biochory a STG,
- plochy přírodních biotopů dle mapování biotopů,
- významné záměry na změny v území a významné limity využití území dle ÚPD,
- zjištěné nedostatky ve vymezení ÚSES, střety a bariéry.

Výkres je vytištěn ve formátu A3 v sérii svázaných mapových listů.

Analytická část je doplněna následujícími nepovinnými výkresy v měřítku 1 : 40 000 (formát A1):

- výkres aktuálního stavu krajiny
- výkres závazného vymezení ÚSES
- výkres návazností na sousední ÚSES

V grafickém zobrazení analytického výkresu nebyly použity doporučené kartografické symboly dle přílohy č. 5 „Doporučené kartografické symboly“ Standardu, a to z důvodu přehlednosti a čitelnosti.

Doporučené kartografické symboly budou využity v rámci Návrhového výkresu.

III. NÁVRHOVÁ ČÁST

3.1 PRINCIPY VYMEZOVÁNÍ ÚSES

3.1.1 Princip biogeografické reprezentativnosti

Princip biogeografické reprezentativnosti odpovídá původnímu kritériu rozmanitosti potenciálních ekosystémů. Vychází z biogeografického členění krajiny a jeho uplatnění slouží k vytvoření základního rámce pro vymezení soustavy reprezentativních biocenter všech hierarchických úrovní ÚSES. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Polička byly primárně analyzovány z hlediska biogeografické reprezentativnosti a na základě zmapovaných ekotopů a přírodních podmínek pro potenciální přírodní ekosystémy. Dále představujeme tabulky navržených biocenter dle biogeografického členění.

Regionální biocentra a jejich reprezentativní biochory:

KOD	SEŘAZENÝ SEZNAM BIOCHOR (S PROCENTNÍM PODÍLEM)
RC 299	-4UQ (94%), 4SQ (6%)
RC 301	4SS (82%), -4UQ (18%)
RC 302	4BD (61%), 5BD (39%)
RC 308	5PQ (74%), 4BQ (23%), 5VS (3%)
RC 449	5BD (71%), 4BD (29%)
RC 1742	4BP (31%), 5Do (28%), 5BD (22%), 4BD (19%)
RC 1954	4US (77%), 4BS (23%)
RC 1955	4BD (100%)
RC 9012	4BD (100%)

Lokální biocentra a jejich reprezentativní ekotopy (STG):

KOD	SEŘAZENÝ SEZNAM STG (S PROCENTNÍM PODÍLEM)
LK1/LC1	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (96%), 5AB3 (4%)
LK1/LC2	5AB3 (39%), 5A3 (25%), 5AB3/ 5B3 (23%), 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (13%)
LK1/LC3	4-5BC4(5a) (31%), 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (23%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (22%), 5BC-C4(5) (8%), 5BC3 (6%), 5AB3 (6%), 5A4 (5%), 5B3/ 5B-BC3/ 5B-BD3 (1%)
LK1/LC4	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (52%), 4-5BC-C(4)5a (39%), 5B3 (3%), 4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (3%), 4B3 (2%)
LK2/LC1	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (100%)
LK2/LC2	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (98%), 4-5(A)B-BC(C)7-8b (2%)
LK2/LC3	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (96%), 4AB3/ 4B3 (3%), 4B3 (1%)
LK2/LC4	4B-BC(BD)(3)4 (63%), 4AB3 (34%), 4AB3/ 4B3 (3%)
LK3/LC1	5A3 (45%), 5A4 (30%), 5AB3 (18%), 4-5(A)B-BC(C)7-8b (4%), 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (3%)
LK3/LC2	5A4 (27%), 5AB3 (23%), 5BC-C4(5) (13%), 6AB-B4/ 6A6 (11%), 5A3 (10%), 6A6 (10%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (5%), 5AB3/ 5B3 (2%)
LK4/LC1	5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (64%), 4-5(A)B-BC(C)7-8b (20%), 5AB3/ 5B3 (14%), 5AB3 (2%)
LK4/LC2	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (85%), 4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (15%)
LK5/LC1	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (94%), 5AB3 (6%)

LK5/LC2	4-5BC4(5a) (50%), 5BC3 (22%), 5BC-C4(5) (15%), 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (9%), 4-5BC-C(4)5a (2%), 4AB3 (2%), 5B3 (1%)
LK5/LC3	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (50%), 4-5BC4(5a) (31%), 4BC3 (12%), 4AB3 (6%), 4C3 (1%)
LK6/LC1	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (22%), 6AB-B4/ 6A6 (22%), 5AB3 (12%), 5BC-C4(5) (10%), 6A4 (9%), 4-5BC-C(4)5a (7%), 5(A)B-BC5b (5%), 6A6 (5%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (5%), 5A3 (2%), 5B3/ 5B-BD3 (1%)
LK6/LC2	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (48%), 4B3 (32%), 5AB3/ 5B3 (17%), 5BC-C4(5) (2%)
LK6/LC3	4-5BC-C(4)5a (61%), 4AB3/ 4B3 (39%)
LK7/LC1	5BC-C4(5) (52%), 5AB3 (47%)
LK7/LC2	4-5(A)B-BC(C)7-8b (47%), 4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (42%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (11%)
LK7/LC3	4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (95%), 5AB3/ 5B3 (4%), 5AB3 (1%)
LK7/LC4	4-5BC-C(4)5a (77%), 5BC3 (9%), 5AB3/ 5B3 (9%), 4-5(A)B-BC(C)7-8b (3%), 5BC-C4(5) (2%)
LK7/LC5	4-5BC4(5a) (50%), 4-5BC-C(4)5a (50%)
LK7/LC6	4-5BC-C(4)5a (75%), 4AB3/ 4B3 (22%), 3A1/ 4A1/ 5A1 (1%), 3AB3 (1%)
LK7/LC7	4-5BC-C(4)5a (95%), 4AB3/ 4B3 (5%)
LK7/LC8	4-5BC-C(4)5a (98%), 4BC3 (2%)
LK8/LC1	4AB3/ 4B3 (58%), 4AB3 (40%), 4-5(A)B-BC(C)7-8b (2%)
LK9/LC1	4AB3 (87%), 4A3 (12%), 4AB3/ 4B3 (1%)
LK10/LC1	4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (53%), 4AB3/ 4B3 (41%), 4 BC-BD 4 (7%)
LK11/LC1	4BC3 (43%), 4BD2 (37%), 4AB3/ 4B3 (9%), 4B1 (6%), 4B2 (4%), 4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (1%)
LK11/LC2	4AB3/ 4B3 (35%), 5B3 (30%), 4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (19%), 5AB3/ 5B3 (16%)
LK11/LC3	4AB3/ 4B3 (100%)
LK11/LC4	4AB3/ 4B3 (100%)
LK12/LC1	4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (78%), 4AB3/ 4B3 (22%)
LK12/LC2	5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (54%), 5AB3/ 5B3 (46%)
LK13/LC1	4AB3/ 4B3 (100%)
LK14/LC1	4AB3/ 4B3 (85%), 4 BC-BD 4 (11%), 4BC3 (4%)
LK14/LC2	4AB3/ 4B3 (100%)
LK15/LC1	4AB3/ 4B3 (85%), 4B2 (15%)
LK15/LC2	5AB3/ 5B3 (97%), 4AB3/ 4B3 (2%)
LK15/LC3	5B3/ 5B-BD3 (60%), 5AB3/ 5B3 (40%)
LK16/LC1	5B3 (36%), 5AB3 (30%), 5BC3 (14%), 5AB3/ 5B3 (9%), 5BC-C4(5) (8%), 5C3 (2%)
LK16/LC2	5AB3/ 5B3 (38%), 5AB3 (16%), 5AB-B4 (14%), 5BC3 (14%), 5BC-C4(5) (13%), 4BC-C(B-BD)5b (3%), 4-5(A)B-BC(C)7-8b (1%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (1%)
LK16/LC3	5BC-C4(5) (42%), 5AB3/ 5B3 (36%), 5B3 (10%), 4-5BC-C(4)5a (10%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (3%)
LK17/LC1	5A4 (51%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (31%), 6A6 (16%), 5AB3 (2%)
LK18/LC1	6A4 (44%), 4-5(A)B-BC(C)7-8b (22%), 6A6 (14%), 6AB-B4 (11%), 6BC-C4-5 (9%)
LK18/LC2	4-5BC-C(4)5a (57%), 4-5(A)B-BC(C)7-8b (15%), 5AB3 (10%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (9%), 5BC-C4(5) (7%), 4-5BC-C5a/ 5BC-C4(5) (1%)
LK19/LC1	6AB-B4 (64%), 6BC-C4-5 (28%), 6A4 (6%), 6A6 (1%), 5AB3/ 5B3 (1%)
LK19/LC2	6BC-C4-5 (59%), 5AB3 (24%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (14%), 6AB-B4 (2%)
LK20/LC1	6BC-C4-5 (50%), 6AB-B4 (30%), 5B3 (10%), 4-5BC-C(4)5a (6%), 4BC-C(B-BD)5b (3%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (1%)
LK22/LC1	5B3 (36%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (25%), 5AB3 (23%), 4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4 (16%)
LK24/LC1	5A3 (60%), 5AB3 (40%)
LK24/LC2	5A3 (100%)
LK25/LC1	5A4 (30%), 5A3 (25%), 5BC-C4(5) (20%), 5AB3 (19%), 5AB3/ 5B3 (3%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (2%)
LK25/LC2	5B3 (72%), 5BC3 (21%), 5BC-C4(5) (5%)

LK26/LC1	6AB-B4/ 6A6 (38%), 6A4 (21%), 5AB3 (16%), 6AB-B4 (10%), 5(A)B-BC5b (8%), 4-5BC-C(4)5a (5%), 5A3 (1%)
LK26/LC2	4-5BC-C(4)5a (33%), 4AB3/ 4B3 (31%), 4BC3 (29%), 5BC3 (4%), 5BC-C4(5) (2%), 4B3 (1%)
LK28/LC1	5B3/ 5B-BD3 (47%), 5BC3 (35%), 4-5BC-C(4)5a (16%), 5AB3 (2%)
LK29/LC1	5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (47%), 6A6 (31%), 6AB-B4/ 6A6 (15%), 5B3 (7%)
LK30/LC1	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (48%), 4-5BC-C(4)5a (23%), 5AB3/ 5B3 (19%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (8%), 5BC-C4(5) (2%)
LK30/LC2	5AB3/ 5B3 (76%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (12%), 5BC-C4(5) (7%), 5AB3 (5%)
LK31/LC1	5BC-C4(5) (49%), 5B3 (30%), 5B3/ 5B-BD3 (19%), 5AB3/ 5B3 (1%)
LK31/LC2	5AB3/ 5B3 (61%), 5BC-C4(5) (26%), 5B3/ 5B-BD3 (13%)
LK32/LC1	5B3/ 5B-BD3 (65%), 5AB3/ 5B3 (35%)
LK32/LC2	5AB3/ 5B3 (66%), 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (23%), 4AB3/ 4B3 (10%), 5B3 (1%)
LK32/LC3	5B3/ 5B-BD3 (83%), 4-5BC4(5a) (10%), 5AB3/ 5B3 (4%), 5BC3 (3%)
LK33/LC1	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (79%), 5AB3 (19%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (2%)
LK33/LC2	5AB3/ 5B3 (39%), 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (25%), 4-5BC-C(4)5a (14%), 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4 (11%), 5BC-C4(5) (10%), 5AB3 (1%)
LK33/LC3	5AB3/ 5B3 (60%), 5BC3 (15%), 5B3 (8%), 5AB-B4 (7%), 4-5BC-C(4)5a (7%), 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (3%)
LK33/LC4	4-5BC-C(4)5a (50%), 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (50%)
LK33/LC5	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (56%), 4-5BC-C(4)5a (44%)
LK34/LC1	5AB3 (90%), 5AB3/ 5B3 (8%), 5AB(B)2 (1%)
LK34/LC2	4AB3/ 4B3 (29%), 4BD3 (22%), 5B3/ 5B-BD3 (14%), 4CD4 (9%), 4D2 (7%), 5AB3/ 5B3 (7%), 5BC3 (6%), 5B3/ 5BC3 (3%), 5C3 (1%), 4D1-2/ 4D(1)2 (1%)
LK34/LC3	5AB3/ 5B3 (52%), 5AB3 (38%), 5A3/ 5AB3 (11%)
LK34/LC4	4AB3/ 4B3 (59%), 4BC3 (14%), 4B3/ 4BD3 (11%), 5BC-C4(5) (9%), 4-5BC-C(4)5a (5%), 4AB3 (2%)
LK36/LC1	4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a (91%), 4B3 (8%), 4AB3 (1%)
LK36/LC2	4B3/ 4BD3 (54%), 4BD3 (30%), 5BC-C4(5) (5%), 4-5BC-C(4)5a (5%), 4BC3 (3%), 4B3 (2%)
LK36/LC3	4AB3/ 4B3 (61%), 5C3 (23%), 4BC3 (6%), 5AB3/ 5B3 (3%), 4B2 (3%), 4C3 (2%), 4BD3 (2%)
LK37/LC1	5AB3/ 5B3 (73%), 4AB3/ 4B3 (27%)
LK37/LC2	5B3 (59%), 5AB3/ 5B3 (41%)

3.1.2 Princip funkčních vazeb ekosystémů

Princip funkčních vazeb ekosystémů odpovídá původnímu kritériu prostorových vztahů potenciálních ekosystémů. Vychází z biogeografického členění krajiny a jeho uplatnění slouží ke stanovení základních reprezentativních tras větví ÚSES všech hierarchických úrovní a zároveň s tím i k dílčímu zpřesnění (redukci, konkretizaci) základních rámců pro vymezení reprezentativních biocenter. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Polička byly sekundárně posuzovány z hlediska jejich funkční spojitosti a byly vytvářeny modální větve místního ÚSES s ohledem na vláhové podmínky a úživnost ekotopů. Základně můžeme vymezené větve rozdělit na větve hydrofilní (vlhké rašelinné louky, lužní a mokřadní větve v blízkosti vodních toků a údolních niv, respektive větve vlhkých lesních údolnic a podmačených lesních biotopů) a dále větve mezofilní na středně „normálně“ vlhkých stanovištích a větve xerofilní na stanovištích vláhově „omezených“. Čistě vodní větve jsou pro místní ÚSES netypické a byly vymezeny pouze doplňkově jako součást hydrofilních prvků (vlastní koryto vodního toku) a místy také jako prvky interakční pro posílení ekostabilizačních funkcí a propojení systému ekologické stability. Obecným problémem v urbanizovaných úsecích hydrofilních větví ÚSES je omezení jejich terestrické složky pouze na omezené břehové partie drobných vodních toků, případně

pak navazující plochy „pozměněných“ zahrad a veřejných prostranství. Kontaktní lokální biocentra jsou běžnou součástí navržené koncepce ÚSES.

3.1.3 Princip přiměřených prostorových nároků

Princip přiměřených prostorových nároků odpovídá původnímu kritériu nezbytných prostorových parametrů. Vychází z opakovaného expertního posouzení prostorových nároků různých druhů organismů a jejich populací i různých společenstev širokým týmem specialistů. Jeho uplatnění slouží ke stanovení přiměřených hodnot velikostních parametrů biocenter a biokoridorů a celkové hustoty sítě ÚSES. (Metodika)

Minimální prostorové parametry lze s ohledem na Metodiku stanovit takto:

- Délka nadregionálního a regionálního biokoridoru mezi regionálními biocentry – 8 000 m.
- Délka dílčího úseku nadregionálního biokoridoru – 700 m lesní ekosystém.
- Šířka nadregionálního biokoridoru – 40 m lesní ekosystémy, koryto vodního toku u vodních ekosystémů.
- Plocha nadregionálního biocentra – 1 000 ha.
- Plocha regionálního biocentra – v rozmezí 23 – 43 ha lesní ekosystémy (v závislosti na vegetačním stupni a typu biochory), 30 ha luční ekosystémy, 10 ha mokřadní ekosystémy.
- Šířka regionálního biokoridoru – 40 m lesní a mokřadní ekosystémy, 50 m luční ekosystémy.
- Délka dílčího úseku regionálního biokoridoru – 1 000 m ekosystémy mokřadů, 700 m lesní ekosystémy a luční ekosystémy 5.-9. vegetačního stupně, 500 m luční ekosystémy 1.-4. vegetačního stupně.
- Plocha lokálního biocentra – 3 ha lesní a luční ekosystémy, 1 ha ekosystémy mokřadů.
- Šířka lokálního biokoridoru – 15 m lesní ekosystémy, 20 m luční a mokřadní ekosystémy.
- Délka lokálního biokoridoru – 2 000 m lesní a mokřadní ekosystémy, 1 500 m luční ekosystémy.

Minimální prostorové parametry skladebných prvků ÚSES jsou až na drobné a odůvodněné výjimky dodrženy. Maximální délka biokoridorů je překračována pouze výjimečně, a to v řádech desítek, ojediněle jednotek stovek metrů s ohledem na ostatní principy vymezování ÚSES (zohlednění aktuálního stavu a jiných limitů/zájmů v krajině).

Maximální prostorové parametry nejsou u skladebných prvků metodicky omezeny. V rámci navržené koncepce ÚSES byla rozloha biocenter nadmístní úrovně převzata a zpřesněna.

Následující tabulky představují velikost regionálních biocenter vůči jejich minimálním výměrám.

Tabulka prostorových parametrů regionálních biocenter:

KOD	NÁZEV	BIOCHORA*	DRUH BIOCHORY	MINIMÁLNÍ PARAMETRY	VÝMĚRA RC PLÁN ÚSES	VÝMĚRA RC ZÚR
RC 299	Panský les	-4UQ, 4SQ	kontrastní	26 ha	67 ha ³⁾	13+64 ha
RC 301	Svojanov	-4UQ, 4SS	kontrastně-similární	23-28 ha ¹⁾	47 ha	30 ha
RC 302	Poličský les	4BD, 5BD			55 ha ³⁾	55 ha
RC 308	Královec	4BQ, 5PQ			86 ha ³⁾	71+15 ha
RC 449	Černý les	4BD, 5BD			56 ha	41 ha
RC 1742	Jelen	4BD, 4BP, 5Do, 5BD			87 ha	75 ha

RC 1954	Hamry	4US, 4BS	kontrastní	26 ha	73 ha ³⁾	33 ha
RC 1955	Lavičné	4BD	kontrastně-similární	23 ²⁾	63 ha ³⁾	63 ha
RC 9012	V bucích	4BD			60 ha ³⁾	54 ha

* tučně je vyznačena dominantní biochora pro dané RC

1) 23-28 ha (20-25 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)

2) 23 ha (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)

3) součet výměr RC s navazujícím vymezením v plánech ÚSES okolních ORP

Minimální výměry RC jsou u uvedených regionálních biocenter zachovány už v rámci ZÚR a v Plánech ÚSES jsou pak většinou ještě navrženy k rozšíření. Dle tabulky je viditelné, že v území jsou vymezeny nadstandartní velikosti regionálních biocenter, což je dáno především jejich umístěním v plochách stabilizovaných lesních porostů v rámci rozlehlých lesních celků. Prostorové nároky jsou přiměřené ve vztahu k ostatním funkcím území a principu přiměřenosti.

Poznámky k vybraným RC:

RC 299 Panský les je vymezeno na pomezí Pardubického a Jihomoravského kraje, kde se rozprostírá většina jeho vymezení. Jedná se o kontrastní RC v rámci STG popisujících vlhkou nivu až zalesněné svahy údolí Křetínky. **RC 302 Poličský les** je převzato z vymezení v Plánu ÚSES ORP Svitavy. **RC 308 Královec** je vymezen na pomezí Pardubického kraje a kraje Vysočina. Z části je převzat z vymezení v Územním plánu Jimramova. **RC 1954 Hamry, 1955 Lavičné** jsou z části převzata z vymezení v Plánu ÚSES ORP Svitavy. **RC 9012 V bucích** je z části převzato z vymezení v Plánu ÚSES ORP Litomyšl.

Minimální šířka přírodních nadregionálních a regionálních biokoridorů je dle metodiky stanovena na 40 m. Nejedná se však ani zdaleka o šířku optimální. Ve stabilizovaných lesních biotopech je vhodné a účelné vymezovat nadmístní biokoridory v násobně širších pásmech, aby byla umožněna funkční regionální či nadregionální konektivita ÚSES. V tomto plánu ÚSES pro ORP Polička byly na lesní půdě vymezovány nadregionální (lesní) biokoridory v šířce cca 80–120 m s mediánem šířky kolem 100 m. Tedy v cca dvou a půl násobku minimální šířky biokoridoru. Jedná se o šířku koridoru, kterou si lze představit jako horizontální průmět průměrné výšky tří plně vzrostlých smrků či buků. Regionální (lesní) biokoridory byly vymezovány v šířce cca 40–60 m s mediánem šířky kolem 50 m. Jedná se o šířku koridoru, kterou si lze představit jako horizontální průmět průměrné výšky dvou vzrostlých smrků či buků. Regionální biokoridory vymezované v návaznosti na údolní nivu (zde niva Svatky) jsou vymezovány širěji s ohledem na dochované nivní kontinuum (VKP údolní niva), s mediánem šířky kolem 120 m (včetně vymezení mimo řešené území).

Nadmístní koridory jsou dále vymezovány s ohledem na přírodní podmínky a přirozené hranice v území. Na zemědělské půdě byly aplikovány spíše minimální prostorové parametry s ohledem na vlastnické poměry a principy proporcionality.

Lokální prvky byly vymezovány racionálně a dle metodických pokynů. Na lesních pozemcích, ve stabilizovaných údolních nivách či v územích s dostatečnými prostorovými možnostmi nevyužívaného „přírodního prostředí“ je lokální hierarchie biokoridorů ÚSES až na výjimky vymezována v průměrné šířce 30 m, nebo s ohledem na hranice parcel, biotopů, půdních bloků LPIS či prostorového členění lesa. Biokoridory vymezované k založení na zemědělské půdě jsou navrhovány v průměrné šířce 15-20 m. Biocentra jsou navrhována o takových prostorových parametrech, aby zahrnovala minimálně 3 ha potencionálních lesních (případně lučních) biotopů, respektive 1 ha bezlesých mokřadů. V případě kontaktních prvků je uměřeně navýšena rozloha lokálních biocenter o všechny typy ekotopu.

Hustota sítě ÚSES s doplněním interakčních prvků odpovídá krajinné matici řešeného území. Z hlediska biogeografické reprezentativnosti se jedná o navrženou síť relativně hustou. Z hlediska dalších funkcí ÚSES v krajině, jako jsou ekosystémové služby, protierozní a meliorační funkce, funkce zvyšování a uchování biodiverzity v labilních ekosystémech agrocenóz či kulturních smrčín atp. se jedná o síť s odpovídající hustotou prvků. Hustota prvků byla oproti vymezení v platných ÚP obcí částečně redukována.

Část prvků původního ÚSES z ÚP (převážně vycházející z původních generelů a historických vymezení) byla převedena do interakčních prvků. Jedná se především o území lokálních biocenter přímo navazujících na biocentra nadmístní úrovně, která dostatečně reprezentují dané biogeografické charakteristiky (STG v rámci biochor) či se jedná o prvky významně kontrastní, problematické či nedostatečných prostorových nároků. Síť interakčních prvků převzatá z KPÚ je tvořena především linií zelení podél polních cest a dochovanými mezemi v rámci zemědělské krajiny.

3.1.4 Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny

Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny odpovídá původnímu kritériu aktuálního stavu krajiny. Vychází z nezbytnosti znalosti aktuálních způsobů využití krajiny, s přednostním zaměřením na identifikaci v ní se nacházejících ekologicky cenných biotopů, příp. i populací a druhů a umělých (antropogenních) bariér. Jeho uplatnění slouží zejména k výběru vhodných konkrétních segmentů krajiny pro začlenění do skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Tento princip byl významně zohledněn především při zpřesňování a racionalizaci vymezení skladebných částí ÚSES navržených přes zastavěná území sídel. Průzkumy řešeného území byly provedeny standardně. Provedeny byly další analýzy s využitím dat o biodiverzitě a přírodním potenciálu území – viz analytická část.

Pro podchycení cenných biotopů a přírodovědně hodnotných lokalit byla aktivně využita vrstva mapování biotopů a údaje z Nálezové databáze AOPK ČR.

3.1.5 Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině

Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině odpovídá původnímu kritériu společenských limitů a zájmů. Vychází z existence aktuálně známých limitů využití území a různých zájmů souvisejících s lidskou činností v krajině. Jeho uplatnění slouží zejména k identifikaci nevhodných či problémových míst v krajině pro začlenění do skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Tento princip byl zohledněn především vzhledem k navrhované dopravní infrastruktuře obcí, respektive navrhovaných rozvoji sídel. Stávající technická infrastruktura nevytváří zásadní problém v konektivitě navrženého ÚSES. Základní limitace prostorové spojitosti prvků ÚSES a fragmentace krajiny je odvislá od dopravní infrastruktury, především silnice I. třídy (I/34 včetně plánovaných obchvatů). Problematika fragmentace je především migrační, funkční spojitost (biotopovou) je až na výjimky možné zachovat.

Podrobněji viz tabulka střetů v rámci tabulkové části Problémové mapy a přidružená schémata.

3.1.6 Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES

Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES vychází ze síťové struktury ÚSES a z jeho definice jako vzájemně propojeného souboru přírodě blízkých ekosystémů. Jeho uplatnění slouží k zachování logiky vymezování a prostorových návazností ÚSES. (Metodika)

Hierarchizace prvků ÚSES je v Plánu ÚSES pro ORP Polička zachována, v rámci nadmístních biokoridorů byla vymezena lokální vložená biocentra. Další větvení místního ÚSES je od hlavních větví vyšší hierarchické úrovně realizováno ve smyslu podpory hlavních os nadmístního ÚSES se současným zachováním zdravé hustoty sítě v běžné krajině. Větvě místního ÚSES byly navrhovány tak, aby co nejvíce podporovaly koridorové efekty, či co nejvíce modálním způsobem propojovaly regionální a nadregionální prvky ÚSES.

Jednotlivé větve ÚSES byly vymezeny tak, aby měly návaznost na okolní správní území. Navržené řešení navazuje na zpracované sousední plány ÚSES a bylo odsouhlaseno všemi okolními ORP.

3.1.7 Princip přiměřené konzervativnosti

Princip přiměřené konzervativnosti vychází z relativní neměnnosti přírodních podmínek ovlivňujících vymezení ÚSES a zároveň ze skutečnosti, že ÚSES je na většině území našeho státu již vymezen (v některých případech ovšem ve vztahu k hlavním přírodovědným principům věcně nesprávně). Uplatnění tohoto principu slouží především k minimalizaci zásahů jak do stávajících vyhovujících koncepčních řešení, tak do vymezených skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Polička byly hodnoceny vzhledem k jejich konzervativnímu vymezení ve stávajících platných ZÚR, územních plánech obcí a v rámci projednaných či realizovaných plánů společných zařízení komplexních pozemkových úprav.

Nové vymezení prvků ÚSES je v rámci řešeného území relativně konzervativní. V rámci plánu jsou navrhovány dílčí změny nadmístního ÚSES, jedná se však o relativně drobné zásahy neměnicí vlastní koncepci (směr a propojení prvků, podrobněji viz kap. 3.9). Od vymezení ÚSES v ÚP obcí se nově navržená koncepce částečně odlišuje z důvodu současného, poněkud odlišného, pohledu na vymezování reprezentativních biocenter a na modální průchody biokoridorů přes různé typy prostředí. Novým vymezením bylo dosaženo nové koncepce dle výše uvedených principů stávající metodiky.

3.2 POPIS KONCEPCE ŘEŠENÍ

V rámci Plánu ÚSES byly revidovány a zpřesňovány nadregionální a regionální úrovně ÚSES ze ZÚR, a to s ohledem na měřítko zpracování. Hlavní práce však byla s vymezením lokálního (místního) ÚSES a jeho navázání na prvky vyšší hierarchie a navazující území ORP a CHKO Žďárské vrchy (Plány ÚSES a závazné vymezení v rámci ÚP).

Dílčí větve místního ÚSES byly převymezeny s ohledem na výše komentované principy vymezování. Jednalo se převážně o zohlednění aktuálního stavu krajiny, o antropogenní bariéry a podmínky přírodní (biotické bariéry) včetně sladění hydrických a trofických atributů v rámci jednotlivých větví místního ÚSES. Několik větví bylo doplněno zcela nově, respektive bylo upraveno jejich trasování. Dále byla revidována vložená místní biocentra a doplněna do biokoridorů vyšších hierarchií.

Formálně došlo ke zpřesnění vymezení na parcely pozemků z katastru nemovitostí, hranice půdních bloků či stávající předěly a hranice v krajině. Vymezení také dávalo důraz na souměstnost s jevy ochrany přírody (rVKP atp.), či se zmapovanými zachovalými biotopy (reprezentativní biotopy pro dané skladebné prvky ÚSES) z vrstvy mapování biotopů AOPK ČR.

V rámci plánu ÚSES bylo vymezeno celkem:

Nadregionální ÚSES		Regionální ÚSES		Lokální ÚSES	
Typ prvku	Počet prvků	Typ prvku	Počet prvků	Typ prvku	Počet prvků
NRBC	0	RBC	12	LBC	80
RBCNRBK	3	LBCRBK	41	LBK	113
LBCNRBK	17	RBK	50	IP_P (segmenty)	14
NRBK	20			IP_L (segmenty)	10
SUMA:	40		103		217
SUMA SUMARUM:					360

Podrobný popis koncepce projektování ÚSES včetně odůvodnění je řešen v následujících kapitolách [3.3](#) a [3.4](#).

3.2.1 Značení skladebných částí ÚSES

Nadregionální prvky ÚSES:

Kód a název převzat ze ZÚR. Pro dílčí úseky biokoridorů nadmístního ÚSES platí následující schéma a pravidla:

Nadregionální biokoridory	NK83/1 (první úsek nadreg. biokoridoru v řešeném území)
	NK83/LC1 (první vložené LC do nadregionálního biokoridoru v řešeném území).

Regionální prvky ÚSES:

Regionální biocentra	RC299 (regionální biocentrum značené dle ZÚR)
Regionální biokoridory	RK882/1 (první úsek reg. biokoridoru v řešeném území)

RK882/LC1 (první vložené LC do regionálního biokoridoru v řešeném území).

Místní prvky ÚSES:

Prvky byly značeny podle příslušnosti k vymezené větvi lokálního ÚSES. Značení větve je ve formátu LKX (X značí pořadové číslo větve lokálního ÚSES v řešeném území).

Lokální biocentra	LKX/LC + „pořadové číslo biocentra v rámci větve“
Příklad:	LK1/LC1 (první biocentrum v rámci větve č. 1 místního ÚSES)
Lokální biokoridory	LKX/ „číslo úseku lokálního biokoridoru“
Příklad:	LK1/1 (první úsek biokoridoru v rámci větve č. 1 místního ÚSES)

3.2.2 Atributy skladebných částí ÚSES

Atributy popisu skladebných částí ÚSES na nadregionální, regionální a lokální úrovni a interakčních prvků jsou prezentovány formou tabulky dle přílohy č. 2 „Tabulka skladebných částí ÚSES a jejich charakteristiky s návrhem a odůvodněním“ a č. 3 „Tabulka interakčních prvků“ Standardu.

Obsah všech jevů je zpracován formou vektorových dat ve formátu ESRI shapefile / geodatabáze v souřadnicovém systému S-JTSK Krovak East North (EPSG: 5514) s atributovou strukturou obsahující zjednodušené informace o daném jevu (*.dbf tabulka jako součást příslušného shapefilu). Struktura atributové tabulky je dána přílohou č. 4 „Doporučená atributová tabulka“ Standardu.

3.2.4 Osy, větve a stanovištní typy ÚSES

V rámci Plánu ÚSES se používají tři termíny (osa, větve a stanovištní typ), které je důležité zde pro přehlednost a srozumitelnost vysvětlit. U nadmístní hierarchie biokoridorů ÚSES je pro popis funkčních cílových ekosystémů používán termín osa. Jedná se o termín popisující vedení nadmístních prvků osou (směrem/charakterem prostředí) přes cílové ekosystémy často i mimo řešené území ORP. Tento termín je v popisné části biokoridorů chápán jako typové směřování větví ÚSES daného biokoridoru. Jedná se o konkrétní popis tzv. stanovištního typu (viz Standard).

U nadregionálních biokoridorů jsou dané kategorie metodicky vázané. V řešeném území se nachází stanovištní typy nadregionálních biokoridorů (biotopově propojené funkční osy) pouze mezofilní bučinné bioty.

U regionálních biokoridorů není jejich zařazení do biotopově propojené funkční osy metodicky vázané. Metodika rozlišuje pouze modální a kontrastní regionální biokoridory. Standard pro stanovištní typ určuje kategorie MF – mezofilní, HF – hydrofilní a SM – smíšený (kombinovaný), který je shodný i pro skladebné prvky lokální hierarchie. Nad tento rámec v popisné části koncepce přiřazujeme i regionálním biokoridorům biotopové funkční osy, pokud je to účelné.

Termín větví ÚSES je pak používán pro popis ucelené dílčí skladebné části ÚSES ve všech hierarchiích. V textu tento termín převažuje u popisu větví lokálního (místního) ÚSES. Větve lokálního ÚSES jsou vymezovány a popisovány v souladu se Standardem a výše citovaným stanovištním typem (MF, HF, SM).

3.3 VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE NADMÍSTNÍHO ÚSES

Předložený Plán ÚSES pro ORP Polička aktualizuje stávající vymezení nadmístních prvků ÚSES v ÚPD ze ZÚR a navrhuje základní opatření pro ochranu a rozvoj tohoto systému.

3.3.1 Nadregionální biokoridory

NK 83 (K 83) K 82–K 127

Osa mezofilně bučinná (MB).

Popis: Koridor je veden přes stávající lesní pozemky, ve východní části své trasy pak i přes zemědělskou půdu k založení. Většinou nevhodná skladba dřevin daná dominancí smrku a absencí buku a jedle.

Do řešeného území NK vstupuje z východu od ORP Svitavy v hraničním RC 449 Černý les. Dále postupuje přibližně středem řešeného území směrem na západ přes Baldský les do RC 1742 Jelen a dále stejným směrem do CHKO Žďárské vrchy v obci Sádek, kde se napojuje na NK 127.

Zpřesnění:

- NK vymezen v šířce 40-120 m (variuje podle místních podmínek).
- Dle možností zpřesněno na parcely, hranice prostorového rozdělení lesa a hranice přírodních biotopů či prvků územní ochrany přírody.
- NK vcelku pravidelně vybočuje či překračuje koridor ZÚR, který je vymezen velmi přesně v šířce pouhých 100 m.

Vložená biocentra:

RC 1742 Jelen

Cílová společenstva: lesní mezofilně bučinná (MB), luční, mokřadní (omezeně vodní).

Popis: Území v údolní nivě a svazích Jánského potoka jižně od Poličky. V údolní nivě rybářsky intenzivně využívané rybníky (Přehrady), fragmenty biologicky cenných mokřadních luk a olšových jaseňin. Ve svazích fragmenty květnatých bučin. Většinu lesních porostů tvoří smrková monokultura, doplněná borovicí či modřínem. Listnaté druhy pouze v příměsi nebo podmáčených polohách (olše, topol, vrba, aj.).

Bioregion: 1.51, 1.39; Biochory: 4BD, 4BP, 5Do, 5BD; STG: 5AB3/ 5B3, 5AB3, 4-5(A)B-BC(C)7-8b, 5B3, 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4, 4-5BC-C5a/ 4-5BC(4)5a, 5BC-C4(5), 4-5BC-C(4)5a, 5A3, 5BC3, 5A4, 5AB-B4, 4(A)AB5b, 4AB3/ 4B3, 4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4.

Stav v ÚPD obcí: Vymezení v ÚP Polička zvětšuje vymezení ze ZÚR jižním směrem.

Zpřesnění: Zpřesněno z parcelního vymezení na reálné hranice lesního porostu. Dále přihlédnuto k hranicím prostorového rozdělení lesa. Vyjmutí průmyslových ploch.

RC 449 Černý les

Cílová společenstva: mezofilně bučinná (MB).

Popis: Lesní pozemky se zcela převládající smrkovou monokulturou. Cca polovina RC je vymezena v sousedním ORP Svitavy. Nutné realizovat přírodě blízké lesnické hospodaření k docílení věkově a druhově pestrého lesního biotopu smrkojedlových bučin.

Bioregion: 1.39; Biochory: 4BD, 5BD; STG: 5A3, 5A4, 5AB3, 4B-BC(BD)(3)4/ 4AB4.

Stav v ÚPD obcí: Vymezení v ÚP Květná přebírá vymezení ze ZÚR. Vymezení v ÚP Pomezí se jeví nadbytečné.

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely (návrh na rozšíření na celou lesní parcelu 2418 k.ú. Květná).

V rámci NK je v řešeném území vloženo 16 lokálních biocenter.

NK 127 Žákova hora – Údolí Hodonínky

Osa mezofilní bučinná (MB).

Popis: Koridor prochází řešeným územím pouze v délce cca 2 km v obci Korouhev. Jedná se o severojižní propojení CHKO Žďárské vrchy s ORP Nově Město na Moravě v Kraji Vysočina. Naprostá většina NK vede mimo řešené území.

Zpřesnění:

- NK vymezen v šířce 50-200 m (variuje podle místních podmínek).
- Dle možností zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa.
- NK překračuje koridor ZÚR, který je vymezen velmi přesně v šířce pouhých 100 m.

Vložená biocentra:

V rámci NK jsou v řešeném území vložena 3 lokální biocentra.

POZNÁMKA K VYMEZENÍ NADREGIONÁLNÍHO ÚSES:

Jednotlivé skladebné prvky ÚSES zařazené do nadregionální ÚSES jsou podrobně popsány v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

3.3.3 Regionální biocentra

RC 299 Panský les

Cílová společenstva: mezofilně bučinná (MB).

Popis: Lesní a luční pozemky na pomezí ORP Boskovice, kde se nachází většina RC (zde překrývá PP V Jezdinách). V rámci řešeného území se jedná o kulturní porosty bučin a smrčín a údolní nivu Křetínky.

Bioregion: 1.51; Biochory: -4UQ, 4SQ; STG: 4AB3/ 4B3, 4-5BC-C(4)5a, 4AB3, 4BC4(5a), 5BC-C4(5), 4BC3, 4B2, 5AB3/ 5B3.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Svojanov vymezení odpovídá ZÚR.

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely KN. Vyjmutí zastavěných ploch.

RC 301 Svojanov

Cílová společenstva: mezofilně bučinná (MB).

Popis: Zalesněné údolí bočního přítoku Křetínky. V rámci lesních porostů dominují kulturní smrčiny, bučiny a bory. V rámci údolní nivy se vyskytují mokřadní biotopy olšových jaseňin a omezeně antropogenně podmíněné luční biotopy.

Bioregion: 1.51; Biochory: -4UQ, 4SS; STG: 5AB3, 5AB3/5B3, 4AB3/ 4B3, 5BC3, 5BC-C4(5), 5A3/5AB3, 5B3/ 5B-BD3, 4-5BC-C(4)5a, 5A3, 4-5BC4(5a), 4A3/4AB3, 5B3.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obce Hartmanice a Trpín převzato ze ZÚR s lokálním zpřesněním.

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa. Nad rámec ZÚR bylo navrženo významnější zvětšení v místě Na Krchově (pramenné oblasti vodoteče) a rVKP Studené údolí.

RC 302 Poličský les

Cílová společenstva: mezofilně bučinná (MB).

Popis: RC umístěné v navazujícím území ORP Svitavy. V lesích převažují kulturní porosty bučin a smrčín.

Bioregion: 1.39; Biochory: 4BD, 5BD; STG: 4A3,4AB3,4B3,5A3,5AB3

Stav v ÚPD obcí: mimo řešené území

Zpřesnění: Mimo řešené území. Převzato z Plánu ÚSES pro ORP Svitavy. Vymezení v ÚP Stašov je nadbytečné. Ponechat celé RC v jednom správním území je zcela dostačující.

RC 308 Královec

Cílová společenstva: mezofilně bučinná (MB).

Popis: Lesní RC vymezené na hranici s ORP Nově město na Moravě. Částečně kontaktní (smíšené) pro lokální hygrolilní větve podél Trhonického potoka (LK30). V lesích převažují kulturní porosty bučin a smrčín.

Bioregion: 1.51; Biochory: -4BQ, 5PQ; STG: 5B3/5B-BD3, 5AB3/5B3, 5B3, 5AB-B(BC)4/5AB-B4, 5BC-C4(5), 4-5BC-C(4)5a, 5BC3, 5B3/5B-BC3/5B-BD3, 4B-BC(BD)(3)4/4AB4, 5AB3, 4-5BC-C5a/4-5BC(4)5a

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obce Nedvězí převzato ze ZÚR s lokálním zpřesněním.

Zpřesnění: Zcela lokálně zpřesněno na parcely KN.

RC 1954 Hamry

Cílová společenstva: mezofilně bučinná (MB).

Popis: RC z větší umístěné v navazujícím území ORP Svitavy. V lesích převažují kulturní porosty bučin a smrčín.

Bioregion: 1.51; Biochory: 4US, 4BS; STG: 4A3/ 4AB3, 4AB3/ 4B3, 4AB3, 5AB3, 4A3, 3A1/ 4A1/ 5A1, 5AB3/ 5B3, 4-5BC-C(4)5a, 5BC-C4(5).

Stav v ÚPD obcí: V platném ÚP obce Bystré zpřesněn ze ZÚR, přičemž jsou zde nelogicky ponechány části zastavěného území.

Zpřesnění: V řešeném území dopřesněno ze ZÚR s ohledem na stávající zastavěné území sídla (domy a zahrady). Dostatečná výměra reprezentativních ekotopů na lesních pozemcích. Mimo řešené území převzato z Plánu ÚSES pro ORP Svitavy.

RC 1955 Lavičné

Cílová společenstva: mezofilně bučinná (MB).

Popis: Lesní RC vymezené na hranici s ORP Svitavy. V lesích převažují kulturní porosty borů, dubohabřin a smrčín.

Bioregion: 1.39; Biochory: 4BD; STG: 5A3, 5AB3/ 5B3, 5AB3.

Stav v ÚPD obcí: V platném ÚP obce Svojanov se jedná o nepřesné vymezení ze ZÚR bez vazby na KN.

Zpřesnění: V řešeném území dopřesněno ze ZÚR s ohledem na pozemkové parcely KN. Mimo řešené území převzato z Plánu ÚSES pro ORP Svitavy.

RC 9012 V bucích

Cílová společenstva: mezofilně bučinná (MB).

Popis: Lesní RC vymezené na hranici s ORP Litomyšl. V lesích převažují přírodní květnaté bučiny, doplněné o kulturní bučiny a smrčiny. V navazujícím území zasahuje do RC PP V bukách.

Bioregion: 1.39; Biochory: 4BD; STG: 4B3/ 4BD3, 4AB3/ 4B3, 5AB-B(BC)4/ 5AB-B4, 4BC3, 4B3/ 4BC3/ 4BD3, 4B2.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obcí Květná a Polička vymezení rámcově kopíruje vymezení ze ZÚR.

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a logické linie v území. Lokálně navrhujeme rozšířit RC ve východní části až po hranici lesního pozemku 2001 v k. ú. Květná. Mimo řešené území převzato a mírně dopřesněno z Plánu ÚSES pro ORP Litomyšl.

3.3.4 Regionální biokoridory

RK 882 Lubná-Vysoký les

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Jedná se o biokoridor vedený svahy a údolím Jalového potoka přes obec Sebranice. V západní části opouští údolí Jalového potoka směrem k lesnímu komplexu na Lubenský kopec. V řešeném území pouze cca 1,5 km. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: V řešeném území vložena tři LC.

Zpřesnění: RK vymezen v průměrné šířce 40-50 m dle místních podmínek. Zpřesněno na podrobnost parcel KN. RK lokálně vybočuje z koridoru ZÚR. Dále navrhujeme dílčí rozšíření RK s ohledem na parcelní členění.

RK 884A Vysoký les-V bucích

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Jedná se o biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Vysoký les s RC V bucích. V řešeném území pouze cca 0,7 km. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: V řešeném území vloženo jedno LC.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 50 m dle místních podmínek. Zpřesněno na KN, porosty JPRL a přirozená krajinná rozhraní (lesní cesty) s preferencí vymezení na přírodních biotopech (mapování biotopů). RK částečně vybočuje z koridoru ZÚR.

RK 884B Černý les-V bučích

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Jedná se o biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Černý les s RC V bučích. Celý biokoridor je v řešeném území v délce cca 4 km. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: V řešeném území vložena tři LC.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 50 m dle místních podmínek. Zpřesněno na KN, porosty JPRL a přirozená krajinná rozhraní (lesní cesty) s preferencí vymezení na přírodních biotopech (mapování biotopů). RK částečně vybočuje z koridoru ZÚR.

RK 1377A Královec – Hamry

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Jedná se o biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Královec s RC Hamry. Koridor je vymezen dominantně v lesních porostech s přechody přes louky – pastviny a pole. Ve své západní části je veden spíše vodou ovlivněnými lesními stanovišti (hydrická řada 4) v pramenné oblasti Korouhevského potoka. Dále na východ se jedná o mezofilní biokoridor. Bez významných biotických bariér.

Vložená biocentra: Vloženo devět LC.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 50 m dle místních podmínek. Zpřesněno na KN, porosty JPRL a přirozená krajinná rozhraní (lesní cesty) s preferencí vymezení na přírodních biotopech (mapování biotopů). RK částečně vybočuje z koridoru ZÚR.

RK 1377B Svojanov-Hamry

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Jedná se o biokoridor v ZÚR vymezený v nivě Křetínky a na navazujících prudkých zalesněných svazích. V nivě Křetínky jsou louky a rozptýlená zástavba, silnice III/364. Nevhodně vymezený biokoridor přes biotické bariéry (lesní svahy x údolní niva a tok Křetínky). V námi předkládané koncepci je navrženo vymezení na mezofilní lesní (bučinný až dubohabrový) RK v pravobřežních svazích údolí. Údolní niva Křetínky je řešena lokální větví ÚSES (LK7, viz dále).

Vložená biocentra: Vložena tři LC.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 50 m dle místních podmínek. Nově vymezeno v mezofilní poloze v souladu s metodikou ÚSES. Vymezeno na KN, porosty JPRL a přirozená krajinná rozhraní (lesní cesty) s preferencí vymezení na přírodních biotopech (mapování biotopů). RK významně vybočuje z koridoru ZÚR – návrh na úpravu vymezení v ZÚR.

RK 1377C Panský les-Svojanov

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Jedná se o biokoridor v ZÚR vymezený na prudkých zalesněných svazích údolí Křetínky. Koridor přeskakuje u Svojanova z jednoho svahu údolí na druhé a zpátky, přes významné biotické bariéry (niva Křetínky, silnice III/364). Nevhodně vymezený biokoridor přes biotické bariéry (lesní svahy x údolní niva a tok Křetínky). V námi předkládané koncepci je navrženo vymezení na mezofilní lesní (bučinný až dubohabrový) RK v pravobřežních svazích údolí. Údolní niva Křetínky je řešena lokální větví ÚSES (LK7, viz dále).

Vložená biocentra: Vloženo pět LC.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 50 m dle místních podmínek. Nově vymezeno v mezofilní poloze v souladu s metodikou ÚSES. Vymezeno na KN, porosty JPRL a přirozená krajinná rozhraní (lesní cesty) s preferencí vymezení na přírodních biotopech (mapování biotopů). RK ve své severní části významně vybočuje z koridoru ZÚR – návrh na úpravu vymezení v ZÚR.

RK 1380 Poličský les-K83 (Černý les)

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Jedná se o biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Poličský les s RC Černý les. Koridor je vymezen dominantně v lesních porostech. Koridor křížuje NK K83 a částečně je vymezen mimo řešené území (na hranici). V řešeném území v délce cca 4 km (z 5,5 km). Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: V řešeném území vloženo pět LC.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 50 m dle místních podmínek. Zpřesněno na KN, porosty JPRL a přirozená krajinná rozhraní (lesní cesty) s preferencí vymezení na přírodních biotopech (mapování biotopů). RK částečně vybočuje z koridoru ZÚR (díky úzkému/přesnému vymezení bez možnosti zpřesnění v podrobnějším měřítku).

RK 1395 Lavičné – Panský les

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Jedná se o biokoridor potenciálních mezofilních květnatých a acidofilních bučin modálně propojující RC Lavičné s RC Panský les. Koridor je vymezen dominantně v lesních porostech. Koridor je z větší části vymezen mimo řešené území, respektive při hranici s ORP Svitavy. V řešeném území v délce cca 1,5 km (ze 4,5 km). Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: V řešeném území vložena tři LC.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 50 m dle místních podmínek. Zpřesněno na KN, porosty JPRL a přirozená krajinná rozhraní (lesní cesty) s preferencí vymezení na přírodních biotopech (mapování biotopů). RK částečně vybočuje z koridoru ZÚR (díky úzkému/přesnému vymezení bez možnosti zpřesnění v podrobnějším měřítku).

RK 9903 Žákovina – Královec

Osa mezofilně bučinná / nivní.

Popis: Tento biokoridor je v ZÚR vymezený v nivě Svratky a na navazujících zalesněných svazích. Navazuje přímo na Kraj Vysočina (ORP Nové Město na Moravě a CHKO Žďárské vrchy), kde je navržena

metodicky lepší koncepce regionálního ÚSES, propojující mezofilní lesní (bučinné) RC Žakovina přes NK K127 s RC Benátky. Hygrofilní větev regionálního ÚSES je řešena v nivě Svratky vymezením RC V loukách a navazujícím RK R16 Žakovina-V loukách. V námi předkládané koncepci je navrženo vymezení hygrofilní větve RK 9903a Žakovina-V loukách a mezofilní větve RK 9903b Královec-K 127.

Vložená biocentra: V řešeném území vložena tři LC v hygrofilní a dvě LC v mezofilní části RK.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 50-160 m dle místních podmínek. Zpřesněno na KN, porosty JPRL a přirozená krajinná rozhraní (lesní cesty) s preferencí vymezení na přírodních biotopech (mapování biotopů). RK ve své severní (hygrofilní) části významně rozšiřuje koridoru ZÚR na plochu údolní nivy Svratky – návrh na úpravu vymezení v ZÚR.

POZNÁMKA K VYMEZENÍ REGIONÁLNÍHO ÚSES:
Jednotlivé skladebné prvky ÚSES zařazené do regionálního ÚSES jsou podrobně popsány v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

3.4 VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE MÍSTNÍHO ÚSES

Předložený Plán ÚSES pro ORP Polička aktualizuje stávající vymezení ÚSES v ÚPD a navrhuje základní opatření pro ochranu a rozvoj tohoto systému. Bylo vymezeno celkem 193 skladebných prvků místního ÚSES (LC, LK) a dalších 24 segmentů interakčních prvků (segmenty zaobírají mnoho jednotlivých prvků a jsou členěny převážně po obcích nebo katastrálních územích). Základní popis všech skladebných částí ÚSES včetně jejich charakteristik a atributů je uveden v tabulkové části plánu ÚSES. V rámci této kapitoly je popsána koncepce vymezení místního ÚSES.

3.4.1 Vymezení místního ÚSES

Většina místního ÚSES je vymezena jako větve přírodní s cílovými lesními ekosystémy, respektive ekosystémy kombinující v různé míře stabilní „klimaxové“ lesní biotopy s určitou formou bezlesí. Které je typické pro kulturní krajiny střední Evropy. Jedná se o bezlesí primární a sekundární.

Primární bezlesí je v řešených podmínkách omezeno na různé formy bezlesých mokřadů, sporadicky se vyskytující podél drobných vodotečí, respektive silně zamokřené „rašelinné“ louky, které však i zde postupně změnou klimatu zarůstají. Tento faktor je typický pro větve hygroliní, vymezované v blízkosti drobných vodních toků, převážně procházejícím širšími lesními porosty. Typickým příkladem jsou údolní olšové jaseniny: STG 4-5 BC-C (4)5a, částečně pak rašelínkové (jedlové) smrčiny: STG 6 A 4(6); rašeliništní smrčiny STG: 6A6. Dále jsou jím skalní výchozy a obdobná „extrémní“ stanoviště s omezeným půdním substrátem. Primární bezlesí je v řešeném ORP Polička zcela marginálně zastoupeno.

Sekundární bezlesí, tedy antropogenně podmíněné, je významně častější a přírodní větve lesního ÚSES jsou velmi často v kombinaci s biotopy trvalých travních porostů luk či pastvin. Na sporadických mezích pak nalézáme sukcesně zarůstající suché trávníky s biologicky hodnotným bylinným patrem (lesostepní lokality). Charakter těchto větví pro biogeografické optimum reprezentované stavem cílových lesních dřevin je zde často v přírodě blízké mozaice. Zarůstající krajina a tradiční bezlesí kulturní krajiny hostí celou řadu vzácných a ohrožených druhů, které je nutné podporovat na úkor sukcese vedoucí ke klimaxu.

Lokální hierarchie biokoridorů ÚSES až na výjimky vymezována v průměrné šířce 20-30 (medián 25) m, nebo s ohledem na hranice parcel či prostorového členění lesa. Výjimkou jsou zachovalé sníženiny a údolní nivy, které jsou do skladebných částí většinově zařazovány v celé své šíři. Biokoridory vymezované k založení na zemědělské půdě jsou navrhovány v průměrné šířce 15-25 m z důvodů ostatních zájmů. Jejich dílčí zpřesnění v projektech ÚSES či pozemkových úpravách je možné a z hlediska reálného založení i vhodné, pokud zůstanou zachovány principy biogeografické reprezentativnosti. Biocentra jsou navrhována o takových prostorových parametrech, aby zahrnovala minimálně 3 ha potencionálních lesních biotopů, případně pak jako prvky kontaktní (cca 6 ha, což však není vždy reálné dodržet s ohledem na ostatní zájmy v území).

Popis jednotlivých větví vymezeného místního ÚSES:

LK1: Černý potok

Hygroliní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který protéká „po hranici“ s CHKO Žďárské vrchy. Větev navazuje na Plán ÚSES pro zmíněné CHKO a navazující LK2 Bílý potok. Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. Lokálně je prostorově i funkčně omezena průchodem zastavěným územím obcí Borová a Oldřiš. V rámci větve

jsou vložena celkem čtyři lokální biocentra. Větev je částečně funkční až funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin a vlhkých nivních/rašelinných luk. Cílem je stabilizace vodního režimu, extenzivní využívání údolní nivy a omezení zástavby na úkor prvků ÚSES. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů.

LK2: Bílý potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který protéká zástavbou Pomezí a Poličky a dále „po hranici“ s CHKO Žďárské vrchy. Větev navazuje na Plán ÚSES pro zmíněné CHKO a navazující RK9903a po toku Svratky. Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. Lokálně je prostorově i funkčně omezena průchodem zastavěným územím obcí Kamenec a Sádek. V rámci větve jsou vložena celkem čtyři lokální biocentra. Větev je částečně funkční až funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin a vlhkých nivních luk. Cílem je stabilizace vodního režimu, extenzivní využívání údolní nivy a omezení zástavby na úkor prvků ÚSES. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů.

LK3: Jánský potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který pramení v Horní Jedlové a přes areál „Bořiny“ a RC 1742 Jelen se vlévá do LK 2 Bílý potok. Větev reprezentuje přirozené vlhké lesní partie i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra. Větev je částečně funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin. Cílem je stabilizace vodního režimu, extenzivní využívání údolní nivy a funkční průchodnost areálem Poličských strojíren. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů.

LK4: Modřecký potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, v principiálním souladu se zpracovanými komplexními pozemkovými úpravami. Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra (další dvě jsou společná, kontaktní BC s NK83; NK83/LC6 a NK83/LC67). Větev je částečně funkční až funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin a vlhkých nivních luk. Cílem je stabilizace vodního režimu, extenzivní využívání údolní nivy a omezení zástavby na úkor prvků ÚSES. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů.

LK5: Korouhevský potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který pramení v lesích (zde navazuje na RK1377A) a protéká zástavbou Korouhve až po soutok s Bílým potokem (LK2). Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. Lokálně je prostorově i funkčně omezena průchodem zastavěným územím obce Korouhev. V rámci větve jsou vložena celkem tři lokální biocentra. Větev je mimo průchod sídlem funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin a vlhkých nivních luk. Cílem je stabilizace vodního režimu, extenzivní využívání údolní nivy a omezení zástavby na úkor prvků ÚSES. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů.

LK6: Baldský / Zlatý potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose Baldského potoka přes rybníční soustavy až k soutoku se Zlatým potokem a dále až k soutoku s Křetínkou (LK7). Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. Lokálně je prostorově i funkčně omezena

průchodem zastavěným územím obce Korouhev. V rámci větve jsou vložena celkem tři lokální biocentra. Větev je mimo průchod sídlem funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin, vlhkých nivních luk a zachovalých litorálů extenzivních rybníků. Cílem je stabilizace vodního režimu, extenzivní využívání údolní nivy, rybníků a omezení zástavby na úkor prvků ÚSES. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů.

LK7: Křetínka

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který pramení v lesích nad Stašovem a protéká přes Svojanov až mimo řešené území do ORP Svitavy v obci Bohuňov. Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. Lokálně je prostorově i funkčně omezena průchodem zastavěným územím dotčených obcí. V rámci větve je vloženo celkem osm lokálních biocenter. Větev je mimo průchod zástavbou Stašova částečně funkční až funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin a vlhkých nivních luk. Cílem je stabilizace vodního režimu, extenzivní využívání údolní nivy a omezení zástavby na úkor prvků ÚSES. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů.

LK8: Květná I.

Mezofilní větev ÚSES vymezená přibližně západovýchodním směrem propojující RC 9012 v bucích s lesními celky na východě řešeného území v kontaktu s ORP Svitavy (LK9). Větev je navržena převážně k založení na zemědělské půdě podél polních cest. V obci Květná je vymezeno jediné lokální biocentrum, které reprezentuje cílovou mozaiku biotopů (L3.1, T3.4D, T1.1). Cílem je maximálně modální propojení stabilizovaných i potenciálních bučin v lesních porostech přes zemědělskou půdu, včetně působení na omezení eroze a estetiku krajiny.

LK9: Květná II.

Mezofilní větev ÚSES navazující na vymezení v ORP Svitavy. Větev je vymezena ve stávajících lesních porostech kulturních smrčín, omezeně bučin. V rámci větve je vymezeno jediné lokální biocentrum, které je společné i pro předešlou větev LK8. Cílem je maximálně modální propojení stabilizovaných i potenciálních bučin v lesních porostech a udržení konektivity systému ekologické stability.

LK10: Květná III.

Krátká kontaktní větev navazující na vymezení v ORP Svitavy. Napojuje se na LK (Karle 4) v ORP Svitavy (mezofilní část LC Na zadku), dále navazuje na LK 118 v ORP Litomyšl. Hygrofilní větev po Květenském potoce do obce Květná nepokračuje. Toto vymezení bylo oproti ÚP zrušeno z důvodu minimální funkčnosti a omezené reprezentativnosti prvku.

LK11: RK882-RC9012

Mezofilní větev ÚSES vymezená k propojení regionální hierarchie ÚSES přes zemědělskou krajinu. Větev je navržena po stávajících zalesněných svazích a exponovaných polohách zbytků historických mezí, z velké části pak k založení na zemědělské půdě v souladu s protierozní funkcí. V rámci větve jsou vložena celkem čtyři lokální biocentra. Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů přes zemědělskou půdu, včetně působení na omezení eroze a estetiku krajiny. Cílem je lesní, místy lesostepní charakter větve s podporou biologicky cenných bezlesí mezofilních až suchých trávníků.

LK12: Pomezí

Mezofilní větev ÚSES vymezená k propojení regionální hierarchie ÚSES přes zemědělskou krajinu. Navazuje na větev LK11. Větev je navržena k založení na zemědělské půdě v souladu s protierozní a krajinotvornou funkcí. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra. Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů přes zemědělskou půdu, včetně působení na omezení eroze a estetiku krajiny. Cílem je lesní charakter větve s mozaikou biologicky cenných bezlesí mezofilních trávníků.

LK13: Voštica

Mezofilní větev ÚSES vymezená k podpoře ekologické stability velkoplošné zemědělské krajiny. Navazuje na předešlou větev LK11. Větev je navržena k založení na zemědělské půdě v souladu s protierozní a krajinotvornou funkcí. V rámci větve je vymezeno jediné lokální biocentrum (k rozšíření stávajícího lesního remízku). Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů přes zemědělskou půdu, včetně působení na omezení eroze a estetiku krajiny. Cílem je lesní charakter větve s mozaikou biologicky cenných bezlesí mezofilních trávníků.

LK14: Okolo Lezníku

Mezofilní větev ÚSES vymezená k podpoře ekologické stability velkoplošné zemědělské krajiny. Navazuje na vymezení větví ÚSES v sousedním ORP Litomyšl. Větev je navržena k založení na zemědělské půdě v souladu s protierozní a krajinotvornou funkcí. V rámci větve je vymezeno jediné lokální biocentrum (k rozšíření stávajícího lesního remízku). Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů přes zemědělskou půdu, včetně působení na omezení eroze a estetiku krajiny. Cílem je lesní charakter větve s mozaikou biologicky cenných bezlesí mezofilních trávníků.

LK15: RK882-Lezník

Mezofilní větev ÚSES vymezená k propojení regionální hierarchie ÚSES přes zemědělskou krajinu. Větev je navržena po stávajících zalesněných svazích a exponovaných polohách zbytků historických mezí, z velké části pak k založení na zemědělské půdě v souladu s protierozní funkcí. V rámci větve jsou vložena celkem tři lokální biocentra. Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů přes zemědělskou půdu, včetně působení na omezení eroze a estetiku krajiny. Cílem je lesní, místy lesostepní charakter větve s podporou biologicky cenných bezlesí mezofilních až suchých trávníků.

LK16: RK882-Černý potok

Smíšená (kontaktní) větev ÚSES vymezená k propojení regionální hierarchie ÚSES s lokálními větvemi. Prvně mezofilní větev vedená potenciálními lesními biotopy květnatých bučin se v rámci smíšeného LC2 posouvá do vlhčích poloh a přes lokální rozvodí spadá až do údolí Černého potoka (LK1). Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy. V rámci větve jsou vložena celkem tři lokální biocentra. Větev je převážně částečně funkční až funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy květnatých bučin, olšových jaseňin a vlhkých i mezofilních luk. Cílem je maximálně modální propojení stabilních ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů.

LK17: Propojka LK16-LK18

Propojovací hygofilní větev ÚSES vymezená k propojení hygofilních větví (LK16 a LK18) přes lokální rozvodí a silnici I/34. V rámci větve je vymezeno jediné lokální biocentrum, které obsahuje rVKP Vstavače u lesa. Cílem je maximálně modální propojení stabilních vlhkých ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně cenného bezlesí vlhkých luk.

LK18: Potůček

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který pramení v lesích nad Borovou a protéká přes Oldřiš až k soutoku s Černým potokem (LK1). Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. Lokálně je fragmentována silnicí I/34. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra. Větev je částečně funkční až funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin a vlhkých nivních luk. Cílem je stabilizace vodního režimu a extenzivní využívání údolní nivy. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů, včetně omezení zarůstání druhově bohatých luk.

LK19: Desná-Černý potok

Hygrofilní větev ÚSES navazující na vymezení v ORP Litomyšl ve vlhkých lesních polohách kolem potoka Desná. Větev od hranice ORP vede přes lokální rozvodí kolem osady hatě až k soutoku s Černým potokem (LK1). V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra, jedno obsahuje revidované vymezení rVKP Hatě. Cílem je maximálně modální propojení stabilních vlhkých ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně cenného bezlesí vlhkých luk.

LK20: Královec-Černý potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose drobné vodoteče a ve vlhkých lesních a lučních polohách. Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy olšových jasenin a vlhkých luk. Lokálně je fragmentována silnicí I/34. V rámci větve je vymezeno jediné lokální biocentrum. Větev je částečně funkční až funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin. Cílem je stabilizace vodního režimu a extenzivní využívání údolní nivy. Klíčová je podpora cílových mokřadních ekosystémů, a to i v rámci lesních porostů.

LK21: Šibeniční potok

Krátká hygrofilní větev ÚSES navazující na vymezení nadregionálního biokoridoru NK83 ve vlhkých polohách kolem Šibeničního potoka. Větev od kontaktního vedení NK po toku až k soutoku s Bílým potokem (LK2). V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra, primárně vymezená pro NK83/LC3 a NK83/LC4. Cílem je maximálně modální propojení stabilních vlhkých ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně cenného bezlesí vlhkých luk.

LK22: Bořiny

Propojovací hygrofilní větev ÚSES vymezená k propojení hygrofilních větví (LK3 a LK5) přes lokální rozvodí a areál Poličských strojren. V rámci větve je vymezeno jediné lokální biocentrum, které je smíšeného stanovištního typu. Cílem je maximálně modální propojení stabilních vlhkých ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně cenného bezlesí vlhkých luk.

LK23: Háje

Propojovací hygrofilní koridor ÚSES vymezený k propojení hygrofilních větví (LK3 a LK5) přes lokální rozvodí a areál Poličských strojren. Bez vložení biocentra. Cílem je maximálně modální propojení stabilních vlhkých ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně cenného bezlesí vlhkých luk.

LK24: Jánský potok-NK83

Mezofilní větev ÚSES vymezená k propojení stávajících lesních celků. Větev je navržena po stávajících zalesněných pozemcích. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra. Cílem je maximálně

modální propojení lesních biotopů a vytvoření (založení) koridoru přes zemědělskou půdu. Cílem je lesní charakter větve s cílovými květnatými až kyselými bučinami.

LK25: Baldský vrch-Rohozná

Mezofilní větev ÚSES vymezená k propojení stávajících lesních celků. Navazuje na předešlou větev LK24 a pokračuje dále do ORP Svitavy. Větev je navržena po stávajících zalesněných pozemcích a dle KPÚ k doplnění na zemědělské půdě. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra. Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů a vytvoření (založení) koridoru přes zemědělskou půdu. Cílem je lesní charakter větve s cílovými květnatými až kyselými bučinami.

LK26: Stašov-Rohozenský potok

Převážně hygofilní větev ÚSES propojující hygofilní polohy v nivě Křetínky s nivou Rohozenského potoka, přes kontrastní polohu polního sedla a hřbetu Šachta nad Stašovem. Větev pokračuje mimo řešené území v ORP Svitavy přes sídlo Rohozná. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra. Cílem je maximálně modální propojení stabilních vlhkých ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně cenného bezlesí vlhkých luk.

LK27: Pastvinka

Propojovací hygofilní koridor ÚSES vymezený k propojení hygofilní větve LK6 s mezofilní větví LK25 přes lesní vlhkou údolnici. Propojení je zajištěno kontaktním biocentrem LK25/LC1. Cílem je maximálně modální propojení stabilních vlhkých ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně cenného bezlesí vlhkých luk.

LK28: Jedlová

Větev ÚSES převzatá z parcelního vymezení rozpracované KPÚ Jedlová. Větev má smíšené hydrické charakteristiky ekotopu, avšak modálně propojuje vlhká stanoviště v údolnicích nad obcí Jedlová. V rámci větve je vymezeno jediné lokální biocentrum, které je smíšeného stanovištního typu. Větev propojuje lesní celky (Farský les atp.) RK1377A s LK3 (údolí Jánského potoka).

LK29: K Suchopýrku

Krátká hygofilní větev ÚSES navazující na vymezení na LK5 ve vlhkých polohách kolem přítoku Korouhevského potoka. V rámci větve je vymezeno jediné lokální biocentrum v lokalitě rVKP Suchopýrek. Cílem je maximálně modální propojení stabilních vlhkých ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně cenného bezlesí vlhkých luk a rašelinišť.

LK30: Trhonický potok

Hygofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který tvoří hranici řešeného území. Větev navazuje na vymezení ÚSES v ORP Nové město n. Moravě a ORP Bystřice n. Perštýnem. Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra. Větev je částečně funkční až funkční s různoměrně dochovanými přírodními biotopy olšových jaseňin a vlhkých nivních luk. Cílem je stabilizace vodního režimu a extenzivní využívání údolní nivy. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů, včetně omezení zarůstání druhově bohatých luk.

LK31: Trhonický p.-RK1377A

Mezofilní větev ÚSES vymezená jako pokračování větve z Plánu ÚSES pro ORP Bystřice n. Perštejnem. Větev začíná v kontaktním biocentru na Trhonickém potoce a pokračuje až k lesním celkům Farského

lesa (RK1337A). V zemědělské krajině vymezeno v souladu s PSZ KPÚ Bystré. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální kontaktní (smíšená) biocentra. Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů (charakteru květnatých bučin) a vytvoření (založení) koridoru přes zemědělskou půdu.

LK32: Bystré

Mezofilní větev ÚSES vymezená jako pokračování větve z Plánu ÚSES pro ORP Bystřice n. Perštejnem. Větev začíná v kontaktním biocentru na Hodonínce (Nyklovický potok) a pokračuje až k lesnatým svahům údolí Zlatého potoka (RK1337A). V zemědělské krajině vymezeno v souladu s PSZ KPÚ Bystré. V rámci větve jsou vložena celkem tři lokální biocentra. Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů (charakteru květnatých bučin) a vytvoření (založení) koridoru přes zemědělskou půdu.

LK33: Hodonínka (Nyklovický potok)

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který tvoří hranici řešeného území. Větev navazuje na vymezení ÚSES v ORP Bystřice n. Perštejnem a ORP Boskovice. Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. V rámci větve je vloženo celkem pět lokálních biocenter. Větev je částečně funkční až funkční s převážně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin, vrbín a vlhkých nivních luk. Větev reprezentuje i PP Nyklovický potok. Cílem je stabilizace vodního režimu a extenzivní využívání údolní nivy. Klíčová je podpora cílových mokřadních (lužních/nivních) ekosystémů, včetně omezení zarůstání druhově bohatých luk.

LK34: Trpín-RK1377C

Mezofilní větev ÚSES vymezená jako pokračování větve z Plánu ÚSES pro ORP Bystřice n. Perštejnem, respektive ORP Boskovice. Větev v řešeném území začíná v biocentru Klusákův vrch nad Hodonínkou a pokračuje přes vrchy kolem Trpína až na svahy Křetínského údolí (RK1337C). V rámci větve jsou vložena celkem čtyři lokální biocentra. Cílem je maximálně modální propojení lesních biotopů (charakteru květnatých až kyselých bučin) a vytvoření (založení) koridoru přes zemědělskou půdu, včetně působení na omezení eroze a estetiku krajiny. Cílem je lesní charakter větve s mozaikou biologicky cenných bezlesí mezofilních až acidofilních trávníků.

LK35: Rovečné-Trpín

Krátká mezofilní větev ÚSES vymezená jako pokračování větve z Plánu ÚSES pro ORP Bystřice n. Perštejnem. Bez vloženého biocentra (koridor začíná v LK33/LC3 a vede do LK34/LC3). Cílem je maximálně modální propojení stabilních mezofilních ekosystémů a podpora (rozvoj) přirozených biotopů, včetně založení biokoridoru na zemědělské půdě.

LK36: Kavinský potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který tvoří hranici řešeného území. Větev navazuje na vymezení ÚSES v ORP Boskovice. Větev reprezentuje přirozené i antropogenně podmíněné biotopy údolní nivy drobného vodního toku. V rámci větve jsou vložena celkem tři lokální biocentra. Větev je částečně funkční až funkční s převážně dochovanými přírodními biotopy olšových jasenin a vlhkých nivních luk. Větev reprezentuje i PP Kavinský potok (výskyty pěnovců, omezeně vegetace vápnitých skal). Cílem je stabilizace vodního režimu a extenzivní využívání údolní nivy. Klíčová je podpora cílových mokřadních ekosystémů, včetně omezení zarůstání druhově bohatých luk.

LK37: Svojanov-RC1995

Mezofilní větev ÚSES vymezená v zalesněných svazích v biotopech květnatých bučin v okolí hradu Svojanova až po RC1955 Lavičné. V rámci větve jsou vložena celkem dvě lokální biocentra. Cílem je

maximálně modální propojení lesních biotopů (charakteru květnatých bučin) a vytvoření (založení) krátké části koridoru přes zemědělskou půdu.

POZNÁMKA K VYMEZENÍ MÍSTNÍHO ÚSES:

Jednotlivé skladebné prvky ÚSES zařazené do místního ÚSES jsou podrobně popsány v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

3.4.2 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES

Antropogenně podmíněný ÚSES je přítomný ve většině předcházejících (přírodních, přírodě blízkých) větvích místního ÚSES. Čistě antropogenně podmíněné větve ÚSES nebyly ve stávajících funkčních biotopech v rámci ORP Polička vymezeny.

POZNÁMKA K VYMEZENÍ ANTROPOGENNĚ PODMÍNĚNÉHO MÍSTNÍHO ÚSES:

Autor tohoto plánu ÚSES konstatuje, že členění na antropogenně podmíněný a přírodní ÚSES dle Metodiky 2017 bylo překonáno Standardem a smyslem ochrany ekologické stability a biodiverzity kulturní krajiny střední Evropy.

3.4.3 Kritická místa prostorové spojitosti

Při zpracování plánu ÚSES byly zmapovány dílčí úseky biokoridorů, které trpí výrazným nedostatkem až absencí přírodních či přírodě blízkých ploch nutných k naplnění minimálních prostorových parametrů daného prvku. Větve ÚSES, které byly vyhodnoceny, že trpí řadou nedostatků v prostorových parametrech a současně nemají biogeografický či další význam (viz principy vymezování), byly zrušeny, případně převedeny na prvky interakční.

U větví, které byly zhodnoceny jako důležité pro ponechání v koncepci místního ÚSES, avšak trpí dílčími problémy, byla tato území označena jako „kritická místa prostorové spojitosti“. Jedná se o fakt, že ač v současnosti se v těchto místech jeví problém spojitosti skladebných prvků ÚSES jako neřešitelný, je žádoucí myšlenku spojitosti i nadále udržovat a v případě možnosti i řešit, respektive dále nezhoršovat.

KRITICKÝ PRVEK	POPIS
LK1	Lokálně prostorově omezený průchod větve přes sídlo obce Borová a Oldřiš.
LK5	Lokálně prostorově omezený průchod větve přes sídlo obce Korouhev.
LK7/1	Prostorově omezený průchod větve přes sídlo obce Stašov.

V tomto území není v současnosti možné vymezit biokoridor bez konfliktů s jinými zájmy. Na těchto místech není v současnosti ani v blízké budoucnosti možné uvažovat o vymezení spojitého biokoridoru požadovaných charakteristik a vlastností. S ohledem na skutečnost, že se jedná o území urbanizované velmi intenzivně antropicky využívané je nutné se v současnosti smířit se skutečností pouze omezeně spojitého biokoridoru v daném prostoru (např. zúžený profil koridoru jen na koryto vodního toku). Přesto jsou biokoridory ve vyhotoveném plánu chápány jako funkčně spojitě (myšleno z hlediska fungování biocénů, výhledové potenciální vegetace).

Dle metodiky vymezování ÚSES (MŽP, 2017) je u skladebných částí nebo větví ÚSES v urbanizovaném území je přípustné:

- akceptovat prostorovou nespojitost ÚSES při zachování maximální možné míry funkční spojitosti (z tohoto důvodu je nutné vymezit ÚSES na všech reálně využitelných plochách),
- využít pro funkce ÚSES různé formy sídelní zeleně (parky, veřejná a vyhrazená zeleň).

Výše uvedené teze jsme aplikovali, i když v rámci zastavěného území sídel jsme se v Plánu ÚSES maximálně snažili prvky racionalizovat tak, aby byly dlouhodobě životaschopné a funkční. V rámci sídel podporujeme prvky městské zeleně (parky, vodní toky) jako nášlapné kameny či podpůrnou síť pro větve navazujícího „přírodního“ ÚSES.

3.4.4 Vymezení interakčních prvků

Interakční prvky jsou skladebnými částmi místního ÚSES, které představují doplněk k vymezení lokálních (místních) biocenter a biokoridorů. Interakční prvky mají zpravidla povahu liniových segmentů, buď bezprostředně navazujících na biocentra nebo biokoridory, nebo s nimi alespoň funkčně úzce souvisejících. Interakční prvky se vymezují především v intenzivně zemědělsky využívaných (zejména polních) krajinách. Typickými interakčními prvky jsou meze s porosty dřevin, úvozy, břehové porosty drobných vodních toků (melioračních struh) nebo stromové i křovité porosty podél cest. Dále pak se jedná o remízky a drobnější zalesněné či zatravněné plochy nedosahující parametrů pro lokální biocentra.

Registrované významné krajinné prvky (rvKP) byly do IP často zahrnovány. Tyto prvky plní funkci IP již ze své zákonné definice (*významný krajinný prvek je ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability*).

Přebíráno bylo dále vymezení interakčních prvků v rámci zpracovaných plánů společných zařízení komplexních pozemkových úprav.

Vymezení interakčních prvků ÚSES se drželo výše uvedeného metodického rámce, přičemž se nejvíce jednalo o podchycení lokálních prvků kostry ekologické stability, případně o návrh takové kostry, která by funkčně doplnila hierarchický systém biocenter a biokoridorů ÚSES. IP byly v souladu s logikou topologie vymezovány ve dvou geometriích (datových vrstvách): prvky plošné (polygonové) a prvky liniové.

V řešeném území byly interakční prvky vymezovány převážně v zemědělských (lesozemědělských) a sídelních krajinných matricích. V zemědělských krajinách byly převážně v souladu s plány společných zařízení vymezovány také interakční prvky návrhové – k založení (převážně aleje či stromořadí podél polních cest).

POZNÁMKA K VYMEZENÍ INTERAKČNÍCH PRVKŮ ÚSES:

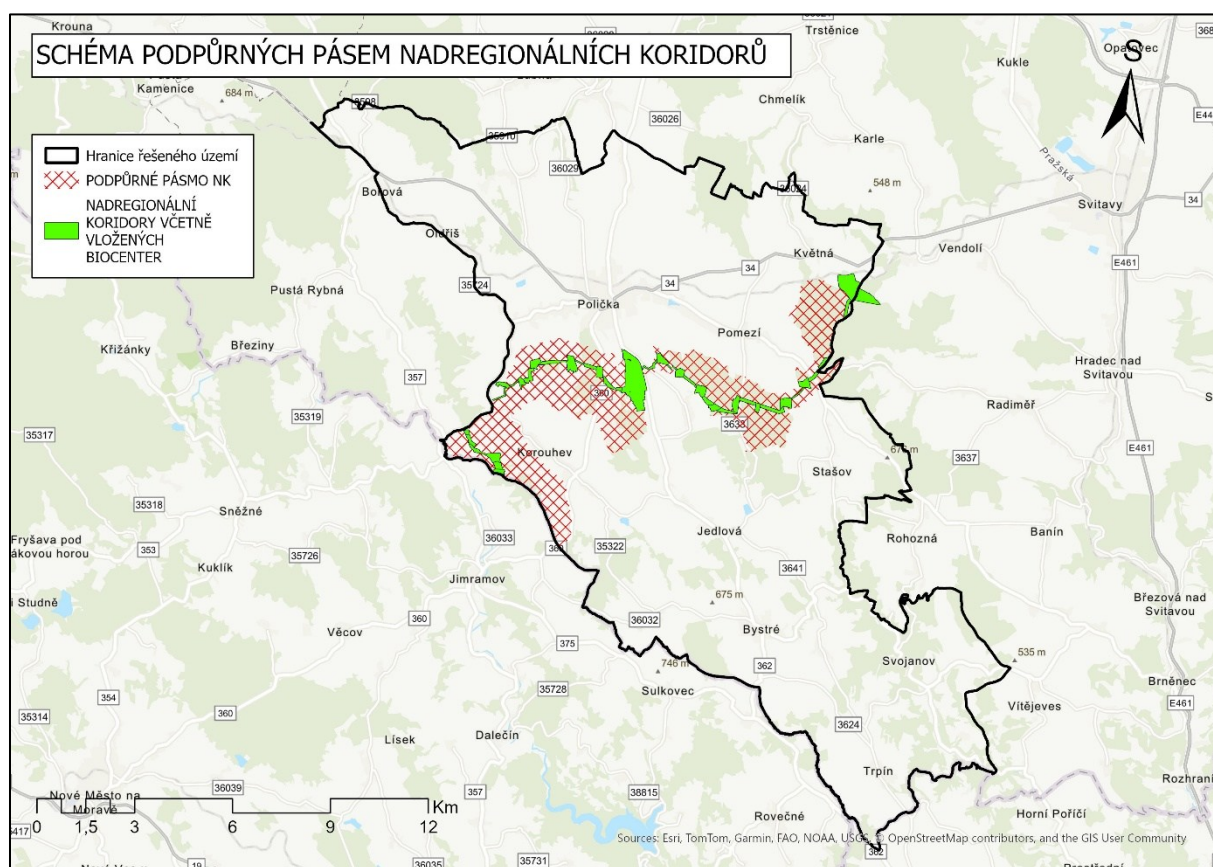
Jednotlivé interakční prvky ÚSES jsou dle svého charakteru rozděleny na interakční prvky polygonové a interakční prvky liniové. Jejich atributy jsou podrobně popsány v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

3.4.5 Vymezení podpůrných pásem nadregionálních biokoridorů

Podpůrné pásmo biokoridoru je protáhlé území, které obklopuje nadregionální biokoridor, v odůvodněných případech i regionální biokoridor a které slouží k podpoře funkce příslušného biokoridoru (tzv. koridorového efektu). V podpůrném pásmu biokoridoru je třeba vytvořit hustší síť místního (popřípadě regionálního) ÚSES, podporující pohyb druhů v krajině v žádoucím směru.

V řešeném území Pardubického kraje je v rámci ZÚR stále používán starší termín ochranné zóny nadregionálních biokoridorů, který je zde vymezen ve vzdálenosti 2 km od osy nadregionálního biokoridoru na obě strany. Dle ZÚR je účelem vymezení ochranné zóny podpora koridorového efektu, což znamená, že všechny prvky regionálních i místních ÚSES, významné krajinné prvky a společenstva vyšším stupněm ekologické stability (4, 5) jsou chápány jako součásti nadregionálního biokoridoru.

Předkládaný Plán ÚSES zpřesnil vymezení podpůrných pásem pro NK83 a NK127. Podpůrná pásma vymezil převážně ve stabilizovaných plochách lesních porostů a navazující zemědělské krajiny. Maximálně se snažil vyhýbat zastavěným územím. Výjimkou je areál Poličských strojírén, který je díky svému umístění, rozloze a přírodními plochami lesního typu mezi stavebními objekty nemožné racionálně vymést z podpůrného pásma NK83.

Obr. 55 – Schéma podpůrných pásem NK

3.5 NÁVRH OPATŘENÍ A MANAGEMENTU

Udržovat Plán ÚSES jako živý dokument, který bude průběžně aktualizován v závislosti na proběhlých změnách v území nebo zpracování jiných dokumentací (např. ÚPD, pozemkové úpravy, projekt ÚSES apod.). V rámci zmíněných dokumentací lze ÚSES předkládaný v Plánu ÚSES dále zpřesňovat.

3.5.1 Rámcová opatření v rámci zpracování ÚPD

Vymezená biocentra a biokoridory, popř. interakční prvky, zpřesnit a územně stabilizovat v nových územních plánech obcí, případně jejich změnách.

Respektovat biocentra jako plochy pro trvalou existenci přírodních nebo přírodě blízkých ekosystémů. S tímto cílem nastavit odpovídající regulativy využití území.

Respektovat biokoridory jako migrační trasy v krajině. S tímto cílem nastavit odpovídající regulativy využití území.

Rozvojové aktivity ve smyslu rozvoje veřejné infrastruktury nebo návrhu nových rozvojových ploch (zastavitelné plochy nebo plochy přestavby) koordinovat s vymezeným ÚSES. V případech, kdy není možné skladebnou část ÚSES vymezit mimo zastavitelnou plochu, popř. plochu přestavby, je doporučeno respektovat takovou skladebnou část ÚSES.

Při hodnocení charakteru území ve vztahu k návrhu umístění fotovoltaických či větrných elektráren je nutné respektovat vymezené skladebné prvky ÚSES. Umísťování těchto obnovitelných zdrojů energie v rámci ÚSES je zcela nevhodné a v rozporu s jejich posláním.

Při vymezování koridorů pro liniovou infrastrukturu preferovat kolmé křížení koridorů pro biokoridory a minimalizovat jejich četnost na nejnižší možné minimum. Výjimkou jsou plochy a koridory pro rekonstrukce a přestavby stávající infrastruktury.

Dojde-li na základě projekčních prací ke zjištění, že technická specifika záměrů nebo charakter území neumožňují koordinaci s ÚSES, lze připustit úpravu vymezení ÚSES. Toto se týká zejména nových silničních komunikací (= tvrdých bariér v území), kdy může být žádoucí upravit polohy ÚSES do míst mimoúrovňového křížení (mostní objekty, propustky apod.), případně využít funkci biokoridoru pro izolační zeleň dopravní infrastruktury. Případné úpravy ÚSES musí ctít všechny principy pro jeho vymezování dané metodickými postupy.

3.5.2 Rámcový management prvků ÚSES

Skladebné části vymezené jako návrhové (nefunkční), popř. částečně funkční, nově zakládat nebo revitalizovat. Nevymezovat do takovýchto lokalit záměry, které by znemožnily založení příslušné skladebné části ÚSES. Skladebné části zakládat alespoň v rozsahu minimálních prostorových parametrů (viz další kapitoly).

Skladebné části vymezené jako stávající (převážně funkční) chránit a nenarušit nevhodnými antropogenními zásahy. Nesnižovat jejich ekologickou stabilitu (viz další kapitoly) a rozvíjet jejich potenciál a směřování k cílové trvale udržitelné podobě.

Upřednostňovat přirozenou druhovou skladbu ve všech vymezených skladebných částech. Lze však připustit výjimky v plochách typu městských parků a zahrad nebo dalších ploch veřejné sídelní zeleně, které slouží i jiným než přírodním funkcím, např. kulturně-spoločenským, rekreačním apod.

Ve vymezených skladebných částech upřednostňovat pouze šetrné formy rekreace, které významně nenaruší příslušnou skladebnou část.

Při rekonstrukci významných dopravních staveb – silničních i železničních – nebo při výstavbě nových významných dopravních staveb (např. vícepruhové silnice I. třídy a místní komunikace, koridorové železniční tratě atd.) zohlednit migrační prostupnost území danou vymezeným ÚSES – zejména biokoridory.

Revitalizace vodních toků provádět přírodě blízkým způsobem za předpokladu, že budou splněny všechny požadavky protipovodňové ochrany. Přírodě blízkým způsobem revitalizovat i vodní nádrže. Cílem by mělo být zpomalení odtoku a rozšíření litorálních a mokřadních pásů (i antropogenně podmíněných vlhkých luk), včetně výsadeb doprovodné dřevinné vegetace.

3.5.3 Cílové lesní ekosystémy

Cílové lesní ekosystémy v prvcích ÚSES by měly co nejvíce druhově odpovídat přirozené vegetaci daného ekotopu. Je tedy nutné lesnickými zásahy postupně převádět porosty na odpovídající druhovou skladbu (SLT respektive STG). Důležité jsou také formy hospodaření, které je vhodné v rámci prvků ÚSES preferovat jako přírodě blízké (Larsen, 2009). Neměly by být využívány holosečné způsoby těžby, podporována by měla být těžba výběrová, případně kotlíková atp. V rámci porostů je důležité vytvořit diverzitu nejen druhovou, ale také věkovou. Doporučujeme ponechávat v rámci biocenter jednotky až nižší desítky stromů na hektar do stádia rozpadu. Ponechávat výstavky a uvolňovat vybrané jedince stanovištně vhodných dřevin jako genovou zásobárnu a zdroje přirozeného zmlazení.

V rámci lesních hospodářských plánů pak v plochách ÚSES prosazovat obnovu dřevin dle souboru lesních typů (SLT) s významným zastoupením melioračních a zpevňujících dřevin (MZD). Lesní pozemky v plochách ÚSES je vhodné začlenit do kategorií lesa zvláštního určení – lesy potřebné pro zachování biologické různorodosti.

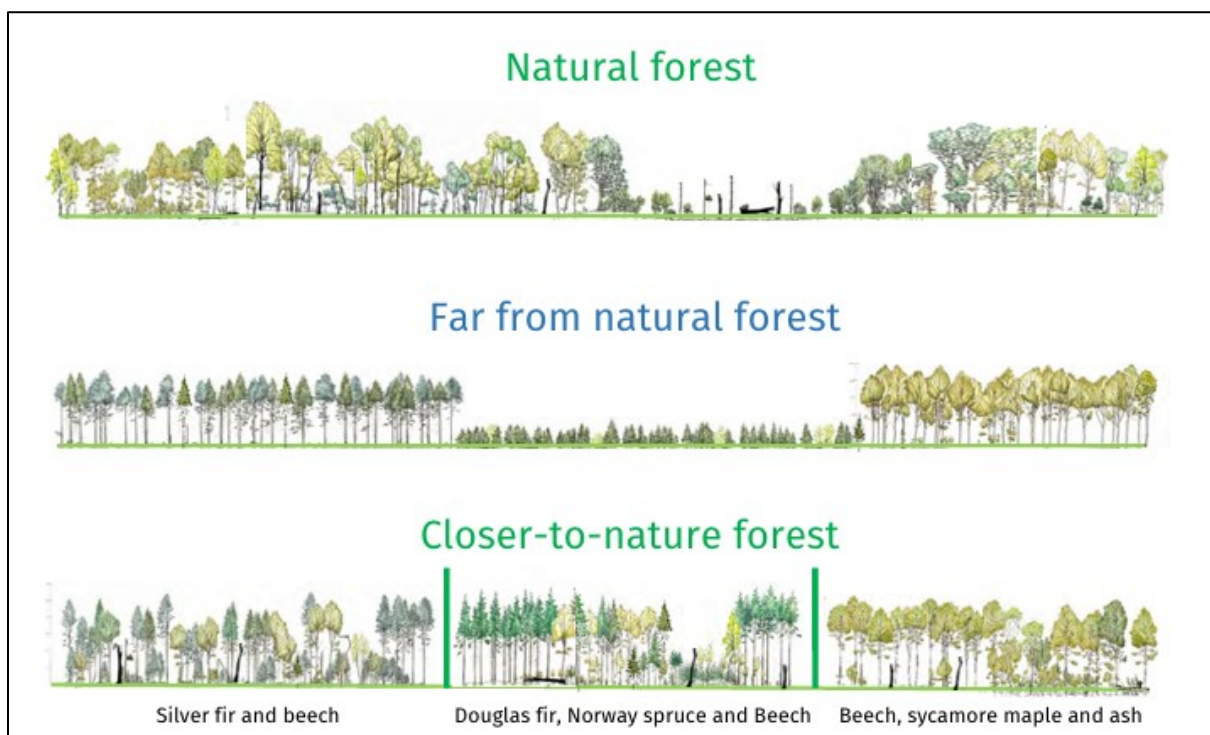
Přírodě bližší lesní hospodářství definujeme jako „zastřešující lesnictví“ (umbrella) zahrnující všechny přístupy a terminologie, které pod záštitou udržitelného lesního hospodářství (SFM) podporují biodiverzitu, odolnost a adaptaci na klima v obhospodařovaných lesích a zalesněné krajině. Přírodě bližší lesní hospodářství bude podporovat složky, struktury a procesy charakteristické pro přirozené lesy a kulturní lesy, čímž se zlepší rozmanitost druhů a struktur stromů, rozdíly ve velikosti stromů a vývojových stádiích a řada stanovišť včetně stanovišť stromů a mrtvého dřeva. (Larsen, 2009)

V souladu s výše uvedeným definujeme následující základní principy přírodě bližšího hospodaření v lesích, které primárně realizujeme ve vymezených prvcích ÚSES:

- Zachování stanovišť stromů, zvláštních stanovišť a mrtvého dřeva.
- Propagace původních druhů stromů.
- Podpora přirozené obnovy stromů.
- Výběrné těžby a podpora strukturní heterogenity porostů.
- Podpora rozmanitosti dřevin a genetické rozmanitosti.
- Vyhybání se intenzivním managementům lesa.
- Podpora heterogenity a multifunkčnosti krajiny.

Návrhová lesní biocentra zakládat vždy dle místních podmínek s přihlédnutím k výskytu přírodních biotopů a podpory jejich konektivity. Většina návrhových biocenter bude v určitém poměru lesních a nelesních biotopů. Lesnické části zakládáme klasickou lesnickou metodou zalesněním do oplocenek.

Možné je také ponechání plochy několik let přirozené sukcesi a následně probírkou a pěstebními zásahy porost usměrnit a zajistit. V odůvodněných případech je možné na základě projektu ÚSES realizovat dílčí výsadby zahradnickou formou (odrostlé sazenice). Biokoridory doporučujeme prvně zatravnit a osadit kosterními dřevinami (dominantami) v relativně velkém sponu a dále ponechat sukcesi. Následnou periodicky pravidelnou údržbou (zásahy) prvek stabilizovat do námi požadované formy. Důležité je zajistit, aby samovolnými nálety nebyly prvky ÚSES kontaminovány invazivními či stanovištně a geograficky nepůvodními druhy rostlin. Plošná výsadba lesnickým způsobem a následné probírky a prořezávky jsou vhodné spíše pro regionální a nadregionální biokoridory o vyšší šířce prvku (minimum 40 m). V rámci zakládání prvků ÚSES také využíváme jakékoliv drobné diverzity a podporujeme tak různé druhy mikrostanovišť (např. mokřiny, tůňky, rašeliniště, paloučky, skalky, travobylinné lemy, balvany a kamenné snosy, atp.).

Obr. 56 - Schéma přirozeného, hospodářského a přírodě blízkého lesa (Larsen, 2009)

Přirozený les (horní panel), les intenzivně obhospodařovaný za účelem produkce dřeva (vzdálený od přírodního stavu) (střední panel) a les obhospodařovaný přírodě bližšími metodami (dolní panel). Toto znázornění je silně zjednodušeno a nezachycuje velkou rozmanitost lesních zón a typů krajiny v Evropě. Existuje mnoho různých přístupů k hospodaření v lesích, které v Evropě vedou k výsledným stavům lesa s větší či menší mírou podobnosti přírodnímu lesu. Dolní panel představuje tři příklady tzv. Forest Development Types (FDT): Vlevo – jedle bělokorá a buk obhospodařované výběrnou těžbou jednotlivých stromů; Uprostřed – buk s douglaskou a modřínem; Vpravo – buk s jasanem a javorem klenem. Oba pravé příklady (střední i pravý) jsou obhospodařovány metodou skupinové výběrné těžby. (Larsen, 2009)

3.5.4 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy

Cílové vodní a mokřadní ekosystémy v prvcích ÚSES by měly co nejvíce odpovídat přirozené morfologii vodního toku a na ní navázané přirozené vegetaci pro daná stanoviště. V rámci stávajících vodních toků tak můžeme mluvit o revitalizaci či renaturalizaci koryt a tvorbě meandrů, tůní a slepých ramen. Dále dbáme na migrační průchodnost v rámci toků, a to především u velkých jezů, stupňů atp. – realizace a údržba rybích přechodů, dále pak umožnění průchodu „suchou nohou“ podél vodního toku. Dle

technických podmínek podporujeme vegetační doprovod vodních toků a vodních ploch, respektive enklávy podmáčených či periodicky zaplavovaných luhů a olšin (biotopy L1 a L2). Mokřadní plochy v rámci krajiny zakládáme a podporujeme i jako mikrostanoviště v rámci cílových lesních či lučních ekosystémů.

V silně urbanizovaných plochách, jež nemohou být vhodně revitalizovány, dbáme na maximální možnou ochranu a zajištění prostoru (omezení zástavby) v okolí vodního toku. Udržujeme doprovodné porosty i např. „parkovou formou“, přičemž preferujeme stanovištně a geograficky původní druhy dřevin. V rámci vlastního koryta se snažíme o diverzifikaci dna a břehů, volíme opevnění např. z kamenného záhozu či skládané rovnaniny na sucho. Dno diverzifikujeme vloženými nízkými prahy či balvany. V rámci břehů můžeme realizovat výsadby mokřadních bylin, vždy však lokální provenience.

U částečně vodních biocenter rybníků a vodních nádrží je nutné trvat na extenzivním rybníkářství. Omezovat vnos živin do vodního prostředí a podporovat litorální oblasti a rákosiny. Vhodné je v rámci projektů na odbahnění rybníků počítat s obnovou a zvětšením litorálu, případně s budováním tzv. ptačích ostrůvků.

3.5.5 Cílové luční ekosystémy

Cílové luční ekosystémy můžeme rozdělit dle druhu využívání na louky (kosení na seno) či pastviny. Dělením dle přírodních hydrických podmínek můžeme rozlišovat vlhké louhy, louky mezofilní a louky xerofilní stepního charakteru. Luční ekosystémy jsou v řešeném území ORP Polička typické pro údolní nivy vodních toků a vcelku rovnoměrně rozmístěné louky a pastviny. Cenné luční biotopy byly zmapovány vyhodnoceny mimo jiné i v rámci Pasportu rVKP. Cílové luční ekosystémy podporujeme ve všech prvcích ÚSES, pokud jejich založení odpovídá potřebám zajištění konektivity cenných bezlesých biotopů pro cílové druhy dotčené krajiny. V řešeném území se na vlhkých stanovištích bavíme o druzích květin jako je prstnatec májový či vachta trojlistá, z motýlů je pak deštníkovým druhem modrásek bahenní.

Speciálním druhem lučních ekosystémů (na pomezí mokřadů) jsou pak rašelinné louky, které mají svůj specifický management vhodný pro udržení pestré mozaiky daných biotopů. V území Polička se často jedná o lokality registrovaných VKP, a tedy je zde nutné postupovat v souladu s Pasportem rVKP, který byl zpracován v rámci analytické části. Na rašeliništích s nižší hladinou vody je vhodné používat pozdní nebo nepravidelnou seč a vyřezávat náletové dřeviny, v případě narušení vodního režimu přistoupit k jeho opatrné úpravě a následnému sledování, zda sukcesní změny postupují žádoucím směrem (Katalog biotopů ČR, 2010).

Zatravnění a omezení intenzivní zemědělské činnosti může být prvním krokem k realizaci skladebných částí ÚSES. Jedná se o nejlevnější a zároveň nejrychlejší zlepšení ekologické funkčnosti prvků ÚSES na stávajících polnostech.

V rámci opatření a managementu ploch lučních ekosystémů je nutné pravidelné vkládání energie formou kosení či pastvy v odpovídajících termínech a odstraňování biomasy z lokality. Prosté mulčování nám nevytvoří tak druhově bohatou louku. Je nutné si uvědomit, že druhově nejbohatší louky jsou na relativně živinově chudých stanovištích, respektive lokalitách jinak exponovaných. Kosení luk by mělo probíhat dvakrát až třikrát ročně, ideálně mozaikovitě s ponecháním nedoseků (nedopasků) do dalšího roku. V rámci vlhkých luk, respektive nivních (bezlesých mokřadních) ekosystémů, podporujeme drobná mokřadní stanoviště. Ornou půdu v údolních nivách (či okolí

zahluobených) vodních toků je nutné co nejdříve převést na trvalé travní porosty, stejně tak jako pozemky s vysokým erozním ohrožením (např. údolnice drah soustředěného odtoku atp.).

Velmi vhodné je alespoň lokální využití osevních směsí s vysokým podílem semen dvouděložných rostlin dle možností maximálně odpovídajících danému stanovišti. Nejlepší volbou pro podporu a ochranu místní biodiverzity je využití tzv. regionální směsi. Předmětné osivo je ve spolupráci s AOPK ČR a ČSOP možné produkovat na pravidelně kosených plochách registrovaných VKP. Pro zakládání prvků ÚSES také můžeme využít tzv. zelené seno ze stanovištně odpovídajících rVKP.

Mezofilní louky jako podklad pro nově zakládané prvky ÚSES v rámci běžné zemědělské krajiny volíme jako druhově bohaté s vysokým podílem dvouděložných rostlin. Určitá míra ruderalních druhů není na škodu, ba naopak v takto založených plochách narazíme na, z běžné krajiny postupně mizející, polní „plevely“. Vyvarujeme se používání herbicidů.

POZNÁMKA K NÁVRHU OPATŘENÍ A MANAGEMENTU PRVKŮ ÚSES:

Jednotlivé skladebné prvky ÚSES byly individuálně hodnoceny a návrh opatření (managementu) je uveden v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

BO – bez opatření; ponechání stávajícího stavu bez významných vnosů a opatření (ponechání přírodním procesům a sukcesi, případně ponechání stávajícího druhu hospodaření s výjimkou nutných zásahů vyplývajících z platných právních předpisů – bezpečnost atp.)

ZA – založení skladebného prvku ÚSES (nebo jeho části) v souladu s definovaným cílovým stavem ekosystému (biotopu) a následným odpovídajícím managementem. Převážně se jedná o založení prvku na zemědělské půdě (výsev travobylinné směsi, výsadby dřevin, realizace tůní a mokřadů atp.).

OM – specifický ochranný management spočívající např. v občasné kosení ladem ležících luk, pastva, omezování sukcese (zarůstání dřevinami), budování mokřadů, tůněk atp.

EH – extenzivní formy hospodaření, vedoucí ke zvýšení ekologické stability či cílové biodiverzity skladebného prvku ÚSES, např.:

- u lesů postupné zvyšování podílu stromů odpovídajících přirozeným lesním biotopům (věková a druhová diferenciace), nepasečné hospodaření, ponechání vysokých pařezů, torz a biotopových stromů, podpora zachovalého bylinného patra světlých lesů,
- u trvalých travních porostů využívání regionálně a stanovištně odpovídajících osevních směsí, omezené nebo vyloučené použití biocidů a hnojiv, selektivní pastva, vyloučení mulčování, vhodné načasování a četnost sečí,
- u rybníků a navazujících mokřadních ploch vyloučení biocidů a antibiotik, vhodná rybí obsádka, periodické letnění a odbahňování, údržba litorálů atp.
- u vodních toků (struh, melioračních řadů) omezení zemědělského využívání až na hranu toku, ponechání pásu travobylinných lad s dřevinami. Podpora přirozených hydrologických procesů a dle možností obnova morfologie vodních toků.

3.6 POTENCIONÁLNÍ OHROŽENÍ A RIZIKA

3.6.1 Cílové lesní ekosystémy

Lesní ekosystémy se v řešeném území nejvíce potýkají s nevhodnou druhovou a věkovou skladbou porostů. Problematické jsou monokultury smrku ztepilého ve čtvrtém a pátém vegetačním stupni. Takovéto kulturní porosty konifer jsou silně náchylné ke kalamitám způsobených jak biotickými, tak abiotickými činiteli.

Mezi významné biotické činitele na území ORP Polička můžeme zařadit kalamity lýkožroutů, případně dalších druhů bezobratlých živočichů. Škody podkorním hmyzem v řešeném území výrazně narůstají zejména od roku 2015. Vyskytují se prakticky všechny běžné druhy kůrovců. Rozhodující je vliv lýkožrouta smrkového (*Ips typographus*). Na významu nabývá i lýkožrout severský (*Ips duplicatus*). Kalamitní stav trvá prakticky od roku 2015, kdy prudký nárůst kůrovcové těžby můžeme pozorovat po celé republice a situace se v dalších letech nadále zhoršuje. V řešeném území lze považovat zvýšený podíl škod podkorním hmyzem převážně za důsledek suchých roků. Obranný schopnost porostů byla suchem výrazně snížena. Hlavní účinným opatřením se v boji s kůrovcem stává důsledné vyhledávání aktivních kůrovcových stromů a jejich včasná sanace (OPRL pro PLO31, NLI).

Obnovu přirozeného lesa s majoritním podílem buku, jedle a významným podílem dalších tzv. melioračních a zpevňujících dřevin (MZD) pak ztěžuje okus sazenic a přirozeného zmlazení spárkatou zvěří. Díky pastevnímu tlaku spárkaté zvěře (poškození okusem, loupáním a ohryzem) mohou být nadlimitní stavy spárkaté zvěře limitujícím faktorem pěstování lesa. To je patrné v případech, kdy se uvažuje o změně lesnického hospodaření, konkrétně o možnosti přeměn dosavadních porostů smrkových monokultur za porosty cílové. Je tedy nutné investovat do oplocenek či individuální ochrany.

Abiotičtí činitelé se v území za poslední dekádu projevují zejména výrazným suchem, případně silnými větry a bouřemi. Ve sledovaném období mezi lety 2000–2020 největší škody způsobily vichřice Kyrill (leden 2007), Emma (březen 2008), Ivan (červen 2008), Niklas (duben 2015), Friederike (leden 2018) a Vaia (říjen 2018) (OPRL pro PLO31, NLI).

Největším potencionálním ohrožením a rizikem pro lesní ekosystémy ve vymezených prvcích ÚSES je bohužel stávající přístup v lesním hospodářství a myslivosti.

3.6.2 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy

Vodní a mokřadní ekosystémy jsou nejvíce ohrožovány zhoršenou jakostí kvality vod a s tím způsobenou eutrofizací vodních toků, rybníků a nádrží. Jakost vod je zhoršována jak přímým vypouštěním do toku, tak nepřímo formou intenzivního zemědělství s vysokými vnosy umělých hnojiv a prostředků na ochranu rostlin, případně jejich špatnou aplikací v rozporu s pravidly použití. Např. blízko vodních toků, v nevhodném období atp. V řešeném území je problémem vysoký podíl silně ovlivněných vodních toků díky urbanizaci údolních niv. Problémem stále ještě jsou staré meliorace a narovnaná koryta drobných vodních toků, která rychle odvádí vodu z povodí a neumožňují dostatečné zpomalení odtoku a zadržení v krajině, např. ve formě mokřadů, luhů či vlhkých (zde často zrašeliněných) luk. Tento problém by typicky řešily realizace návrhových větví hydrofilního ÚSES v po drobných vodotečích a melioračních strouhách (řadech).

Stabilizované mokřadní ekosystémy (převážně pak v nadmístní ale i lokální úrovni ÚSES) pak trpí především výše uvedenou eutrofizací a jakostí vod. Problematické je také intenzivní zemědělské a rybníkářské (rybářské) využívání údolních niv. Intenzivní chov ryb v biologicky sterilních rybnících je lokálním problémem pro přírodě blízký rozvoj cílových ekosystémů, s hojným zastoupením litorálů a na ně navázaných druhů (oboživelníci, bezobratlí živočichové, citlivější druhy vodních ptáků).

3.6.3 Cílové luční ekosystémy

Luční ekosystémy jsou jako antropogenně podmíněné ekosystémy nejvíce ohroženy dvěma extrémy v chování člověka. Prvním je intenzivní trávníkářství, kdy jsou luční porosty hnojeny, přesévány a jsou využívány pouze pro intenzivní produkci biomasy. Jedná se o druhově velmi chudé trávníky. Druhým škodlivým extrémem je opuštění od lukaření či pastvy a ponechávání luk samovolné sukcesi, zarůstání či rovnou cílenému zalesnění. Oběma způsoby dochází k závažné degradaci staletí stabilizovaného biotopu bezlesí (louky, pastviny) v rámci kulturní krajiny střední Evropy. Druhově bohaté louky jsou tedy nejvíce ohroženy přehnanou činností či nečinností člověka jako hospodáře. Zásadní je kontinuita a přiměřená intenzita péče o předmětné cílové luční biotopy.

Luční biotopy je tedy nutné antropogenně udržovat (kosením), jelikož zde již nedochází k pravidelnému odběru biomasy člověkem či přirozené disturbanci velkých savců (spásačů) udržující plochy bezlesí. Dochází tedy k významnému zarůstání biologicky cenných ploch. Speciálním druhem vlhkých lučních ekosystémů jsou pak rašelinné louky. Rašelinné louky pak nejvíce ohrožuje zarůstání dřevinnou vegetací a s tím působící vysušování a odvodňování. Zarůstání sukcesními křovinami pak nejvíce ohrožuje i suché stráně a původní historicky spásané meze stepního (lesostepního) charakteru. Bohužel je nutné konstatovat, že tyto mezofilní až semixerofilní krajinné prvky se v území dochovali pouze fragmentárně.

3.7 NÁVRH OPATŘENÍ K ZAJIŠTĚNÍ NÁVAZNOSTI ÚSES VNĚ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

3.7.1 Ná vaznost na CHKO Žďárské vrchy

Návaznosti jsou řešeny v rámci Pardubického kraje a Kraje Vysočina. Návaznost je zajištěna na zpracovaný Plán ÚSES pro CHKO Žďárské vrchy, který tvoří aktuální a projednanou koncepci vymezení ÚSES regionálního měřítka (viz kap. 2.1.3). K vymezení ÚSES v ÚPD navazujících obcích bylo přihlíženo, avšak prioritou bylo zajištění návaznosti na novou koncepci v rámci plánu ÚSES.

Obce Borová, Oldřiš a Sádek z části zasahují do CHKO Žďárské vrchy. V námi řešeném území tedy bylo prioritní sladění vymezení ÚSES v souladu s filozofií vymezení v rámci CHKO a zajištění propojení a návaznosti vymezených větví ÚSES.

3.7.2 Návaznost na ORP Svitavy

Návaznosti jsou řešeny v rámci Pardubického kraje. Návaznost je zajištěna na zpracovaný Plán ÚSES pro ORP Svitavy, který tvoří aktuální a projednanou koncepci vymezení ÚSES regionálního měřítka (viz kap. 2.1.3). K vymezení ÚSES v ÚPD navazujících obcí bylo přihlíženo, avšak prioritou bylo zajištění návaznosti na novou koncepci v rámci plánu ÚSES.

3.7.3 Návaznost na ORP Litomyšl

Návaznosti jsou řešeny v rámci Pardubického kraje. Návaznost je zajištěna na zpracovaný Plán ÚSES pro ORP Litomyšl, který tvoří aktuální a projednanou koncepci vymezení ÚSES regionálního měřítka (viz kap. 2.1.3). K vymezení ÚSES v ÚPD navazujících obcí bylo přihlíženo, avšak prioritou bylo zajištění návaznosti na novou koncepci v rámci plánu ÚSES.

Návaznost: Lubná – Borová (prvek LBC 185 - Skalka) vymezený v Plánu ÚSES ORP Litomyšl na hranici řešeného území nemá logickou návaznost dovnitř řešeného území. Vymezen na lesních pozemcích a vrchu Skalka. Pokračování větve ÚSES v návrhové kategorii přes zemědělskou půdu nemá metodické opodstatnění.

3.7.4 Návaznost na ORP Chrudim a ORP Hlinsko

Návaznosti jsou řešeny v rámci Pardubického kraje. Návaznosti na obě správní území nebyly díky krátké hranici relevantní. Přeshraniční ÚSES se zde nevyskytuje a nebyl navrhován.

3.7.5 Návaznost na ORP Nové Město na Moravě

Hranice ORP je totožná s hranicí Kraje Vysočina. Na části sousedních obcí Jimramov a Borovnice byl zpracován Plán ÚSES pro CHKO Žďárské vrchy, na který navazujeme – viz předchozí kapitoly. K vymezení ÚSES v ÚPD navazujících obcí bylo přihlíženo, avšak s ohledem na návaznost na novou koncepci vymezení v CHKO a návrh námi řešeného Plánu ÚSES.

Řešena byla návaznost nadmístního ÚSES, kde by bylo vhodné nově koncipovat hraniční řešení RK 9903 Žakovina – Královec v rámci ZÚR tak, aby navazoval na vymezení v ZÚR Kraje Vysočina a nové koncepci dle Plánu ÚSES CHKO Žďárské vrchy.

3.7.6 Návaznost na ORP Bystřice nad Pernštejnem

Hranice ORP je totožná s hranicí Kraje Vysočina. Návaznost je zajištěna na zpracovaný Plán ÚSES pro ORP Bystřice nad Pernštejnem, který tvoří aktuální a projednanou koncepci vymezení ÚSES regionálního měřítka (viz kap. [2.1.3](#)). K vymezení ÚSES v ÚPD navazujících obcí bylo přihlíženo, avšak prioritou bylo zajištění návaznosti na novou koncepci v rámci plánu ÚSES. Obec Velké Tresné nemá územní plán. Obecně šlo o vymezení hraničních větví lokálního ÚSES v ose Nyklovického a Trhonického potoka.

3.7.7 Návaznost na ORP Boskovice

Hranice ORP je totožná s hranicí Jihomoravského kraje. K vymezení ÚSES v ÚPD navazujících obcí bylo přihlíženo a návaznosti maximálně respektovány.

Řešena byla návaznost hraničního RC 299 Panský les a dále hraničních větví lokálního ÚSES v ose Nyklovického potoka a přítoku Kavinského potoka.

3.8 NÁVRH ŘEŠENÍ VYMEZENÍ ÚSES VE VZTAHU K PŘÍRODNÍM BIOTOPŮM

Plán ÚSES v souladu s principem aktuálního stavu krajiny (viz kap. 3.1.4) vymezuje skladebné prvky ÚSES s přihlédnutím ke stávajícím dochovaným přírodním biotopům.

Předmětné řešené území je zmapovanými přírodními biotopy pokryté málo (viz kap. 2.3a.3). Většina řešeného území nebyla mapována, jelikož se jedná o nepřírodní biotopy, jako jsou zastavěná území, agrocenózy či nepůvodní lesnické výsadby. **Zmapované přírodní biotopy zahrnují dohromady pouze cca 7 % řešeného území.** Nejčastější formační skupinou biotopů jsou trávníky (T) a mokřady (M). Lokálně významné jsou biotopy přírodě blízkých lesů (L). Ostatní biotopy jsou v rámci řešeného území spíše doplňkové.

V řešeném návrhu Plánu ÚSES se na území skladebných prvků ÚSES vyskytují následující přírodní biotopy: K1, K2.1, K3, L1, L2.2, L3.1, L4, L5.1, L5.4, LP, M1.1, M1.3, M1.7, R2.2, S1.1, S1.2, T1.1, T1.3, T1.5, T1.6, T1.9, T3.4D, T4.2, T5.5, V1F, V1G, V2A, V4B.

Zmapované nepřírodní biotopy řady X nebyly zaznamenávány. Jedná se o běžné hospodářské lesy, louky, sídelní zeleň atp. Jejich zmapování nemá význam pro přírodní hodnotu (potenciál) jednotlivých skladebných prvků ÚSES.

Skladebný prvek ÚSES obsahující minimálně jedno procento přírodních biotopů ze své rozlohy je v Plánu ÚSES přítomen v 197 případech z 336 (bez interakčních prvků), což činí přibližně 59 %. Podrobné zastoupení přírodních biotopů v jednotlivých skladebných prvcích je zaznamenáno v tabulkové části plánu ÚSES.

Nejvíce jsou v prvcích ÚSES zastoupeny spíše vlhké trávníky (T), mokřady (M/V) a vlhké biotopy L2.2 jasanových olšin. Zachovalé přírodní biotopy se tedy v řešeném území nejvíce vyskytují na vlhkých ekotopech v údolních nivách vodních toků a v rámci pramenišť. Mezofilní ekotopy v rámci navržených větví ÚSES reprezentují biotopy mezofilních ovsíkových luk (T1.1.) a občasné dochované přírodě blízké lesy kyselých či květnatých bučin (L5.4, L5.1). U mezofilního ÚSES je nejvíce potřebné realizovat opatření na obnovu přírodě blízkých biotopů, a to převážně postupnou přeměnou stávajících lesních porostů kulturních smrčín na odpovídající převážně bučinné biotopy.

Propojení lesních celků a přírodních biotopů, přes plochy biologicky chudých agrocenóz, bylo v rámci Plánu ÚSES pro ORP Polička úspěšně navrženo. Příkladem mohou být větve: LK11 RK882-RC9012; LK12 Pomezí; LK13 Vošticko; LK14 Okolo Lezníku.

3.9 NÁVRH ZMĚN PLATNÉ ÚPD VČETNĚ ODŮVODNĚNÍ

3.9.1 Podněty pro úpravu nadmístní koncepce ÚSES

Nadmístní koncepce ÚSES je závazně stabilizována ÚPD krajské úrovně, tedy ZÚR Pardubického kraje. V rámci Plánu ÚSES došlo u většiny nadmístních skladebných částí ÚSES pouze k jejich zpřesnění v souladu s měřítkem a podrobností zpracování. V několika málo případech byly vytipovány dílčí problémy, nesoulady a náměty k diskuzi, které shrnujeme v následující tabulce:

Návrh variant rozšíření RC nad rámec ZÚR:	RC301 – navrženo rozšíření jižním směrem na plochy celého fenoménu údolí a pokrytí přírodních biotopů. RC449 – navrženo rozšíření na celou lesní parcelu v ORP Polička; zvětšení navrženo i v sousedním ORP Svitavy. RC1742 – navrženo rozšíření jižním směrem rámcově v souladu se stávajícím vymezením v ÚP Poličky. RC9012 – navrženo rozšíření východním směrem na celý lesní celek, díky logice a návaznostem.
Významnější zmenšení RC pod rámec ZÚR:	RC1954 – navrženo zmenšení o zástavbu a nelesní plochy v Bystrém u Křetínky. Prvek je v ORP Svitavy navržen k významnému zvětšení.
Problematické naplnění min. prostorových parametrů u NK/RK:	Nebylo zaznamenáno.
Významnější odchýlení nového vymezení NK/RK z koridoru ZÚR (nadregionální biokoridory jsou vymezeny koridorem v šířce 100 m, regionální koridory jsou vymezeny přesně včetně vložených lokálních biocenter v šířce 40-50 m):	Nadmístní koridory vybočují z koridoru ZÚR zcela běžně, jelikož ZÚR je vymezen velmi přesně (100/40m) a bez reálné možnosti na zpřesnění v měřítku katastrální mapy. Je nutné při změně ZÚR, respektive ÚRP navrhnout tyto koridory v šíři několika stovek metrů tak, aby bylo možné je reálně zpřesňovat v rámci podrobnějších dokumentací. Hlavní návrh na změnu koncepce ZÚR u regionálních biokoridorů je následující (podrobně v kap. 3.3.4): RK1377A–C – změna koncepce v souladu s principy vymezování. Vymezeno na mezofilních polohách svahů bez zbytného překonávání vodního toku a zástavby. RK9903 – změna koncepce a rozdělení RK na dva koridory s ohledem na funkční propojení a typ společenstev. Racionální sjednocení koncepce na hranicích ORP a krajů.

Při prověření vymezení a zpřesnění prvků na lokální úrovni byly shledány podněty pro prověření či revizi této hierarchie ÚSES v ZÚR. Pro zpracování Plánu ÚSES do územních plánů obcí a měst, bude nutné upravit nadřazenou územně plánovací dokumentaci. V naprosté většině případů by stačilo pouze rozšířit koridory nadmístních prvků tak, jako to mají některé jiné kraje (např. Ústecký kraj atp.).

Navrhujeme prověření systému řešit prvně zpracováním aktualizace plánu nadmístního ÚSES pro celé území kraje (poslední plán ÚSES z roku 2007), který by se stal podkladem pro aktualizaci ZÚR. Nadmístní plán ÚSES by měl využít podněty ze zpracovaných plánů místního ÚSES pro ORP v rámci kraje, případně provedených územních studií krajiny.

Závěrem lze konstatovat, že nadmístní hierarchie ÚSES je v území stabilizovaná. Z hlediska biogeografické reprezentativnosti či biotopové návaznosti zde byly zaznamenány výše uvedené chyby a odchylky ve vymezení.

3.9.2 Podněty pro úpravu místní koncepce ÚSES

Místní koncepce ÚSES je závazně stabilizována ÚPD obecní úrovně, tedy územních plánech dotčených měst a obcí. V rámci Plánu místního ÚSES došlo u většiny místních skladebných částí ÚSES k jejich zpřesnění na katastrální mapu a další krajinná rozhraní. V některých obcích byly navrženy nové větve ÚSES, jiné zase byly zrušeny, případně byly větve přetrasovány a skladebné prvky prostorově upraveny. Hlavní změny po obcích shrnujeme v následující tabulce:

NÁZEV OBCE	HLAVNÍ PODNĚTY PRO ÚPRAVU KONCEPCE
Borová	Pouze zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES. Rozšíření biocentra LK1/LC2 a přesun biocentra LK19/LC2.
Bystré	Místy větší zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES v souladu s KoPÚ a aktuálním stavem krajiny.
Hartmanice	ÚSES v platném ÚP v podstatě absentuje a je vymezen po obvodu katastru obce. Po prověření by bylo vymezení dalších větví ÚSES v území nadbytečné. Ponechán stav bez místního ÚSES.
Jedlová	Místy větší zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES v souladu s aktuálním stavem krajiny. Dílčí nesoulad se zpracovanou KoPÚ, avšak respektování návrhových prvků směřujících do vlastnictví obce/státu.
Kamenec u Poličky	Pouze zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES.
Korouhev	Pouze zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES.
Květná	Zrušeno vedení lokální větve po Květenském potoce v rámci zástavby. V polní krajině dílčí změny v trasování biokoridorů u větve LK8 – prodloužení mezofilní větve ÚSES od svahů nad Květnou dále přes pole směrem na východ.
Nedvězí	Pouze zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES.
Oldřiš	Pouze zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES.
Polička	Zrušení části lokální větve po Bílém potoce v rámci zástavby Poličky. Problematické vymezení LBC pouze na vodní plochu rybníka. LK11 v polích severně od města veden odlišně, po terénní vlně, v souladu s protierozní funkcí prvku.
Pomezí	Zrušení lokální větve po Bílém Potoce v rámci zástavby Pomezí. Problematické vymezení LBC pouze na vodní plochu rybníka. V polní krajině dílčí změny v trasování biokoridorů u větví LK11 a LK12.
Sádek	Pouze zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES.

Stašov	Místa větší zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES v souladu s KoPÚ a aktuálním stavem krajiny.
Svojanov	Navrženo nové vedení lokální hydrofilní větve ÚSES v nivě a po toku Křetínky (LK7).
Široký Důl	Pouze zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES. Dílčí změna v propojení LK17/1.
Trpín	Místa větší zpřesnění stávající koncepce vymezení místního ÚSES v souladu s aktuálním stavem krajiny (přetrasování LK34, doplnění LC v rámci LK36). Nově vymezená propojovací větev LK35 navazující na Plán ÚSES ORP Bystřice n. P.

IV. VÝSLEDKY PROJEKDNÁNÍ PLÁNU ÚSES

4.1 INFORMACE O POSTUPU ZPRACOVÁNÍ (REKAPITULACE POSTUPU)

1. Zpracování Analytické části Plánu ÚSES a její projednání proběhlo do 02/2026.
2. Součástí Analytické části je Pasport registrovaných VKP v řešeném území.
3. Zpracování Návrhové části Plánu ÚSES proběhlo do 09/2026.
4. Projednání Návrhové části Plánu ÚSES proběhlo do XY/2027.
5. Odevzdání finálního díla po revizích a doplnění v XY/2027.

4.2 PŘEHLEDNÁ INFORMACE O PROJEKDNÁNÍ S OBCEMI A PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY OCHRANY PŘÍRODY A ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Návrh plánu ÚSES pro ORP Polička byl projednán se všemi dotčenými obcemi, dotčenými orgány ochrany přírody a územního plánování ORP, Krajským úřadem pardubického kraje, Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR (Správa CHKO Žďárské vrchy) a s Ministerstvem životního prostředí ČR.

Obce v řešeném území	Termín projednání	Vyjádření	Připomínky
Borová			
Bystré			
Hartmanice			
Jedlová			
Kamenec u Poličky			
Korouhev			
Květná			
Nedvězí			
Oldřiš			
Polička			
Pomezí			
Sádek			
Stašov			
Svojanov			
Široký Důl			
Trpín			

Sousední obce mimo CHKO	Termín projednání	Vyjádření	Připomínky
Borovnice (NMnM)			
Jimramov (NMnM)			

Ubušínek (BnP)			
Sulkovec (BnP)			
Nyklovice (BnP)			
Rovečné (BnP)			
Velké Tresné (BnP)			
Olešnice (Bo)			
Kněževes (Bo)			
Bohuňov (Sv)			
Vítějeves (Sv)			
Lavičné (Sv)			
Rohozná (Sv)			
Banín (Sv)			
Radiměř (Sv)			
Vendolín (Sv)			
Karle (Sv)			
Chmelík (Li)			
Sebranice (Li)			
Lubná (Li)			
Proseč (Chr)			

Vysvětlivky příslušnosti obce k ORP: NMnM – Nové Město na Moravě, BnP – Bystřice nad Pernštejnem, Bo – Boskovice, Sv – Svitavy, Li – Litomyšl, Chr - Chrudim

Státní správa	Termín projednání	Vyjádření	Připomínky
MŽP ČR			
OOP KÚ Pardubice			
OÚP KÚ Pardubice			
AOPK ČR (CHKO)			
AOPK ČR (VČ)			
OOP ORP Polička			
OÚP ORP Polička			
OOP ORP Litomyšl			
OÚP ORP Litomyšl			
OOP ORP Svitavy			
OÚP ORP Svitavy			
OOP ORP Nové Město na Moravě			
OÚP ORP Nové Město na Moravě			

OOP ORP Bystřice nad Pernštejnem			
OÚP ORP Bystřice nad Pernštejnem			
OOP ORP Boskovice			
OÚP ORP Boskovice			
OOP ORP Chrudim	Neřešeno – zcela minimální kontakt s řešeným územím.		
OÚP ORP Chrudim			
OOP ORP Hlinsko	Neřešeno – zcela minimální kontakt s řešeným územím.		
OÚP ORP Hlinsko			

Vysvětlivky: OOP – orgán ochrany přírody, OÚP – orgán územního plánování, KÚ – krajský úřad MŽP ČR – Ministerstvo životního prostředí ČR, AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny, Správa CHKO Žďárské vrchy a Regionální pracoviště Východní Čechy

4.3 PŘEHLED PŘIPOMÍNEK A PODNĚTŮ Z VYJÁDŘENÍ A INFORMACE O JEJICH VYPOŘÁDÁNÍ

V. POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE

BÍNOVÁ L., CULEK M. (1996): Územně technický podklad Nadregionální a regionální územní systém ekologické stability České republiky. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Praha.

BUČEK A., LACINA J. (1984): Biogeografický přístup k vytváření územních systémů ekologické stability krajiny. Zprávy Geografického ústavu ČSAV, Brno.

BUČEK A., LACINA J. (2007): Geobiocenologie II. Druhé upravené vydání. MZLU v Brně.

CULEK M. [ed.] (1996): Biogeografické členění ČR. MŽP ČR a Enigma, Praha.

CULEK M., BUČEK A., GRULICH V., HARTL P., HRABICA A., KOCIÁN J., KYJOVSKÝ Š., LACINA J. (2005): Biogeografické členění ČR II. díl (Biochory). Ekocentrum Brno a AOPK. Brno.

CHYTRÝ M., KUČERA T., KOČÍ M., GRULICH V., LUSTYK P. [eds.] (2010): Katalog biotopů České republiky. 2. Vydání. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.

LARSEN, J.B. (2009): Forestry between land use intensification and sustainable development: Improving landscape functions with forests and trees. *Danish Journal of Geography* 109: 191-195.

MACKŮ J., KOSOVÁ D. (2019): Klimatická změna a návrh adaptačních opatření v lesích, příloha č.6 OPRL pro PLO č. 31 Českomoravské mezihoří (platnost 2023-2042)

ZLATNÍK A. (1976): Přehled skupin typů geobiocénů původně lesních a křovinných ČSSR. Zprávy Geografického ústavu ČSAV v Brně č. 13/3-4:55-64 + tabulka v příloze. Brno.

Datové zdroje

AOPK	Mapový portál AOPK ČR	https://mapy.nature.cz
CENIA	Národní geoportál INSPIRE	https://geoportal.gov.cz
ČUZK	Český úřad zeměměřický a katastrální	https://www.cuzk.cz
LPIS	GIS pro evidenci využití zemědělské půdy v ČR	https://eagri.cz
NLI	Národní lesnický institut	https://nli.gov.cz
VÚMOP	Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy	https://www.vumop.cz
VÚV TGM	Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka	https://heis.vuv.cz